

የመጨረሻው ጩታ ተከታታይ ነጩ

THE FINAL QUEST
**የመጨረሻው
ጩታ**
በሪክ ጆይናር

ትርጉም ሄናክ ካቀው
ዝግጅት ትዕግስት ዳምጦ

WWW.MORNINGSTARMINISTRIES.ORG
1-800-542-0278

ኃካፊነቱ በኢትዮጵያ የምስራች አገልግሎት የፖ. ሳ. ቁ. 18791 አዲስ አበባ

ማስታወሻ

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የተጠቀሱት ጊዜያት በሙሉ እንደ አውሮፓውያን ዘመን አቆጣጠር የቀረቡ ሲሆን፤ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ማጣቀሻዎች የተሰጡት ከ 1954 ዕትም ነው።

የትርጉሙን ሥራ በመጀመሪያ ከተጻፈበት ከእንግሊዝኛው ቅጂ ጋር ያመሳክረው ብርሃን ደስታ ነው። የአማርኛውን ቅጂ በማረመርና ከእንግሊዝኛውም ጋር በማመሳከር የረዳቸው ቀጸላ መገንጠያዎች ናት። በመጽሐፉ የህትመት ሥራና ትርጉሙንም በማረመር የረዱት ወንድም አሸናፊ በልሁ ናቸው። በአጠቃላይ ይህ የትርጉም ሥራ ለእንግሊዘኛው እንዲደርስ የረዱ ብዙዎች ናቸው። ለሁሉም ከነቤተሰቦቻቸው ጭምር ምስጋና እናቀርባለን። እግዚአብሔር ይባርካቸዋል!

ይህንንም መጽሐፍ በዚህ ዘመን የሚገኙ አማኞች በሙሉ፣ በተለይም ደግሞ በመጨረሻው ዘመን ሠራዊት ውስጥ የሚካተቱ ሁሉ በማስተዋወቅ እንዲያነቡት እናበረታታለን።

ጥያቄ ወይም አስተያየት ካለዎት በ Kind7love@gmail.com ኢ.ሜል ሊያደርጉልን ይችላሉ።

መግቢያ

ይህ መጽሐፍ በ1995 ዓ.ም መጀመሪያ አካባቢ ባየሁት መለኮታዊ ሕልም ላይ የተመረኮዘ ነው። የዚህን ሕልም የመጀመሪያ ክፍል 'ዘ ሞርኒንግስታር ፕሮፌቲክ ቡሌቲን'(The MorningStar Prophetic Bulletin) እና 'ዘ ሞርኒንግስታር ጆርናል'(The Morning Star Journal) ላይ "የሲኦል መንጋ በሰልፍ ላይ" በሚል ርዕስ አጠር ባለ መልኩ ለህትመት አብቅቼው ነበር። ስለዚህም ስላየሁት ታላቅ መንፈሳዊ ውጊያ የጌታን ፊት መፈለግ ስቀጥል ተከታታይ የሆኑና ከዚህ ጋር ተያያዥነት ያላቸውን ራእዮችንና ትንቢታዊ ልምምዶችን መቀበል ቀጠልሁ። እነዚህም ደግሞ 'ዘ ሞርኒንግስታር ጆርናል' ላይ አጠር ባለ መልኩ "የሲኦል መንጋ በሰልፍ ላይ ክፍል ሁለትና ሶስት" በመባል ለህትመት በቅተዋል።

በዚህም ተከታታይ ርዕስ ስር የወጡት ጽሁፎች እስከ አሁን ድረስ ለህትመት ካበቃኋቸው ሁሉ በበለጠ ተወዳጅነትን አገኙ። እነዚህንም ሁሉ አጠቃለን በመጽሐፍ መልክ እንድናወጣው ጥያቄዎች ይጎርፉልን ጀመር። እኔም ይህንን ለማድረግና በአጭር መልኩ የወጡትንም ጽሁፎች በሙላት ለማቅረብ ወሰንሁ። ሆኖም ግን ይህንን አዘጋጅቼ ልክ ለእርማት ክፍል ለመስጠት በምዘጋጅበት ጊዜ ሌላ ከዚህ ጋር እንደተገናኘ ግልጽ የሆነና የሁሉንም በጣም አስፈላጊ ክፍሎች እንደያዘ የተሰማኝን ሌላ ትንቢታዊ ልምምድ ተቀበልሁ። ይህም ደግሞ በመጽሐፉ አራተኛና አምስተኛ ክፍል እንዲካተት ተደርጓል ።

ራእዩን እንዴት እንደተቀበልሁ

ይህ ጥያቄ ስለዚህ ራእይ በተደጋጋሚ የቀረበልኝ ስለሆነ በአጭሩ እዚህ ላይ ለመመለስ አሞክራለሁ። በመጀመሪያ ራእይና "ትንቢታዊ ልምምዶች" ስል ምን ማለቴ እንደሆነ ማብራራት ይኖርብኛል።

መንፈሳዊ ልምምዶች ብዙ ዓይነትና የተለያዩ ሲሆኑ እግዚአብሔር በቃሉ ውስጥ ለሕዝቡ የተናገረባቸውን ዋና ዋና መንገዶች ሁሉ ያጠቃልላል። ጌታ ትናንት እንደነበረ ዛሬም ሕያው በመሆኑ ምክንያት በእነዚህ መንገዶች ለሕዝቡ መናገሩን በጭራሽ አላቋረጠም፤ ይህንንም ልክ በብሉይ ኪዳን እንደምናየው ዛሬም በአዲስ ኪዳን ቀጥሏል። እነዚህ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ የሚገኙ

መለኮታዊ የሆኑ ልምዶች በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ሁሉ ሊታዩ የሚችሉና ዛሬም ደግሞ እየጨመሩና መደበኛ እየሆኑ በመምጣት ላይ ያሉ ናቸው። ሐዋርያው ጴጥሮስ በሐዋሥ 2: 14-21 ባለው ስብከቱ ላይ እንደተመዘገበው፤ ሕልም፣ ራእይና ትንቢት በመጨረሻ ዘመን ለሚፈሰው መንፈስ ቅዱስ ዋነኛ መገለጫ ምልክቶች እንደሆኑ ያብራራል። እኛም ደግሞ ወደዚህ ዘመን መጨረሻ መጠጋታችን ግልጽ እንደመሆኑ መጠን እነዚህ ምልክቶች በክርስቲያኖች ዘንድ እየጨመሩና እየተለመዱ በመምጣት ላይ ናቸው።

በዚህ ዘመን ሕልሞች፣ ራእዮችና፣ ትንቢት በጣም የተለመዱ እየሆኑ የመምጣታቸው አንዱ ምክንያት በእነዚህ ጊዜያት እንደነፈጸመው ለተሰጠን አላማ ለለሚያስፈልጉን ነው። በጎ ባልሆነ መልኩ የእግዚአብሔርን ቃል ብዙ ክርስቲያኖች ከሚያውቁት በላይ የሚያውቀው ሰይጣንም ደግሞ ትንቢታዊ መገለጦች እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር ባለው ግንኙነት ውስጥ ያላቸውን ጠቀሜታ ይረዳል። ስለዚህ ሰይጣንም ለሚያገለግሉት የማስመሰል ስጦታውን በከፍተኛ ደረጃ እያፈሰሰላቸው ይገኛል። ሆኖም ግን እውነተኛ ነገር ባይኖር ኖሮ ማስመሰልም ሊኖር አይችልም ነበር፤ ልክ እውነተኛ ሦስት ብር እንደሌለው ሁሉ ተመሳሳሽ የተሠራ ሦስት ብርም የለም።

በ1972 ዓ.ም ክርስቲያን ከሆንሁ በኋላ ብዙም ሳይቆይ የጴጥሮስን ስብከት በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ ሁለት ላይ አንብቤ በመጨረሻው ዘመን ውስጥ ካለን ጌታ ለእኛ የሚናገርባቸውን መንገዶች መረዳት አስፈላጊ እንደሆነ ተገንዝቤ ነበር። በመጀመሪያ እነዚህ ልምዶች ለራሴ እንዲኖሩኝ መጸለጫ አላስታውስም፤ ነገር ግን ልምዶቹ በሕይወቴ መምጣት ሲጀምሩ፣ አነርሱን ለመረዳት ይበልጥ ታላቅ መነሳሳት ሆነልኝና ፍለጋዬን ቀጠልሁ።

ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ትንቢታዊ ልምዶች በጣም በተደጋጋሚ የሚመጡበትን ጊዜያት አሳልፌአለሁ። ደግሞም እንዲህ ዓይነት ልምዶች ምንም ሳይኖሩኝ ረዘም ያሉ ጊዜያትንም አሳልፌአለሁ። ሆኖም ግን እነዚህ ልምዶች ከጠፋብኝ ከእያንዳንዱ ጊዜ በኋላ ተመልሰው ይመጡ ነበር፤ ተመልሰው ሲመጡም ኃይላቸው ወይም ምልክታቸው በጣም የጨመረ ይሆን ነበር። በእነዚህ ሁሉ ውስጥም ስለ ትንቢታዊ ስጦታዎችና ስለ ትንቢታዊ ሰዎች በጣም ብዙ ሊባል የሚችል ነገር ተምሬአለሁ፤ የትንቢታዊ አገልግሎትን ሙሉ

እይታ 'ዘ ፕሮፌቲክ ሚኒስትሪ'(The Prophetic Ministry) በሚለው መጽሐፍ ውስጥ አካትቻለሁ።

የተለያዩ የመገለጥ ደረጃዎች

ብዙ ትንቢታዊ የመገለጥ ደረጃዎች አሉ። የመጀመሪያው ደረጃ “በሐሳብ የምንረዳቸው” መገለጦች ናቸው። አነርሱም አውነተኛ መገለጦች ወይም የመንፈስ ቅዱስ ምሪት ሲሆኑ፣ አነርሱ ለአመኖች የሚናገርበት ዋና መንገድ ነው። አነርሱም በተለመደው ለአነርሱ ንቁ በሆኑ ሰዎች በሚተረጎሙ ጊዜ በተለመደው በላይ የተነጣጠሩና ትክክለኛ ሊሆኑ ይችላሉ። ሆኖም ግን፣ በዚህ ደረጃ፣ “መገለጦቻችን” በራሳችን ስሜት፣ አስቀድመን በተሞላነው ነገርና አስተምህሮዎቻችን ተጽእኖ ሊደረግባቸው ይችላል። በዚህም ምክንያት “ጌታ አንዲህ ይላል” ዓይነት አባባሎችን በዚህ ደረጃ ላይ ባሉ በመናቸውም መገለጦች ላለመጠቀም በመወሰን መፍትሄ አድርጌአለሁ።

ራእዮችም ደግሞ በሐሳብ መረዳት ደረጃ ሊመጡ ይችላሉ። አነርሱም ረገድና በልባችን ዓይኖች መታየት ያለባቸው ናቸው። እነዚህም ደግሞ በተለይም የታዩትና ወይም የተተረጎሙት በተለመደው ሰዎች በሚሆኑበት ጊዜ በጣም የተነጣጠሩና ትክክለኛ ሊሆኑ ይችላሉ። ጳውሎስ በኤፌሶን 1:18 እንደጸለየው የልባችን ዓይኖች ይበልጥ በበሩ መጠን እነዚህም ይበልጥ ኃይል ያላቸውና ጠቃሚዎች ሊሆኑ ይችላሉ።

የሚቀጥለው የመገለጥ ደረጃ የሚታወቅ የጌታ መገኘት ስሜት ወይም የመንፈስ ቅዱስ ቅባት ሲሆን አነርሱም ለአእምሮአችን ልዩ የሆነ መብራትን ይሰጣል። ይህም ብዙ ጊዜ በምጽፍበት ወይም በምናገርበት ጊዜ የሚመጣ ነው። ለእኔም ደግሞ የምናገረው ነገር ባለው ጠቀሜታ ወይም ትክክለኛነት ላይ ከፍተኛ መተማመንን ይሰጠኛል። ሆኖም ግን ምንም እንኳን በእግዚአብሔር መገኘት ስሜት ብንደፋፈርም ይህም ደግሞ ቀደም ብሎ ባለን አመለካከት ወይም አስተሳሰብ ተጽእኖ ሊደረግበት እንደሚችል መረዳት ይኖርብናል። ለዚህ እንደሆነ አምናለሁ ሐዋርያው ጳውሎስ በተወሰኑ ጉዳዮች ላይ የራሱን አመለካከት እየሰጠ እንደነበር ሲናገር የነበረው፣ ነገር ግን ከጌታ መንፈስ ጋር በመስማማት እንዳደረገው ደግሞ አስቧል (1ኛ ቆሮ 7:40 ይመልከቱ)።

በአጠቃላይ ትንቢታዊ ወደሆነው ነገር በምንመጣበት ጊዜ ከቀዎናዊነት ይልቅ የሚያስፈልገን ትህትና ነው።

“ግልጽ ራእዮች” በሐሳብ ከመረዳት ይልቅ ከፍ ባለ ደረጃ የሚመጡና፣ በጌታ መገኘት ከሚሰማን ወይም ከቅባቱ ይልቅ አንዲ በጠራ መልኩ መገለጥን የመስጠት ዝንባሌ ያላቸው ናቸው። ግልጽ ራእዮች ውጫዊ የሆኑና በትዕይንት መመልከቻ አንደሚታዩም ዓይነት ናቸው። አነርሱም በእኛ ቁጥጥር ሠር ሊሆኑ ስለማይችሉ በዚህ ዓይነት መልኩ የሚመጡ መገለጦችን የመቀላቀል ዕድላቸው በጣም ያነሰ ነው።

ሌላው ከፍ ያለው ትንቢታዊ ልምምድ ደግሞ ተመስጦ ነው፣ ይህም ነቅቶ ላለ ሕልምን አንደ ማለም ነው። አንደ ግልጽ ራእይም “በትዕይንት መመልከቻ” ከሚሞከሩ ይልቅ እኛ ራሳችን በትዕይንቱ ውስጥ አንዳንድ ይሰማናል፣ በአርግጥም ባልታወቀ መንገድ በዚያ ውስጥ ነን። ጴጥሮስ ወደ ቆርኔሌዎስ ቤት አንዲሄድና ወንጌልን ለመጀመሪያ ጊዜ ለአህዛብ አንዲሰጠክ ሲታዘዝ በተመስጦ ውስጥ አንደነበረ በሐዋ ሠራ 10:10 ውስጥ ተጽፎአል። ጳውሎስም በተመሳሳይ ሁኔታ በሐዋ ሠራ 22:17 አንደ ተጠቀሰው በመቅደስ በሚጸልዩበት ጊዜ ተመስጦን ተለማምዷል።

ተመስጦ በመጽሐፍ ቅዱስ ነቢያቶች ዘንድ የተለመደ ነገር ነበር። የተመስጦ ጥልቀት ከቀላል ማለትም ገና በአካባቢያችን ያሉትን ነገሮች ከማስተዋልና ከአነርሱም ጋር መነካካት ማድረግ ከመቻል ጀምሮ ራሳችሁ በአካል በራእያችሁ ቦታ የተገኛችሁ አስከሚመስላችሁ ድረስ ሊደርስ ይችላል። ሕዝቅኤልም በተደጋጋሚ የተለማመደው ይህንን ይመስል ነበር፣ የሐንስም በራእይ መጽሐፍ ላይ የጻፋቸውን ራእዮች ሲያይ ይህ ልምምድ የነበረው ይመስላል።

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የተካተቱት ራእዮች ሁሉ የጀመሩት በሕልም ነው። ለእኛ አነርሱን መቆጣጠር ከባድ አንደሆነው ሁሉ ሕልሞችም ደግሞ ከፍተኛ የመገለጥ ደረጃ ሊሆኑ ይችላሉ። ሆኖም ግን ይህንን ስንል ሕልሞቻችን በተያዝንባቸው ነገሮች ወይም ወደ መኝታ ከመሄዳችን በፊት በበላናቸው ምግቦች አንዲ ተጽዕኖ ሊደረግባቸው አንደማይችል ለማመልከት አይደለም። ሆኖም ግን ትንቢታዊ ሕልሞች ያለጥርጥር የተለዩ ናቸው። ልዩነታቸው

ምንድነው ብላችሁ መጠየቅ ካለባችሁ ምናልባት እንዲህ ዓይነት ሕልም ስላላጋጠማችሁ ይሆናል። እርሱም የሚያጠራጥር ነው፤ ነገር ግን ልክ ለእኔ የባለቤቴን ድምፅ ለማስረዳት አስቸጋሪ እንደሆነው ይህንንም ለማስረዳት አስቸጋሪ ነው፤ በምስማው ጊዜ ግን ከመቅጽበት አውቀዋለሁ። ከእግዚአብሔር የሆኑ ሕልሞችም ደግሞ የሚያጠራጥር ተመሳሳይ ጥራት ስላላቸው ከእርሱ እንደሆኑ ታውቋቸዋላችሁ።

ከእነዚህ ራእዮችም ጥቂቶቹ ጫን ባለ የጌታ መገኘት ውስጥ የሚመጡ ሲሆኑ አብዛኛዎቹን ግን የምንቀበለው በተወሰነ የተመለሰ ደረጃ ነው። በተለምዶ ራእዮቹ የሚመጡት በአካባቢዬ ያሉትን ነገሮች ገና በማስተውልበት ሁኔታና ለእነርሱም መልስ ልሰጥ በምችልበት ደረጃ ነው፤ ለምሳሌ ስልክ እንደ መመለስ። ራእዮቹ በሚቋረጡ ጊዜ ወይም ነገሮች አየከበዱ በሚመጡበት ጊዜ መነሳትና መዘዘር ይኖርብኛል፤ ተመልኼም በተቀመጥሁ ጊዜ ወዲያው ከአቆሙበት ይቀጥላሉ። አንድ ጊዜ የማየው ነገር በጣም አየከበደኝ ለስመጣ የጌታን ፊት ለመፈለግ ከሄድሁበት በተራራው ላይ ከምትገኘው ትንሿ ቤት ተነስቼ መኪናዬን አየነዳሁ ወደ መኖሪያ ቤቴ ተመልሻለሁ። ከላምንት በላይ ቆይቼ ለመለስም ወዲያው እንደደረሰሁ ማለት ይቻላል በልምምዴ ውስጥ ከአቆሙበት ቦታ ቀጥሎ ማየት ችያለሁ።

እነዚህን ልምምዶቼን እንዴት “ልጀምራቸው” እንደምችል በጭራሽ አላውቅም፤ ነገር ግን ሁልጊዜ ማለት እችላለሁ በፈቃዴ ላቆማቸው ነጻነት ነበረኝ። ሁለት ጊዜ የዚህ ራእይ አብዛኛው ክፍል ለእኔ በጣም ተስማሚ አይደለም ባልሁት ማለትም ወደ ትንሿ ቤቴ በሰዓት ማጠናቀቅ የነበረብኝን ጥቂት አስፈላጊ ሥራዎች ለመሥራት በሄድሁበት ጊዜ መጥቶብኝ ነበረ። በዚህም ምክንያት ሁለት ‘ዘ ሞርኒንግ ስታር ጆርናል’ (*The Morning Star Journal*) ተከታታይ ርዕሶች በጥቂቱ ዘግይተው ሲወጡ አንደኛው መጽሐፌንም ለመጨረስ ከአቀድሁበት ጊዜ በጥቂት ወራቶች ሊዘገይ ተገዷል። ሆኖም ግን ጌታ እኛ ስለምናወጣቸው የጊዜ ገደቦች ብዙም ግድ የሚለው አይመስልም!

በሕልሞቹና በተመለሰዎቹ ውስጥም በጣም የጎሱ እንደሆኑ የገመትኋቸው የመለየትና የመገለጥ ስጦታዎች ነበሩኝ። አንዳንድ ጊዜ አንድን ሰው ለመለከት ወይም ለቤተ ክርስቲያን ወይም ለአገልግሎት ስጪይ ስለ እነርሱ በተፈጥሮ የሚላውቃቸውን ነገሮች ማወቅ አጀምራለሁ። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ በተጻፉት ትንቢታዊ ልምምዶች ወቅት፤ እነዚህ ስጦታዎች “በአውነተኛው ሕይወቴ”

በጭራሽ በግል ባልተለመደሁት ሁኔታ በከፍተኛ ደረጃ ይገለጡ ነበር። ለምሳሌ በዚህ ራኔይ ውስጥ የጠላትን መንጋ አንድ ክፍል ተመልክቼ ያለውን ስልትና ብቃት በሙሉ ወዲያው ማወቅ አቻል ነበር።

አኔም ይህ የተሻለ አውቀት ወደ አኔ አንዴት አንደመጣ አላውቅም፤ ነገር ግን አንዲሁ አውቅ ነበር፤ ለዚያውም በጣም በዝርዝር። አንዳንድ ጊዜ ነገሮችን ወይም ሰዎችን አመለካከትና በአንድ ጊዜ ያለፈውን፣ የአሁኑንና የወደፊቱን ነገራቸውን አውቃለሁ። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ጊዜና ቦታን ለመቆጠብ ስል ይህንን አውቀት አንዴት አንደተቀበልሁት በዝርዝር ወደ ማስረዳት ከመሄድ ይልቅ አንዳስ አቅርቤዋለሁ።

ትንቢታዊ መገለጦችን መጠቀም

ማንኛውም ዓይነት ትንቢታዊ መገለጥ አስተምህሮን ለመመስረት አላማ መዋል አንደሌለበት አጥብቄ ማሳሰብ ይኖርብኛል። ለዚያ የእግዚአብሔር ቃል አለልን። ትንቢታዊ መገለጦች ሁለት መሰረታዊ ጥቅሞች አሏቸው። የመጀመሪያው አሁን ወይም ወደ ፊት ያለውን የጌታን ስልታዊ ፈቃድ በተወሰኑ ጉዳዮች ላይ መግለጥ ነው። ለዚህም ምሳሌ አንዲሆኑን ጳውሎስ ወደ መቄዶንያ አንዲሄድ ያየውን ሕልምና (ሐዋ 16፡ 6-10) በተመለሞ ላለ ከኢየሩሳሌም በፍጥነት አንዲወጣ የተነገረውን (ሐዋ 22፡ 17-18) ክፍሎች መውሰድ አንችላለን። በአጋቦስ አገልግሎትም ደግሞ ምሳሌዎች አሉ። ከእነዚህም አንዱ በዓለም ላይ ሁሉ ራብ የሚመጣ መሆኑን የተመለከተ ሲሆን (ሐዋ 11፡ 27-30 ይመልከቱ) ሌላው ደግሞ የጳውሎስን የኢየሩሳሌም ጉብኝት የሚመለከት ነው። (ሐዋ 21፡ 10-12 ይመልከቱ)

እነዚህ መገለጦች በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ የቀረቡ ግን አስከ አሁን በቂ መረዳት ያላገኙ አስተምህሮዎችንም ለማብራት ደግሞ ይሰጣሉ። ለምሳሌ፣ በሐዋ ሠራ. 10 ውስጥ ያለው የጴጥሮስ ተመስሎ እግዚአብሔር ለእርሱ ያለውን ፈቃድ የገለጠ ብቻ ሳይሆን፣ የእግዚአብሔር ቃል በጣም ግልጽ የነበረበትን ጉዳይ (አሕዛብ ወንጌል መቀበል የመቻላቸውን) ነገር ግን በቤተ ክርስቲያን ገና አስከ አሁን መረዳት ላያገኝ ይችል የነበረውን ፣ ወቅታዊነት ያለውን መረዳት ደግሞ ሰጥቷል።

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ያሉት ራእዮች ጥቂት ስልታዊ መገለጫዎችን ይዘው ላሉ፤ አነርሱ ደግሞ በእውነተኛነት ከአሁን በፊት ባላየኋቸው፤ ነገር ግን አሁን በደንብ አጥርቼ በመያቸው የእግዚአብሔር ቃል አስተምህሮዎች ላይ ብርሃንን የፈነጠቁም ናቸው። ምንም እንኳን በእነዚህ ልምምዶች ውስጥ የበሩልኝን አብዛኛዎቹን እውነቶች ለአመታት ባውቃቸውና ባስተምራቸውም፤ ሁሉንም ግን በመረገባ ምራክቸዎለሁ ማለት አልችልም። ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ ስለመረዳስተምረው ትምህርት ትኩረት እንዲሰጥ የሰጠውን ማስጠንቀቂያ ብዙ ጊዜ አስባለሁ (ጢሞ 4:16 ይመልከቱ)። እኔ ራሴ ያስተማርኋቸውን እንዳንድ ትምህርቶች መኖር አቅቶኝ ከውድቀቴ ጋር ስጋፈጥ፤ ብዙዎቹን እነዚህን መልእክቶች ለራሴ በግል እንደ ተጻፏ ተግሣጽ አወስዳቸዎለሁ። ሆኖም ግን አነርሱም ደግሞ ለክርስቶስ አካል አጠቃላይ ምክር እንደነበሩ ተሰምቶኛል፤ ስለዚህም በዚህ መጽሐፍ ውስጥ እንዲካተቱ አድርጌአለሁ።

ጥቂት ወዳጆቹ ይህንን ጽሑፍ በድርሰት መልክ፤ በሠስተኛ ሰው፤ ልክ እንደ “የመናኙ ጉዞ” እንድጽፈው አደፋፍረውኝ ነበር። በብዙ ምክንያቶች ግን ይህንን ላለማድረግ ወስኛለሁ። የመጀመሪያው ምክንያትም የተወሰኑ ሰዎች ይህንን እንደ ራሴ የግል ፈጠራ ውጤት አድርገው ሊያስቡት እንደሚችሉ ስለተሰማኝና ያም ስህተት ይሆን ስለነበረ ነው። ይህን ያህል የፈጠራ ችሎታ ያለው ሰው ብሆን አወድ ነበር ነገር ግን እንደዚያ አይደለሁም።

ደግሞም እነዚህን ልምምዶች ልክ እንደተቀበልኋቸው አያይዘና ባቀርባቸው በጣም በተሻለ ሁኔታ በትክክል ልገልጻቸው እንደሚችሉ ስለተሰማኝም ነው፤ እንዲህም ለማድረግ ጥሬአለሁ። ሆኖም ግን ነገሮችን በዝርዝር የማስታወስ ችሎታዬን ከድካሞቼ እንደወጣኝ አቆጥራለሁ። እንዳንድ ጊዜ በዚህ ራእይ ውስጥ ስላየኋቸው ነገሮች ዝርዝር ራሴን ስለምጠይቅ እናንተም እንዳንደቹን ነገሮች ጥያቄ ውስጥ ለማስገባት ነጻነት ይኑራችሁ። እንደዚህ ያለ ጥንቃቄ የተሞላ አመለካከት እንደዚህ በመሰሉ ማንኛውም ጽሁፎች ላይ ማድረግ ብልህነት እንደሆነም አስባለሁ። የእግዚአብሔር ቃል ብቻ እንከን አልባ እንደሆነ ሊታሰብ ይገባል። እነዚህንም ልምምዶች ስታስቡ፤ መንፈስ ቅዱስ ወደ እውነት እንዲመራችሁና ስንዴውንም ምናልባት ሊገኝ ከሚችል ከማንኛውም ገለባ እንዲለይ አጸልፏለሁ።

ሪክ ጆይነር

ክፍል አንድ

የሲኦል መንጋ በሰልፍ ላይ

የጠላት ሠራዊት በጣም ግዙፍና በዓይኔም ማየት አስከምቶለው ድረስ የተዘረጋ ነበር። እያንዳንዱ የተለያዩ ሰንደቅ በያዙ ክፍሎችም ተከፋፍሎ የነበረ ሲሆን በግንባር ቀደምነት ያሉት ክፍሎች ኩራት፣ የራስ ጽድቅ፣ ክብር፣ ራስ ወዳድነት፣ የተዛባ ፍርድና ቅናት በሚሉ ሰንደቆች ሥር ተሰልፈው የሚጓዙ ነበሩ። በአይታዩ ውጭ የሆኑ ሌሎች ብዙ የክፍ ኃይሎችም በተለያዩ ክፍሎች ነበሩ፤ ነገር ግን በፊት መሪነት የሚሄዱት በዚህ አስፈሪ የሲኦል መንጋ ሁሉ በጣም ኃይላቸው ይመስሉ ነበር። የዚህም ሠራዊት መሪ የወንድሞች ከላሽ ራሱ ነበር።

በመንጋው የተያዙት መሠሪያዎችም ደግሞ የራሳቸው የሆኑ ስሞች ነበሯቸው። ሰይጅቹ ማስፈራራት ሲባሉ፣ ጦሮቹ ከህደት ይባላሉ። ፍላጻዎችም ከስ፣ ሐሜት፣ ስም ማጥፋትና ስህተት ፈላጊ በመባል ተሰይመዋል። ተቀባይነት ማጣት፣ መራርነት፣ ትዕግሥት ማጣት፣ ይቅር አለመባላትና ክፍ ምቹት የተባሉ መልእክተኞችና ጥቂት ቁጥር ያላቸው አጋንንቶችም ለዋናው ጥቃት እንዲያዘጋጁ በሠራዊቱ ፊት እንዲሄዱ በቅድሚያ ተልከው ነበር።

እነዚህ አነስተኛ የሆኑ አጋንንቶችና መልእክተኞች በቁጥር ጥቂት ቢሆኑም በአደገኝነታቸው ግን ከኋላቸው ከሚከተሏቸው ታላላቅ ክፍሎች ያነሱ አልነበሩም። ቁጥራቸው ያነሰውም ለስልታዊ ምክንያቶች ብቻ ነበር። ልክ መጥምቁ የሐንስ ሕዝቡን ለጌታ መምጣት እንዲያዘጋጁ ለማጥመቅ ታላቅ ቅባት እንደተሰጠው፣ እነዚህ ጥቂት አጋንንቶችም “ብዙኃኑን ለማጥመቅ” ታላቅ የክፍት ኃይል ተሰጥቶቸው ነበር።

አንድ የመራርነት ጋኔን ብቻውን መላውን ዘሮችና ወይም ባህሎች እንዲህ ላይቀር በብዙ ሕዝብ ላይ መርዘን መርጨት ይችል ነበር። አንድ የክፍ ምቹት ጋኔን ራሱን በአንድ ተዋናይ፣ ፊልም፣ ወይም ማስታወቂያ ጋር አዛምዶ በፍጥነት እንደሚሰራጭ የኤሌክትሪክ ብልጭታ ፍሰት ታላቅ የሆነ የሕዝብ ስብስብን በአንድ ጊዜ ሊመታና “ሊያደነዝዛቸው” ይችላል። ይህም ሁሉ የሚደረገው ከኋላ ለሚከተለው ታላቅ የክፍት መንጋ ለማዘጋጀት ነበር።

ምንም እንኳ ይህ ሠራዊት ዘመቻው በቤተ ክርስቲያን ላይ የተነጣጠረ ቢሆንም፣ ሌላ የሚችለውንም ሁሉ ከመጥቃት ወደ ኋላ አይልም ነበር። የሚፈልገውም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ብዙዎችን ለመጥለቅለቅ የተመደበውንና ሊመጣ ያለውን የእግዚአብሔርን ኃይል አንቅስቃሴ ለመስቀረት አንደሆነ አውቄ ነበር።

የዚህ ሠራዊት ዋነኛ ስልቱም በተለያዩ ደረጃ ባሉ ግንኙነቶች ውስጥ መሰቀም በአብያተ ክርስቲያናት መካከል፣ በመንጋውና በአረኞች፣ በባልና በሚስት፣ በልጆችና በወላጆች፣ እንዲሁም በልጆች መካከል እንኳ ሳይቀር ልዩነት መፍጠር ነበር። ከፊት ለፊትም የሚሄዱት መልእክተኞች ሥራ በአብያተ ክርስቲያናት፣ በቤተሰቦችና በግለሰቦች መካከል ያሉ ተቀባይነት የመጣት፣ የመራርነትና የክፉ ምቹት መናፍስት ሊገቡባቸውና ሊሰፉ የሚችሉ ቀዳዳዎችን ፈልጎ ለመመላከት ነው። በእነዚህም ክፍተቶች ውስጥ የጠላት ተጽእኖዎችን በመፍሰስ ተጠቂዎቻቸውን ሙሉ በሙሉ ኃይል አልባ መድረግ ነው።

በክርስቲያኖች ጀርባ

በጣም የሚያስደነግጠው የዚህ ራዕይ ክፍል፣ ይህ የጠላት መንጋ የሚጋልበው በፈረሶች ሳይሆን በዋነኛነት በክርስቲያኖች ላይ መሆኑ ነው! ከእነዚህም ውስጥ አብዛኛዎቹ ጥሩ የለበሱ፣ የተከበሩ፣ የተመሩ፣ የጠራ አቀራረብ የነበራቸው ቢሆኑም ሁሉንም የሕይወት አቅጣጫ ግን የሚወክሉ ይመስሉ ነበር። እነዚህ ሰዎች ከህሊናቸው ጋር ሰላም ለመፍጠር ክርስቲያናዊ አውነቶችን በአፋቸው የሚናገሩ ቢሆኑም ኑሮአቸውን ግን ከጨለማ ኃይላት ጋር በመስማማት የሚመሩ ነበሩ። ከእነዚያ ኃይላትም ጋር በተስማሙ መጠን የተሰየሙባቸው አጋንንቶች እንዲያድጉና ድርጊቶቻቸውን በቀላሉ እንዲቆጣጠሩ ያደርጉ ነበር።

ከእነዚህም አመኞች አብዛኛዎቹ ከአንድ በላይ የሆነ ጋኔን የተጠጋቸው ቢሆንም ከመካከላቸው አንደኛው ብቻ በግልጽ በአለቅነት ይመራቸው ነበር። የሚሰለፍበትም ክፍል በአለቅነት በተገለጠው መንፈስ ባሕርይ የሚወሰን ነው። ምንም እንኳ በአንድ ሠራዊት ውስጥ ያሉ የተለያዩ ክፍሎች በአንድነት የሚጓዙ ቢሆኑም አጠቃላይ ሠራዊቱ ለመቃወስ ጥቂት የቀረው ይመስል ነበር። ለምሳሌ

የጥላቻ አጋንንት ክርስቲያኖችን የሚጠሉትን ያህል ሌሎች አጋንንቶችንም አጥብቀው ይጠላሉ፤ የቅናትም አጋንንቶች እርስ በርሳቸው አጥብቀው ይቀናናሉ።

የመንጋውም አለቆች አጋንንቶቹን እርስ በርሳቸው ከመጠጣባቸው የሚጠብቁበት ብቸኛው መንገድ ጥላቻቸው በሚጋልጧቸው ክርስቲያኖች ላይ እንዲያተኩር በማድረግ ነው። ሆኖም ግን የሚጋልጧቸው ሰዎች እርስ በርስ በተደጋጋሚ ጥልን ከመክፈት አይመለሱም ነበር። በእግዚአብሔር ቃል ውስጥም በእስራኤል ላይ የዘመቱ አንዳንድ ጠላቶች በተመሳሳይ ሁኔታ እርስ በርሳቸው በመጨረሻ ውጊያውን እንደመደሙ አውቃለሁ። በእስራኤል ላይ የነበራቸው አቅድ ባልተሳካ ጊዜ ቁጣቸው ገንፍሎ እርስ በርሳቸው ይጨረሱ ነበር።

አጋንንቶቹ አማኝ ባልሆኑት ውስጥ እንደነበሩት እንደዚያ ሳይሆን፣ ነገር ግን በክርስቲያኖቹ ላይ በውጭ ተቀምጠው እንደሚጋልጧቸውም አስተዋልሁ። እነዚህ አማኞችም ከተቀመጡባቸው አጋንንቶች ጋር መስማማታቸውን ቢያቆሙ ስቀዋቸው እንደሚሄዱ በጣም ግልጽ ነበር። ለምሳሌ የቅናት ጋኔን የተቀመጠበት ክርስቲያን ስለቅናት ራሱን መጠየቅ ቢጀምር ያ ጋኔን በጣም በፍጥነት መዳከም ይጀምራል። ይህም በሚሆንበት ጊዜ የተዳከመው ጋኔን ለርዳታ ይጮካል፤ የክፍሉም መሪ በዚህ ክርስቲያን ዙሪያ ያሉትን አጋንንቶች በሙሉ ቅናቱ ተመልሶ አስከሚያንሰራራ ድረስ እንዲያጠቁት ወደ እርሱ ይመራቸዋል። ይህም ካልሠራ አጋንንቶቹ ጥቅስ በመጥቀስና እንደሚመቻቸውም በመጣመም የሚያስፋፋትን መራርነት፣ ክስ ወይም ሌላ ሰይጣናዊ ተጽእኖዎችን ማክንያት በመስጠት እንዲቀበል ያደርጋሉ።

የአጋንንቶቹ ኃይል ሙሉ ለሙሉ ማለት ይቻላል የተመሰረተው በማላት(deception) ላይ እንደሆነ በግልጽ ይታያል። እነርሱም ምንም እንኳን ክርስቲያኖቹን ለራሳቸው መጠቀሚያ እንዲሆኑ አድርገው ቢያስቷቸውም ክርስቲያኖቹ ግን እግዚአብሔር እየተጠቀመባቸው ይመስላቸው ነበር። ይህም የሆነበት ማክንያት ሙሉ በሙሉ ማለት ይቻላል እያንዳንዱ ሰው ራሱን የሚጽድቅ ሰንደቅ በመያዝ ስለተከለሰ ነበር። ስለዚህም በሰልፍ ውስጥ የሚጓዙት በሙሉ እነዚህ ክፍሎች የሚገለጡበትን አውነተኛ ባሕርይ የሚያሳዩትን ሰንደቆች እንኳ ማየት አይችሉም ነበር።

የዚህንም ሠራዊት ኋላ አርቄ ስመስከት የወንድሞች ከላሽ ራሱ የሚመራውን ቡድን አየሁ። አኔም ስልቱን መረዳት ለጀምር በጣም ቀላል

መሆኑን በመወቁ እጅግ ተገረምሁ። እርስ በርሷም የምትለያይ ቤት እንደሚገኝና ስለሚኖረው ሠራዊቱ የሚወክለውን ያንን ክፍፍል ወደ ቤተ ክርስቲያን ለመሰጠት በመሞከር ቤተ ክርስቲያንን ኃይል አልባና ተጽእኖ የሌላት ማድረግ ነው።

ይህንንም አላመዘንም ለመሳሳት ከላሹ የሚጠቀሙበት ብቸኛው መንገድ ክርስቲያኖችን ተጠቅሞ በወንድሞቻቸው ላይ በመሰነሳት እንደነበር በጣም ግልጽ ነው። በዚህም ምክንያት ነበር በቀደምትነት በሚሄደው ክፍል ውስጥ የሚገኘው በሙሉ ማለት ይቻላል ክርስቲያን፤ ወይም ቢያንስ ክርስቲያን ነኝ ባይ የነበረው። እነዚህ የላቲ አመኞች ከላሹን በመታዘዝ የሚወስዱት እያንዳንዱ እርምጃ በእነርሱ ላይ ያለውን ኃይሉን ያጠናክራል። ይህም ከሰልፉ ወደ ፊት መጓዝ ጋር የእርሱንና የአዛዦቹን በራስ መተማመን እንዲጨምር አድርጎት ነበር። የሰልፉም ኃይል በእነዚህ ክርስቲያኖች ከክፉ መንገዶች ጋር መስማማት ላይ የተመረኮዘ እንደነበረ በጣም ግልጽ ነበር።

አስረኞቹ

በመጀመሪያ ከሚሄዱትም ክፍሎች ጥቂት አልፎ በማለት የዚህ ሠራዊት ምርጫ የሆኑ ብዙ ክርስቲያኖች ይከተሉ ነበር። እነዚህም የተማረኩ ክርስቲያኖች ሁሉ የቆሰሱና አነስተኛ በሆኑ የፍርሃት አጋንንቶችም የሚጠበቁ ነበሩ። በሠራዊቱ ውስጥ ከነበሩት አጋንንቶችም ይልቅ የአስረኞቹ ቁጥር የሚበዛ ይመስል ነበር።

በጣም በሚያስገርም ሁኔታ እነዚህ አስረኞች ለይፋቸውንና ጋሻቸውን ታጥቀው የነበረ ቢሆንም ነገር ግን አይጠቀሙበትም ነበር። እነዚያ ሁሉ ምርጫዎች በጣም ጥቂትና ትንንሽ በሆኑ የፍርሃት አጋንንቶች ሊጠበቁ ማየት በጣም አስገራሚ ነገር ነበር። ክርስቲያኖቹ መሠሪያዎቻቸውን ተጠቅመው ቢሆን ምሮ ራሳቸውን በቀላሉ ነጻ ማውጣት ብቻ ሳይሆን በመላው የጠላት መንጋ ላይም ከፍተኛ ጉዳት ማድረስ በቻሉ ነበር። ይህንን ከማድረግ ይልቅ ግን ጸጥ ብሎ በመገዛት ይጓዙ ነበር።

ከአስረኞቹም በላይ የነበረው ሰማይ ጭንቀት ተብለው በሚጠሩ ጥንብ አንሳ አሞራዎች ጠቁሮ ነበር። አልፎ አልፎ እነዚህ ጥንብ አንሳዎች በአንዱ ምርጫ ትክክ ላይ ያርፉና ያስታውኩበት ነበር። ትፋታቸውም ጡንኔ ነበር።

ትፋታቸውም አስረኛውን በነገው ጊዜ ይነሳና ቀጥ ብሎ ጥቂት ከሄደ በኋላ በፊት ከነበረበት ሁኔታ በበለጠ ተዳክሞ በመዝለፍፈፍ ይወድቅ ነበር። እንደገና እነዚህ አስረኞች በቀላሉ ሊያደርጉት እንደሚችሉት ለምን ጥንብ አንሳዎቹን በሰይጅቻቸው መትተው እንደሚገደሏቸው በመገረም ራሴን አጠይቅ ነበር።

አንዳንድ ጊዜም የደከሙት አስረኞች እየተደናቀፉ ይወድቁ ነበር። ልክ ሲወድቁም ሌሎቹ አስረኞች በድክመታቸው በመቆጣት ሰይፋቸውን መዝዘው በወደቁበት ቦታ እንዳሉ ይወጻቸው ነበር። ይህንንም በሚያደርጉበት ጊዜ ጥንብ አንሳዎቹም ይመጡና እነዚህ የወደቁትን ከመሞታቸው በፊት ይውጧቸው ነበር። ሌሎቹም ክርስቲያኖች ቆመው ይህንን በመስማማት ይመለከቱ ነበር። አንዳንድ ጊዜም የወደቁትን መልሰው በሰይፋቸው ይወጻቸው ነበር።

ይህንንም ለመለከት እነዚህ ክርስቲያኖች የኩነኔው ትፋት በእግዚአብሔር የመጣ አውነት አድርገው እንደሚያስቡ ተገነዘብሁ። ከዚያም እነዚህ አስረኞች በእርግጥ በእግዚአብሔር ሠራዊት ውስጥ ሆነው እየዘመቱ እንዳሉ አድርገው እንደሚያስቡም ተረዳሁ! ለዚህም ነበር ትንንሽ የሆኑትን የፍርሃት አጋንንቶችና ጥንብ አንሳዎች የሚገደሏቸው የነበረው። የእግዚአብሔር መልአክቶች እንደሆኑ አስበው ነበርና! ጥንብ አንሳዎቹም እንደ ጥቁር ደመና ሰማዩን ስላጨለሙት አስረኞቹ ለመጥፋት በጣም ተቸግረው ነበርና የሚሆንባቸውን ሁሉ ከጌታ የመጣ ነው በመላት በሞኝነት ተቀብለውት ነበር። የተሰናከሉትም በእግዚአብሔር ፍርድ ስር እንደወደቁ ይሰማቸው ነበር። ለዚህም ነበር እንደዚያ አድርገው ሲያጠቁቸው የነበረው። እግዚአብሔርን የረዱ አድርገውም ያስቡ ነበር!

እነዚህም አስረኞች የነበራቸው ብቸኛ ምግብ የጥንብ አንሳዎቹ ትፋት ነበር። ለሙብላትም እንቢ ያሉት አስከሚወድቁ ድረስ ይዝሉ ነበር። የበሉትም ለጥቂት ጊዜ ጥንካሬ ያገኙ ነበር፤ ነገር ግን ጥንካሬው ከክፉ የሆነ ነው። ከዚያም በተደጋጋሚ ይቀርብላቸው የነበረውን የመራርነት ውሃ ካልጠጡ በቀር በጣም ይዳከሙ ነበር። ይህንንም መራራ ውሃ ከጠጡ በኋላ አነርሱም ደግሞ በሌሎቹ ላይ ማስታወክ ይጀምሩ ነበር። ከአስረኞቹም አንዱ ይህንን ማድረግ ሲጀምር ለመጋለብ ከሚጠባበቁት አጋንንቶች ውስጥ አንዱ ይነሳና አደጋለበው ከፊት ከሚሄዱት ክፍሎች ከአንዱ ጋር ይቀላቀላል።

ሰይጣናዊ ፍላጎት

እነዚህ አጋንንቶችም በሚጋልፈው ክርስቲያኖች ላይ ይሸኑባቸውና ተቅማጥ ያደርጉባቸውም ነበር፤ ይህም ከጥንብ አንሳዎቹ ትፋት ይልቅ በጣም የሚያስጸይፍ ፍላጎት ነበረ። ይህም ፍላጎት ደግሞ የየክፍሎቻቸው መገለጫ ባሕርይ የሆነ ኩራት፣ ራስ ወዳድነት፣ ወዘተ ነበር። ሆኖም ግን ይህ ፍላጎት ክርስቲያኖቹ፣ አጋንንቶቹን_የእግዚአብሔር መልአክተኞች እንደሆኑ በቀላሉ በመመናቸው በነበረው ኩነት ይልቅ የተሻለ ስሜት እንዲሰማቸው ያደርጋል። እነርሱም ይህ ፍላጎት በእርግጥ የመንፈስ ቅዱስ ቅባት እንደሆነ ያስቡ ነበር።

እኔም በዚህ የጠላት ሠራዊት በጣም ከመጸየፌ የተነሳ ሞቴን እየተመኘሁ ነበር። ከዚያም የጌታ ድምፅ ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ “ይህ የጠላት የመጨረሻው ዘመን ሠራዊት መጀመሪያ ነው። ይህም የሰይጣን ከፍተኛው መሳት ነው። የእርሱም በጣም ከፍተኛ የጥፋት ኃይሉ የሚለቀቀው ክርስቲያኖችን በመጠቀም እርስ በርስ ሲያዋጋቸው ነው። በዘመናት ሁሉ ይህንን ሠራዊት ተጠቅሟል፣ ነገር ግን አሁን እንደሚያደርገው በጣም ብዙዎቹን ክርስቲያኖች ለክፉ አላማው መጠቀም አልቻለም ነበር። አትፍራ። እኔም ደግሞ ሠራዊት አለኝ። አሁንም ከዚህ ውጊያ ለመደበቅ ምንም ዓይነት ስፍራ ባለመቅረቱ ምክንያት ልትነሳና ልትዋጋ ግድ ነው። ስለ መንግሥቱ፣ ስለ እውነትና ስለላቲት መዋጋት ይገባሃል።”

ከጌታም የወጣው ይህ ቃል በጣም የሚያደፋፍር ስለሆነ እኔም ወዲያውኑ እነዚህ የላቲ ክርስቲያን አስረኞች እንደሚሰሙኝ በመሰብ መጮኽ ጀመርሁኝ። ይህንንም ላደርግ ሠራዊቱ በሙሉ እኔን ለመመልከት የዞረ ይመስል ነበር። በእነርሱ ላይ የነበረውም የፍርሃትና የጭንቀት ደመና ወደ እኔ ይመጣ ጀመር።

እኔም እነዚህ ክርስቲያኖች ይነቁና የሚሆኑባቸውንም ያውቃሉ ብዬ ስላሰብሁ መጮኼን ቀጠልሁ፤ ይልቁንም ብዙዎቹ ፍላጻዎቻቸውን አውጥተው ወደ እኔ መወርወር ጀመሩ። የቀሩትም ምን እንደሚያደርጉኝ ስላላወቁ ያመነቱ ነበር። እኔም ከጊዜው በፊት እንደተናገርሁኝና ይህም ደግሞ ታላቅ ስህተት እንደነበረ አወቅሁ።

ጦርነቱ ተጀመረ

በዚያም ወደ ኋላዬ ዞርሁኝና ቆሞ ወደነበረው የጌታ ሠራዊት ተመለከትሁ። በሺህዎች የሚቆጠሩ ወታደሮች ነበሩ። ነገር ግን በቁጥር ከጠላት ሠራዊት ጋር ፈጽሞ የመገደብ ጠቅላይነት ነበሩ። እኔም ድንጋጤና ተስፋ መቁረጥ ያዘኝ ምክንያቱም በእርግጥ በጌታ ሠራዊት ውስጥ ከነበሩት ክርስቲያኖች ይልቅ ክፉው ይጠቀሙባቸው የነበሩት ክርስቲያኖች በቁጥር እጅግ የበዙ ይመስል ስለነበር ነው። ስለዚህም ሊጀመር ያለው ጦርነት በክርስቲያኖች መካከል የተደረገ ታላቅ የእርስ በእርስ ጦርነት ተደርጎ እንደሚታይ አወቅሁ። ምክንያቱም በጣም ጥቂቶች ብቻ ከዚህ ሊፈነዳ ከደረሰ ግጭት በስተኋላ ያሉት የጨለማ ኃይሎች መሆናቸውን ስለሚረዱ ነው።

እኔም የጌታን ሠራዊት በጣም በቅርበት በተመለከትሁ ቁጥር ሁኔታው በጣም ተስፋ የሚያስቆርጥ እየሆነ ይመጣ ነበር። በጣም ጥቂቶች ብቻ ሙሉ በሙሉ ትጥቃቸውን አድርገው የነበረ ሲሆን ብዙዎቹ ግን አንድ ወይም ሁለት ቦታ ብቻ ራሳቸውን በትጥቅ ሸፍነው ነበር፤ ጥቂቶቹም ምንም ትጥቅ አልነበራቸውም። አብዛኛዎቹም የቆሰሉ ነበሩ። ሙሉ ትጥቅም ከነበራቸው አብዛኛዎቹ በጣም ትንንሽ ጋሻዎች እንደነበራቸው ይህም ደግሞ ሊመጣ ያለውን ጥቃት እንደሚያከላከልላቸው አወቅሁ። ሙሉ ትጥቅ ካላቸውም ውስጥ መሳሪያዎቻቸውን እንዴት በሚገባ መጠቀም እንደሚችሉ የሰለጠኑት በጣም ጥቂቶቹ ብቻ ነበሩ። ከእነዚህ ወታደሮችም በጣም የሚበዙት ሕጻናትና ሴቶች መሆናቸው መገረጫን እንዲጨምር አድርጎታል።

በዚህም ሠራዊት በስተኋላ አልፎ ብሎ የተበታተነ አነስተኛ ስብስብ ነበረ፤ ይህም ደግሞ የጠላትን መንጋ ይከተሉ ከነበሩት አስረኞች በባሕርይው በጣም የተለየ ይመስላል። በዚህ ትንሽ ስብስብ ውስጥ የነበሩትም ልክ እንደሰከረ በጣም ደስተኛ የሆኑ ይመስሉ ነበር። ጨዋታ ይጫወቱ፣ ይዘፍኑ፣ ይበሉና ይጠጡ ከአንዱም አነስተኛ ሠፈር ወደ ሌላው ይዟል ነበር። ይህም ውድስቶክ(Woodstock) እንዳስታውስ አደረገኝ። *ውድስቶክ በ1969 በኒውዮርክ ከተማ አቅራቢያ በምትገኝ ውድስቶክ በምትባል ቦታ የተደረገ የ 3 ቀን የሙዚቃ በዓል ነው። በዚህ በዓል ላይ የተገኙት አብዛኛዎቹ ሂፒዎች(Hippies) ነበሩ። (ሂፒዎች ብዙ ጊዜ ጠጉራቸውን በመላደግ የሚታወቁ ወጣቶች ሲሆኑ ባሕላዊውን ህብረተሰብ የመገደብ ጠቅላይነትና ጦርነትንም የሚቃወሙ ናቸው)።

እኔም ከጠላት መንጋ ወደ እኔ እየመጣ እንደሆነ ያወቅሁትን ጥቃት ለመጥፋት ወደ ጌታ ሠራዊት ሮጥሁ። በሁሉም አቅጣጫ ሲታይ በአብዛኛው በአንድ ወገን ወደሆነ ግድያ እየገባን ይመስል ነበር። እኔም ከጌታ ሠራዊት አልፎ ብሎ የሚከተለው አነስተኛ ስብስብ ጉዳይ በይበልጥ ስላሳሰበኝ ድምጹን በሠፈሩ ባለው ጫጫታ ይልቅ ከፍ ለመድረግ በመመከር ጦርነት ሊነሳ እንደሆነ አስጠነቀቅኋቸው። ከአነርሱም ሊሰሙኝ የቻሉት በጣም ጥቂቶቹ ብቻ ነበሩ። የሰሙኝም “የሰላም ምልክት” በጣቶቻቸው አያላዩኝና በጦርነትም እንደሚያምኑ ይነግሩኝ ነበር።

በዚህ ትንሽ ስብስብ ውስጥ ያሉትም ጌታ ምንም ዓይነት ክፉ ነገር እንደሚያመጣባቸው አስረግጥው በነገሩኝ ጊዜ፤ ጌታ ትጥቅን የሰጠን ምክንያት አሁን እንዳለው ዓይነት ጊዜ ላይ ስለሚያስፈልገን እንደሆነ ላስረዳቸው ሞክርሁ። አነርሱ ግን እንዲህ ዓይነት ነገር ሊደርስባቸው ወደመይቸል ወደ ሰላምና ወደ ደስታ ቦታ እንደመጡና ስጋትም እንደሌለባቸው መልሰው አረጋገጡልኝ። እኔም ጌታ የታጠቁትን ሰዎች ጋሻ እንዲያላድግና ለጦርነቱ ዝግጁ ያልነበሩትንም ወገኖች በመከላከል እንዲረዷቸው አጥብቄ ጸለይሁ።

ከዚያም መልእክተኛ ወደ እኔ መጣና መለከትን ሰጠኝ በቶሎም እንደነፋው ተናገረኝ። እኔም መለከቱን በነፋሁ ጊዜ ቢያንስ ትጥቃቸውን በከፊል ከአደረጉት ጥቂቶቹ ሐሳባቸውን በመሰብሰብና ትእዛዝ ለመቀበል በመዘጋጀት በፍጥነት ለጥሪው ምላሽ ሰጠ። አነርሱም ተጨማሪ ትጥቅ ቀረበላቸውና በፍጥነት ትጥቃቸውን አደረጉ። ቆስለው የነበሩት ግን ቁስሎቻቸውን በትጥቅ እንዳልሸፈኑ አስተዋልሁ፤ ነገር ግን ምንም ማለት ከመቻሌ በፊት፣ የጠላት ፍላጻዎች በላያችን ላይ ይወርዱ ጀመር። ቁስሎቻቸውን ያልሸፈኑትም በድጋሚ እዚያው ቦታ ላይ ይመቱ ነበር።

በስም ማጥፋት ፍላጻ የተመቱትም ወዲያውኑ ያልቆሰሉትን ስም ማጥፋት ጀመሩ። በሐሜት የተመቱትም ማማት ጀመሩና፣ ወዲያውኑም በአኛው በራሳችን ሠፈር ውስጥ ታላቅ መከፋፈል ተፈጠረ። አኛም ልክ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ እንዳንደቹ የአህዛብ ሠራዊቶች እርስ በርሳቸው ሊጠፋፉ እንደተነሱ አኛም ለመጠፋፋት እንደደረስን ተሰማኝ። ረዳት አልባ የመሆኑም ስሜት በጣም ከባድ ሆኖ ይሰማኝ ነበር።

የጥንብ አንሳዎቹ መምጣት

ከዚያም ጥንብ አንሳዎቹ መጥተው እየተመዘገዘጉ ቁልቁል በመውረድ የቆሰሱትን እያነሱ ወደ አስረኞቹ ሠፈር ይወስዷቸው ጀመር። የቆሰሱትም አስከ አሁን ሰይፋቸውን የታጠቁና ጥንብ አንሳዎቹንም በቀላሉ መትተው ሊጥሏቸው የሚችሉ ቢሆኑም ይህንን ግን አላደረጉም ነበር። ይልቁንም ዝም ብለው በፈቃደኝነት ይጓዙ ነበር ምክንያቱም እንደ አነርሱ ባልቆሰሱት ላይ በጣም ስለተቆጡ ነበር።

እኔም በቅጽበት ከሠራዊቱ በስተኋላ ስለነበረው አነስተኛ ስብስብ አሰብሁኝና ምን እንደሆነባቸው ለመጥታት ሮጥሁ። ሁኔታው ፈጽሞ ለመጥታት የማይቻል ነበር፤ በአነርሱ መካከል የሚታየው ጉዳትም ደግሞ በበለጠ የከፋ ሆኖ ይታይ ነበር። በሺህ የሚቆጠሩትም ቆስለውና በመሬት ላይ ወድቀው የሲቃ ድምፅ ያሰሙ ነበር። ከበላያቸው የነበረው ሰማይም አነርሱን ወደ አስረኞች ሰፈር በሚያመላልሱ ጥንብ አንሳዎች ጠቁሮ ነበር።

ባልቆሰሱትም መካከል አብዛኛዎቹ የሚሆነውን ባለመሆኑም ዝም ብለው ቁጭ በማለት አፍጥጠው ይመለከቷቸው ነበር። አነርሱም ደግሞ በቀላሉ በጥንብ አንሳዎቹ ይወሰዱ ነበር። ምንም እንኳን ጥቂቶቹ ከጥንብ አንሳዎቹ ጋር መዋጋት ቢጀምሩም ነገር ግን ተገቢ መሠሪያ ስላልነበራቸው ጥንብ አንሳዎቹ ምንም ዓይነት ትኩረት አልሰጧቸውም ነበር። የቆሰሱትም በጣም ስለተቆጡ ሊረዱዎቸው የሚሞክሩትን በሙሉ ይቃወሙና ያባርሩአቸው ነበር፤ ነገር ግን ጥንብ አንሳዎቹን በመስማማትና በፈቃደኝነት ይታዘዟቸው ነበር።

ከዚህ ስብስብ ውስጥ ያልቆሰሱትና ጥንብ አንሳዎቹንም ለመዋጋት የሞክሩት ከውጊያው ቀጠና በፍጥነት መሸሸ ጀመሩ። ይህ ከጠላት ጋር የነበረን የመጀመሪያው ግጥሚያ በጣም አሠቃቂ ስለ ነበረ ከአነርሱ ጋር በሸሸት መቀላቀል እንድቸል አስከምመኝ ድረስ ደርሼ ነበር። ከዚያም በጣም በሚያስደንቅ ፍጥነት ሸሸተው ከነበሩት አንዳንዶቹ ተመልሰው መምጣት ጀመሩ ሲመለሱም በሙሉ ትጥቅና ረጃጅም ጋሻዎችም በመያዝ ነበር። እኔም አስከማለታውሰው ይህ ለመጀመሪያ ጊዜ ያየሁት ትንሽ የሚያበረታታ ነገር ነበር።

እነዚህ የተመለሱ ተዋጊዎችም ከእንግዲህ ወዲህ ዳንኪራን የመውደድ ፍላጎት አይታይባቸውም ነበር። ነገር ግን አስደናቂ ጽናት አሁን በቦታው ተተክቶ

ነበር። እኔም እነዚህ ወገኖች ከአሁን በፊት ምንም እንኳ ስተው የነበር ቢሆንም ዳግመኛ በቀላሉ እንደሚይታለሉ አወቅሁ። እነርሱም የወደቁትን ቦታ መውሰድና በኋላና በጎን ያሉትን ለመከላከል አዳዲስ ረድፎችን መሠራት ጀመሩ። ይህም እያንዳንዱ የሠራዊቱ አካል እንደገና ለመቆምና ለመወጋት ውሳኔን እንዲያደርግ የሚረዳ ታላቅ ድፍረት በሠራዊቱ መካከል እንዲስፋፋ ምክንያት ሆነ። አምነት፣ ተስፋና ፍቅር የተባሉ ሦስት ታላላቅ መላእክትም በፍጥነት መጥተው ከሠራዊቱ በስተኋላ ቆሙ። እነርሱንም ስንመለከት ጋሻዎቻችን በሙሉ ማደግ ጀመሩ። ተስፋ መቁረጥም አንዴት በፍጥነት ወደ አምነት አንደተቀየረ ማየቱ አስገራሚ ነበር። ይህም አምነት የጸና፣ በልምምድም የዳበረ ነበር።

የከፍታ መንገድ

አሁን እያንዳንዱ ሰው “የእግዚአብሔር ቃል” የሚል ሰይፍና የተለያዩ የመጽሐፍ ቅዱስ አውነቶችን የሚወክሉ ፍላጻዎችን ይዞ ነበር። ፍላጻዎቹንም መልሰን መወርወር ፈልገን ነበር፣ ነገር ግን አንዴት አጋንንቶቹ የሚጋልቧቸውን ክርስቲያኖች ሳንመታ መወርወር እንደምንችል አላወቅንም ነበር። ለአኛም እነዚህ ክርስቲያኖች በአውነት ቢሙቱ ሊነቁ እንደሚችሉና አስጨናቂዎቻቸውንም ሊዋጉ እንደሚችሉ ሐሳብ መጣልን። እኔም ጥቂት ፍላጻዎችን ወረወርሁ ሌሎችም ደግሞ እንደዚያው አደረጉ። የተወረወሩት ፍላጻዎችም በሙሉ ማለት ይቻላል ክርስቲያኖችን መቱ። ሆኖም ግን የአውነት ፍላጻዎቹ በገቡባቸው ጊዜ አልነቁም ወይም ደግሞ ቆስለው አልወደቁም። ይልቁንም በጣም በቁጣ ተሞሉ፣ የሚጋልቧቸውም አጋንንቶች በይበልጥ ትልልቅ አየሆኑ ይመጡ ጀመር።

ይህም እያንዳንዳችንን በጣም አስደነገጠንና ውጊያውን ማሸነፍ ፈጽሞ የማይቻል እንደሆነ ይሰማን ጀመር። ቢሆንም ግን በአምነት፣ ተስፋና ፍቅር ቢያንስ ቢያንስ ይዘታችንን ጠብቀን መቆየት እንደምንችል ተማምነን ነበር። ሌላም ጥበብ የተባለ ታላቅ መልእክ መጣና ከኋላችን ካለው ተራራ ላይ ሆነን እንድንወጋ አመለከተን።

በተራራው ላይ ማየት አስከምንቸለው ድረስም በተለያዩ ደረጃዎች ላይ የሚገኙ አርክዎች ነበሩበት። አርክዎቹም ከፍ ባሉ ቁጥር በጣም አየጠበቡና ለመቆምም አስቸጋሪ አየሆኑ ይመጡ ነበር። እያንዳንዱም የከፍታ ደረጃ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በሚገኝ አንድ አውነት ተሰይሞ ነበር። በዝቅተኛ ደረጃ

ላይ ያሉት እርከኖችም መሰረታዊ በሆኑ እውነቶች መሰረትም አንድ ድንቅ፣ ቅድስና፣ ጸሎትና እውነት ሲሰየሙ ከፍ ያሉት እርከኖች ደግሞ ጠለቅ ባሉ መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነቶች ተሰይመው ነበር። ወደ ላይም በወጣን ቁጥር ጋሻዎቻችንና ሰይጅቻችን አብረው ያድጉ ነበር፤ እንዲሁም ቁጥራቸው አናላ የሆነ የጠላት ፍላጻዎች ብቻ ባለንበት መድረስ ይችሉ ነበር።

አሳዛኝ ስህተት

በዝቅተኛ እርከኖች ላይ ከመገኘት ክርስቲያኖችም ጥቂቶቹ ከጠላት የተወረወሩባቸውን ፍላጻዎች አንስተው መልሰው ይወረወሩባቸው ነበር። ይህም ደግሞ በጣም የከፋ ስህተት ነበር። አጋንንቶቹም የተወረወሩትን ፍላጻዎች በቀላሉ አቅጣጫ እያስቀየሩ ክርስቲያኖቹን እንዲመቱ ያደርጓቸው ነበር። አንድ ክርስቲያንም ከተወረወሩበት ከክስ ወይም ስም መጥፋት ፍላጻዎች በአንዱ ሲመታ የምሬት ወይም የቁጣ ጋኔን ይበርና በዛ በተሰካበት ፍላጻ ላይ ይንጠለጠልበታል። ከዚያም በኋላ መርዘን በክርስቲያኑ ላይ መሸናትና ተቅማጥ መድረግን ይጀምራል። አንድ ክርስቲያን ከእነዚህ አጋንንቶች ሁለት ወይም ሦስት አስቀድሞ በነበረው ኩራትና ራስን ማጽደቅ ላይ ሲጨመሩበት እርሱ ደግሞ ወደ ራሳቸው ወደ አጋንንቶቹ የተጣመመ ምስል ይቀየር ነበር።

እኛም ደግሞ ይህን የመሆነውን ነገር ከከፍታዎች ላይ ሆነን መሞት አንችል ነበር። ነገር ግን በዝቅታ ስፍራ የነበሩትና የጠላትን ፍላጻ የመወረወሩት ይህን መሞት አይችሉም ነበር። ከእኛ ውስጥም ግማሾቹ ወደ ታችኛዎቹ እርከኖች ሄደው በዛ ላሉት አየሆን ያለውን ሲያስረዱባቸው ሲወርዱ ግማሾቻችን ግን ወደ ላይ መውጣታችንን ቀጠልን። ከዚያም ሌሎች ወታደሮች ወደ ላይ መውጣታቸውን እንዲቀጥሉ ለመርዳት በየከፍታው ላይ ከመቆሙት ጥቂቶች በቀር እያንዳንዱ መውጣቱን እንዲቀጥል አንጂ እንዳያቆም መሰጠንቀቂያ ተሰጠን።

መጠበቅ በመጨረሻ

የወንድሞች ጎብረት ወደ ተባለውም ከፍታ በደረሰን ጊዜ ምንም ዓይነት የጠላት ፍላጻዎች ሊደርሱብን አልቻሉም ነበር። በእኛ ምድብ ውስጥ ካሉት ብዙዎቹ ይህ ደረጃ ሊወጡበት የሚፈልጉት የመጨረሻ ደረጃ እንደሆነ ወሰኑ።

እኔም ይህንን ለምን እንደወሰኑ ተረዳሁ ማክንያቱም እያንዳንዱ አዲስ ከፍታ ለመቆሚያነት ይበልጥ አስቸጋሪና በጣም ጥንቃቄን የሚፈልግ ስለነበረ ነው። ሆኖም ግን እኔም ደግሞ ወደ ላይ በወጣሁ ቁጥር ብዙ ጥንካሬ እየተሰማኝና መሠረያዬንም በመጠቀም በጣም እየሰለጠንሁ ስለመጣሁ መውጣቴን ቀጠልሁ።

ብዙም ሳይቆይ ክርስቲያኖችን ሳልነካ አጋንንቶችን ብቻ ወርውሬ የምመታበት ብቃት ላይ ደረስሁ። ወደ ላይም መውጣቴን ከቀጠልሁ ከሠራዊቱ በስተኋላ የሚቆሙትን የክፍ መንጋ ዋና ዋና መሪዎች ወርውሬ መምታት የምችልበት ከፍታ ላይ እንደምደርስ ተሰማኝ። እኔም በጣም ብዙዎች በጸጥታ ሊቀመጡ ነገር ግን ጠላትን ሊመቱ በማይችሉበት ዝቅ ባለ ስፍራ ላይ በመቆሚያቸው ጸጸት ተሰማኝ። እንዲህ እያለም መውጣት በቀጠለት ላይ እያደጉ የመጡት ጥንካሬዎችና ባሕርይዎች ታላላቅ ድል አድራጊዎች እንዲሆኑ ሲያደርጋቸው፣ አንዱም ከጠላት ብዙዎቹን ማጥፋት ይችል ነበር።

በእያንዳንዱ ከፍታ ላይም ብዙ የእውነት ፍላጻዎች ተበታትነው ነበር። እኔም ደግሞ ከዚያ ከፍታ ላይ የወደቁት ሰዎች እነዚህን ፍላጻዎች ትተዋቸው እንደሄዱ አወቅሁ (ከእያንዳንዱ ከፍታ ላይ ብዙዎች ወድቀው ነበርና)። ፍላጻዎቹም በሙሉ በዚያ ከፍታ ላይ ካለ እውነት በስተኋላ ተሰይመው ነበር። ከእኛም ጥቂቶች እነዚህን ፍላጻዎች ለማንሳት ችላ ብለው ነበር፤ እኔ ግን ከበታቻችን ያለውን ታላቅ መንጋ ለመምታት የምንችለውን ያህል መሰብሰብ እንደሚያስፈልገን አውቄ ነበር።

እኔም ከፍላጻዎቹ አንዱን አነሳሁና ወረወርሁ፤ በቀላሉም አንድ ጋኔን መታሁ፤ ሌሎችም ደግሞ ፍላጻዎቹን እያነሱ መወርወር ጀመሩ። አያሌ የጠላት ክፍሎችንም መደምሰስ ጀመርን። በዚህም ማክንያት መላው የጠላት ሠራዊት ትኩረቱን ወደ እኛ አዞረ። ለጊዜው ብዙ መሳካት ባገኘን ቁጥር ጠላትም በጣም የሚያጠቃን ይመስል ነበር። ምንም እንኳ ሠራችን ማብቂያ የሌለው ቢመስልም፣ ነገር ግን በጣም አስደሳች አየሁን ይመጣ ነበር።

የጠላትም ኃይላት በነበርንባቸው ከፍተኛ ሥፍራዎች ላይ በፍላጻ ሲያጠቁን ባለመቻላቸው፣ በጣም ብዙ ጥንብ አንሳዎች በጎብረት መጥተው ሲያስታውኩብን በላያችን ላይ መብረር ጀመሩ። ሌሎችም ጥንብ አንሳዎች ደግሞ አጋንንቶቹን

አየተሸከሙ እርከሞቹ በጣም የሚያንሸራትቱ እንዲሆኑ በላያቸው ላይ እንዲሸኑና ተቅማጥ እንዲያደርጉባቸው ያመቻቹ ነበር።

ቸካል

ወደ አንድ አዲስ ከፍታ በደረስን ቁጥር ሰይፎቻችንም አብረው ያድጉ ነበር። እኔ ግን በጣም ከፍ እያልን በሄድን ቁጥር ሰይፌ የሚያስፈልገኝ ስላልመሰለኝ ትቼው ለመሄድ ምንም ያህል አልቀረኝም ነበር። በኋላ ግን የተሰጠኝ የግድ አስፈላጊ ስለሆነ ነው ብዬ በማሰብ እንደወትሮው ለመቆየት ወሰንሁ። ከዚያም የቆመሁበት እርከን በጣም ጠባብና የሚያንሸራትት በመሆኑ ምክንያት በጠላት ላይ በምወረውርበት ጊዜ ሰይፌን እንደ ቸካል በምድር ላይ በመሰካትና ራሴን ከእርሱ ጋር በማሰር መጠቀም ቻልሁ።

ከዚያም የጌታ ድምፅ እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ “ወደ ላይ መውጣት የሚያስችልህን ጥበብ ተጠቅመህል። ብዙዎቹም ስይፋቸውን በሚገባ እንደ ቸካል ለመጠቀም ባለመቻላቸው ምክንያት ወድቀዋል።” ከእኔም በቀር ሌላ መንገድ ሰው ይህንን ድምፅ የሰማ አይመስልም ነበር። ነገር ግን ብዙዎች እኔ ያደረግሁትን አይተው አነርሱም እንደዚያው አደረጉ።

እኔም እንደዚህ እንዳደርግ ለምን ጌታ ቀደም ብሎ እንዳልተናገረኝ በማሰብ ተደነቅሁ። ከዚያ ግን ጌታ ባላስተዋልኩት መንገድ ይህንን አስቀድሞ እንደተናገረኝ አወቅሁ። እኔም ይህንን ማሰላሰል ስቀጥል ሕይወቴ በሙሉ ለዚህች ሰዓት ስልጠና እንደነበረ መረዳት ጀመርሁ። ሕይወቴን በሙሉ ጌታን ስሰማና ድምፁንም መታዘዝ በምችልበት ደረጃ እንደተዘጋጀሁ አውቃለሁ። ደግሞም አሁን የነበረኝ ጥበብና መገለጥ በዚህ ጦርነት ውስጥ በማላስተውለው ምክንያት እንዳልጨመረ ወይም ደግሞ ከእኔ እንዳልተወሰደ አውቅ ነበር። በሕይወቴም ስለደረሰብኝ ስለእያንዳንዱ ፈተና ጌታን እያመሰገንሁ ነበር። ፈተናዎቹም በደረሱብኝ በዚያን ጊዜ በምስጋና አለመቀበሌም አሳዘነኝ።

ብዙም ሳይቆይ ፍጹም ማለት በሚቻል ማነጣጠር አጋንንቶቹን መምታት ጀመርን። ከጠላትም ሠራዊት በኩል ቁጣ እንደ አላትና ዲን መውጣት ጀመረ። በዚያም ሠራዊት የተያዙት ክርስቲያኖች አሁን በጠላት መካከል የሚንበሰበሰው ቁጣ እንደሚሰማቸው አወቅሁ። ከአጋንንቶቹም ጥቂቶቹ በጣም አየተቆጡ

ከመምጣታቸው የተነሳ እርስ በርሳቸው መውራወር ጀመሩ። በተለምዶ ይህ በጣም የሚያደፋፍር ይሆን ነበር፤ ነገር ግን በጣም አየተጎዱ የነበሩት በጠላት ሠፈር የነበሩ የላቱ ክርስቲያኖች ናቸው። እኔም ይህ በሚታይበት ዓለም ለክርስትና ለራሱ ታላቅ የሆነ ውድቀት አንደሆነ አወቅሁ።

ሰይፋቸውንም አንደ ችካል ያልተጠቀሙት ብዙ ጥንብ አንሳዎችን መትተው መጣል ቻሉ። ነገር ግን እነርሱም ራሳቸው ደግሞ ከቆሙባቸው እርከኖች ላይ በጣም በቀላሉ አየተመቱ ይወድቁ ነበር። ከወደቁትም ከፊሎሎ በዝቅተኛ ደረጃዎች ላይ ሲያርፉ ከፊሎሎ ግን እስከመጨረሻው ወድቀው ጥንብ አንሳዎቹ አየተሸከሙ ይወስዷቸው ነበር። እኔም በየመካከሉ የመገኛትን ጥቂት ጊዜ ሰይፌን ወደ ምድር ውስጥ በጣም በመሰገባት ወይም ደግሞ ራሴን ከችካሉ ጋር አጥብቄ ለመሰር በመሞከር አላልፍ ነበር። ይህንንም ባደረግሁ ቁጥር ጥብብ በኋላዬ ይቆም ነበር። ስለዚህም ደግሞ ይህ በጣም አስፈላጊ አንደሆነ አወቅሁ።

አዲስ መሠሪያ

የአውነትም ፍላጻዎች አልፎ አልፎ በጥንብ አንሳዎች ውስጥ ዘልቆ ይገባቸው ነበር። ቢያንስ ቢያንስ ወደ ኋላቸው አንዲመለሱ ለመድረግ በቂ የሆነ ጉዳት ያደርሰባቸው ነበር። እነርሱም ራቅ ብለው በተመለሱ ቁጥር ጥቂቶቻችን ወደሚቀጥለው ደረጃ አንወጣ ነበር። እኛም ገላትያ ሁለት ሃያ የሚባለው ደረጃ ላይ ስንደርስ ጥንብ አንሳዎቹ ሊቋቋሙት ከሚችሉት ከፍታ በላይ ሆንን። በዚህም ከፍታ ላይ ከበላያችን የነበረው ሰማይ ማየት እስከሚላንን ድረስ በጣም የሚያበራና የሚያምር ነበር። እኔም ከአሁን በፊት ተለመደሁ የሚላውቀው ሰላም ተሰማኝ።

እዚህ ደረጃ እስከምደርስ ድረስ የነበረኝ የመዋጋት መንፈስ ይነቃቃ የነበረው ለእግዚአብሔር መንግሥት ጉዳይ፣ ለአውነትና፣ ለእስረኞች በነበረኝ ፍቅር የሆነውን ያህል ሁሉ እኩሌታውም ደግሞ ለጠላት በነበረኝ ፍርሃት፣ ጥላቻ ወይም መጸዋፍም ጭምር ነበር ማለት አችላለሁ። ነገር ግን በዚህ ከፍታ ላይ ነበር ከሩቅ ብቻ ለመሞት በቻልኋቸው አምነት፣ ተስፋና ፍቅር ላይ ለመድረስ የቻልሁት የነበረው። እዚህም ከሚገባው በላይ ማለት አችላለሁ በመገኘታቸው በሚሆነው

የክብር ኃይል ተሞልቼ ነበር። ቢሆንም ግን ገና ይበልጥ ልቀርባቸው አንደሞቻል ይሰማኝ ነበር።

ወደ አምነት፣ ተስፋና ፍቅር በቀረብሁም ጊዜ ወደ አኔ ዞረው ትጥቄን ይጠግኑልኝና ይወለውሱልኝ ጀመር። ወዲያውኑም ከአነርሱ የሚወጣውን ክብር በሚያስደንቅ ሁኔታ ማንጸባረቅ የሚችል ሆኖ ተቀየረ። ሰይፌንም በነኩት ጊዜ በጣም የሚያንጸባርቅ ብልጭታ ከላይ ላይ ማብረቅረቅ ጀመረ።

ከዚያም ፍቅር አንዲህ አለኝ፤ “ወደዚህ ደረጃ የደረሱ ሊመጡ ባሉት የአግዚአብሔር ኃይላት ላይ የታመኑ ይሆናሉ።” በጣም ስክነት በሚታይበት አጽንኦትም ወደ አኔ ዞር በማለት “አንዴት ልትጠቀሙቸው አንደሞቻችልም ገና በሚገባ አስተምርሃለሁ፤” አለኝ።

የገላትያ ሁለት ሃያ ከፍታ በጣም ሰፊ ስለሆነ ለመውደቅ ምንም ዓይነት ስጋት ያለበት አይመስልም ነበር። ስማቸውም ተስፋ በመባል የተጻፈባቸው ፍላጻዎች ያለገደብ ይቀርቡበት ነበረ። ጥቂትም ፍላጻዎች አንስተን ወደ ታች ወረወርናቸው በቀላሉም ጥንብ አንሳዎቹን ገደልናቸው። ወደዚህ ከፍታም ላይ ከደረሱት ግማሾቹ መወርወራቸውን ሲቀጥሉ የቀሩት ደግሞ ፍላጻዎቹን አየተሸከሙ በዝቅተኛ ደረጃዎች ላይ ላሉት ክርስቲያኖች ማጓጓዝ ጀመሩ።

ዝቅ ባሉት ደረጃዎች ላይ ጥንብ አንሳዎቹ አንደ ሞገዶች መምጣታቸውን ቢቀጥሉም እያንዳንዱ የጥንብ አንሳ ሞገድ ግን በፊት ከነበረው እያነሰ ይመጣ ነበር። ከገላትያ ሁለት ሃያ ከፍታ ላይ ከክልላችን ውጭ ከሆኑት ከመሪዎቻቸው በስተቀር በሠራዊቱ ውስጥ ያለውን ማንኛውንም ጠላት መምታት አንችል ነበር። ጥንብ አንሳዎቹም የፈጠሩት የጭንቀት ደመና የእውነትን ኃይል ስላደበዘዘው ጥንብ አንሳዎቹን ሁሉ ከማጥፋታችን በፊት የእውነትን ፍላጻ ላለመጠቀም ወስነን ነበር። ይህም በጣም ረጅም ጊዜ የወሰደ ቢሆንም ነገር ግን አልደከምንም ነበር። በመጨረሻም ከተራራው በላይ የነበረው ሰማይ ፈጽሞ ከጥንብ አንሳዎቹ የጠራ የሚመስልበት ደረጃ ላይ ደረሰ።

አምነት፣ ተስፋና ፍቅር ልክ አንደ መሠሪያዎቻችን በእያንዳንዱ ከፍታ ላይ እያደጉ ይሄዱ ስለነበር አሁን ከጦርነቱ ስፍራ በርቀት ያሉ ሰዎች አንዷ በትልቁ ሊያደዋቸው አንደሚችሉ አወቅሁ። የክብራቸውም ብርሃን ገና በጥንብ አንሳዎቹ ታላቅ ደመና በተሸፈነው የአስረኞቹ ሰፈር አንዷ ያበራ ነበር። እኔም በዚህ

መንገድ ሊያዩ ይችላሉ በመገለጥ በጣም ተደፋፈርሁ። ምናልባት አሁን አስረኞቹና ጠላት ይጠቀሙባቸው የነበሩ ክርስቲያኖችም እኛ ጠላቶቻቸው እንዳልሆነን ነገር ግን ጠላት ራሱ በእርግጥ እየተጠቀመባቸው እንደሆነ ያስተውላሉ ብለን አስበን ነበር።

ነገሩ ግን እንደዚህ አልነበረም፤ ቢያንስ አስከ አሁን አልሆነም። በጠላት ሰፈር ያሉትም ከአምነት፣ ተስፋና ፍቅር የሚወጣውን ብርሃን ማየት ሲጀምሩ፤ እነዚህ ደካማውን ወይም መለየት የማይችሉትን ለማሳት የተላኩ “የብርሃን መላእክት” ናቸው በመገለጥ ይጠሯቸው ነበር። እኔም በዚያን ጊዜ የነበሩበት አስራት ከገመትሁት በላይ በጣም ጥልቅ እንደ ነበር አስተዋልሁ።

ክርስቲያን ያልሆኑ፣ ከሁለቱ ሠራዊቶችም ወገን ያልነበሩ፣ ከአምነት፣ ተስፋና ፍቅር የሚወጣውን ክብር በርቀት ይመለከቱ ስለነበረ የተሻለ አይታ ይኖራቸው ዘንድ ወደ ተራራው መቅረብ ጀመሩ። እነርሱንም ለማየት ወደ ተራራው የቀረቡት ይህ ጦርነት በእርግጥ ስለ ምን እንደሆነ መረዳት ጀመሩ። ይህም ደግሞ እጅግ የሚያደፋፍር ነገር ነበር።

ወጥመዳ

ባገንነውም ድል ምክንያት በእያንዳንዳችን ውስጥ የሚፈሰው ደስታ ማደጉን እንደቀጠለ ነበር። እኔም በዚህ ጦርነት መካከል በዚህኛው ሠራዊት ውስጥ መሆኔ በዘመኔ ሁሉ ከነበረኝ ጀብዱ ሁሉ የሚበልጥ እንደሆነ ተሰማኝ። የነበርንበትንም ተራራ ሲያጠቁ ከነበሩት ጥንብ አንሳዎች አብዛኛዎቹን ካጠፋናቸው በኋላ፣ አስረኞቹን ደግሞ አስከ አሁን ሸፍነው የነበሩትን ጥንብ አንሳዎች እያነጣጠርን መምታት ጀመርን። የጨለመውም ደመና አየተገፈፈ ሲመጣ በአስረኞቹ ላይ የፀሐይ ብርሃን ፈነጠቀ እነርሱም ደግሞ ልክ ከከባድ እንቅልፍ እንደሚነቃ ሰው መንቃት ጀመሩ። ወዲያው እንደነቁም፣ በነበራቸው ሁኔታ በተለይም ደግሞ የጥንብ አንሳዎቹ ትፋት አስከ አሁን ሸፍኖአቸው ስለነበር በጣም ተጸይፈው ራሳቸውን ማጽዳት ጀመሩ። አምነት፣ ተስፋና ፍቅርንም አተኩረው ሲመለከቱ ላሉ በዚያው ተራራውን ስላዩ ወደ ተራራው ሮጡ።

ምንም እንኳን የጠላት መንጋ የክስና የስም ማጥፋት ፍላጊዎቹን በኋላቸው ቢልክም የቀደሙት አስረኞች የሚቆሙ አልሆኑም። ወደ ተራራውም በደረሱ

ጊዜ ብዙዎቹ ደርዘን የሚሞቱ ወይም ደግሞ የሚበልጡ ፍላጻዎች በጀርባቸው ላይ ተሰክተውባቸው ነበር፤ ሆኖም ግን ገና ያስተዋሉት እንጂ አይመስልም ነበር። እነርሱም ተራራውን መውጣት እንደጀመሩ ወዲያው ቁስቶቻቸው መዳን ጀመሩ። የጭንቀትም ደመና በሰፊው ስለ ተገፈፈ ሁሉም ነገር አሁን በጣም የቀለለ ይመስል ነበር።

የቀደሙትም አስረኞች በደህንነታቸው በጣም ታላቅ ደስታ ነበራቸው። እያንዳንዳችንም አዲስ የተራራ ከፍታ በጣም በማድነቅ ተሞልተው ይመለከቱ ስለነበር እኛም ደግሞ ለእነዚህ አውነቶች የበለጠ አድናቆት እንድንሰጥ አስገድዶን ነበር።

ወዲያውም ከእነዚህ የቀድሞ አስረኞች ውስጥ ከፍተኛ ጠላትን የመወጋት ቁርጠኛ ውሳኔ መነሳት ጀመረ። የቀረበላቸውንም ትጥቅ ታጥቀው ለብዙ ዘመን ሲያስጨንቃቸውና ሲገዛቸው የነበረውን ጠላት ተመልሰው ሄደው ለመውጋት ይለምኑ ጀመር። በነገሩም ካሰብንበት በኋላ ሁላችንም በተራራው ላይ ቆመን መወጋት እንዳለብን ወሰንን። እንደገናም የጌታ ድምፅ እንዲህ ሲል ተናገረኝ “ለሁለተኛ ጊዜ ጥበብን መርጠሃል። ጠላትን በራሱ ይዞታ ላይ ለመወጋት ከሞከርህ ልታሸገፈው አትችልም። በተቀደሰው ተራራዬ ላይ መሆን የግድ ነው።”

እኔም በመሰብሰብና በአጭሩ በመነጋገር ብቻ እንደዚህ ያለውን ሌላ በጣም ታላቅ ውሳኔ በማድረጋችን በደስታ ፈገገና ቀረሁ። ደግሞም ከአሁን በኋላ መንኛውንም ነገር በጸሎት ከመቅረቤ በፊት ምንም ዓይነት ውሳኔ ላለመስጠት የተቻለኝን ሁሉ ለማድረግ ወሰንሁ። ከዚያም ጥበብ በፍጥነት ወደ እኔ ቀረበና ሁለቱንም ትከሻዎቼን ጠበቅ አድርጎ በመያዝና በቀጥታ ዓይኖቼን እየተመለከተ “ይህንን ማድረግ ይኖርብሃል!” አለኝ።

ጥበብም ይህንን እየተናገረኝ ሳለ ከአንድ አደጋ እንደሚያድነኝ ወደ ፊት ላብ አደረገኝ። እኔም ዞር ብዬ ተመለከትሁ፤ ምንም እንኳን በአንድ ወቅት በገላትያ ሁለት ሃያ ሰፊ አምባ ላይ የነበርሁ ቢሆንም አሁን ግን ላላውቀው ተገፍቼ በአፋፋ ላይ ቆሜ እንደነበር አየሁ። እኔም እንደገና የጥበብን ዓይኖች ለመለከት ሳለ በከፍተኛ አጽንኦት እንዲህ አለኝ “የቆመህ ሲመስልህ፤ እንዳትወድቅ ተጠንቀቅ። በዚህ ሕይወት ከየትኛውም ከፍታ ላይ ልትወድቅ ትችላለህ።”

እኔም የጥበብን ቃላት ቆም ብዬ ለረጅም ሰዓት አሰብኳቸው። ማግኘት በጀመርነው የሚያስፈላግ ድልና መስመር በጀመርነው ጎብረት ማክንያት ቸልተኛ አየሆንሁ መጥቼ ነበር። በግድየለሽነትም ከመውደቅ ይልቅ በጠላት ጥቃት መውደቅ በጣም የከበረ ነበር።

አባቦቹ

እኛም ለረጅም ጊዜ ጥንብ አንሳዎቹን መግደልና ክርስቲያኖቹን የሚጋልቡትን አጋንንቶች አያነጣጠሩ መምታት ቀጥለን ነበር። የተለያዩ የእውነት ፍላጻዎችም በተለያዩ አጋንንቶች ላይ የበለጠ ጉዳት እንደሚያደርሱ ተረዳን። ጦርነቱም ረጅም ጊዜ እንደሚወስድብን ተረድተን ነበር። ነገር ግን አሁን ከጠላት የሚደርስብን አደጋ ስላልነበረ፣ ትዕግሥት የሚባለውን ደረጃ አልፎ ወደ ላይ መውጣታችንን ቀጠልን።

አጋንንቶቹም ከላያቸው ላይ ከተመቱላቸው በኋላ ወደዚህ ተራራ የሚመጡት ክርስቲያኖች ቁጥር፣ ጥቂት ብቻ መሆኑ የሚያሳስብ ነገር ነበር። ብዙዎቹ የአጋንንቶቹን ባሕርይ በመውሰድ ያለአነርሱ በዚያው ሁኔታ ውስጥ መኖር ቀጥለው ነበር። የአጋንንቶቹም ጨለማ መገፈፍ ሲጀምር፣ ክርስቲያኖቹ የቆሙበት መሬት ላይ እንቅስቃሴ ማየት ቻልን። ከዚያም አግሮቻቸው በሙሉ በአባቦች እንደታሰሩ አየሁ። አባቦቹን መመልከቴን ስቀጥልም ሁሉም አንድ ዓይነት እንደሆኑና አፍረት የሚል ስምም አንደተጻፈባቸው አየሁ።

እኛም በአባቦቹ ላይ የእውነትን ፍላጻዎች ወረወርን፣ ነገር ግን ፍላጻዎቹ ብዙም ውጤት ሊያመጡ አልቻሉም። ከዚያም ደግሞ የተስፋ ፍላጻዎችን ማክሮን፣ ነገር ግን አነርሱም የተሻለ ውጤት አልነበራቸውም። ከገላትያ ሁለት ሃያ በላይም ወደ ላይ መውጣት በጣም ቀላል ነበር። ማክንያቱም ሁላችንም አርስ በርሳችን እንረዳዳ ስለነበር ነው። አሁንም በጠላት ላይ የምናደርሰው ጉዳት በጣም አያነሰ የመጣ ይመስል ስለነበር ሌላ በአባቦቹ ላይ ውጤት የሚያመጣ ነገር አስከምናገኝ ድረስ የቻልነውን ያህል ዝም ብለን ወደ ላይ ለመውጣት ወሰንን።

የተለያዩ የእውነት ከፍታዎችንም በጣም በፍጥነት አልፈን ወጣን። በብዙዎቹ ከፍታዎችም ላይ ለመቆምና በአባቦቹ ላይ ሲሠራ የሚችል መሠሪያ በአቅራቢያ እንደሌለ ለመሞት ብዙም ግድ አላለንም ነበር። እምነት፣ ተስፋና ፍቅር አብረውን የነበሩ ሲሆን ጥበብን ግን በርቀት ትተነው እንደመጣን አላስተዋልሁም ነበር። እኔም ደግሞ ይህ ምን ዓይነት ስህተት እንደሆነ ከመስተዋጤ በፊት ረጅም ጊዜ ወስደብኛል። እርሱም በተራራው ጫፍ ላይ ሲደርስብን ይችል ይሆናል ነገር ግን እርሱን ወደ ኋላ ትተን መሄዳችን በጣም በፍጥነትና በቀላሉ በጠላት መንጋ ላይ ልናገኘው የምንችለውን ድል አላጥቶን ነበር።

የሚያምረው የአትክልት ቦታ

ያለምንም ማስጠንቀቂያ ማለት ይቻላል፣ ወደ አትክልት ቦታ ውስጥ ወደሚያስገባ ከፍታ ደረስን። ቦታውም በሕይወት ዘመኔ ካየኋቸው ሁሉ እጅግ በጣም የሚያምር ነበር። በዚህ አትክልት ቦታ መግቢያ ላይም “የአባት ገደብ የለሽ ፍቅር” (“The Father’s Unconditional Love”) የሚል ተጽፎበት ነበር። መግቢያውም በጣም የከበረና ለመግባትም የሚጋብዝ ስለሆነ ከመግባት ወደ ኋላ ለማለት አልቻልንም። ወደ ውስጥም ወዲያው እንደገባሁ የሕይወት ዛፍ እንደሆነ ያወቅሁትን ዛፍ አየሁ። እርሱም በአትክልት ቦታው መካከል ላይ የነበረ ሲሆን በጣም የሚያስደንቅ ኃይልና ሥልጣን ባላቸውም መላእክት ይጠበቅ ነበር። እኔም ወደ እነርሱ በተመለከትሁ ጊዜ መልሰው ተመለከቱኝ። እኛንም ለመግኘት የሚጠባበቁ የሚመስል የተቀባይነት ፊት ነበራቸው። ወደ ኋላም ለመለከት ሌላ የተዋጊዎች ሠራዊትም ደግሞ በዘያው የአትክልት ቦታ እንደነበር አስተዋልሁ። ይህም ለሁላችንም ድፍረት ሰጠን፣ የመላእክቱንም አቀራረብ በመሞታችን ምክንያት ሁላችንም ድፍረት አገኘንና አልፏቸው ወደ ዛፍ ለመሄድ ወሰንን። ከመላእክቱም አንዱ “ወደዚህ ከፍታ የደረሱት የአባትን ፍቅር ያውቃሉና ከዚህ ዛፍ መብላት ይችላሉ።” በማለት ጮኽ ብሎ አወጀ።

እኔም ይህን ያህል እንደተራብሁ አላወቅሁም ነበር። ፍሬውንም አንስቼ በቀመስሁበት ጊዜ በሕይወቴ ከቀመስሁት ከመገኛውም ነገር በላይ በጣም ጣፋጭ ሆኖ አገኘሁት። ሆኖም ግን ከአሁን በፊት ደግሞ ግልጽ ባልሆነ መንገድ የመውቀው ይመስል ነበር። እጅግ አስደሳች የሆኑ፣ እንደ ፀሐይ ብርሃን፣ ዝናብ፣

የሚያምሩ ሜዳዎችንና ፀሐይ በባሕር ላይ ስትጠልቅ አንዳንድ ያሉ አስደላች ትዝታዎችንም አመጣብኝ፤ ነገር ግን ከሁሉም ነገር በላይ ደግሞ በጣም የወደድኋቸውን ሰዎች አስታወሰኝ። በበላሁትም ቁጥር እያንዳንዱን ነገርና እያንዳንዱን ሰው አብልጫ ወደድሁ። ከዚያም ደግሞ ጠላቶቼ በሙሉ ወደ አእምሮዬ መምጣት ቀጠሉና፤ አነርሱንም ደግሞ ወደድኋቸው። ወዲያውም ይህ ስሜት በገላትያ ሁለት ሃያ ከፍታ ላይ ለመጀመሪያ ጊዜ ስንደርስ የተሰማኝን ሰላም ጨምሮ፤ በሕይወቴ ከነበሩኝ ከመሳቸውም ልምምዶች የበለጠ ሆኖ አገኘሁት። ከዚያም የጌታ ድምፅ አንዲህ ሲለኝ ሰማሁ “አሁን ይህ የዕለት እንጀራህ ነው። ከአንተም በጭራሽ አይወሰድም። የወደድኸውንም ያህል እንደፈለግህ ደጋግመህ መብላት ትችላለህ። ለፍቅሬም ፍጻሜ የለውም።”

እኔም ድምፁ ከወዴት እንደመጣ ለመገኘት ቀና ብዬ ወደ ዛፋ ለመለከት፤ ዛፋ ገደህ በሆኑ ነጭጭ ጎረቤቶች እንደተሞላ አየሁ። አነርሱም ደግሞ በሕይወቴ ዘመን ካየኋቸው ሁሉ በላይ የተዋቡና ወደ ውስጥም ሰርሰረው የሚመለከቱ ዓይኖች የነበሯቸው ናቸው። ትዕዛዝም የሚጠባበቁ ይመስል ወደ እኔ ይመለከቱ ነበር።

ከመላእክቱም አንዱ “እነዚህ ጎረቤቶች አባቦችን የሚበሉ ናቸው፤ የምታዝዛቸውንም ያደርጋሉ፤” አለኝ።

እኔም፤ “ሂዱ! ወንድሞቻችንንም ያሰረውን አፍረት ዋጡ።” ብዬ ለጎረቤቶቼ ተናገርሁ።

አነርሱም ከጎረቤቶቻቸውን ዘረጉ፤ ታላቅ ነፋስም መጥቶ በአየር ላይ አነሳቸው። ጎረቤቶቹም ሰማዩን ለመገኘት በሚላን ክብር ሞሉት። የጎረቤቶቹንም መውረድ አስመልክቶ፤ በጠላት መንደር የሚሰማው የፍርሃት ጨካኝ እኔ እንኳ እስከነበርሁበት ከፍታ ደርሶ መስማት አቸል ነበር።

የንጉሱ መምጣት

ከዚያም ጌታ ኢየሱስ ራሱ በመካከላችን ተገለጠ። ተራራው ጫፍ ላይ በመድረሳችንም ጊዜ ወስዶ ለእያንዳንዳችን የእንኳን ደስ አላችሁ ሰላምታ ሰጠን። ከዚያም እንደዚህ አላን “ከትንሳኤዬ በኋላ ከወንድሞቻችሁ ጋር

የተካፈሉትን ፡ የመንግሥቱን መልእክት አሁን በእናንተም ጋር መካፈል ይኖርብኛል። በጣም ኃይለኛው የጠላት ሠራዊት አሁን እንዲሸሽ ተደርጓል ነገር ግን ፈጽሞ አልጠፋም። አሁን የመንግሥቱን ወንጌል ይዘን ወደ ፊት የምንዘመትበት ጊዜ ነው። የተለቀቁትም ንስሮች አብረውን ይሄዳሉ። በእያንዳንዱም በፍታዎች ላይ ፍላጻዎችን እንወስዳለን፤ ነገር ግን ሰይፋችሁና መሪዎችሁ እኔ እንደሆንሁ አስታውሱ። የጌታም ሰይፍ የሚመዘዝበት ጊዜ አሁን ነው።”

በዚያም ዘወር አልሁና መላው የጌታ ሠራዊት በአትክልት ቦታው እንደቆመ አስተዋልሁ። በሁሉም ዘሮችና ሕዝቦች የተውጣጡ ወንዶች፣ ሴቶችና ሕፃናትም ነበሩበት፤ እያንዳንዱም በፍጹም ኅብረት በነፋሱ ውስጥ የሚንቀሳቀሱ ሰንደቆችን ይዞ ነበር። እኔም እንደዚህ ያለ ነገር በአሁን በፊት በምድር ላይ ፈጽሞ ታይቶ እንደሚይታወቅ አውቄ ነበር። ምንም እንኳን ጠላት በጣም ብዙ ሠራዊቶችና ምሽጎች በምድር ሁሉ ላይ ቢኖረውም፣ በዚህ ታላቅ የእግዚአብሔር ሠራዊት ፊት ሊቆም የሚችል ማንም እንደሌለ አወቅሁ።

እኔም በትንፋሼ በሚያንስ ድምፅ ማለት አችላለሁ “ይህ የጌታ ቀን መሆን አለበት፤” አልሁ። በዚያም እስኪገርመኝ ድረስ ሠራዊቱ በሙሉ በአስደናቂ ነገድ “የሠራዊት ጌታ ቀን መጥቷል!” በማለት መለሱ።

በሕልሙ ላይ ማሰላሰል

በወራትም በኋላ፣ ቁጭ ብዬ ስለዚህ ሕልም አሰላስል ነበር። በሚያስጠነቅቅ ሁኔታም፣ የሲኦል መንጋ መጀመሪያ መዝመት ሲጀምር እንዳየሁት የመሰለ ነጸብራቅ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በተወሰኑ ክስተቶችና(events) ሁኔታዎች መታየት ጀምሮ ነበር። በዚያም ደግሞ ስለ አብርሃም ሊንክን እንዳስታውስ አደረገኝ። እርሱም ታላቅ ነጻ አውጪና የአንድነት ጠባቂ ሊሆን የቻለበት ብቸኛ መንገድ የእርስ በርስ ጦርነቱን ለመወጋት ፈቃደኛ በመሆኑ ነው። መወጋትም እንዳለበት ብቻ ሳይሆን፣ ነገር ግን ድሉ ሙሉ በሙሉ እስከሚረጋገጥ ድረስ ላለመቻላቸው ቆርጦ ነበር።

ደግሞም ሊንክን በአሜሪካ ታሪክ ውስጥ በጣም ደም አፍላሽ የነበረውን ጦርነት ጠላትን በቅስቀሳ “ርኩስ” ላያደርግ የመወጋት ጸጋ ነበረው። ይህንን

ቢያደርግ ምሮ የሰሜኑን ጡንቻ በመፈርጠም፣ በጣም በፍጥነት የመሸነፍ ብቃት እንዲኖረው አድርጎ ፈጣን ወታደራዊ ድልን ባመቻቸ ነበር። ሆኖም ግን ከጦርነቱ በኋላ የሚኖረውን ውህደት በጣም ከባድ ያደርገው ነበር። በአውነት የተዋጋበትም ምክንያት አንድነትን ለመጠበቅ ስለነበር፣ ሲንከን አነርሱን አስሮ የያዘውን ክፉ አንጂ፣ በጭራሽ የደቡቡን ወንዶችና ሌቶች ጠላት አላደረገም ነበር።

ታላቅ የሆነ የመንፈሳዊ ኦርብ በርብ ጦርነት አሁን በቤተ ክርስቲያን ፊት አየታየ ነው። ብዙዎችም ይህንን ለመሰማድ የተቻላቸውን ሁሉ ያደርጋሉ። ይህም የተገባ እንዲያውም በጣም የከበረ ነው። ሆኖም ግን መመቻቸውን መቼም ዘላቂነት ያለው ሰላም አያመጣም። ይልቁንም መምጣቱ የመፈቀረው ታላቅ አለመግባባት በመጣ ጊዜ ችግሩ እጅግ የበለጠ አስቸጋሪ እንዲሆን ብቻ ነው የሚያደርገው።

ጌታ አሁን ብዙዎችን ነጻ ለመውጣት ሲሉ የኦርብ በርብ መንፈሳዊ ጦርነትን ለመዋጋት ፈቃደኛ የሆኑ ደፋር መሪዎችን እያዘጋጀ ነው። ዋናው ጥያቄ የሚሆነውም፣ በአሜሪካን የኦርብ በርብ ጦርነት ወቅት እንደነበረው የባርነትና የነጻነት ጉዳይ ነው። ሁለተኛውም ጥያቄ፣ የገንዘብ ጉዳይ ነው፤ ይህም ደግሞ ለአንዳንዶች የመጀመሪያ ጥያቄያቸው ነው።

ልክ የአሜሪካን የኦርብ በርብ ጦርነት መላ አገሪቱን ፈጽሞ የሚያጠፋት የመሰለበት ጊዜያቶች እንደነበሩ፣ በቤተ ክርስቲያንም ላይ አሁን አየመጣ ያለው ነገር አንዳንዴ ቤተ ክርስቲያንን መጨረሻዋ ላይ የደረሰች የሚያስመስልበት ጊዜ ይኖራል። ሆኖም ግን ልክ 'የናይትድ ስቴትስ' ከጥፋት መትረፍ ብቻ ሳይሆን በዓለም ላይ ታላቅ አገር ለመሆን እንደበቃች፣ ለቤተ ክርስቲያንም ልክ እንደዚያው ይሆናል። ቤተ ክርስቲያንም አትጠፋም፣ ነገር ግን ሰዎችን በመንፈሳዊ ባርነት ያሰሩ ተቋሞችና አስተምህሮዎች ይጠፋሉ።

ከዚህም በኋላ አንዱ ፍጹም የሆነ ፍርድ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በአንድ ሌሊት አይገኝም። በሌቶች መብት እና ቤተ ክርስቲያንን ከዘረኝነትና ከብዝሃነት በመላቀቅ ገና ብዙ ትግል ይኖራል። እነዚህ ሁሉ የግድ ልንጋፈጣቸው የሚገቡ ምክንያቶች ናቸው። ሆኖም ግን በመረመራው የኦርብ በርብ መንፈሳዊ ጦርነት መካከል፣ አምነት፣ ተስፋ፣ ፍቅርና የእግዚአብሔር መንግሥት ጸንተው ይቆያሉ፤ ከዚህ በፊትም ጨርሶ ባልታዩት መልኩ ወደ ፊት ይታያሉ። ይህም ደግሞ ብዙ

ሕዝብን ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መሳብ ይጀምራል። የእግዚአብሔር መንግሥትም ደግሞ ከመገኛውም የሰው መንግሥት በላይ ልትገለጥ ነዉ።

በጌታም ዘንድ “አንድ ሺህ ዓመት አንደ አንድ ቀን አንደሆነ” (2 ጴጥ 3:8 ይመልከቱ) ሁልጊዜ እናስታውስ። አንድ ሺህ ዓመት ይወስዳል ብለን የምናስበውን ነገር አርሱ በአንድ ቀን በአኛ ውስጥ ሊሠራው ይችላል። ቤተ ክርስቲያንን ነጻ የመግባትና የመገንዘት ሥራ እኛ ምናልባት በሰውኛ ችሎታ ከምናስበው ጊዜ በጣም በፈጠነ ሁኔታ ሊከናወን ይችላል። ሆኖም ግን እያወራን ያለነው ስለ ሰው አመራጭ መንገዶች(possibilities) አይደለም።

ክፍል ሁለት

ቅዱስ ተራራ

እኛም በእግዚአብሔር የአትክልት ቦታ ከሕይወት ዛፍ በታች ቆመን ነበር። ሠራዊቱም በሙሉ እዚያ የነበረ ይመስላል፤ አብዛኛዎቹም በጌታ ኢየሱስ ፊት ተንበርክከው ነበር። እርሱም ገና በእስራት ስላሉት ወንድሞቻችንና ስለሚወዳት ዓለም ስንል ወደ ጦርነቱ እንድንመለስ ትእዛዝ አደሰጠን ነበር። ይህም ደግሞ በአንድ ጊዜ የሚያስደስትና የሚያሳዝን ትእዛዝ ነበር። የሚያስደስትበትም ምክንያት በጌታ ከራሱ የመጣ ትእዛዝ ስለነበረ ነው። የሚያሳዝንበት ምክንያት ደግሞ ያ መላት የጌታን የተገለጠ መገኘትና በሕይወታችን ከነበርንበት ስፍራ ሁሉ ይልቅ እጅግ የሚያመረውን የአትክልት ቦታ ለቀን መሄድ ስለሚሆንብን ነው። ይህን ሁሉ ትቶ ወደ ጦርነት መመለሱ ፈጽሞ የሚቻል አይመስልም ነበር።

ጌታም ንግግሩን እንዲህ ብሎ በአጽንኦት ቀጠለ “መንፈሳዊ ስጦታዎችንና ኃይልን፣ እንዲሁም ስለ ቃሌና ስለ መንግሥቱ አየጨመረ የሚሄድ መረዳትን ሰጥቻችኋለሁ፣ ነገር ግን ከሁሉ የሚበልጠው የተሰጣችሁ መሣሪያ የአባት ፍቅር ነው። በአባቴ ፍቅር እስከተመላለሳችሁ ድረስ በጭራሽ አትወድቁም። የዚህም ዛፍ ፍሬ በእኔ ሕይወት የተገለጠው የአባት ፍቅር ነው። በእኔም ያለ ይህ ፍቅር፣ የዕለት እንጀራችሁ ሊሆን ይገባል።”

በዚህም የውበትና የክብር አቀራረብ ሁኔታ እንኳ፣ ጌታ ገና በክብሩ የተገለጠ አይመስልም ነበር። በእርግጥም፣ አቀራረቡ የተለመደ ዓይነት ነበር። ሆኖም ግን የሚንቀሳቀስበትና የሚናገርበት ጸጋ በሕይወት ዘመኔ ሁሉ ካየሁት የተዋበ ሰው በላይ አድርጎት ነበር። ክብሩና አስደናቂነቱ በሰው ሊገለጽ ከሚችል በላይ ነበር። አባትም እርሱን ብቻ የወደደውና ያከበረው ለምን እንደሆነ መረዳት በጣም ቀላል ነበር። እርሱንም እንደዚህ ባለ መንገድ ጸጋንና አውነትን ተሞልቶ መሞት፣ ከጸጋና ከአውነት በቀር ሌላ ምንም ነገር ቦታ የሌለው እንዲመስል አድርጎት ነበር።

ከሕይወት ዛፍ ፍሬም በበላሁ ጊዜ፣ በዘመኔ ሁሉ የመውቀው የእያንዳንዱ መልካም ነገር ሐሳብ ነፍሱን ሞልቷት ነበር። ጌታም ሲናገር እንደዚያው ነበር፣ የእርሱ ከመጉላቱ በቀር። እኔም የምፈልገው ነገር ሁሉ በዚህ ቦታ መቆየትና

እርሱን መስማት ብቻ ነበር። ደግሞም አንድ ጊዜ በዙፋኑ ፊት ሁልጊዜ እርሱን ከመምለክ በቀር ሌላ ሥራ ስለሌላቸው፣ ለመላእክቱ እንዴት አሰልፎ ሊሆን እንደሚችል አስቤ የነበረው ትዝ አለኝ። አሁን ግን በቀላሉ እርሱን ከመምለክ በቀር ሌላ ልናደርገው የምንችለው በጣም የሚያስደንቅ ወይም የሚያስደስት ነገር እንደሌለ አወቅሁ።

እንደዚህም ለመሰለ አምልኮ ነበር የተፈጠርነው፣ ይህም በእርግጥ በጣም ደስ የሚለው የሰማይ(Heaven) ክፍል ነው። በዚህ ላይ የሰማይ መዘመራን በሙሉ ተጨምረው ቢሆን ምሮ እንዴት አስደናቂ ሊሆን እንደሚችል መገመት አልቻልንም። በአምልኮ ጊዜያትም ከመሰልቸት ጋር ምን ያህል አታገል እንደነበር ማመን አስቸጋሪ ነበር። የዚህም ምክንያቱ፣ ሙሉ በሙሉ ማለት እችላለሁ በዚህ ሰማያዊ እውነታ ምንም ባለመነጣጤ ብቻ እንደሆነ አወቅሁ።

እኔም ወደ ኋላ በመመለስ አእምሮዬ ዝም ብሎ እንዲባዝን የፈቀድሁበትን ወይም ራሴን በሌላ ነገሮች ሞልቼ ያላለፍኋቸውን የአምልኮ ጊዜያት በመገካካስ ብርቱ መሻት ፈጽሞ ተወስኜ ነበር ማለት እችላለሁ። ለጌታ ያለኝን አድናቆት ለመግለጽ የነበረኝ መሻት ፈጽሞ የማይጠገብ አየሁን መጥቶ ነበር ማለት ይቻላል። ሳወድሰው ይገባኝ ነበር! አፌንም እንደከፈትሁ፣ በዚያው ጊዜ ከመላው ሠራዊት ፈንድቶ በሚፈለው ከልምምድ ያልሆነ(spontaneous) አምልኮ በጣም ተደንቄ ነበር። ከእኔ በቀር ሌላ ሰው በዚያ እንደነበረ ፈጽሞ ረስቼ ነበር ማለት እችላለሁ፣ ሆኖም ግን ሁላችንም በፍጹም ኅብረት ውስጥ ነበርን። ከዚያ በኋላ የቀጠለውን የከበረ አምልኮ ምንም ዓይነት የሰው ቋንቋ ሊገልጸው አይችልም ነበር።

እያመለክንም ላለ ወርቃማ ነጹብራቅ ከጌታ መመንጨት ጀመረ። ከዚያም ደግሞ ብር(silver) በወርቁ ዙሪያ ሆነ። ከዚያም በኋላ ደግሞ የድምቀታቸውን ብልጽግና በተፈጥሮ ዓይኖቼ ፈጽሞ አይቼ በመላውቀው ቀለማት ውስጥ ሁላችንም ገባን። በዚህም ክብር ውስጥ፣ ፈጽሞ ከአሁን በፊት ተለመደን ወደመላውቀው የስሜት ዓለም ገባሁ። ደግሞም ይህ ክብር እስከ አሁን ድረስ በዚያ እንደነበረ፣ ነገር ግን ትኩረታችን በአምልኮ በእርሱ ላይ በሆነበት ጊዜ በይበልጥ ክብሩን ማየት እንደ ጀመርን ባልታወቀ መንገድ ተረዳሁ። ይበልጥ ጨምረን ባመለክን ቁጥርም የበለጠ ክብርን እናይ ነበር።

ይህም ስማይ(Heaven) ከሆነ፣ እስከዛሬ በእስምሁት ሁሉ በላይ፣ በጣም፣ በጣም የተሻለ ነበር።

የመደረገው ቦታ

ይህም አምልኮ ለምን ያህል ጊዜ አንደኛው ምንም የመውቀው ነገር አልነበረም። ለደቂቃዎች ወይም ደግሞ ለወራቶች ሊሆን ይችላል። በአንደዚያ ዓይነት ክብር ውስጥ ጊዜ ሊለካ የሚችልበት ምንም ዓይነት መንገድ አልነበረም። እኔም ዓይኖቼን ጨፍኜ ነበር፣ ምክንያቱም በልቤ የማየው ክብር በአካል ዓይኖቼ አንደማየው ሁሉ ታላቅ ነበረና ነው።

እኔም ዓይኖቼን በከፈትሁ ጊዜ፣ ጌታ ቆሞበት በነበረው ቦታ ላይ ባለመኖሩ፣ ነገር ግን በዚያ ቦታ ላይ መላእክት በሠልፍ ቆመው በማየቴ በጣም ተደነቅሁ። በእነርሱም አንዱ ወደ እኔ ቀርቦ “ዓይኖቻችሁን መልሰህ ዝጋ” አለኝ። እኔም አንዳለኝ ሳደርግ የጌታን ክብር መልኼ ማየት ቀጠልሁ። ይህም ትንሽ እጅጊታ ነበር። አሁን የጌታን ክብር ተለማምጄአለሁ፣ በእርሱ ውጭ በቀላሉ ለመኖር አንደማልችል አውቄው ነበር።

ከዚያም መልአኩ “በልብህ ዓይኖች የምታየው በአካል ዓይኖቻችሁ ከምታየው ይልቅ አውን ነው፤” በማለት አብራራልኝ።

እኔ ራሴ ይህንን አባባል ደጋግሜ የተናገርሁት ቢሆንም፣ ምን ያህል ግን በጥቂቱ ተመላልኼበት ነበር! ከዚያም መልአኩ በመቀጠል “ጌታ ለመጀመሪያዎቹ ደቀ መዛሙርቱ እርሱ ቢሄድ መንፈስ ቅዱስ ሊመጣ ስለሚችል የተሻለ መሆኑን የነገራቸው በዚህ ምክንያት ነበር። ጌታ በአንተ ውስጥ ነው የሚያድረው። ይህንንም ብዙ ጊዜ አስተምረኸዋል፣ አሁን ግን ከሕይወት ዛፍ ስለበላህ ልትኖረው ይገባል፤” አለኝ።

ከዚያም መልአኩ አየመራ ወደ በሩ ይወስደኝ ጀመር። እኔም ከዚህ ለመሄድ ባለመፈለጌ ተቃውሞ አሳየሁኝ። መልአኩም የተገረመ በመምሰል ዓይኖቼን አየተመለከተ ትከሻዬን ይዞ ወሰደኝ። እኔም በዚህ ጊዜ ነበር ጥብብ አንደሆነ ያወቅሁት።

እርሱም “ይህንን የአትክልት ቦታ(garden) በጭራሽ መልቀቅ የለብህም፤” በማለት አረጋገጠ። “ፈጣሪ ራሱ በልብህ ውስጥ በመሆኑ ምክንያት ይህ የአትክልት ቦታም በልብህ ውስጥ ነው። አንተም ጌታን ለመመለስና በእርሱም መገኘት ውስጥ ለዘላለም መቀመጥ መፈለግህ፣ በጣም ጥሩ መሻት ሲሆን፣ ይህም ከአንተ በጭራሽ አይወሰድም። ነገር ግን ከዚህ ስፍራ ይዘህ በጣም ወደሚያስፈልግህ ቦታ መውሰድ ይኖርብሃል።”

እኔም የሚናገረው ትክክል እንደሆነ አውቅ ነበር። በእርሱም አሻግሬ የሕይወትን ዛፍ ተመለከትሁ። ያለኝንም ኃይል ሁሉ ተጠቅሜ ከመሄዴ በፊት የምቸለውን ያህል ፍሬ ለመሰብሰብ ፈለግሁ። ጥበብም የማለበውን አውቆ በቀስታ ነቅነቅ አደረገኝ። “አይሆንም። ይህ በፍርሃት የተሰበሰበ ፍሬ እንዲ ሲበላሽ ይቸላል። ጌታ በአንተ ውስጥ በመሆኑ ምክንያት፣ ይህ ፍሬና ይህ ዛፍ በአንተ ውስጥ ነው። ይህንን ማመን ይኖርብሃል።”

በተጨማሪ ግዴን ማየት

እኔም ግዴኔን ጨፍኜ እንደገና ጌታን ለማየት ሞክርሁ፣ ነገር ግን አልቻልሁም። ግዴኔንም በከፈትሁ ጊዜ ጥበብ እስከ አሁን አተኩሮ ይመለከተኝ እንደነበር አስተዋልሁ። ከዚያም በታላቅ ትዕግስት እንዲህ በማለት ቀጠለ።

“መንፈሳዊውን ግለሰብ ቀምሰሃል፣ ይህንንም አንዴ ከቀመሰ በኋላ ወደ ጦርነት መመለስ የሚፈልግ ማንም የለም። በጭራሽ ማንም የተገለጠ የጌታን መገኘት ለቆ መሄድ አይፈልግም። ሐዋርያው ጳውሎስ እዚህ ከመጣ በኋላ፣ በቀረው የሕይወት ዘመኑ ለቤተ ክርስቲያን ሲል አገልግሎቱን መቀጠል እንዳለበት በማሰብና ወደዚህ ተመልሶ ወደ ውርሱ በመግባት ናፍቆት መካከል ከፍተኛ ትግል ያደረግ ነበር። በምድርም በቆየና ብዙ ባገለገለ ቁጥር ግን ውርሱ ያድግ ነበር። አሁንም አንተ የእውነተኛ አምላኪ ልብ አለህ፣ ሁልጊዜም በዚህ መሆን ትፈልጋለህ፣ ወደ እውነተኛ አምልኮ በገባህ ጊዜም ሁሉ በዚህ መሆን ትቸላለህ። ይበልጥ በእርሱ ላይ ባተቦርህም ቁጥር፣ ያለህበት ቦታ ሳይገድብህ ይበልጥ ከብሩን ታያለህ።”

የጥበብም ቃላት በመጨረሻ አረጋጋኝ። እኔም እንደገና ስለዚህ አስደናቂ ልምምድና ስለስጠኝ ሕይወት ጌታን ለመመለስ ጥቅ ግዴታዬን ጨፈንሁ።

አንደጨፈንሁም ከብሩን አንደገና ማየት ጀመርሁ። በመጀመሪያው አምልኮ ልምምድ ጊዜ የነበሩኝ ስሜቶችም በሙሉ ተመልሰው መጥተው ነፍሴን አጥለቀለቁት።

በጣም ጎሳና ጥርት በማለቱ በድምፅ አንደተናገረኝ አርግጠኛ የሆነሁበት የጌታ ድምጽም አንዲህ ሲሉ መጣ። “አልተውህም ከቶም አልጥልህም።”

እኔም “ጌታ ሆይ አለማመኔን ይቅር በል፤” በማለት መለስሁ። “አባክህ አንዳልተውህ ከቶም አንዳልጥልህ እኔንም አርዳኝ።” ይህም ደግሞ ሁለቱንም፣ አስደሳችም፣ የፈተና ጊዜም ነበር። በዚህም “ገሃዳዊው ዓለም” አውነት አልነበረም፣ መንፈሳዊው ዓለም ግን በጣም በሚልቅ ሁኔታ አውነት በመሆኑ ወደዚያኛው መመለስን በቀላሉ ማሰብ አልቻልኩም ነበር። እኔም ምናልባት በማንኛውም ደቂቃ ነቅቼ ይህ ሁሉ ሕልም ብቻ ሆኖ አንዳላገኘው የሚል ስጋትና ኃይለኛ ፍርሃት ጨምድዶ ያዘኝ።

ጥበብም በውስጤ ምን አየተካሄደ አንዳለ አውቆ “አያለምህ ነው፤” አለኝ። “ነገር ግን ይህ ሕልም አንተ አውነት አንደሆነ ከምታስበው በላይ አውነት ነው። አባትም ወደ አርሱ ማደሪያ ቦታ መግቢያ አንዲያዩ ሰዎችን ለመርዳት ሕልምን ሰጥቷቸዋል። አርሱም በሰዎች ልብ ውስጥ ብቻ ይኖራል፣ ሕልምም ደግሞ ወደ ጌታ የሚመራ የልብህ መግቢያ በር ሊሆን ይችላል። ለዚህም ነው የአርሱ መላእክት ወደሰዎች በተደጋጋሚ በሕልም የሚመጡት። በሕልም ውስጥ የወደቀውን የሰው አእምሮ አልፈው በቀጥታ ወደ ልብ ሊሄዱ ይችላሉ።”

ዓይኖቼንም በገለጥሁ ጊዜ፣ ጥበብ አስክ አሁን ትክክሉን ጠበቅ አድርጎ አንደያዘኝ ነበር። “ለምትሠራውም ሥራ በዋነኛነት የተሰጠሁህ ስጦታ እኔ ነኝ፤” አለኝ። “መንገዱን አሳይሃለሁ፣ በዚያም ላይ አጠብቅሃለሁ፣ ነገር ግን ፍቅር ብቻ ታመጣኝ አንድትሆን ያደርግሃል። የጥበብ መጀመሪያ አግዚአብሔርን መፍራት ነው፣ ከፍተኛው ጥበብ ግን አርሱን መውደድ ነው።”

ከዚያም ጥበብ ለቀቀኝና ወደ መውጫው መሄድ ጀመረ። እኔም በተደባለቀ ስሜት ተከተልሁ። በጦርነቱም ያገኘነውን አስደሳች ድልና ተራራውን መውጣትን አሰብሁ፣ ምንም እንኳ ትኩረትን ለመሰጠት በቂ ቢሆንም ከጌታ መገኘትና በፊቱም አሁን ካደረግሁት አምልኮ ጋር ምንም የሚወዳደር አልነበረም። ይህንንም ትቶ መሄድ በሕይወቴ ከከፈልሁት ሁሉ የላቀ መሥዋዕት

ነበር። ከዚያም ይህ ሁሉ እንዴት በውስጡ እንደነበረ አስታወስሁና፤ እንደዚህ በጣም በፍጥነት ልረገው በመቻሌ ተገረምሁ። ይህም ደግሞ በአካላዊ ዓይኖቼ ባየሁትና በልብ ዓይኖቼ ባየሁት መካከል በውስጡ የሚካሄድ ከፍተኛ ጦርነት ይመስል ነበር።

ሠስተኛው ሰማይ

እኔም ከጎኑ ሆኜ ወደ ፊት ስንሄድ ሳለ፤ ጥበብን እንዲህ ብዬ ጠየቅሁት፤ “እንደ ሐዋርያው ጳውሎስ ወደ ሠስተኛው ሰማይ ለመነጠቅ ህያ አምስት ዓመት ጸልያለሁ።ይህ ሠስተኛው ሰማይ ነውን?” “ይህ የእርሱ ክፍል ነው፤” በማለት መለሰልኝ፤ “ገናም ብዙ የቀረ አለ።”

እኔም “ከዚህ የበለጠ ለማየት ይፈቀድልኛል?” በማለት ጠየቅሁ።

“ገና ብዙ ታያለህ። አሁንም የሚበልጥ እንድታይ እየወሰድሁህ ነው፤” በማለት መለሰልኝ።

እኔም ስለ የዮሐንስ ራእይ መጽሐፍ ማሰብ ጀመርሁ። “የዮሐንስ ራእይ የሠስተኛው ሰማይ ክፍል ነበርን?”

“የዮሐንስ ራእይ በከፊል ከሠስተኛው ሰማይ ነበር፤ ነገር ግን በአብዛኛው ከሁለተኛው ሰማይ ነበረ። የመጀመሪያው ሰማይ ከሰው ውድቀት በፊት ነበረ። ሁለተኛውም ሰማይ የክፉ አገዛዝ በመድረ ላይ በሆነ ጊዜ ያለው መንፈሳዊ ዓለም ነው። በሠስተኛው ሰማይ ውስጥ ፍቅርና የአባት ግዛት በንጉሡ በኩል እንደገና በመድረ ላይ መግዛቱን ይቀጥላል።”

የመጀመሪያው ሰማይ ምን ይመስል ነበር? በማለት እንደገና ጠየቅሁ፤ ይህንንም ስጠይቅ በሚገርም ሁኔታ ቅዝቃዜ በውስጡ ሲወረኝ ተሰማኝ።

“አሁን ስለ እርሱ አለማሰብ ጥበብ ነው።” በማለት ጥያቄ ያልተስማማው ይመስል፤ ይበልጥ ፈርጠም ብሎ ጥበብ መለሰ። “ጥበብ ልክ አሁን እንዳሰብኩ ስለ ሠስተኛው ሰማይ መፈለግ ነው። ስለ ሠስተኛው

ሰማይ በዚህኛው ሕይወት ልታውቀው ከምትችለው በላይ በጣም ብዙ ነገር አለ። ሆኖም ግን አንተ መስበክ የሚገባህ ሦስተኛው ሰማይን፣ የእግዚአብሔርን መንግሥት ነው። በሚመጡት ዘመናትም ስለ መጀመሪያው ሰማይ ይነገርሃል፣ አሁን ግን ስለ ኦርሱ ማወቅ ለአንተ ጠቃሚ አይደለም።”

እኔም አሁን ተሰምቶኝ የነበረውን ቅዝቃዜ ለማስታወስ ውሳኔ ባደረግሁ ጊዜ፣ ጥበብ በማስማማት ራሱን ነቀነቀልኝ፤ ይህም ደግሞ ለዚያ ሐሳቤ ማረጋገጫ እንደሆነ ገባኝ። ይህም መልአክ የከበረ ስጦታ እንደነበረ ስለተረዳሁ ግድ ነበረብኝና “አብሮነትህ በጣም ታላቅ ነው።” አልሁ። “በእውነት በትክክለኛው መንገድ ላይ እንድሄድ ትጠብቀኛለህ።”

“በእርግጥ እጠብቅሃለሁ።” በማለት መለሰ።

ሌላው የፍቅር አጋማሽ

እኔም ከዚህ መልአክ የሚወጣው ፍቅር ልዩ እንደሆነ እርግጠኛ ነበርሁ። ምክንያቱም ከሌሎች መላእክት በጭራሽ እንዲህ ያለ ነገር አላስተዋልኩም ነበርና ነው። ሌሎች መላእክት በተለምዶ የተሰማቸውን ነገር የሚያሳዩት ከፍቅር ይልቅ ግዴታቸው በመሆኑ አንጻር ነው። ጥበብም ልክ ጭክ ብዬ የተናገርሁ ይመስል ላሰብሁት ሐሳብ እንዲህ በማለት መለሰልኝ።

“መውደድ ጥበብ ነው። እኔም ባልወደህ ኖሮ ጥበብ መሆን አልችልም ነበር። የእግዚአብሔርን ችርነትና ጭክና ማሳየትም ደግሞ ጥበብ ነው። ኦርሱን መውደድና መፍራት ጥበብ ነው። ከዚህም ውጭ ሌላ ካደረግህ በመሳት ውስጥ ነህ። ይህም መመር የሚገባህ የሚቀጥለው ትምህርት ነው።” በማለት በማያሳስት እርግጠኝነት ተናገረኝ።

እኔም “ያንን አውቃለሁ ለብዙ ጊዜም አስተምሬዋለሁ፤” በማለት መለስሁ። ለመጀመሪያ ጊዜ ምናልባት ጥበብ ሙሉ በሙሉ አላወቀኝ ይሆናል የሚል ስሜትም ተሰማኝ።

“ለረጅም ጊዜ አብሬህ ነበርሁ፣ ትምህርቶቻህንም አውቃለሁ፤” በማለት መለሰልኝ። “አሁን አንዳንዶቹ ያስተማርሃቸውን የራስህን ትምህርቶች ምን

ማለት እንደሆኑ ልትመር ነው። አንተም ብዙ ጊዜ እንዳልሸው 'ቅድስና ሊመጣ የሚችለው በአእምሮ በመመን ሳይሆን፣ በልብ በመመን ነው።'

አኔም ጥበብን ጥያቄ ውስጥ በመገለጥ ትንሽ አፍረት አየተሰማኝ ይቅርታ ጠየቅሁ። እርሱም በደስታ ይቅርታዬን ተቀበለ። ከዚያ በኋላ ነበር በተደጋጋሚ ለራሴ ጉዳት እንደሆነው፣ በአብዛኛው የሕይወቴ ዘመን ጥያቄ ውስጥ ላስገባውና ለፈትነው እንደነበረ ያስተዋልሁት።

“ልክ ለመዝራትና ለመጨድ ጊዜ እንዳለው፣” በማለት ጥበብ ቀጠለ “ጌታን ለመድነቅ፣ በታላቅ ፍርሃትና ክብርም እርሱን ለመክበር ጊዜያት አሉት። የእያንዳንዳችንም ጊዜ ማወቅ ጥበብ ነው። እውነተኛ ጥበብ የእግዚአብሔርን ጊዜና ወቅቶች ያውቃል። ወደዚህ ያመጣሁ በጌታ የፍቅር ክብር ውስጥ እርሱን የመመስረት ጊዜ ስለነበረ ነው። ከእንደዚያ ዓይነት ጦርነት በኋላ ከምንም ነገር በላይ የሚያስፈልግህ ይህ ነበር። አሁን ደግሞ ጌታን በእርሱ የፍርድ ፍርሃት ውስጥ ሆነህ የመታመልክበት ጊዜ ስለሆነ፣ ወደ ሌላ ቦታ ልወስድህ ነው። አንተም ሁለቱንም አስካላወቅህ ድረስ አንዳችንን ከአንዳችን ሊለየን የሚችል አደጋ አለ።”

“በከበረውም በዚያ አምልኮ ውስጥ ብቆይ ኖሮ አንተን አጣህ ነበር ማለትህ ነው?” በማለት ባለመመን ጠየቅሁ።

“አዎ። በመቻል ጊዜ ሁሉ እጎበኝህ ነበር፣ ነገር ግን መንገዳችን አልፎ አልፎ ብቻ ይገናኝ ነበር። ምንም እንኳ ያንን ክብርና ሰላም ትቶ ለመሄድ አስቸጋሪ ቢሆንም የንጉሡ መገለጥ ያ ብቻ አይደለም። እርሱ አንበሳና በግ ሁለቱንም ነው። በመንፈስ ህፃናት ለሆኑት እርሱ በግ ነው። እየበሰሱ ላሉት፣ አንበሳ ነው። ለበሰሱትም፣ አንበሳና በግ፣ ሁለቱንም ነው። እንደገናም፣ ይህንን እንደምትረዳ አውቃለሁ፣ ነገር ግን በዋነኛነት የተረዳሽው በአእምሮህ ነው። በቅርቡ ግን በልብህ ትረዳዋለህ፣ ምክንያቱም አሁን የጌታን የፍርድ ወንበር ልታይ ነው።”

ወደ ጦርነቱ መመለስ

የአትክልት ቦታውንም መግቢያ ለቀን ከመሄዳችን በፊት፣ ጥበብን ለጥቂት ጊዜ ቁጭ መገለጥ አንደምቻልና አነዚህን የተለመደውን ነገሮች በሙሉ መሰላሰል አንደምቻል ጠየቅሁ። “አዎ፣ ይህንን መድረግ ይኖርብሃል፤” በመለስ መለሰልኝ። “ነገር ግን ይህንን የምታደርግበት ከዚህ የተሻለ ቦታ ስለሌለ አለኝ።”

እኔም ጥበብን አየተከተልሁ በሮቼን አልፈን ወጣንና ተራራውን ቁልቁል መውረድ ጀመርን። አስኪገርመኝም ድረስ፣ ጦርነቱ ገና አየተካሄደ ነበር፣ ነገር ግን ወደ ላይ ስንወጣ አንደነበረው በጣም የተፋፋመ አልነበረም። የክስና የስም መጥፋት ፍላጊያዎችም ገና ዝቅ ባሉት ስፍራዎች ላይ ይበሩ ነበር፣ ነገር ግን አብዛኛው የተረፈው የጠላት መንጋ ታላላቆቹን ነጭጭ ንስሮች በጣም በቁጣ ሆኖ ይዋጋ ነበር። ንስሮቹም በቀላሉ የበላይነቱን ተቀዳጅተው ነበር።

እኛም ለዝቅተኛው የተራራው ክፍል ጥቂት አስኪቀረን ድረስ ወደ ታች መውረዳችንን ቀጠልን። ከድነትና ከቅድስና ደረጃዎች ከፍ ብሎ የምስጋናና የውዳሴ ደረጃ ነበር። እኔም ይህንን ደረጃ በደንብ አስታወስሁት ምክንያቱም ከጠላት ታላላቅ ጥቃቶች አንዱ መጥቶብን የነበረው ወደዚህ ደረጃ ለመድረስ በሞክርሁ ጊዜ ነበር። አንድ ጊዜ አዚያ ከደረስን በኋላም፣ የቀረውን ተራራ መውጣት በጣም ቀላል ሆኖልን ነበር፤ ፍላጊያም ደግሞ ትጥቃችንን አልፎ በገባ ጊዜ፣ ፈውስ በጣም በፍጥነት ይሆን ነበር።

በዚህ ከፍታ ላይም ወዳያው ጠላቶቼ ኢላማ ውስጥ ስላስገቡኝ (ጥበብን ግን መጥቶ አልቻሉም ነበር)፣ ፍላጊ በላይ ላይ አንደዝናብ መውረድ ጀመረ። እኔም በቀላሉ በጋሻዬ አየመከትሁ ስለጣልኋቸው ጠላቶቼ መወርወራቸውን አቆሙ። ፍላጊያቸው በሙሉ አልቀው ነበር መገለጥ ይቻላል፣ ፍላጊያዎቹን መግባብን የመፈቀጣቸው ነገር አልነበረም።

በዚህም ከፍታ ላይ ሆነው አስከ አሁን የመጣውን ወታደሮች በመደነቅ በጣም ምቹት በመፈላገጥ ልዩነት ተመለከቱኝ። ይኼኔ ነበር ለመጀመሪያ ጊዜ የጌታ ክብር ከትጥቁና ከጋሻዬ አየመነጨ አንደነበር ያስተዋልሁት። እኔም አነዚህን ወታደሮች አስከ ተራራው መጨረሻ ላይቆሙ ቢወጡ፣ አነርሱም ደግሞ ጌታን አንደመፈላገጥ ነገርኋቸው። አነርሱም ወዳያው ለመሄድ አንደተለመዱ ጥበብን ተመለከቱ። ወድቀውም ሊያመልኩት ጀመሩ፣ አነርሱ ግን ከሰከላቸውና ወደ መንገዳቸው ላካቸው።

ታማኝ

እኔም ለእነዚህ ወታደሮች ፍቅር ተሞልቼ ነበር፤ በእነርሱም የሚበዙት ሴቶችና ህፃናት ነበሩ። ትጥቃቸው በጣም ተበላሽቶ፤ እነርሱም በደም ተሸፍነው ነበር፤ ነገር ግን ገና ተስፋ አልቆረጡም ነበር። ይልቁንም ደስተኞችና ድፍረትም የሞላቸው ነበሩ። በእኔም የበለጠ ክብር ለእነርሱ እንደሚገባቸው ነገርኋቸው፤ ምክንያቱም እነርሱ ታላቁን የጦርነት ሽክም ተሸክመውና ይዘታቸውንም አስከብረው ስለነበር ነው። ሲያምኑኝ የፈለጉ ባይመስሉም፤ እንደዚያ ማለቴን ግን አደነቁ። ይሁንና እኔ ግን እውነት እንደሆነ ተሰምቶኝ ነበር።

በተራራውም ላይ ያለ እያንዳንዱ በፍታ መያዝ ነበረበት። አለበለዚያ የቀሩት ጥንብ አንሳዎች ይመጡና ለመቆም አስቸጋሪ አስከሚሆን ድረስ በትፋታቸውና በኩሳቸው ያጨቀዩት ነበር። አብዛኛዎቹም አርከኖች ከተለያዩ የአምነት ድርጅቶች ወይም የሚከላከሉት የእውነት ደረጃ ላይ ከሚያተኩሩ አንቅስቃሴዎች እንደሆኑ ባወቅኋቸው ወታደሮች ተይዘው ነበር። እኔም በእነዚህ ቡድኖች ለእንዳንዶቹ በነበረኝ አመለካከት በጣም አፍረት ተሰማኝ። እነርሱንም እንደሚደረስባቸውና በተቻላቸው መጠን ወደ ኋላ እንደተመለሱ አድርጌ አቆጥራቸው ነበር፤ ነገር ግን ይህ አዚህ በታማኝነት አስፈሪ ከሆነው የጠላት ጥቃት ጋር ተፋጥጠው አየተዋጉ ነበር። የእነርሱም እነዚህን ይዘታዎች መከላከል ሲሆን ይችላል እኔን ወደ ላይ መውጣቴን እንድቀጥል ያስቻለኝ።

እንዳንዶቹ እነዚህ በፍታዎች የተራራውንና የጦርነቱን ቦታ ጥሩ አይታ የሚሰጥ አቀማመጥ የነበራቸው ሲሆን፤ ጥቂቶቹ ግን በጣም የተነጠሉና በላያቸውም የነበሩት ወታደሮች ይዘታቸውን ብቻ ማየት የሚችሉባቸው ነበሩ። እነዚህም የቀረውን የተፋፋመ ጦርነት ወይም ጦርነቱን የሚዋጋ ሌላ ሠራዊት መኖሩን እንጂ ያላወቁ ይመስሉ ነበር። በስም ማጥፋትና በክስም በጣም ቆስለው ስለነበር ማንኛውንም ወደ ላይ መውጣትን እንዲቀጥሱ ሲያደፋፍራቸው ወደ እነርሱ የሚቀርበውን ከላይ የመጣ ሰው ሁሉ ይቃወሙ ነበር።

ሆኖም ግን፤ ከላይ ከሚወርዱት እንዳንዶቹ የጌታን ክብር የሚያንጸባረቁ በሚሆንበት ጊዜ፤ የቆሰሉት ተዋጊዎች ይሰሟቸው፤ አብዛኛዎቹም በብዙ ደስታ ይሆኑ ነበር። ወዲያውንም በእነርሱ የበዙት በድፍረትና በውሳኔ ወደ ላይ

መውጣት ይጀምሩ ነበር። እኔም ይህንን ሁሉ አስተውሎ ለመለከት ጥበብ ብዙም አልተናገረም፤ ነገር ግን በእኔ ላይ በሚያያዥው ሁኔታዎች በጣም የተሳበ ይመስል ነበር።

አውነታ ተገኘ

እኔም በተራራው ጫፍ ላይ የነበሩ ብዙ ወታደሮች ባሉበት ከፍታዎች ላይ ያሉትን አውነቶች ለመከላከል የቆሙትን ለመታደግ ወደየደረጃዎቹ ሁሉ መውረድ ሲጀምሩ አመለከት ነበር። በየአርክን ደረጃውም ሲወርዱ ከተሸከሙት ክብር የተነሳ ያ ከፍታ ማንጸባረቅ ይጀምር ነበር። ብዙም ሳይቆይ ተራራው በሙሉ የቀሩትን ጥንብ አንሳዎችና አጋንንቶች በሚያሳውር ክብር ማንጸባረቅ ጀመረ። ከትንሽ ቆይታም በኋላ በተራራው ላይ በጣም ብዙ ክብር ከመኖሩ የተነሳ ልክ በአትክልት ቦታው አንደነበረው አይነት ስሜት መሰማት ጀመረ።

እኔም ጌታን ማመስገንና ማወደስ ለጀምር ወዲያው አንደገና በእርሱ መገኘት ውስጥ ሆኑ። ይህንንም ሳደርግ የተሰሙኝን ስሜቶችና ክብር ለመያዝ የሚከብድ ነበር። ልምምዱም በጣም አየከበደኝ ሲመጣ አቆምሁ። ጥበብም ከኋላዬ ቆሞ ነበር። እጁንም በትከሻዬ ላይ አድርጎ አንዲህ አለኝ፤ “በምስጋና ወደ ደጃቹ፣ በውዳሴም ወደ አደባባዮቹ ገባህ።”

“ግን በጣም አውን ነበር!” በማለት በመገረም ጮኸሁ። “ልክ አንደገና አዘያው አንደነበርሁ ነው የተሰማኝ።”

“በእርግጥ አዘያ ነበርህ።” በማለት ጥበብ መለሰ። “እርሱ በይበልጥ አውነት አየሆነ አልመጣም፤ አንተ ነህ እንጂ። ልክ ጌታ በመስቀል ላይ የነበረውን ወንበዴ፣ ‘ዛሬ በገነት ከእኔ ጋር ትሆናለህ’ እንዳለው አንተም በማንኛውም ጊዜ ወደ ገነት መግባት ትችላለህ። ጌታ፣ የእርሱ ገነትና ይህ ተራራ ሁሉም በውስጥህ ናቸው፤ ምክንያቱም እርሱ በአንተ ውስጥ ነው። በፊት ቅምሻዎች የነበሩት፣ አሁን ተራራውን በመውጣትህ ምክንያት ለአንተ አውነታ ሆነዋል። አንተም እኔን ልታየኝ የቻልኸውና ሌሎች ግን ሊያዩኝ ያልቻሉት፤ እኔ ወደ አንተ ዓለም(realm) ስለመጣሁ ሳይሆን፣ ነገር ግን አንተ ወደ እኔ ስለመጣህ ነው። ይህም ነቢያቶች አውቀውት የነበረውና በሠራዊቶች ፊት እንዲ ብቻቸውን በቆሙ ጊዜ፣ ታላቅ ድፍረትን የሰጣቸው አውነታ ነው። የተሰለፈባቸውን ምድራዊ

ሠራዊት ብቻ ሳይሆን፣ ለእነርሱም የነበረውን ሰማያዊ ሠራዊትም ይመለከቱ ነበር።”

አደገኛ ወጥመድ

እኔም ከዚያ በኋላ ከበታች የነበረውን ታላቅ አልቂትና በቀስታ ወደ ኋላ የመደፈገፍገፍውን አጋንንታዊ ሠራዊት አመለከት ነበር። ከበስተኋላዬም ተጨማሪ የከበሩ ተዋጊዎች አየመጡ ያለመቋቋሚያ በተራራው ላይ ቦታቸውን ይይዙ ነበር። እኔም አሁን ከዚህ የጠላት መንጋ የተረፈውን ለመጥቃትና ለመደምሰስ በቂ የሆነ ጥንካሬ እንደነበረኝ አወቅሁ። ጥበብም “ገና ነው፣ ወደዚያ ተመልከት” በመለት ተናገረኝ።

እኔም ወደመጠቀመኝ አቅጣጫ ተመለከትሁ፣ ነገር ግን ምንም ለመጥቀስ ስላልቻልሁ፣ ከራሴ ትጥቅ የሚመነጨውን ክብር ለመከላከል ዓይኖቼን መሸፈን ነበረብኝ። ከዚያም በትንሽ ሽለቆ ውስጥ የነበረ ጥቂት እንቅስቃሴ በጨረፍታ አየሁ። እኔም የመጥቀሱ ነገር ምን እንደሆነ በትክክል መለየት አልቻልሁም ነበር። ምክንያቱም ከትጥቁ ላይ የሚያንጸባርቀው ክብር ወደ ጨለማ ውስጥ መጥቀስን ከባድ አድርጎት ስለነበረ ነው። እኔም ጥበብን መጥቀስ እንድችል ትጥቁን መሸፈን የምችልበት ነገር ካለ ብዬ ጠየቅሁት። እርሱም ከዚያ በጣም ተራ የሆነ መጎናጸፊያን እንድደርብ ሰጠኝ።

እኔም በጨርቁ መናኛነት ትንሽ ክብሬ እንደተነካ ተሰምቶኝ፣ “ይህ ምንድር ነው?” በመለት ጠየቅሁ።

“ትህትና፣” አለኝ ጥበብ። “ያለ እርሱም በደንብ አጥርተህ መጥቀስ አትችልም።”

እኔም ቅር አያለኝ ደረብሁት፣ ወዲያውኑም ከአሁን በፊት ላያቸው ያልቻልኋቸውን ብዙ ነገሮች መጥቀስ ጀመርሁ። ወደ ሽለቆውና አይቼው ወደነበረውም እንቅስቃሴ ተመለከትሁ። አስከፊውን ድረስም አንድ ሙሉ የጠላት መንጋ ከፍል ከተራራው ላይ የሚወርድ ካለ፣ አደጋ ለመጣል አድፍጦ ይጠባበቅ ነበር።

“ያ የሞን ሠራዊት ነው?” በማለት ጠየቅሁ። “ከጦርነቱ አንዴት ላይነኩ አመለሁ?”

“ያ ኩራት(pride) ነው።” በማለት ጥበብ ገለጸልኝ። “በክብር ውስጥ ከሆንህ በኋላ፣ ለመጥፋት በጣም አስቸጋሪው ጠላት ነው። ይህንን ካባ ለመደረብ አምቢ ያሉ ሁሉ በዚህ አደገኛ ጠላት እጅ ወድቀው በጣም ይሰቃያሉ።”

እኔም ተመልኼ ወደ ተራራው ለመለከት፣ ከከበሩት ተዋጊዎች ብዙዎቹ የተረፈውን የጠላት መንጋ ቅሬታ ለመጥቃት ሜዳውን ሲያቋርጡ አየሁ። ከአነርሱም ውስጥ ማንም የትህትናን ካባ የደረበ አልነበረም፣ ከኋላቸውም በኩል ለመጥቃት የተዘጋጀውን ጠላት ያየ አልነበረም። እኔም ላስቆማቸው መረጥ ጀመርሁ፣ ነገር ግን ጥበብ ከለከልኝ።

“ይህንን ማስቆም አትችልም።” አለኝ። “ይህንን ካባ የደረቡት ወታደሮች ብቻ ናቸው ሥልጣንህን የሚያውቁት። ከእኔ ጋር ና። ሲመጣ ባለው ትልቅ ጦርነት ውስጥ በአመራር መርዳት ከመቻልህ በፊት ሌላ የግድ ማየት ያለብህ ነገር አለ።”

የክብር መሠረት

ጥበብም ወደ ተራራው የመጨረሻ ዝቅተኛ ክፍል መራኝ፣ እርሱም ደግሞ ድነት ተብሎ የተጠራው ነው። “አንተ ይህንን አንደ ዝቅተኛ ክፍል ትመለከተዋለህ።” በማለት ጥበብ ተናገረ። “ነገር ግን ይህ የተራራው ሁሉ መሠረት ነው። በመገናኛውም ጉዞ ውስጥ የመጀመሪያው እርምጃ በጣም አስፈላጊና ብዙ ጊዜም በጣም አስቸጋሪ ነው። ያለ ድነት፣ ይህ ተራራ ሲኖር አይችልም ነበር።”

እኔም በዚህ ደረጃ ላይ ባለው ክፍተኛ አልቂት እጅግ ተደነቅሁ። እያንዳንዳችንም ወታደር በጣም ቆስሎ ነበር፣ ነገር ግን ከአነርሱ አንድም የሞተ አልነበረም። ብዙ ሕዝብም በጣም አስቸጋሪ በሆነ ሁኔታ ጫፍን ቆንጥጦ ይዞ ነበር። አብዛኛዎቹም ለመውደቅ የደረሱ ይመስሉ ነበር፣ ነገር ግን ማንም አልወደቀም። መላእክትም በየቦታው “ሞን አንደዚህ አስደሰታቸው?” ብዬ አስክጠይቅ ድረስ እነዚህን ወታደሮች በታላቅ ደስታ ያገለግሏቸው ነበር።

“እነዚህም መላእክት በዚህ ሁኔታ ያሉት ለመቆም የሚያስችላቸውን ሁሉ ለመድረግ ቁርጠኝነት በመሳየት ያገለግሏቸው ነበር። እነርሱም ብዙ አልሄዱ ይሆናል፣ ነገር ግን ተስፋ አልቆረጡም። በቶሎም ደህና ይሆናሉ፤ ከዚያም በቀረው ተራራ ላይ ያለውን ክብር አስተውለው ያዩና ወደ ላይ መውጣት ይጀምራሉ። እነዚህም ሲመጣ ባለው ጦርነት ታላላቅ ተዋጊዎች ይሆናሉ።”

እኔም “ከእኛ ጋር አብረው ተራራውን ወጥተው ቢሆን ሞሮ ግን የተሻለ አልነበረምን?” በመለት አሁን ያሉበትን ሁኔታ እያየሁ ተቃውሞዬን አሰማሁ።

“ለእነርሱ የተሻለ ይሆን ነበር ነገር ግን ለእነተ አይሆንም ነበር። እዚህ በመቆየታቸው፣ አብዛኛዎቹን ጠላቶቻችን ተቋቁመው በመያዝ ለእነተ ተራራውን መውጣት ቀላል እንዲሆንልህ አድርገዋል። በከፍተኛ ስፍራ ላይ ካሉትም በጣም ጥቂቶቹ ብቻ ሌሎችን ለመርዳትና ወደ ተራራው ለመመጣት ረድተዋል፣ እነዚህ ግን ይህን አድርገዋል። ምንም እንኳን ለራሳቸው ተራራውን በአስቸጋሪ ሁኔታ ቆንጥጠው ቢይዙም፣ ሌሎችን ወደ ላይ በመሳብ ይረዱ ነበር። በእርግጥም፣ አብዛኛዎቹ ኃይለኛ ተዋጊዎች ወደ ተራራው የተመሩት በእነዚህ ታማኞች ነበር።

“እነዚህ በድነት ደረጃ ላይ የቆዩና በታማኝነትም የተዋጉ ወደ ተራራው ጫፍ በደረሱት ይልቅ የሚያንሱ ጀግኖች አይደሉም። ሌሎችን ወደ ድነት በመመጣት በሰማይ ታላቅ ደስታ እንዲሆን አድርገዋል። በዚህም ምክንያት ነበር በሰማይ ያሉ መላእክት በሙሉ እነርሱን ለመገልገል መመጣት ይፈልጉ የነበረው፣ ነገር ግን በጣም የከበሩት ብቻ እንዲመጡ ተፈቅዶላቸዋል።”

እኔም እንደገና ለእነዚህ ታላላቅ ቅዱሳን አስቀድሞ በነበረኝ አመለካከት እፍረት ተሰማኝ። እኛ ብዙዎቻችን ወደ ከፍታ ሠፍራዎች እንደወጣን እነርሱ ባለመውጣታቸው ክብር እንደሚይገባቸው ቆጥረናቸው ነበር። በጦርነቱም ላይ በጣም ብዙ ለህተቶችን ይሰሩ ነበር፣ ነገር ግን ከሌሎቻችን በበለጠ ሁኔታ የአረኛውን ልብ ለሌሎች እንዲታይ ደግሞ አድርገዋል። ጌታ ዘጠና ዘጠኙን ትቶ የጠፋውን አንዱን ፍለጋ ይሄድ እንደነበረው። እነዚህም የጠፋትን ሲደርሱ በሚችሉበት ቦታ አስከ አሁን ቆይተዋል፣ ለዚያም ደግሞ በጣም የከበረ ዋጋን ከፍለዋል። እኔም ደግሞ መርዳት ፈልጌ ነበር ነገር ግን ከየት እንደሚመጥኝ አላወቅሁም ነበር።

በዚያም ጥበብ እንዲህ አለኝ፡ “ለመርዳት መፈለግህ ትክክለኛ ነገር ነው፤ ነገር ግን ወደ ተጠራህበት በመሄድ ይበልጥ መርዳት ትችላለህ። እነዚህ ሁሉ ደህና ይሆናሉ፤ ተራራውንም ይወጣሉ። አነርሱም አሁን አንተና ሌሎች ከአነርሱ በፊት ተራራውን የወጡት ጠላትን በመደምሰሳቸውና መንገድን በመቀየሳቸው ምክንያት፤ በፍጥነት ወደ ላይ መውጣት ይችላሉ። እንደገናም መልሰው በጦርነቱ ውስጥ ይቀላቀሏችኋል። እነዚህም ፈጽሞ በጠላታቸው ፊት የመገደባቸው፤ ፍርሃትም የመገደባቸው ናቸው።”

የኩራት ጉልበት

አኔም አንዴት ተራራውን አየወጣሁ በነበረበት ጊዜ የተማርሁትን ያህል ቁልቁል በመውረድ ልመር እንደቻልሁ ሳሰላስል ሳለ ከጦርነቱ የሚመጣው ጫጫታ ትኩረቴን ሳበው። በዚህ ጊዜም በሺህዎች የሚቆጠሩ ኃያላን ተዋጊዎች ከጠላት መንጋ የተረፈውን ቅሬታ ለመጥቃት አምባውን አቋርጠው ሄደው ነበር።

በአንዱ ክፍል፤ ከኩራት(pride)፤ በስተቀርም ጠላት በየአቅጣጫው ተበታትኖ በመሸሸ ላይ ነበረ። ፍጹምም ሳይነቃበት ወደ ፊት ከሚገሰግሱት ተዋጊዎች ጀርባ በመገደብ የፍላጊውን መክት ለመውረድ አየተዘጋጀ ነበር። አኔም በዚያ እነዚህ ኃያላን ተዋጊዎች ጀርባቸውን የሚሸፍን ምንም ትጥቅ አንደሌላቸው አስተዋልሁ። ለሚደርስባቸውም ጥቃት በሙሉ የተጋለጡና በቀላሉም ሊጎዱ የሚችሉ ነበሩ።

ጥበብም “አንተም ከጀርባ በኩል የሚከላከል ምንም ትጥቅ አንደሌለ ተመረጋል፤ ያም መገደብ ከጠላት የምትሸሸ ከሆነ በቀላሉ ልትጎዳ ትችላለህ። ሆኖም ግን በኩራት ወደ ፊት መሄድ አንዴት በቀላሉ የምትጠቃ ሊያደርግህ አንደሚችል ደግሞ በጭራሽ አላየህም።” በመለት አስታወቀኝ።

አኔም ምንም ነገር ለመድረግ ጊዜው በመገደብ፤ ጭንቅላቴን በመነቅነቅ ንግግሩን መቀበል ብቻ ነበር የምትችለው። የሚሆነውንም መየት፤ ፈጽሞ መሸከም ከምትችለው በላይ ነበር መገደብ ይቻላል። ነገር ግን ጥበብ በግድ መየት አንዳለብኝ ተናገረኝ። አኔም የእግዚአብሔር መንግሥት ትልቅ ጉዳት ሊደርስበት

እንደሆነ አውቁ ነበር። ምንም እንኳን በፊት ኅዘን ተሰምቶኝ ቢያውቅም፣ እንደዚህ ዓይነት ኅዘን ግን በጭራሽ ተሰምቶኝ አያውቅም ነበር።

እኔም አስከሚደንቀኝ ድረስ፣ የኩራት ፍላጻዎች በተዋጊዎቹ ጀርባ በተሰኩ ጊዜ ተዋጊዎቹ ያስተዋሉትም እንኳ አይመስልም ነበር። ሆኖም ግን ጠላትም መወርወሩን አላቋረጠም ነበር። ተዋጊዎቹም ደም አየፈሰሳቸውና በፍጥነትም አየተዳከሙ ይመጡ ነበር፣ ነገር ግን ይህንን መቀበል አይፈልጉም ነበር። ብዙም ላይቆይ ጋሻቸውንና ሰይፋቸውን ወደ ላይ መያዝ አስከሚያቅታቸው ድረስ ደከሙ፤ በእንግዲህ ወዲህም እንደሚያስፈልጓቸው በማወጅ፣ ወደ መሬት ይጥሏቸው ነበር። በእሁን በኋላ ይህም ደግሞ አያስፈልገውም በማለት ትጥቃቸውንም ማውለቅ ጀመሩ።

በዚያም ሌላ የጠላት ክፍል መጥቶ በፍጥነት ያጓጉዛቸው ጀመር። አርሱም በፍተኛ ስሕተት ተብሎ ይጠራ ነበር። የዚህም ክፍል አባላት የፍላጻዎች መዓት ይለቁ ነበር፣ ፍላጻዎቹም በሙሉ ኢላማቸውን በትክክል የሚመቱ ይመስል ነበር። እነዚያም በአንድ ወቅት የታላቁ ሠራዊት የከበሩ ተዋጊ የነበሩትን ለመመራት የሚያስፈልጉት፣ ሁሉም ትንንሽና ደካማም የሚመስሉ ጥቂት የስሕተት አጋንንቶች ብቻ ነበሩ። አነርሱም ከተለያዩ የአጋንንት ትምህርት በኋላ ወደተሰየሙ የተለያዩ የአስር ሰፈሮች ተወሰዱ። እኔም ይህ ታላቅ የጻድቃን ስብስብ እንዴት እንደዚህ በቀላሉ እንደተሸነፈ በማየት በጣም ተደነቅሁ፣ አነርሱም እስከ እሁን ምን እንደመታቸው እንኳ አላውቁም ነበር።

እኔም “እንዴት እነዚያ በጣም ጠንካራ የነበሩና እስከ ተራራው መጨረሻም ወጥተው የነበሩ፣ ጌታንም በዛ ሁኔታ ያዩ፣ እንደዚህ በቀላሉ ለአደጋ የተጋለጡ ይሆናሉ?” በማለት ላላስበው ጮኽሁ።

“ኩራት ለማየት በጣም የሚያስቸግር ጠላት ነው፣ ሁልጊዜ የሚያደባውም ከኋላ ነው፤” በማለት ጥቡብ በኅዘን ተናገረኝ። “በአንዳንድ መንገዶች በታላላቅ ከፍታዎች ላይ ደርሰው የነበሩት በታላላቅ የመውደቅ አደጋ ውስጥ አሉ። በዚህም ሕይወት በመገኛውም ጊዜ ከመገኛውም ከፍታ ላይ ልትወድቅ እንደምትችል ሁልጊዜ ማስታወስ ይኖርብሃል።”

እኔም “የቆመህ ሲመስልህ፣ እንዳትወድቅ ተጠንቀቅ፤” በማለት መለስሁ። “አሁን ይህ ቃል ለእኔ እንዴት የከበረ ይመስላል!”

“በጣም በትንሹ ለመውደቅ አደጋ የተጋለጥሁ ነኝ ብለህ ስታስብ፣ በእርግጥ የዚያን ጊዜ በትልቅ የመውደቅ አደጋ ውስጥ ነህ። አብዛኛው ሰው የሚወድቀው ከታላቅ ድል በኋላ ወዲያው ነው።” በማለት ጥበብ በጎዘጎዘ ተናገረኝ።

“እንደዚህ ከመጠቃት እንዴት መጠበቅ እንችላለን?” በማለት ጠየቅሁ።

“ከእኔ አትራቅ፣ ምንም ዓይነት ታላላቅ ውሳኔዎችን ከመድረግህ በፊት ጌታን ጠይቅ፣ የትህትና መጎናጸፊያንም መድረግህን ቀጥል። እንደዚህ ካደረግህም በእነርሱ ላይ እንዳደረገው በቀላሉ ከአንተ አይታ ሊሰወር አይችልም።”

እኔም መጎናጸፊያዬን ተመለከትሁ። አርሱም በጣም ተራና እዚህ ግባ የመደባል ይመስላል። ከተዋጊ ይልቅ በይበልጥ ጎዳና ተዳዳሪ እንዳለመሰለኝም ተሰማኝ። እኔም ድምጹን አውጥቼ የተናገርሁ ይመስል ጥበብ እንዲህ ብሎ መለሰልኝ።

“ጌታ ከነገሥታት ይልቅ ለጎዳና ተዳዳሪዎች ቅርብ ነው። በእግዚአብሔር ጸጋ በተጓዘክበት መጠን ብቻ አውነተኛ ጥንካሬ ይኖርሃል፣ ‘ጌታም ጸጋውን ስትሁታን ይሰጣል’። ይህንን መጎናጸፊያ አልፎ ሲገባ የሚችል ምንም ዓይነት የክፉ መሣሪያ የለም፣ ምክንያቱም ከእነርሱ ጸጋ የሚበረታ ምንም የለም። አንተም ይህንን መጎናጸፊያ አስከደረብህ ድረስ ከእንዲህ ዓይነት ጥቃት የተጠበቅህ ነህ።”

እኔም ከዚያ ምን ያህል ተዋጊዎች ገና በተራራው ላይ እንዳሉ መመልከት ጀመርሁ። እንዴት ጥቂት እንደነበሩ በማየቴም በጣም ደንገጥሁኝ። ሆኖም ግን ሁሉም አንድ ዓይነት የትህትና መጎናጸፊያ እንደደረቡ አስተዋልሁ። “እንዴት እንደዚያ ሊሆን ቻለ?” በማለት ጠየቅሁ።

“አንተ አሁን የታዘብከውን ጦርነት እነርሱም ባዩ ጊዜ ሁሉም ወደ እኔ ለእርዳታ መጡ፣ እኔም ደግሞ መጎናጸፊያቸውን ሰጠኋቸው” በማለት ጥበብ መለሰ።

“ነገር ግን በዚያ ሁሉ ሰዓት ከእኔ ጋር እንደነበርህ አስቤ ነበር።”

“የአባቴን ፈቃድ ሲያደርጉ ከመሄዱ ሁሉ ጋር አብሬ ነኝ።” በማለት ጥበብ መለሰ።

እኔም “አንተ ጌታ ነህ!” በማለት ጮኸሁ።

“አዎ።” በማለት መለሰ። “በጭራሽ እንደመልተውህ ከቶም እንደመልጥልህ ነግሬህ ነበር። እኔም ልክ ከአንተ ጋር እንደሆንሁ ከተዋጊዎቼ ጋር ሁሉ ነኝ። ፈቃዴን ለመባባድን በመፈረግህ በመገኘትህም ነገር ለአንተ አሆናለሁ፣ አንተም ጥበብ ያስፈልግህ ነበር።” ብሎ ከእኔ ተሠወረ።

ማዕረግ በመንግሥት ውስጥ

እኔም ብዙ መላእክት የቆሰሁትን በመፈገግሎታት በድነት ደረጃ መካከል እንደቆምሁ ቀርቼ ነበር። እነዚህንም መላእክት አልፎ ለመሄድ መራመድ ለጀመር፣ ሁሉም በአንድ ጉልበታቸው ዝቅ በማለት እጅ ይነሱኝና ታላቅ ክብር ያላዩኝ ነበር። እኔም ከእነርሱ ውስጥ በጣም ትንሹ እንጂ ከእኔ ይልቅ በጣም እንደሚበረታ በማሰብ፣ ለምን እንዲህ እንደሚያደርጉ ግራ በመጋባት አንዱን በመጨረሻ ጠየቅሁት። እርሱም “በመጎናጸፊያው ምክንያት ነው።” በማለት መለሰልኝ። “እርሱ በመንግሥት ውስጥ በጣም ከፍተኛው ሥልጣን ነው።”

“ይህ ተራ መጎናጸፊያ ብቻ ነው።” በማለት ተቃወምሁ።

“አይደለም!” በማለት መልክቱ አስረገጠ። “አንተ የለበስኸው የእግዚአብሔር ጸጋ ነው። ከዚያም የሚበልጥ ምንም ኃይል የለም!”

“ነገር ግን ይህንን መገናኛሬያ ያደረግነው በሙሉ በሺህዎች የምንቆጠር ነን። ይህ አንዴት ሠልጣንን ሊያሳይ ይችላል?” በማለት ጠየቅሁ።

“አናንተ የንጉሥ ወንዶችና ሌቶች ልጆች፣ የምታስፈሩም ድል አድራጊዎች ናችሁ። አርሱም ራሱ በዚህ ምድር በተመላለሰበት ጊዜ፣ ይህንን መገናኛሬያ ነበር የለበሰው። አንተም ያንን አስከለበስህ ድረስ በሰማይም ሆነ በምድር በፊትህ ሊቆም የሚችል ምንም ዓይነት ኃይል የለም። በሰማይና በሲኦል ያለ በሙሉ ያንን መገናኛሬያ ያውቀዋል። አኛ በእርግጥ የአርሱ አገልጋዮች ነን፣ ነገር ግን አርሱ በአናንተ ውስጥ ያድራል፤ የለበሳችሁት የአርሱን ጸጋ ነው።”

እኔም ይህንን መገናኛሬያ ባላደርግና የከበረው ትጥቄ ተገልጦ ቢታይ ምሮ፣ መልአኩ የተናገራቸው ነገሮችና ለእኔ ያሳየው አቀራረብ ኩራቴን ያሳድገው አንደኛው ግልጽ ባልሆነ መንገድ አውቄ ነበር። አንደዚያ ያለውን የማያመርና ተራ ካባ ስብሶ፣ ኩራት ወይም ከሌላው የመብለጥ ስሜት ሊሰማን መቻሉ ፈጽሞ የማይታሰብ ነበር። ሆኖም ግን በመገናኛሬያው ላይ ያለኝ መተማመን በፍጥነት አያደገ ይመጣ ነበር።

ክፍል ሦስት

የንስሮቹ መመለስ

እኔም በአድማሱ ላይ የተዘረጋ ታላቅ ነጭ ደመና እየቀረበ ሲመጣ አየሁ። እርሱንም በመየት ብቻ ተስፋ በውስጤ አንሰራራ። ወዲያውም ልክ የሚለዩ ፀሐይ ጨለማውን እንደሚገፍፍ አካባቢው በሙሉ በተስፋ ተሞላ። እየቀረበ ሲመጣም ከሕይወት ዛፍ ላይ በረው ሄደው የነበሩት ታላላቅ ነጭጭ ንስሮች እንደሆኑ አስተዋልሁ። በተራራውም ላይ በእያንዳንዱ የክፍታ ደረጃ ላይ ባሉት ተዋጊዎች አጠገብ ስፍራን በመያዝ ማረፍ ጀመሩ።

እኔም መገኘቱ በጣም ስላስደነቀኝ በአጠገቤ ወዳረፈው ንስር በጥንቃቄ ተጠጋሁ። እርሱም ወደ ውስጥ ሰርስረው በሚያዩ ዓይኖቹ በተመለከተኝ ጊዜ ከእርሱ ልዩብቀው የምችለው ምንም ነገር እንደሌለ አወቅሁ። ዓይኖቹም በጣም የጨክኑና ቁርጠኝነትም የሚገቡብባቸው ስለነበሩ መንቀጥቀጥ ያዘኝ። እርሱንም በመየት ብቻ ቅዝቃዜ ወረረኝ። እኔም ጥያቄ እንዲህ መጠየቅ ከመቻሌ በፊት እንዲህ በማለት መለሰልኝ።

“ሚን እንደሆንን ማወቅ ትፈልጋለህ። እኛም ለዚህ ሰዓት የተቀመጥን የተሰወሩ ነቢያቶች ነን። ኃይለኛ መለኮታዊ መሣሪያዎች ለተሰጡአቸውም ለእነርሱ ዓይኖቻቸው ነን። እኛም ጌታ እያደረገ ያለውን በሙሉና ጠላትም በአናንተ ላይ የሚያቅደውን በሙሉ እንድንመለከት የተደረግን ነን። ምድርንም ገላልጠን፣ በአንድነት ለጦርነቱ ሊታወቅ የሚያስፈልገውን በሙሉ አናውቃለን።”

“አሁን ተካሂዶ የነበረውን ጦርነት አልተመለከትህምን?” በማለት ለመግለጽ የደፈርሁትን ያህል በመረበሽ ጠየቅሁ። “ተማርከው የተወሰዱትን ተዋጊዎች ልትረዱአቸው አትችሉም ነበርን?”

“አዎ፣” ንስሩ መለሰ “ሁሉንም አይተን ነበር፣ እርዳታችንንም ፈልገው ቢሆን የሮ ልንረዳቸው በቻልን ነበር። ወደ ኋላ በመያዝ፣ እንዲቀመጡና በአርጋታ እንዲሆኑ በመንገርም ረድተናቸው ነበር። ነገር ግን አባት ባዘዘው ጦርነት ውስጥ ብቻ ነው ልንዋጋ የምንችለው፣ መርዳትም የምንችለው በእኛ

የመደምኑትን ብቻ ነው። እንደ ነቢያትም የተቀበሉን ብቻ የነቢያትን ዋጋ ወይም የአገልግሎታችንን ጥቅም ያገኛሉ። በሸመቂዎች የተጠቁትም ገና አንተ ያደረግሽውን መጎናጸፊያ አልደረቡም፤ ያም መጎናጸፊያ የሌላቸው ማን እንደሆነን ሊረዱ አይችሉም። እነዚህን ገና ቆስለው ያሉትንና ሌሎችንም ገና አንተ አስብ አሁን ያላወቅሻቸውን ጨምሮ፤ እኛ ሁላችንም አንዳችን ለአንዳችን እናስፈልጋለን።”

የንስር ልብ

እኔም ንስሩን ሳነጋግር ሳለ፤ እንደ አርሱ ማሰብ ጀመርሁ። ከዚህም አጭር ወይይት በኋላ ወደ ንስሩ ልብ ውስጥ ማየት ቻልሁና አርሱ እኔን አውቆኝ እንደነበረው እኔም አርሱን ማወቅ ጀመርሁ። ንስሩም ይህን አስተውሎ ነበር።

“አንተም የተወሰኑ የእኛ ስጦታዎች አሉህ፤” በማለት ንስሩ በማስተዋል ጠቀሰ፤ “ሆኖም ግን ገና እንደሚገባ አላደጉም። አንተም ብዙ አልተጠቀምሽባቸውም። እኔም እዚህ ያለሁት እነዚህን ስጦታዎች በአንተና ሌሎች ብዙዎች አንተን በመረመረሁት ውስጥ ለማነሳሳት ነው፤ እንዴት መጠቀም እንደምትችልም አስተምርሃለሁ። በዚህም መንገድ መግባታችን አርግጠኛ ይሆናል። እኛም አርግጠኛ መግባባት ከሌለን በቀር ለድል የመደበቁ ታላላቅ እድሎች ማጣትን ሳንጠቅስ፤ ሁላችንም ብዙ አላስፈላጊ ጥፋት ውስጥ እንገባለን።”

“አሁን ከየት ነው የመጣችሁት?” በማለት ጠየቅሁ።

“አባቦች እንበላለን፤” በማለት ንስሩ መለሰ። “ጠላት ለእኛ ምግባችን ነው። የመኖራችን ድጋፍ የሚመጣው የአባትን ፈቃድ ከማድረግ ነው፤ አርሱም የዲያቢሎስን ሥራ በማጥፋት ነው። የምንበላው እያንዳንዱ አባብም አይታችን እንዲጨምር ይረዳናል። እያንዳንዱም የምናፈርሰው ምሽግ ወደ ከፍታ በኃይል እንድንወጣና በአየርም ላይ ለረጅም ጊዜ እንድንቆይ ያጠነክረናል። እኛም አሁን ብዙዎች ወንድሞቻችሁንና አህቶቻችሁን ያሰሩትን የአፍረት አባቦች ውጠን ከታላቅ ድግስ መምጣታችን ነው። እነርሱም በቅርቡ እዚህ ይደርሳሉ። መንገዱን በማሳየት ከጠላትም መልሶ ማጥቃት በመከላከል እንዲረዷቸው ትተናቸው ከመጣናቸው ንስሮች ጋር በመምጣት ላይ ናቸው።”

እነዚህም ንስሮች በራሳቸው በጣም እርግጠኞች ነበሩ፤ ኩራተኞች ግን አልነበሩም። እነርሱም ማን እንደነበሩና ምን ለማድረግም እንደተጠሩ ያውቃሉ። ደግሞም እኛንና የሚመጣውንም ጊዜ ያውቁ ነበር። ያላቸውም መተማመን እንደገና የሚያረጋጋኝ ነበር፤ ከእኔም ይልቅ ደግሞ ቆስለው ገና በዙሪያችን ሁሉ ወድቀው ለነበሩት ይበልጥ የሚያረጋጋ ነበር። በእርግጥ ከጥቂት ጊዜ በፊት በጣም ተዳክመው ለመውራት እንዲ አቅቶአቸው የነበሩትም ቀና ብለው ከንስሩ ጋር የማደርገውን ንግግር ይሰሙ ነበር። እነርሱም ደግሞ ጠፍተው የነበሩ ሕጻናት ያገኙአቸውን ወላጆች ገና እንደሚመለከቱ እንዲሁ ይመለከቱት ነበር።

የመንፈስ ነፋስ

ንስሩም የቆሰሉትን በሚመለከትበት ጊዜ፤ የእርሱም ገጽታ ደግሞ ተለወጠ። በፊትም ይነበብበት ከነበረው ጭክናና ውሳኔ ከሚነበብበት ገጽታ ተለውጦ በጣም ለስላሳ፤ ንዘን የተሞላ፤ ሸማግሌ አያትን መሰለ። ከገፎቹንም አንስቶ በቀስታ በማርገብገብ ቀዝቃዛና የሚያድስ ነፋስ በቁስለኞቹ ላይ እንዲነፍስ ማድረግ ጀመረ። አነፋሩም ከእሁን በፊት ከተሰሙኝ ሌላ ነፋሳት የተለየ ነበር። በሚነፍስበትም በእያንዳንዱ ጊዜ ጥንካሬንና የአስተሳሰብን ጥራት አገኝ ነበር። ብዙም ሳይቆይ የቆሰሉት ተነስተው እግዚአብሔርን በማክበር ሲያመልኩ አይቼ ዓይኖቼ በእንባ ተሞሉ።

እንደገናም በዚህ ደረጃ ላይ ለቆዩት በነበረኝ ዝቅተኛ አመለካከት ታላቅ እፍረት ተሰማኝ። ለእኛ ተራራውን ለወጣነው በጣም ደካሞችና ሞቾች መለለውን ነበር፤ ነገር ግን እኛ ከነበርነው ይልቅ በጣም የጸኑና በታማኝነትም የቆዩ ነበሩ። እግዚአብሔርም ጠብቆአቸው ነበር፤ እነርሱም በታላቅ ፍቅር ወድደውት ነበር።

ወደ ተራራውም ተመለከትሁ። ንስሮቹም በሙሉ በቀስታ ከንፋቸውን ያርገቡ ነበር። በተራራውም ላይ የነበረው እያንዳንዱ ሰው በሚያንቀሳቅሱት ነፋስ ይታደስ ነበርና፤ ሁላችንም ጌታን ማምለክ ጀመርን። በመጀመሪያ ከተለያዩ ከፍታዎች ላይ በሚመጣው አምልኮ መካከል ትንሽ ወጥነት የጎደለው ይመስል ነበር። ነገር ግን ብዙም ሳይቆይ በእያንዳንዱ ከፍታ ላይ ያለው ሁሉ በፍጹም ውህደት ይዘመር ጀመር።

በምድር ላይ በጭራሽ እንደዚህ ያለ በጣም ደስ የሚል ነገር ሰሞኔ አላውቅም። በጭራሽ እንዲያቆምም አልፈለግሁም ነበር። ወዲያውም በአትክልት ቦታው እንዳደረግነው አምልኮ ዓይነት እንደሆነ አስተዋልሁ፣ የአሁኑ ግን በበለጠ የደመቀና የሞላ ሆኖ ነበር የሚሰማው። እኔም የዚህ ምክንያት የምናመልከው በጠላቶቻችን መገኘት ፊት፣ እንደዚያ ባለ ጨለማና ተራራውን በከበበው በክፉ መካከል በመሆኑ እንደነበር አወቅሁ።

እኔም ይህ አምልኮ ምን ያህል እንደቆየ አላውቅም ነበር፣ ነገር ግን ንስሮቹ ክንፋቸውን ማርገብገብ ባቆሙ ጊዜ አምልኮውም አበቃ። “ለምን አቆማችሁ?” በማለት ላነጋግረው የነበረውን ንስር ጠየቅሁ።

“ምክንያቱም አሁን ስለ ዳኑ ነው” በማለት ቆሰለው ወደነበሩትና አሁን ግን በፍጹም የጤንነት ሁኔታ ላይ ቆመው ወደሚታዩት እያመለከተ መለሰልኝ። “አውነተኛ አምልኮም ማንኛውንም ቁስል ሊያድን ይችላል።” በማለት አከለበት።

“አባካችሁ እንደገና አድርጉት” ብዬ ለመንሁ።

“ይህንን ብዙ ጊዜ እናደርገዋለን፣ ነገር ግን መቼ እንደሆነ መወሰን ለእኛ የተሰጠ አይደለም። የተሰማህ ነፋስ መንፈስ ቅዱስ ነበር። አርሱ ነው እንጂ የሚመራን እኛ አርሱን አንመራውም። የቆሰሉትን አድኖአቸዋል፣ በፊታችንም ላለው ጦርነት የሚያስፈልገንን አንድነት ማምጣት ጀምሯል። አውነተኛ አምልኮም ደግሞ የከበረውን ዘይት ራስ በሆነው፣ ኢየሱስ፣ ላይ እንዲፈስ ያደርጋል። ከዚያም ዘይቱ ወደተቀረው አካሉ በመፍሰስ ከአርሱ ጋር እና አርስ በርላችን አንድ እንድንሆን ያደርጋል።

“ከአርሱም ጋር ወደ ሕብረት የሚመጣ እንደቆሰለም የሚቀር ወይም የማይነጻ ማንም የለም። የአርሱ ደም ንጹሕ ሕይወት ነው፣ ከአርሱም ጋር ስንገናኝ በውስጣችን ይፈላል። ከአርሱም ጋር በምንገናኝበት ጊዜ ከቀረውም የአካል ክፍል ጋር ደግሞ እንገናኛለን ስለዚህም ደሙ በሁላችንም ውስጥ ይፈላል። ቁስል የሚደነው ቁስሉን በመዝጋት ነው፣ በዚህም ደም ወደ ቆሰለው ክፍል መፍሰስ ይችልና መታደስን ያመጣል። አንድ የአርሱ አካል ክፍል በቆሰለ

ጊዜ ተመልሶ ሙሉ ለሙሉ አስከሚያገግም ድረስ በሕብረት ከዚያ ክፍል ጋር መያያዝ ግዴታችን ነው። እኛ ሁላችንም አንድ ነን።”

በአምልኮው የነበረው ደስታ ገና ሳያልቅ ይህ በአጭሩ የተሰጠ ትምህርት ጥቂቶች ብቻ የተረዱት አውነት ይመስል ነበር ማለት ይቻላል። ሆኖም ግን በጣም መሰረታዊ አንደነበርም ተረድቻለሁ። መንፈስ ቅዱስ በሚንቀሳቀስበትም ጊዜ፣ የትምህርት መጀመሪያ ቢሆንም አንዷ፣ አያንዳንዱ ቃል የከበረ መስሎ ይታይ ነበር። እኔም በጣም ፍቅር ከመሞላቴ የተነሳ የሚያስፈሩትን ያረጁ ንስሮች ጨምራ፣ አያንዳንዱን ሰው በማቀፍ ፍቅሬን መግልጽ ፈልጌ ነበር።

ከዚያም ልክ በድንገት አንደሚሰማ ንቅናቄ በቅርቡ ተይዘው የነበሩትን ኃያላን ተዋጊዎች አስታወስሁ። ንስሩም ይህንን አስተውሎ ነበር፣ ነገር ግን ምንም አላለም። ዝም ብሎ ብቻ በንቃት ይመለከተኝ ነበር። በመጨረሻም “በቅርቡ የጠፉትን ልንመልሳቸው አንችላለን?” ብዬ ተናገርሁ።

“አዎ። የምታደርገው ነገር ለአንተ መሰማቴ ትክክለኛ ነገር ነው፤” አለ ንስሩ በመጨረሻ። “ አካሉም ሙሉ በሙሉ አስከፊተመለሰ ድረስ፣ እኛ ሙሉ አይደለንም፣ አምልኪችንም ሙሉ አይደለም። በንጉሠ መገኘትም ጭምር ሳይቀር በጣም በከበረው አምልኮ ውስጥ አንዷ ሁላችን አንድ አስከምንሆን ድረስ ይህ ጎደሎነት ይሰማናል ምክንያቱም ንጉሳችንም ደግሞ ስለሚሰማው ነው።

“እኛ ሁላችንም በአስራት ስላሉት ንዘን ይሰማናል፣ ነገር ግን የንጉሳችንን ልብ ስናይ ደግሞ ይበልጥ አናዘናለን። አንተም ከልጆቻህ አያንዳንዱን ብትወድም፣ ይበልጥ የሚያሳስብህ ግን የታመመው ወይም የቆሰለው ነው። ንጉሱም ልጆቹን ሁሉ ይወዳል፣ ነገር ግን የቆሰለውና የተጨቆነውም አሁን ብዙ ትኩረቱን ይወስዳል። ለእርሱም ስንል፣ ሁሉ አስኪመለሱ ድረስ ማቋረጥ የለብንም። ማናቸውም አስከቆሰሱ ድረስ እርሱም ቁስለኛ ነው።”

ተራራን የሚያንቀሳቅስ አምነት

እኔም በንስሩ አጠገብ ቁጭ ብዬ የተናገረውን ቃላት አሰላሰልሁ። በመጨረሻ “ጥበብ በአንተ ውስጥ አንደሚናገረኝ አሁን አወቅሁ ምክንያቱም አንተ በምትናገርበት ጊዜ ድምፁን አሰማለሁ። ከዚህ ካለፈው ጦርነት በፊት በራሴ

በጣም አርግጠኛ ነበርሁ፤ ነገር ግን አነርሱ በተወሰዱበት አገልግሎት ድፍረት እኔም ተወስኜ ነበር ማለት አችላለሁ። ጥበብም ባያስቆመኝ ምሮ እኔም በቀላሉ በአነርሱ ጋር አያዝ ነበር።

“ወንድሞቼን ነጻ ለመውጣት ከነበረኝ መኻት ይልቅ ለጠላት በነበረኝ ጥላቻ ይበልጥ ተገፋፍቼ ነበር። ወደዚህ ተራራ ከመጣሁና በታላቁ ጦርነት መዋጋት ከጀመርሁ ጀምሮ፤ አሁን ያደረግኳቸውን ብዙ ነገሮች ሳስብ አብዛኛዎቹን ትክክለኛ ነገሮች በተሳሳተ ምክንያት ያደረግኳቸው ሲሆን፤ ሌላ ደግሞ ብዙ የተሳሳቱ ነገሮችን በትክክለኛ ምክንያቶች አድርጌ ነበር። ይበልጥ በተማርሁ ቁጥርም ይበልጥ በራሴ አርግጠኛ አለመሆን እየተሰማኝ ነው።”

“ከጥበብ ጋር ረጅም ጊዜ የቆየህ መሆን አለበት፤” በማለት ንስሩ መለሰልኝ።

“አርሱ መሆኑን ማስተዋል ከመጀመሪያ በፊት ረጅም ጊዜ ከእኔ ጋር ነበረ፤ ነገር ግን አብዛኛውን ያን ጊዜ ለመገተው ነበር ብዬ አፈራለሁ። አሁንም ገና የሚጎድለኝ በጣም አስፈላጊ ነገር አንዳለ ግልጽ ባልሆነ መንገድ አውቃለሁ፤ ወደ ጦርነቱም ዳግመኛ ከመመለሴ በፊት ሊኖረኝ የሚገባ ነገር አለ፤ ነገር ግን ምን እንደሆነ አላውቅም።”

የታላቁ ንስር ዓይኖቻቸው በመረመረኛ ጊዜ ይበልጥ የሚሰረስሩ እየሆኑ ይመጡ ነበር፤ “አንተም ደግሞ የጥበብን ድምፅ በራስህ ልብ ውስጥ ሆኖ ሲናገርህ እየተረዳህ ነው። መጎናጸፊያውም ስላለህ ጥሩ እየተማርህ ነው። አሁንም የሚሰማህ አውነተኛ አምነት ነው።”

“አምነት?” በማለት መልሼ ጮኸሁ” እያወራሁ ያለሁት ስለ ታላቅ ጥርጣሬ መለሱኝ!

“ራስህን በመጠራጠርህ ጥበበኛ ነህ። አውነተኛ አምነት በእግዚአብሔር ብቻ ይደገፋል፤ በአንተ ወይም ደግሞ ባለህ አምነት አንዷ አይደለም። አንተም ይህን ተራራ ወደሚያንቀሳቅስ አምነት ዓይነት እየተጠጋህ ነው፤ ማንቀሳቀስም ይገባል። ከአሁን በፊትም ደርሶበት ወደሚያውቀው ስፍራ ለመወሰድ ጊዜው ነው።

“ሆኖም ግን ልክ ብለሃል፤ በጣም የሚያስፈልግህና ገናም የሚጎድልህ ነገር አለ። አንተም ገና መገለጥ ሊኖርህ ያስፈልጋል። ምንም እንኳ ተራራውን አስከጫፍ ድረስ ብትወጣና በመንገድህ ከአያንዳንዱ አውነት ብትቀበልም፤ ምንም እንኳ በአግዚአብሔር የአትክልት ቦታ ቆመህ የአርሱን ያልተገደበ ፍቅር ብትቀምስምና ልጅንም አስከ አሁን ብዙ ጊዜ ብታይም፤ የተረዳሽው ከአግዚአብሔር ሙሉ ምክር ገና አነስተኛውን ክፍል ብቻ ነው፤ ለዚያውም ጥልቀት በሌለው ሁኔታ።”

እኔም ይህ አውነት እንደሆነ አውቄአለሁ፤ ለመስማትም በአርግጥ የሚያጽናና ነበር። “በጣም በበዙ ሰዎችና በጣም በበዙ ሁኔታዎች ላይ በተሳሳተ መልኩ ፈርቻለሁ!” በመለት ድምፄን ከፍ አድርጌ ተናገርሁ። ጥበብ አስከ አሁን ብዙ ጊዜ ሕይወቴን አድኖአል፤ ነገር ግን የጥበብ ድምፅ በውስጤ አሁንም በጣም ትንሽ ነው፤ ይልቁንም የራሴ ሐሳቦችና ስሜቶች ጩኸት በውስጤ ከፍተኛ ነው። እኔም በራሴ ልብ ውስጥ ከምስማው ይልቅ ጥበብ በአንተ ውስጥ በጣም ጩኸ ብሎ ሲናገር አሰማዋለሁ፤ ስለዚህም ወደ አርሱ በጣም መጠጋት አንዳለብኝ አውቃለሁ።”

“እኛ በዚህ ያለነው ለእናንተ ስለምናስፈልግ ነው።” በመለት ንስሩ መለሰ። ደግሞም በዚህ ያለነው እናንተም ለእኛ ስለምታስፈልጉ ነው። እኔ የሌሎች ስጦታዎች ለአንተ ተሰጥተውሃል፤ አንተም የሌሎህ ስጦታዎች ለእኔ ተሰጥተውኛል፤ እኔ ያልተለመደሁትን ነገሮች አንተ ተለመደሃል፤ አንተም ያልተለመደህቸውን ነገሮች እኔ ተለመደሁኋለሁ። ንስሮቼም አስከመጨረሻው ለእናንተ ተሰጥተዋል፤ እናንተም ለእኛ ተሰጥታችኋል። እኔም አስከ ጊዜው ድረስ ለአንተ በጣም የቀረብሁ አሆናለሁ ከዚያም ደግሞ በእኔ ምትክ ሌሎች ንስሮችን ልትቀበል ያስፈልግሃል። አያንዳንዱም ንስር የተለያየ ነው። ለየብቻም ላይሆን፤ በአንድነት የጌታን ሚስጥራቶች እንድናውቅ ተሰጥተዋል።”

የአውነት በሮች

ከዚያም ንስሩ ከነበረበት ድንጋይ ላይ ተነሳና ቆመንበት ወደነበረው የክፍታ ደረጃ ጥግ ላይ በረረ። “ና።” ብሎም ጠራኝ። እኔም ወደ አርሱ ስጠጋ ሳለ ወደ ታችኛው የተራራው ክፍል የሚወስዱ ደረጃዎችና አንድ አነስተኛ በር አየሁ።

“እኔም ለምን ከእሁን በፊት ይህንን አላየሁትም ነበር?” በማለት ጠየቅሁ።

“በመጀመሪያ ወደ ተራራው ላይ በመጣህበት ጊዜ አካባቢህን ሁሉ በደንብ ለመቃኘት የመቢቃ ጊዜ በዚህ ደረጃ ላይ አላጠፋህም።” በማለት መለሰልኝ።

“ያንን እንዴት አወቅህ? በመጀመሪያ እኔ ወደዚህ ተራራ በመጣሁበት ጊዜ በዚህ ነበርህን?”

“በዚህ ባልኖርም ኖሮ እንኳ አውቅ ነበር፤ ምክንያቱም ይህንን በር የላቱት በሙሉ የላቱበት ምክንያት ተመሳሳይ ነው፤ ነገር ግን በአርግጥ በዚህ ነበርሁ፤” በማለት መለሰልኝ። “አንተ ወደ ተራራው ጫፍ በምትወጣበት ጊዜ በመንገድህ ላይ በፍጥነት ካለፍሻቸው ወታደሮች አንዱ ነበርሁ።”

እኔም ከዚያ በኋላ ነበር ንስሩን ወደ ጌታ ከመጣሁ ብዙም ሳይቆይ እንደ ሰው አግኝቼው እንደነበርና ትንሽም ንግግር ተለዋውጠን እንደነበር ያስተዋልሁት። ንግግሩንም ቀጠለና፤ “እኔም ከዚያ ልከተልህ በጣም ፈልጌ ነበር፤ በዚህ የአውነት ደረጃ ላይም በጣም ለረጅም ጊዜ ስለቆየሁ ለውጥን ፈልጌ ነበር። ነገር ግን ወደዚህ ልመራቸው እየሞከርሁ የነበረውን የጠፉ ነፍሳት ሁሉ ትቼ በቀላሉ መሄድ አልቻልሁም ነበር። በመጨረሻም፣ ለመቆየትም ሆነ ለመሄድ፣ የጌታን ፈቃድ ለማድረግ ራሴን አላልፌ በሰጠሁ ጊዜ፣ ጥበብ ተገለጠልኝና ይህንን በር አላየኝ። እርሱም ወደ ተራራው ጫፍ ለመውጣት አቋራጭ እንደሆነ ነገረኝ። እንደዚያ ነበር ከአንተ ቀድሜ ወደ ተራራው ጫፍ ልደርስ የቻልሁት። እዚያም ወደ ንስርነት ተቀየርሁ።”

እኔም ከዚያ ሁለት ወይም ሦስት በመቶ ደረጃዎች ላይ ይህንን የመረመረ ሰራተኛ ሰራተኛ አይቼ እንደነበር አስታወለሁ። እንዲያውም በአንደኛው ውስጥ አጭልቄ ተመልክቼ ባየሁት ነገር በጣም ተደንቄ ነበር። ደፍሬ ብዙ ነገር ለማድረግ ግን አልሞከርሁም ነበር ምክንያቱም በጣም ያተኮርሁት በጦርነቱና ወደ ተራራው ጫፍ ፈጥኖ ለመድረስ በመሞከር ላይ ስለነበረ ነው። “ከእነርሱ በሮች በአንዱ ገብቼ ቢሆን ኖሮ በቀጥታ ወደ ተራራው ጫፍ ለመድረስ እችል ነበርን?” በማለት ጠየቅሁ።

“እንደዚያ እንኳ በጣም ቀላል አይደለም፤” በማለት ትንሽ የተቸገረ በመመሰል አስታወቀኝ። “በእያንዳንዱ በር ውስጥ የተለያዩ መተላለፊያ

መንገዶች አሉ፤ በአነርሱም አንዱ ወደ ተራራው ጫፍ ይመራል።” የሚቀጥለውንም ጥያቄዬን በትክክል በመገመት እንዲህ በማለት ቀጠለ፤ “የተቀሩት መተላለፊያዎች ወደ ተራራው የተለያዩ ደረጃዎች ይወስዳሉ። አባትም እነዚህን እያንዳንዱን መተላለፊያ መንገዶች የነደፋቸው እያንዳንዱ የብስለቱ ደረጃ እንደፈቀደለት በፍታውን እንዲመርጥ ነው።”

“የሚያስደንቅ ነው! እንዴት እንደዚያ አድርጎ ሠራው?” በማለት ለራሴ አሰብሁኝ፤ ነገር ግን ንስሩ ሐሳቤን ሰማኝ።

“በጣም ቀላል ነበር ፤” በማለት ልክ ሐሳቤን ጮኽ ብዬ የተናገርሁት ይመስል ንግግሩን ቀጠለ። “መንፈሳዊ ብስለት ሁልጊዜ የራሳችንን መሻቶችና ፍላጎቶች ለመንግሥቱ ወይም ለሌሎች ስንል መስዋዕት ለማድረግ ባለን ፈቃድ ይወሰናል። ለመግባት ብዙ መስዋዕትነት የሚያስከፍለው በር ሁልጊዜ ወደ በፍተኛው ደረጃ ይወስደናል።”

እኔም ንስሩ የተናገረኝን ነገር ሁሉ ለማስታወስ እየሞከርሁ ነበር። በፊቱ ባለውም በር የግድ መግባት እንዳለብኝ እና ከእኔ በፊት ከገባና ወደ ላይ የሚወስደውንም ትክክለኛ በር በማያሻማ ሁኔታ ከመረጠ ከአንድ ሰው የምችለውን ሁሉ መመር ብልህነት እንደሆነ አውቄ ነበር።

“እኔም በቀጥታ ወደ ጫፍ አልሄድሁም፤ ደግሞም እንደዚያ ያደረገ አስከ እሁን አልገጠመኝም።” በማለት ንስሩ ቀጠለ። “ነገር ግን ከብዙዎቹ ይልቅ በጣም በፈጠነ ሁኔታ ነበር ወደ አዚያ የወጣሁት ምክንያቱም እዚህ በድንት ደረጃ ላይ ስዋጋ ራስን መስዋዕት አድርጎ ስለ ማቅረብ በጣም ብዙ ተምሬ ነበር። ይህንንም በር ለአንተ ያሳየሁህ ምክንያት መጎናጸፊያውን ስለደረብህና አንተም በማንኛውም መንገድ መግኘትህ ስለማይቀር ነው። ነገር ግን ጊዜው አጭር ነው፤ እኔም እዚህ ያለሁት አንተ በፍጥነት ብስለት እንድታላይ ለመርዳት ነው።

“በእያንዳንዱ ደረጃ ላይ በሮች አሉ፤ እያንዳንዱም በር ልትገነዘበው ከምትችለው በላይ ወደ ሆኑ የከበሩ ሀብቶች ይመራል።” በማለት ንግግሩን ቀጠለ ። “አነርሱንም በአካል ልታገኛቸው አትችልም፤ ነገር ግን እያንዳንዱን በእጆቻህ የምትነካውን ሀብት በልብህ ውስጥ መያዝ ትችላለህ። ልብህም እንደ አግዚአብሔር ግምጃ ቤት ይሆንልህልህ ማለት ነው። አንተም ተመልሰህ ወደ ተራራው ጫፍ በምትደርስበት ጊዜ ልብህ በምድር ላይ ካሉ ሀብቶች ሁሉ ይልቅ የከበሩ ሀብቶችን ይይዛል። ከአንተም በጭራሽ አይወሰዱም፤ ለዘላለም የአንተ

ናቸው። በፍጥነት ሂድ። የውሸንፍሩ ደመናዎች አሁን እየተሰበሰቡ ነውና ሌላም ታላቅ ጦርነት እየተቃረበ ነው።

“ከእኔ ጋር አብረሽኝ ትመጣለህ?” በመላት ተመጸንሁ።

“አይሆንም፤” በመላት መለሰ። “አሁን የሚገባኝ በዚህ መሆን ነው። እነዚህ ቆስለው የነበሩትን መርዳት አለብኝ። ከመመለስ በፊትም ብዙዎች የእኔ ወንድምና አህት የሆኑ ንስሮችን ታገኛለህ፤ አነርሱም በምታገኛቸው ሥፍራ እኔ ልረዳህ ከምችለው በላይ ሊረዱህ ይችላሉ።”

የሰማይ ሀብቶች

እኔም ከአሁኑ ንስሩን በጣም ወድጄው ነበርና ከአነርሱ መለየትን በቀላሉ የምችለው ነገር አልነበረም። ተመልኼ ላየውም እንደምችል በማወቁ ደስተኛ ነበርሁ። በሩም አሁን እንደ ማግኔት እየላበኝ ነበር። እኔም ከፈትሁና ገባሁ።

የመገደብም ክብር በጣም ስላስደነቀኝ ወዲያው እንደገባሁ በጉልበቶቼ ወደቅሁ። ወርቁ፣ ብሩና የከበሩት ድንጋዮች በቃላት ሊገለጹ ከሚችሉት በላይ ያመሩ ነበሩ። አነርሱም በአርግጥ ክብራቸው ከሕይወት ዛፍ ጋር የሚወዳደር ነበር። ክፍሉም በጣም ትልቅ ከመሆኑ የተነሳ መጨረሻ ያለው አይመስልም ነበር። ወለሉም ብር ሲሆን፣ ምስራቆቹ ወርቅ ነበሩ፤ ጣሪያውም ደግሞ እያንዳንዱን ከአሁን በፊት የሚውቀውንና ሌላም ብዙ የሚላውቀውን ቀለም የሚያንጸባርቅ አንድ ወጥ የሆነ የጠራ አልማዝ ነበር። ቁጥር የሌላቸው መላእክትም የተለያዩ ቀሚሶችንና ምድራዊ ያልሆኑ መለያ ልብሶች ለብሰው በየቦታው ነበሩ።

በክፍሉ ውስጥ መራመድ ስጀምርም፣ መላእክቱ ሁሉ እጅ በመንሳት ሰላምታ ይሰጡኝ ነበር። አንደኛውም ወደ ፊት በመቅረብ በስሜ ጠርቶ የእንጁን ደህና መጣህ ሰላምታ አቀረበልኝ። እኔም በክፍል ውስጥ ወደፈለግሁበት ቦታ ልሄድና የፈለግሁትንም ለመጥፋት እንደምችል ገለጻ አደረገልኝ። በዚህም በር ውስጥ አልፈው ከመጡት የሚያዝባቸው ምንም ነገር የለም።

እኔም በውበቱ እጅግ ስለተማረክሁ መናገርም እንጂ አልቻልሁም ነበር። በመጨረሻም አትክልት ቦታው እንጂ ከነበረው ይልቅ ይህ የሚያምር እንደሆነ አስተያየት ሰጠሁ። መልክቱም ሲመልስ በጣም አስገረመኝ፤ “ይህ የአትክልት

ቦታው ነው! ይህ በአባትህ ቤት ባሉት ክፍሎች አንደኛው ነው። እኛም የአንተ አገልጋዮች ነን።”

ስራመድም ላለ ብዙ መላእክት በአንድ ላይ ሆነው ይከተሉኝ ነበር። እኔም ዘወር አልሁና መሪያቸውን ለምን እንደሚከተሉኝ ጠየቅሁት። እርሱም “በመገናጸፊያው ምክንያት ነው።” በመለት መለሰልኝ። “በዚህና በመረመረውም ጦርነት ውስጥ እንድናገለግልህ ለአንተ ተሰጥተናል።”

እኔም ከመላእክቱ ጋር ምን ማድረግ እንዳለብኝ ስላላወቅሁ ዝም ብዬ መራመዴን ቀጠልሁ። በውስጡም ፀሐይና ደመናት እንዳሉት ወደሚመስል ትልቅ ሰማያዊ ድንጋይ ተሳብሁ። በነገሁትም ጊዜ፣ ልክ ከሕይወት ዛፍ በበላሁ ጊዜ እንደነበረኝ ዓይነት ተመሳሳይ ስሜት አጥለቀለቀኝ። እኔም ኃይል፣ ምድራዊ ያልሆነ የአስተሳሰብ ጥራትና፣ ለማንምና ለምንም የሆነ ፍቅር ተሰማኝ። የጌታንም ክብር ማየት ጀመርሁ። ድንጋዩንም ለረጅም ጊዜ በነገሁት ቁጥር ክብሩ እየጨመረ ይሄድ ነበር። እኔም በጭራሽ ከድንጋዩ ላይ እጄን ማንሳት አልፈላለሁም ነበር። ነገር ግን ክብሩ በኃይል እየጨመረ ስለመጣ በመጨረሻ ማቋረጥ ነበረብኝ።

ከዚያም ደግሞ ዓይኖቼ በመረምር አረንጓዴ ድንጋይ ላይ አረፉ። “የወዲያኛው ደግሞ በውስጡ ያለው ምንድን ነው?” በመለት በአቅራቢያዬ ቆሞ የነበረውን መልክን ጠየቅሁ።

“እነዚህ ሁሉ ድንጋዮች የድነት ሀብቶች ናቸው። አንተም አሁን ሰማያዊውን ዓለም እየነገህ ነው። የወዲያኛውም ደግሞ የሕይወት መታደስ(restoration) ነው። በመለት ቀጠለ።

አረንጓዴውንም ድንጋይ ስነካ፣ መሬትን በደመቁና በጣም በመረዳስደንቁ ቀለማት ማየት ጀመርሁ። እጄንም በድንጋዩ ላይ ማድረጌን በቀጠልሁ ቁጥር ቀለማቱ በጣም እየደመቁ ይመጡ ነበር። እኔም ደግሞ ለመሞድ ነገር ሁሉ የነበረኝ ፍቅር እያደገ ይመጣ ነበር። ከዚያም ሕይወት ባላቸው ፍጥረታት ሁሉ ከአሁን በፊት ጨርሶ አይቼ በማላውቀው ደረጃ የሆነ ውህደትን ማየት ጀመርሁ። የጌታንም ክብር በፍጥረት ውስጥ ማየት ጀመርሁ። ከክብሩም የተነሳ እንደገና መንገቴን እስከማቋረጥ ድረስ ክብሩ እየጨመረ መምጣት ጀምሮ ነበር።

ጊዜን መለካት አለመቻል

እኔም ለምን ያህል ጊዜ በዚያ እንደነበርሁ ምንም ዓይነት እውቀት እንደሌለኝ ተገለጠኝ። እኔም እነዚህን ሁለት ድንጋዮች በመንገት ብቻ ስለ እግዚአብሔርና ስለ ኦርሶ ዓለማት(universe) የነበረኝ ግንዛቤ በተጨማሪም ሁኔታ እያደገ እንደነበር አወቅሁ፤ ሌሎችም ብዙ ብዙ የሚነኩ ነበሩ። በዚያ አንድ ክፍል ውስጥ ብቻ አንድ ሰው በሕይወት ዘመኑ ሁሉ ሊቀበለው ከሚችለው በላይ የሆነ ሌላም ብዙ ነበረ። እኔም “ሌላ ምን ያህል ተጨማሪ ክፍሎች አሉ?” በመለስ መልኩን ጠየቅሁ።

“እንደዚህ ዓይነት ክፍሎች በተራራው ላይ በወጣህበት በአያንዳንዱ ደረጃ ላይ ሁሉ አሉ።”

“እንዴት አንድ ሰው ከእነዚህ ክፍሎች በአንዱ ውስጥ ብቻ ያሉትንና ከሁሉም በጣም የሚያንሱትን ብቻ ማዳረስ ይችላል?” በመለስ ጠየቅሁ።

“ይህንን ለማድረግ ዘላለም አለልሁ። በጌታ ኢየሱስ በጣም መሰረታዊ እውነቶች ውስጥ ብቻ ያሉት ሀብቶች እንዲሁ አንተ ልትሰጣቸው ከምትችለው ሌሎች የሕይወት ዘመናት በላይ ይወስዳሉ። ማንም ሰው ከእነዚህ ሀብቶች ስለ አንዱ ሊታወቅ የሚችለውን በሙሉ በአንድ የሕይወት ዘመን ሊጨርስ አይችልም፤ ነገር ግን የሚያስፈልግህንና ወደተዘጋጀልህ ዓላማ ለመድረስ የሚያስችልህን መውሰድ ይኖርብሃል።”

እኔም ሊጀመር ስላለው ጦርነትና ተይዘው ስለነበሩት ተዋጊዎች እንደገና ማሰብ ጀመርሁ። እንደዚህ ባለውም የከበረ ቦታ እንደዚህ ያለው ሐሳብ የሚያስደስት አልነበረም፤ ነገር ግን ወደዚህ ክፍል ለመመለስ ዘላለም እንደሚኖረኝ አውቄአለሁ። እኔም ወደ ተራራው ጫፍና ከዚያም ደግሞ ወደ ጦርነቱ ቦታ መልሶ የሚወስደኝን መንገድ ለማግኘት አጭር ጊዜ ብቻ ነበረኝ።

ወደ መልክቱም ዘወር አልሁና እንዲህ አልሁት፤ “ወደ ተራራው ጫፍ የሚመራውን በር ለማግኘት ልትረዳኝ ይገባል።”

መልክቱም በጥያቄ የተሞላ በመመለስ፤ “እኛ የአንተ አገልጋዮች ነን።” በመለስ መለሰ፤ “ነገር ግን አንተ ልትመራን ይገባል። ይህ ተራራ በሙሉ ለእኛ

ሚስጥር ነው። አኛም ሁላችን ይህንን ታላቅ ሚስጥር መመልከት መሻታችን ነበር፤ ነገር ግን ከዚህ ክፍል ከወጣን በኋላ ገና ከአንተ የሚበልጥ አንሚራሽን።”

“በሮቹስ በሙሉ የት አንዳሉ ታውቃለህ?” በሚለት ጠየቅሁ።

‘አዎን፤ ነገር ግን ወይም አንደሚወስዱ አናውቅም። ከአነርሱም ውስጥ ጥቂቶች ለመግባት በጣም የሚጋብዙ ይመስላሉ፤ ጥቂቶችም ልሙጦች ሲሆኑ፤ ጥቂቶቹ ደግሞ በአርግጥ ለመግባት የሚያስቀይሙ ናቸው። አንደኛው ግን በጣም የሚያስፈራ ነው።”

“በዚህ የከበረ ቦታ ውስጥ ለመግባት የሚያስቀይሙ በሮቹ ይኖራሉን?” በሚለት ባለሚመን ጠየቅሁ። “አንዲያውም አንዱ የሚያስፈራ ነው? አንዴት አንደዚያ ሊሆን ይችላል?”

“አንዴት አንደሆነ አናውቅም፤ ነገር ግን ላላይህ አቸላለሁ፤” በሚለት መለሰ።

አኔም “አባክህ አሳዮኝ፤” አልሁት።

ከዚያም ሁሉም ለሚለፍ በጣም አስቸጋሪ የሆነ የመይነገር ክብር ያላቸውን ሀብቶች በሚለፍ ለቆይታ ተጓዥን። የተለያዩ የመጽሐፍ ቅዱስ እውነቶችም በእያንዳንዳቸው ላይ የነበሩባቸው ብዙ በሮቹም ደግሞ ነበሩ። መልአኩም “የሚጋብዙ፤” ብሎ በጠራቸው ጊዜ አይታን የሚሰቡ አንደሆኑ በደንብ ተረድቶ አንደነበር ተሰማኝ። በእያንዳንዱ በር ውስጥ ለሚለፍ በጣም ብፈልግም፤ ነገር ግን “በጣም የሚያስፈራ በር” የተባለውን የመየት ጉጉቴ መጓዜን አንድቀጥል አድርጎኝ ነበር።

ከዚያም በሩን አየሁት። “በጣም የሚያስፈራ” የተባለውም ደግሞ የሚያንሰው አባባል ነበር። ትንፋሼ ሊቋረጥ ነው ብዬ አስከማሰብ ድረስ ፍርሃት ጨምድዶ ያዘኝ።

ጌቴሴማኒ

እኔም ከዚያ በር ፊቴን መለስሁና በፍጥነት አፈገፈግሁ። በአጠገቡም የሚያምር ቀይ ድንጋይ ነበር፤ አጅጅንም በእርሱ ላይ ለመጫን በቅጽበት ወደ እርሱ ተወረወርሁ ማለት ይቻላል። ወዲያውም በጌቴሌማኒ የአትክልት ቦታ ውስጥ ሆኜ የጌታን ጸሎት ማየት ጀመርሁ። የሚያውም ሥቃይ አሁን አይቼው ከነበረው በር ይልቅ በጣም የሚያስፈራ ነበር። በጣም ደንግጩም ነበር፤ እጄንም ከድንጋይ ላይ በፍጥነት ሰበሰብሁና በመዛል ወደ መሬት ወደቅሁ።

“ወደ ሰማያዊው ወይም ወደ አረንጓዴው ድንጋይ ለመመለስም በጣም ብፈልግም፤ ነገር ግን ኃይሌንና አቅጣጫን የማወቅ ችሎታዬን መልክ ማግኘት ነበረብኝ። መላእክቱም በፍጥነት በዙሪያዬ ሁሉ ከበቡኝ፤ ያገለግሉኝም ነበር። የምጠጣውም ነገር ስለተሰጠኝ ማንሰራራት ጀመርሁ። ብዙም ላይቆይ በደንብ ተሻለኝና ቆሜ ወደ ሌሎች ድንጋዮች ተመልክ ለመሄድ ቻልሁ። ሆኖም ግን አየተመላለስ የሚመጣብኝ የጌታ ጸሎት አይታ በመጨረሻ አንድቆም አስገደደኝ።

“አዚያ ኋላ የነበረው ምን ነበር?” በማለት ጠየቅሁ።

“ድንጋዮቼን በነገህ ጊዜ አኛም አንተ የምታየውን በጥቂቱ ማየትና የሚሰማህንም ለሜት በጥቂቱ መረዳት አንችላለን፤” በማለት መለሰ። “አኛም እነዚህ ሁሉ ድንጋዮች ታላቅ ሀብቶች አንደሆኑ የያዙት መገለጦችም በዋጋ የማይተሙ አንደሆኑ አናውቃለን። ጌታ ከስቅለቱ በፊት የነበረውን ሥቃይ አኛም ለቅጽበት አይተናል፤ በዚያን በጣም አስፈሪ ምሽት የተሰማውን አኛም በጥቂቱ ተሰምቶን ነበር። አንዴት አምላካችን ያንን ያህል ሥቃይ አንደቻለ መረዳት ለአኛም በጣም አስቸጋሪ ነው። አንደዚያ በጣም አስፈሪ ዋጋ የከፈለላቸውን ሰዎች ማገልገል ምን ዓይነት ክብር አንደሆነ በጣም አብልጠን አንድናደንቅ ያደርገናል።”

የመልአኩም ቃሎች ልክ እንደ መብረቅ በቀጥታ ነፍሴን ሰንጥቀው ይገቡ ነበር። በታላቁ ጦርነት ውስጥ ተዋግቻለሁ። እስከ ተራራው ጫፍ ድረስ ወጥቻለሁ መንፈሳዊውን ዓለም በደንብ ስለተለማመድሁ ከአሁን በኋላ መላእክትን የማወቅ ብዙ ችግር የለብኝም፤ ከታላላቆቼም ንስሮች ጋር እኩል ሊባል በሚችል ደረጃም ማውራት ችያለሁ። ሆኖም ግን የጌታን ሥቃይ በጣም ወደሚያስደስት ልምምዶቼ መሸሽ ላልፈልግ ለቅጽበት እንዲ መካፈል

አልቻልሁም። “እዚህ መሆን አልነበረብኝም” ብዬ ጮኸሁ ማለት አቸላለሁ። “ከማንም በላይ፣ እኔ፣ የክፉው አስረኛ መሆን ይገባኛል!”

“የተከበርህ ሆይ፣” አለ መልአኩ በፍርሃት መልክ “ስለሚገባው እዚህ ያለ ማንም እንደሌለ እኛ እንረዳለን። አንተም እዚህ ያለሽው ዓለም ከመፈጠሩ በፊት ለአላማ ስለተመረጥህ ነው። አንተ የተፈጠርህበት አላማ በተለየ መልኩ ምን እንደሆነ አናውቅም። ነገር ግን በዚህ ተራራ ለሚገኝ ለእያንዳንዱ ሰው በጣም ታላቅ አላማ እንዳለው አናውቃለን።”

“አመሰግናለሁ!” በማለት መለለሁ። “አንተ ታላቅ አጋዥ ነህ። ከዚህ ቦታ የተነሳ ስሜቶቼ በእጅጉ አየተነቃቁና መረዳቴንም ወደ ማለፍ አየሄዱ ነው። ትክክልም ብለሃል። ማንም እዚህ ያለው ስለተገባው አይደለም። በእርግጥ፣ ተራራውን ከፍ አያልን በወጣን ቁጥር፣ በዚህ ስፍራ ልንሆን የማይገባንና ለመጽናትም ይበልጥ ጸጋ የሚያስፈልገን ነን። ለመጀመሪያ ጊዜስ እንዴት አድርጌ ተራራው ጫፍ ልደርስ ቻልሁ?”

“በጸጋ፣” በማለት መልአኬ መለሰ።

እኔም፣ “ልትረዳኝ ከፈለግህ፤” አልሁት፣ “ምንጊዜም ግራ በመጋባት ወይም ተስፋ በመቁረጥ ውስጥ ሆኜ ስታየኝ አባክህ ያንን ቃል ድገምልኝ። እርሱንም ከሌላው ቃል ሁሉ በተሻለ ወደ መረዳት አየመጣሁ ነው።

“አሁንም ተመልኼ ወደ ቀዩ ድንጋይ መሄድ ይሞርብኛል፣” በማለት ቀጠልሁ። “እኔም አሁን በዚህ ቤት ካሉት ሀብቶች ሁሉ ይልቅ ታላቅ ሀብት እንደሆነና፣ እሱንም በልቤ ከመያዜ በፊት ከዚህ መውጣት እንደሌለብኝ አውቄያለሁ።”

የጸጋ አውነት

በቀዩ ድንጋይ ላይ ያጠፋሁት ጊዜ እስከ አሁን ካላለፍሁት ሁሉ ታላቅ ሕመም ያለው ነበር። ብዙ ጊዜ በቀላሉ ልቀብለው ከምኞለው በላይ አየሆነብኝ እጆቼን ማንሳት አገደድ ነበር። አያሌ ጊዜያትም ወደ ሰማያዊው ወይም ወደ

አረንጓዴው ድንጋይ አየሄድሁ ከመመለሴ በፊት ነፍሴን አድስ ነበር። በአያንዳንዳም ጊዜ ወደ ቀዩ ድንጋይ መመለስ ይበልጥ ከባድ ነበር፤ ነገር ግን ስንታ የነበረኝ ፍቅር በሌላ ነገር ሁሉ ከተማርሁት ወይም ከተለመድሁት ይልቅ በዚህ ውስጥ አያደገ ይመጣ ነበር።

በመጨረሻም፣ የአባቱ መገኘት በመስቀል ላይ ከኢየሱስ አንደተለየ ባየሁ ጊዜ፣ መቋቋም አልቻልሁም ነበርና አቆምሁ። ያንንም በተወሰነ መልኩ እኔ የነበርሁበትን ሁኔታ ደግሞ ይለመዱ ለነበሩት መላእክት ልነግራቸው ችዬ ነበር፤ እነርሱም ሙሉ በሙሉ ከእኔ ጋር ተስማምተው ነበር። ተመልሶም በቀላሉ ድንጋዩን የመንገት ፈቃድ ኃይል ከውስጤ አልቆ ነበር። ወደ ሰማያዊው ድንጋይ አንዷ ተመልሶ የመሄድ ፍላጎት አልነበረኝም ነበር። እኔም በወለሱ ላይ ተዘርግቼ ጌታ ስላለፈበት ነገር አነባ ነበር። ደግሞም ልክ ደቀ መዛሙርቱ አንዳደረጉት እኔም በመድረሰዳ ትቼው መሸጬን ማወቁ ሌላው የማንባቱ ምክንያት ነበር። ልክ እነርሱ አንዳደረጉትም እኔም የጣልሁት በጣም በይበልጥ በፈለገኝ ጊዜ ነበር።

ለረጅም ቀናት ከሚመስል ጊዜ በኋላም ዓይኖቼን ከፈትሁ። ሌላም ንስር በአጠገቤ ቆሞ ነበር። በፊቱም፣ አንዱ ሰማያዊ፣ አንዱ አረንጓዴ፣ አንዱ ቀይ የሆኑ ሦስት ድንጋዮች ነበሩ።

“አነርሱን ብላቸው፣” አለኝ ንስሩ። እኔም በበላኋቸው ጊዜ፣ መላው አኔነቴ ታደሰ፤ ታላቅ ደስታና ታላቅ መረጋጋትም ነፍሴን አጥለቀለቁት።

በተነሳሁም ጊዜ፣ ሦስቱ ድንጋዮች በሰይፌ አጀታና በአያንዳንዱ ትከሻዬ ላይ በመሆናቸው አይታዩን ላቡት።

“አሁን እነዚህ ለዘላለም የአንተ ናቸው፣” አለኝ ንስሩ። “ከአንተም ሊወሰዱ አይችሉም፣ አንተም ልታጣቸው አትችልም።”

“ነገር ግን ይህን የመጨረሻውን አልጨረስሁም ነበር፣” በማለት ተቃወምሁ።

“ክርስቶስ ብቻውን ያንን ፈተና ይጨርሰዋል።” በማለት መለሰ። “አንተም በደንብ የሚበቃህን አድርገሃል፤ አሁንም መሄድ ይኖርብሃል።”

“ወይት?” በማለት ጠየቀሁ።

“አንተ ራስህ መወሰን ይኖርብሃል፤ ነገር ግን ጊዜው እያጠረ አንደመመጣቱ መጠን ወደ ተራራው ጫፍ በቶሎ ለመድረስ አንድትሞክር እመክርሃለሁ።” ከዚያም ንስሩ ተለየኝ፤ አንደቸጥሎም ግልጽ ነበር።

እኔም ከዚያ በሮቼን አስታወስሁ። አይታንም ይስቡ ወደ ነበሩት በሮቾ መሄድ ጀመርሁ። ነገር ግን ወደ መጀመሪያው በደረስሁ ጊዜ፤ ከአሁን በፊት አንደነበረው የሚለበኝ ሆኖ አገኘሁትም። ከዚያም ወደ ሌላው ሄድሁ፤ ልክ አንደበፊተኛውም ተሰማኝ። እኔም፣ “የሆነ ነገር የተቀየረ ይመስላል።” በማለት ጮኽ ብዬ አስተያየት ሰጠሁ።

“አንተ ነህ የተቀየርኸው።” በማለት መላእክቱ በአንድ ላይ መለሱ።

እኔም መለስ ብዬ በሮቼን ተመለከትሁና ምን ያህል አንደተቀየሩ በማየት በጣም ተደነቅሁ። አነርሱም ከአሁን በፊት አንደተመለከትኋቸው ቀለል ያለ አይታ አልነበራቸውም፤ ነገር ግን አሁን በይበልጥ የከበሩና ጥበብም የሚታይባቸው ነበሩ። እኔም በውስጤ የተካሄደውን ነገር ያንጸባርቁ አንደነበር አወቅሁኝ፤ ነገር ግን አሁን ዝም ብሎ ስለ ራሴ ማሰብ የማይመኝ ነገር አንደሆነ ተሰማኝ።

“ምክርህን አጠይቃለሁ።” በማለት ለመሪው ተናገርሁ።

“ልብህ የሚልህን አድምጥ።” አለኝ። “እነዚህ ታላላቅ እውነቶች አሁን ያሉት በዚያ ነው።”

“በጭራሽ የራሴን ልብ ላምን አልቸልም።” በማለት መለሰሁ። “እርሱ ስብዙ ቅራኔዎች የተጋለጠ ነው። እኔም ራሴ ለማይጨበጥ ሐሳብ፤ ለመሳትና ለራስ ወዳድ መሻቶች የተጋለጥሁ ነኝ። እኔም ከውስጤ ጨካኝት አልፎ ጌታ ሲናገረኝ መስማት አንዷ አቸገራለሁ።”

“የተከበርህ ሆይ፣ ቀዩ ድንጋይ አሁን በልብህ ውስጥ እንደመሆኑ መጠን እንደዚያ ሆኖ ይቀጥላል ብዬ አላምንም፤” በማለት መሪው በመያዝም እርግጠኝነት አቀረበልኝ።

የፍርድ በር

እኔም ንስሩ በጣም በመያዝ፣ ጊዜ በዚህ አለመኖሩን አያሰብሁ ግድግዳውን ተደግፌ ቆምሁ። እርሱ በአሁኑን በፊት በዚህ መንገድ አልፎአልና የትኛውን በር መምረጥ እንደሚኖርብኝ ያውቅ ነበር። ነገር ግን እርሱ ተመልሶ እንደመጣና እኔው ራሴ ብመርጥ ትክክለኛ እንደሚሆን አውቄአለሁ። ምርጫዎቼንም ቆመህ ሳሰላስል፣ ማሰብ የቻልሁት “በጣም የመያዝፈራውን በር” ብቻ ነው። ለመውቅ በመጓጓት የተነሳም እንደገና ተመልኼ ለመየት ወሰንሁ። በመጀመሪያው ጊዜ በጣም ፈጥኜ በእርሱ በመለየቴ የተነሳ የትኛውን አውነት እንዲ እንደሚወክል አላስተዋልሁም ነበር።

እኔም ወደ እርሱ ስጦታ ላለ ፍርሃት በውስጤ ሲመነጭ ይሰማኝ ነበር፤ ነገር ግን እንደ መጀመሪያው ጊዜ በጣም ከባድ አልነበረም። በእርሱም በሮቻ በተለየ ሁኔታም በዚህ በር አካባቢ በጣም ጨለማ ስለነበር፣ በዚህ በር ላይ የተጻፈውን አውነት ለማንብብ በጣም መጠጋት ነበረብኝ። “የክርስቶስ የፍርድ ወንበር” የሚለውን አንብቤም በመጠኑ ተገረምሁ።

“ለምንድነው ይህ አውነት እንደዚህ በጣም አስፈሪ የሆነው?” ብዬ መላእክቱ ለመልሱልኝ እንደመገኘቱ ባውቅም ድምጹን ከፍ አድርጌ ጠየቅሁ። ወደ በሩ መመልከቴን እንደቀጠልሁም በውስጡ ማለፍ ያለብኝ በር እርሱ እንደነበር አወቅሁ።

“አስፈሪ የሆነበት ብዙ ምክንያቶች አሉ።” በማለት የመውቀው የንስር ድምፅ መለሰልኝ።

“ተመልሰህ በመምጣትህ በጣም ደስተኛ ነኝ።” በማለት መለስሁ። “ምርጫዬ የመረጣ ነው?”

“አይደለም! ጥሩ ምርጫ አድርገሃል፤” በማለት ንስፋ አረጋገጠልኝ። “ይህ በር ከሌላው ሁሉ ይልቅ በፍጥነት ወደ ተራራው ጫፍ መልሶ ይወስድሃል። የሚያስፈራ የሆነበትም ምክንያት የፍጥረት ሁሉ ታላቁ ፍርሃት ምንጭ በዚያ በር ውስጥ ስለሆነ ነው። በዚህ ሕይወት ወይም ሊመጣ ባለው፣ ሰዎች ሊያውቁት የሚችሉት ከፍተኛው ጥበብም ደግሞ የሚገኘው በዚያ በር ውስጥ ነው። ሆኖም ግን በጣም ጥቂቶች ብቻ በውስጡ ያልፉበታል።”

“ነገር ግን ይህ በር ለምን አንደዚህ በጣም ጨለማ ሆነ?” በማለት ጠየቅሁ።

“በአንዚህ በሮች ላይ ያለው ብርሃን ቤተ ክርስቲያን በአሁኑ ጊዜ ከአንዚህ በስተጀርባ ላሉ አውነቶች የምትሰጠውን ትኩረት የሚያንጸባርቅ ነው። ከዚያም በር በስተጀርባ ያለው አውነት በአንዚህ ጊዜያት በጣም ከተዘነጉት አንዱ ነው፤ ሆኖም ግን በጣም ከሚያስፈልጉት አንዱ ነው። አንተም ወደ ውስጥ በምትገባበት ጊዜ ትረዳዋለህ። ሰዎች ሊቀበሉት የሚችሉትን ታላቅ ሥልጣን ለመቀበል በዚህ በር የሚያልፉት ብቻ የታመኑ ይሆናሉ። ክርስቶስ ኢየሱስን በዚህ ዙፋን ላይ ተቀምጦ በምታይበት ጊዜ፣ አንተም አብረሽው በዙፋኑ ላይ ለመቀመጥ የተዘጋጀህ ትሆናለህ።”

“እዚህ አውነት የበለጠ ትኩረት ሰጥተነው ቢሆን ምሮ ይህ በር በጣም ጨለማና አስፈሪ አይሆንም ነበር ማለት ነው?” በማለት ጠየቅሁ።

“ትክክል ነው። ሰዎች ከዚያ በር በስተጀርባ የሚገለጠውን ክብር አውቀው ቢሆን ምሮ፣ ከሁሉም በላይ አንጸባራቂ ከሆኑት አንዱ ይሆን ነበር፤” በማለት በጎዘጎዘ መለስኩ። “አሁንም ግን በውስጡ ለማለፍ የሚከብድ በር ነው። ለአንተም በቅርቡ በማስፈለጉ ምክንያት ተመልኼ አንድመጣና አንዳደፋፍርህ ተነግሮኝ ነው የመጣሁት። አንተም የበለጠ ክብርን ታያለህ፣ ነገር ግን በዘመንህ ሁሉ ከምታውቀው የበለጠ አስፈሪ ነገርንም ደግሞ ታያለህ።

አሁን አስቸጋሪውን መንገድ በመመረጥህ ምክንያትም፣ በኋላ በጣም የቀለለ ይሆንልሃል። ይህንን አስቸጋሪ አውነትም አሁን ለመጋፈጥ በመፍቀድህ ምክንያት በኋላ ሽንፈትን አትቀበልም። ብዙዎች የእርሱን ደግነት ለመወቅ

ይወዳሉ፣ ነገር ግን በጣም ጥቂቶች ብቻ ጭክናውን ለመወቅ ይፈቅዳሉ። አንተም እነዚህን ሁለቱንም እጅህን ዘርግተህ ካልተቀበልህ ሁልጊዜ በመላትና በእርሱም ታላቅ ጸጋ በመውደቅ አደጋ ውስጥ ትወድቃለህ።”

“እኔም በቀዩ ድንጋይ ላይ ጊዜን ባላጠፋ ምሮ ወደዚህ በጭራሽ ልመጣ እንደመጣልኩ አወቅሁ። ከኔታ ባሕርይ ጋር በጣም የተጻረረ ሆኖ ላስ እንዴት ቀላል መንገድ መውሰድ መሞከሬን ልቀጥል እችላለሁ?” በመለት ጠየቅሁ።

“ነገር ግን አሁን መርጠሃል፣ ስለዚህ በፍጥነት ሂድ፣” በመለት ንስሩ ተናገረኝ።

“ሌላ ታላቅ ጦርነትም ሊጀመር ነው፣ አንተም ግንባር ላይ ትፈለጋለህ፣” አለኝ።

እኔም ወደ ንስሩ ስመለከት በዓይኖቼ ውስጥ ያለውን ቆራጥነት አየሁ፣ መተማመኔም ጨመረ። በመጨረሻም ወደ በሩ ዞርሁ።

ክፍል አራት

ነጩ ዙፋን

እኔም ለመጨረሻ ጊዜ በተራራው ውስጥ ያለውን የትልቁን ክፍል ዙሪያ ፈዝገፎ ተመለከትሁ። የድነትን አውነት የሚወክሉት የከበሩ ድንጋዮችና ሀብቶች በክብራቸው ትንፋሽን የሚያቋርጡ ነበሩ። ለትልቅነታቸውም ፍጻሜ የሌለውና ውበታቸውንም በሙሉ መገንዘብ ፈጽሞ የማይቻል ይመስል ነበር።

ሌሎች ታላላቅ የአምነት አውነቶችን የያዙ ክፍሎች ከዚህ በላይ የከበሩ ሊሆኑ ይችሉ እንደነበር መገመት ያስችግረኛል። እኔም ለምን በጣም ብዙ ክርስቲያኖች ይህንን ደረጃ ለቆ ለመሄድ በጭራሽ ባለመፈለግ፣ መሰረታዊ በሆነው የአምነት አስተምህሮ ላይ ብቻ በመደነቅ ረክተው እንደተቀመጡ ለመረዳት አገዘኝ። በዚህ ዘላለም ልቆይና በጭራሽ ሊሰለፉ እንደሚችሉም አወቅሁ።

ከዚያም በአጠገቤ ቆሞ የነበረው ንስር፣ “መሄድ አለብህ!” በማለት ገፋፋኝ። እርሱንም ለማየት ዘወር ስል ድምፁን ቀነስ አድርጎ እንዲህ በማለት ቀጠለ፣ “በጌታ ድነት ውስጥ ከመምር የሚበልጥ ሌላ ታላቅ ሰላምና ጸጥታ የለም። አንተም ወደዚህ እንድትመጣ የተደረገው ይህንን እንድታውቅ ነው ምክንያቱም ይህ አምነት አሁን ወደምትሄድበት ቦታ ያስፈልግሃል። ነገር ግን ከዚህ በላይ መቆየት የለብህም።”

ንስሩም ስለ ሰላምና ጸጥታ የተናገራቸው ነገሮች በተራራው የመጀመሪያ ደረጃ (ድነት) ላይ ሲዋጉ ስለነበሩት ደፋር ተዋጊዎች እንዳስብ አደረገኝ። ምንም እንኳን በሚገባ ቢዋጉና በጣም ብዙዎችን ቢያድኑም ሁሉም ደግሞ ክፍኛ ቆስለው ነበር። እነርሱም ሰላምና ጸጥታን በዚህ ቦታ ያገኙ አይመስሉም ነበር። ንስሩም እንደገና ልክ ሐሳቦቹን ይሰማ ይመስል አቋረጠኝ፣ “እግዚአብሔር ስለ ሰላምና ጸጥታ ከእኛ ይልቅ የተለየ ትርጓሜ አለው፤” አለኝ። “በውጊያ ውስጥ መቁሰል ታላቅ ክብር ነው። እኛም የተፈወስነው በጌታ ቁስል ነው፣ እንዲሁም ደግሞ የመፈወስ ሥልጣንም የተሰጠን በእርሱ ቁስል ውስጥ ነው። እኛም

በተፈጠረውን በኋላ፣ ጠላት አንድ ጊዜ ባቆሰለን በዚያ ቦታ ላይ ሌሎችን አንድገፈውስ ሥልጣን ይሰጠናል።

መፈወለም በጌታ አገልግሎት መሰረታዊ ክፍል ነበር፤ አንዲሁም ደግሞ የአኛም አገልግሎት መሰረታዊ ክፍል ነው። ጌታ በሕዝቡ ላይ መጥፎ ነገሮች አንዲመጡ የሚፈቅድበት አንዱ ምክንያት አነርሱን ለሌሎች ፈውስ የሚሠራበት ኃይል የሆነውን ርኅራኄ አንዲቀበሉ ለማስቻል ነው። ለዚያ ነበር ሐዋርያው ጳውሎስ ሥልጣኑ ጥያቄ ውስጥ በገባ ጊዜ ስለ መደብደቡና መወገድ ይናገር የነበረው። እያንዳንዱ ቁስልና ሌሎች የመጡብን መጥፎ ነገሮች መልካምን ለማድረግ ወደሚያስችል ሥልጣን ሊቀየሩ ይችላሉ። ታላቁ ሐዋርያ የደረሰበት እያንዳንዱ ድብደባ የሌሎችን መዳን ውጤት አምጥቶአል። አንድ ተዋጊም የሚደርስበት እያንዳንዱ ቁስል ሌሎችን የሚዳን፣ የመፈወስ ወይም የመመለስ ውጤት ያመጣል።”

የንስሩ ቃላትም በጣም የሚያደፋፍሩ ነበሩ። በዚህም በቆመሁበት ዙሪያ የነበሩት የድነት ሀብቶች ክብር ይህንን አውነት ይበልጥ ግልጽና በኃይል ሰንጥቆ የሚገባ አድርገውት ነበር። አኔም ገና አየተዋጉ ያሉት አንዲደፋፈሩ፣ ወደ ተራራው ጫፍ ሄጄ ጮኽ ብዬ ይህንን ለመናገር ፈልጌ ነበር።

በዚያም ንስሩ አንዲህ በማለት ቀጠለ፣ “ጌታ እኛ አንድንቆስል የሚፈቅድበት ሌላም ምክንያት አለ። አውነተኛ አደጋ ከሌለ ድፍረት የለም። ጌታ ስተስፋይቱ ምድር ለመዋጋት ከኢያሱ ጋራ አንደሚወጣ ተናግሮ ነበር፤ ነገር ግን ደጋግሞ አንዲበረታና ድፍረት አንዲሞላ መመሪያ ይሰጠው ነበር። የዚህም ምክንያት ለመዋጋት አየሄደ ስለነበረና በዚያም ደግሞ አውነተኛ አደጋ ስለነበረ ነው። በዚህም መንገድ ነው ጌታ የተስፋ ቃሎችን የሚወርሱት የተገባቸው አንደሆኑ የሚያረጋግጠው።

የከበረው ንስር

አኔም ወደ ሸመገለው ንስር ተመለከትሁና ለመጀመሪያ ጊዜ በተነጫጩትና በተሰባበሩት ላባዎቹ መካከል ጠባላዎች አንዳሉት አስተዋልሁ። ሆኖም ግን ጠባላዎቹ የሚያስጠሉ አልነበሩም። አነርሱም አንግዳ በሆነ መንገድ ብረት ባልሆኑ ነገር ግን ሥጋና ላባዎች በሆኑ የወርቅ መለመሮች ተሰምረው

ነበር። እኔም ይህ ወርቅ ከንስሩ የሚመነጨውን ክብር እንዳደመቀውና መገኘቱንም በጣም የሚያስደንቅ እንዳደረገው ማየት አቸል ነበር።

“እምን ከአሁን በፊት ይህንን አላየሁትም?” በማለት ጠየቅሁ።

“የድነት ሀብቶችን ጥልቀት አስካላየህና አስካላደነቅህ ድረስ ለወንጌል በመጎዳት ምክንያት የሚመጣውን ክብር ማየት አትችልም። አንድ ጊዜ ካየሽውም በኋላ በከፍተኛ ደረጃ የሚገኙት መንፈሳዊ ሥልጣኖች ወደ ሕይወትህ የሚለቁትን ፈተናዎች ለመቀበል የተዘጋጀህ ትሆናለህ። እነዚህ ጠባላዎች ለዘላለም የምንሸከማቸው ክብር ናቸው። በዚህ ምክንያት ነው ጌታችን የተሰቃየባቸው ቁስሎች አንዱ በሰማይ አብረውት ያሉት። የጌታን ቁስሎችና ምርጫ ሁሉ በአርሱ ምክንያት የተቀበሏቸውን ቁስሎች አስከ አሁን ማየት ትችላለህ።

እነዚህም በሰማይ የክብር ሜዳሊያዎች ናቸው። ያደረጋቸውም በሙሉ አግዚአብሔርንና አውነቱን ከሕይወታቸው በላይ ወደዋል። እነዚህ ናቸው በጉ በሄደበት ሁሉ የተከተሉት፣ ለአውነት፣ ለጽድቅና ለሰዎች ድነት ሲሉም መከራን መቀበል የፈቀዱት። አውነተኛ መንፈሳዊ ሥልጣን ያላቸው፣ አውነተኛ የሕዝቡ መሪዎችም፣ መሰጠታቸው መጀመሪያ የሚረጋገጠው በዚህ መንገድ ነው።”

እኔም የሚከተሉኝን የመላእክት ስብስብ መሪ ተመለከትሁት። ከአሁን በፊትም እንዲህ ያለ ትልቅ ስሜት በመልእክ ላይ ሲነበብ በጭራሽ አይቼ አላውቅም ነበር፤ እነዚህ ቃላት ግን አርሱንና የቀሩትን መላእክት ጥያቄ በሌለው ሁኔታ በጣም ነክተዋቸው ነበር። እኔም ሲያለቅሱ ነው ብዬ በአውነት አስቤ ነበር።

ከዚያም መሪው እንደዚህ ብሎ ተናገረ፡ “ከፍጥረት ጀምሮ ብዙ ድንቆችን አይተናል። ነገር ግን ሰዎች በፈቃደኝነት ለጌታና ለተከታዮቹ ብለው የሚቀበሉት ሥቃይ ከድንቆች ሁሉ የበለጠ ነው። እኛም ራሳችን፣ መዋጋትና አንዳንድ ጊዜም ደግሞ መከራን መቀበል አለብን፤ ነገር ግን እንዲህ ዓይነት ብርሃንና ክብር ባለበት ስለምናድር ይህንን ማድረግ ለእኛ በጣም ቀላል ነው።

“ወንዶችና ሴቶች በልባቸው ብቻ በደበዘዘ ሁኔታ ለመሆናት ተስፋ፣ መከራን ለመቀበል ሲመርጡ ግን ታላላቆቹን መላእክት አንዲላይ ባይቀር አነዚህን የድነት ወራሾች በጉልበታቸው ተገብረው በደስታ አንዲያገለግሉቸው ያደርጋል። አኛም፣ በጣም ትንሽ የመሆኔ ስር ነገር ባለበት በአንዲህ ያለ ጨለማና ክፉ ቦታ በመታደርጉት መሰጠት አንደነቃለን።”

“አባት የሰማያዊውን ዓለም አውነት የመሞት ጥቅምና ክብሮቹ ላይ ምሩክነት ሰዎች ለምን በአምነት አንዲመላለሱና በመደርሰባቸውም ታላቅ ተቃውሞ አንዲሰቃዩ አንደወሰነ በመጀመሪያ አንረዳውም ነበር። ነገር ግን አሁን አንደ ራሱ ቤት ሰዎች አባላት፣ የመቀበሉት ታላቅ ሥልጣን የተገባቸው አንደሆነ የመሆኔ ስር በአነዚህ መከራዎች ውስጥ አንደሆነ አንረዳለን።”

“ይህም የአምነት ጉዞ አሁን በሰማይ ታላቁ ድንቅ ነው። ይህንንም ፈተና የመሆኔ ስር ከበጎ ጋር በዙፋኑ ላይ ለመቀመጥ የተገባቸው አንደሆኑ አርሱ ያደርጋቸውና አነርሱም ፍቅራቸውን ያረጋገጡ ናቸው።”

ድፍረት

ንስሩም አንደዚህ በመላት ጨመረበት፣ “ድፍረት የአምነት መግለጫ ነው። ጌታ የአርሱ መንገድ ቀላል አንደመሆን በጭራሽ ቃል አልገባም፣ ነገር ግን አንደመሆኑ አረጋግጦልናል። በድነት ደረጃ ላይ በመሆን ውስጥ ያለው ድፍረት፣ አግዚአብሔር ለወደቁት ሰዎች ያደረገውን የሰማይ መላእክት አንዲያደንቁ ያደርጋቸዋል። ታላቅ ተቃዋሚዎችም በጣም በመሆኔ ስር ጥቃት የቆሰሉት፣ ልክ ጌታ በመስቀል አንደደረገው ጨለማን ብቻ በመሆኔ ስር አውነት የተሸፈነ በመሆኔ ስር ጊዜ ነው። ሆኖም ግን ተስፋ አልቆረጡም፣ ወደ ኋላም አላፈገፈጉም።”

አኔም በድነት ደረጃ ላይ ባለመቆየትና ከሌሎች ጀግኖች ነፍሳት ጋር አብራ ባለመዋጋቱ አንደገና ተጸጸትሁ። አንደገናም መልሶ፣ ንስሩ ሐሳቦቹን በመረዳት አቋረጣቸው።

“ተራራውን በመውጣት፣ አንተም አምነትንና ጥበብን አላይተሃል። የአንተም አምነት ለድነት ወደ ተራራው መመጣት አንዲችሉ ብዙ ነፍሳትን ነጻ

አውጥቷል። አንተም በድነት ደረጃ ላይ አንዳሉት ተወጊዎች ጥቂት ቁሳቁሶችን ተቀብለሃል። ነገር ግን የአንተ ሥልጣን በመንግሥት ውስጥ የመጣው ከመክራ ይልቅ በአምነት ድርጊቶች ነው። አንተም በጥቂቱ ታማኝ ሆነህ በመገኘትህ፣ ምናልባት በጣም በሚበልጥ ላይ ትሾም ዘንድ፣ ተመልሰህ መክራን የመቀበል ታላቅ ክብር አሁን ይሰጥሃል።

“ነገር ግን የምናንጽ ቢሆን ወይም መክራን የምንቀበል ሁላችንም ለተመሳሳይ አላማዎች በአንድ ላይ አንደምንሠራ አስታውስ። ወደ ከፍታ የምትወጣ ከሆነ፣ በጣም ብዙ ነፍሳት በሰማይ ለሚሆን ታላቅ ደስታ እነዚህን ክፍሎች ይሞላሉ። አንተ አሁን የተጠራሽው ወደ ላይ ለመውጣትና ለመገንጠል ሲሆን፣ በዚህ የታመንህ ከሆነህ ግን በኋላ መክራን የመቀበል ክብር ይሰጥሃል።”

ከዚያም ዞር አልሁና ወደ ጨለማውና ለመግባት ወደሚያስፈራው፣ በላዩም ላይ፣ “የክርስቶስ የፍርድ ወንበር” ተብሎ ወደተጻፈበት በር ተመለከትሁ። ልክ የድነት ታላላቅ ሀብቶችን በተመለከትሁ በእያንዳንዱ ጊዜ፣ ሙቀትና ሰላም ነፍሴን ያጥለቀልቋት አንደነበር ሁሉ፣ ወደዚህ በር በተመለከትሁ ቁጥር ደግሞ ፍርሃትና አለመተማመን ይጨመድደኝ ነበር። አሁንም በውስጤ ያለው ነገር ሁሉ በዚህ ክፍል ለመቆየት የፈለገ ይመስል ነበር፣ በዚያ በር ውስጥ ለመገለፍ ምንም ፍላጎት አልነበረኝም።

ንስፋም አንደገና ለሐሳቦቼ አንዲህ በመለት መለስ፣ “ወደ ማንኛውም ታላቅ አውነት በር ከመግባትህ በፊት አንደዚህ ዓይነት ስሜቶች ይሰሙሃል። ወደዚህ የድነት ሀብቶች ወደሞሉበት ክፍል አንጻ በገባህ ጊዜ፣ እነዚህ ስሜቶች ተሰምተውህ ነበር። እነዚህ ፍርሃቶችም የውድቀት ውጤቶች ናቸው። መልካሙንና ክፉውን የሚያስታውቀውም ዛፍ ፍሬ ናቸው። ከዚያ ዛፍ የተገኘውም እውቀት ሁላችንንም የሚንተማመንና ራሳችንን ያሳካልን አንድንሆን አድርጎናል። በእርግጥ ከእግዚአብሔር የሆነ እያንዳንዱ እውቀት ወደ በለጠ ሰላምና መተማመን የሚመራ ሆኖ ሳለ፣ መልካሙንና ክፉውን የሚያስታውቀው እውቀት ግን አውነተኛውን የእግዚአብሔር እውቀት በጣም የሚያስፈራ አንዲመስል አድርጎታል። እርሱ በመንገዶቹ ሁሉ ፍጹም በመሆኑ ምክንያት፣ የእግዚአብሔርን ፍርዶች አንጻ ልንሻቸው ይገባል።”

ትክክል የሚመስለውም አብዛኛውን ጊዜ በጣም ትንሹ ፍሬያማ መንገድ አንደሆነና በአብዛኛው ጊዜም የውድቀት መንገድ አንደሆነ ለማወቅ በቂ ልምድ

አግኝቻለሁ። በተጓዝሁበት መንገድ ሁሉ፣ ታላቅ አደጋ የነበረበት መንገድ ነበር ወደ ታላቅ ሽልማት የመራኝ። ሆኖም ግን በእያንዳንዱ ጊዜ ይበልጥ ለመክሰር የተጋለጥሁ ይመስል ነበር። ለእዚህም፣ በእያንዳንዱ ጊዜ ወደ ከፍታ መሄድ መመሪያን ይበልጥ አስቸጋሪ አድርጎት ነበር። እኔም ምንም እንኳን ከመቼውም ጊዜ በላይ ስህተት አንደነበረ ባውቅም፣ በቆይታቸው አንድ ቦታ ላይ ለቆሙትና መቀጠል አምቢ ላሉትም ማዘን ጀምራለሁ ነበር። ብቸኛው አውነተኛ መተማመን የመጣው ይበልጥ አምነት ወደሚጠይቀው ዓለም፣ በቀጣይነት ወደ ፊት በመጓዝ ብቻ ነበር፤ ያም ማለት በይበልጥ በጌታ ላይ ጥገኛ መሆን ነበር።

“አዎ፣ ከፍ ባሉት መንፈሳዊ ዓለማት መጓዝ ይበልጥ አምነት ይጠይቃል።” በማለት ንስሩ ቀጠለ። ጌታም፣ ‘ነፍስህን ልታድን የምትወድ ከሆነ ታጠፋታለህ፣ ስለ እኔ ግን ነፍስህን ብታጠፋ ታገኛታለህ።’ ባለን ጊዜ ወደ መንግሥቱ የሚያደርሰውን ካርታ ሰጠን። እነዚህ ቃላት ብቻቸውን ወደ ተራራው ጫፍ በሚወስደው መንገድ ላይ ሊጠብቁህና በፊትህም ባለው ታላቅ ጦርነት ወደ ድል ሊመሩህ ይችላሉ። ደግሞም በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት አንድነትቆም ይረዳሃል።”

በበር ውስጥ

እኔም የመሄጃዬ ጊዜ አንደደረሰ አወቅሁ። የዚህን የድነት ሀብቶች የያዘውን ክፍል ክብር ሁልጊዜ ለማስታወስ በመወሰን መፍትሄ አደረግሁ፣ ነገር ግን ደግሞ ከዚያም አልፎ መሄድ እንዳለብኝ አውቄ ነበር። መሄድም ነበረብኝ። እኔም ዞር አልሁና የምችለውን ያህል ሁሉ ድፍረት አሰባስቤ በሩን በመክፈት፣ ወደ ክርስቶስ የፍርድ ወንበር በጣም በሚያስፈራው ጨለማ ውስጥ ገባሁ። ተመድበውልኝም የነበሩት መላእክት፣ በበሩ ዙሪያ ጥግ በመያዝ ቆሙ አንጂ ወደ ውስጥ አልገቡም ነበር።

እኔም፣ “ምንድን ነው ነገሩ፣ አትገቡም?” በማለት እንዲገቡ ፍላጎቴን አሳየሁ።

“አሁን ወደምትሄድበት፣ ብቻህን ነው መሄድ ያለብህ። እኛ በወዲያኛው በኩል እንጠብቅሃለን።”

እኔም ሐሳቤን ለመቀየር ከመቻሌ በፊት ምንም መልስ ሳልሰጥ ዞሬ መራመድን ጀመርሁ። ባልገባኝም መንገድ መተማመኔን በመላእክቱ ላይ መጣል እንደሌለብኝ አውቄ ነበር። ወደ ጨለማውም እየገባሁ ላለ፣ የንስሩን የመሰናበቻ ቃላት እንዲህ ሲሉ ሰማሁ። “ከአሁን በኋላ በማንም ላይ አትታመንም፣ በራስህም አንኳ፣ ነገር ግን በጌታ ብቻ ትታመናለህ።”

እኔም ወዲያውኑ አስከ አሁን ከተለመደሁኛቸው ሁሉ በጣም በመደብረራው ጨለማ ውስጥ ገባሁ። አያንዳንዱም አርምጃ ከፍርሃት ጋር የመደረግ በጣም የመደብረራ ጦርነት እየሆነ መጣ። ብዙም ሳይቆይ ወደ ራሱ ወደ ሲኦል እንደገባሁ ማሰብ ጀመርሁ። በመጨረሻም ለመፈግፈግ ውሳኔ አደረግሁ፣ ነገር ግን ወደ ኋላ ለመመለስ በዞርሁ ጊዜ ምንም ነገር ማየት አልቻልሁም። በሩም ተዘግቶ ነበርና ወይም እንደሆነ እንኳ ማመልከት አልቻልሁም ነበር። ያም አስከ አሁን የሆነብኝ ነገርና ንስሮቼና መላእክቱ የነገሩኝ ሁሉ፣ እኔን ወደዚህ ሲኦል ለመጥመድ የተደረገ ዘዴ እንደነበር የመመልከት ጅምር ነበር። ተቃልዬ ነበር!

እኔም ጌታ ይቅር እንዲለኝና እንዲረዳኝ ጮኸሁ። ወዲያውኑም፣ አሁን ከወጣሁበት ክፍል ውስጥ በነበረው ቀይ ድንጋይ ላይ እጄን በጫንሁ ጊዜ ልክ እንደሆነው፣ አርሱን በመስቀሉ ላይ ማየት ጀመርሁ። እንደገናም የዓለምን ኃጢአት ተሸክሞ ብቻውን የቆመበትን የነፍሱን ጨለማ ተመልክትሁ። ምንም እንኳ ይህ በዚያ በወጣሁበት ክፍል ውስጥ ለመመልከት በጣም የመደብረራ ጨለማ የነበረ ቢሆንም፣ አሁን ግን ብርሃን ነበር። እኔም አስተሳሰቤን በአርሱ ላይ አድርጌ ወደ ፊት ለመቀጠል በመወሰን መፍትሄ አደረግሁ። እንዲህም ባደረግሁ ጊዜ፣ ከአያንዳንዱ አርምጃ ጋር ሰላም በልቤ ውስጥ ያድግ ስለነበር ከጥቂት ደቂቃዎች በፊት ከነበረው ይልቅ አየቀለለ መጣ።

ብዙም ሳይቆይ የመደብረራውን ጨለማ መኖር እንኳ ረስቼው የብርሃን ጭላንጭል ማየት ጀመርሁ። ቀስ አያለም የከበረ ብርሃን እየሆነ መጣ። ከዚያም በጣም አስደናቂ እየሆነ ስለመጣ ወደ ራሱ ወደ ሰማይ እየገባሁ እንደሆነ ተሰማኝ። ወደ ፊት በተጓዝሁም ቁጥር ከብሩ አየጨመረ ይሄድ ነበርና እኔም እንደዚህ ያለ አስደናቂ ነገር እንዴት እንደዚያ በጣም ጨለማና ለመግባት የመደብረራ መግቢያ ሊኖረው እንደቻለ በማሰብ ተገረምሁ። አሁን አያንዳንዱን አርምጃዬንም አየተደሰትሁበት ነበር።

ታላቁ አዳራሽ

ብዙም ሳይቆይ በጨለማ ውስጥ የነበረው መሄጃ ትልቅነቱን መሬት አንዲት እንደሚታየው ወደ አሰብሁት ታላቅ አዳራሽ እየወሰደኝ መጣ። ውበቱም ከመንኛውም የሰው ሥነ-ሕንጻ ጋር በማነፃፀር ሊገለጽ የሚይቻል ነበር። ይህም አስከ አሁን ካየኋቸው ድንቆች ሁሉ፣ የአትክልቱን ቦታና የድነት ሀብቶችን የያዘውን ክፍል ጨምሮ የበለጠ ነበር።

ከደቂቃ በፊት በከፍተኛ ጨለማና ፍርሃት ተውጭ እንዳልነበር፣ አሁን ደግሞ በከፍተኛ ደስታና ውበት ተዋጥሁ። አኔም ከዚያ እያንዳንዱ ገጠመኝ፣ ታላቅ ሕመም ወይም የነፍስ ጨለማ ይበልጥ ታላቅ የክብርና የሰላም መገለጥ እንደሚከተለው ተረዳሁ።

በወዲያኛው ጥግ የነበረው ክብርም ምንጭ በከፍተኛ ውስጥ ካለ ነገር ሁሉ የሚመነጭ ነበር። ያም ጌታ ራሱ እንደነበረ አወቅሁ። ምንም እንኳን አስከ አሁን ብዙ ጊዜ ባየውም ወደ ፊቱ እየተጠጋሁ ስመጣ በትንሹ መፍራት ጀምሬ ነበር። ሆኖም ግን ይህ ፍርሃት ደግሞ የተሰማኝን ታላቅ ደስታና ሰላም ብቻ የሚያጎላ ቅዱስ ፍርሃት ነበር። የክርስቶስ የፍርድ ወንበር አስከ አሁን ከተለመደሁት ሁሉ በላይ፣ የመተማመኛ ምንጭ ብቻ ሳይሆን ነገር ግን በዚያው ጊዜ የታላቅና ንጹህ ፍርሃት ምንጭም ነበር።

አኔም፣ ዙፋኑ ድረስ የነበረው ርቀት ምን ያህል ትልቅ እንደነበረ አላስተዋልሁም። በዚህም ውስጥ መራመድ በጣም የሚያስደንቅ ስለነበረ፣ ወደዚያ ለመድረስ አንድ ሺህ አመታት ቢወስድብኝ አንዲት ግድ አልነበረኝም። በምድራዊ አነጋገርም በጣም ረጅም ጊዜ ወስዶብኝ ነበር። በአንድ በኩል ቀናቶች እንደወሰድብኝ ሲሰማኝ፣ በሌላ በኩል ደግሞ አመታት እንደሆኑ ይሰማኝ ነበር። በማይታወቅ ሁኔታ ግን የምድራዊው ሰዓት በዚህ ምንም ዓይነት ማነፃፀር አልነበረውም።

ዓይኖቼ በጌታ ክብር ላይ ተተክለው ስለነበር፣ በስተግራዬ በኩል በጣም ብዙ ሕዝብ በማዕረግ ደረጃ ቆመው እንደነበር ከማስተዋሌ በፊት ረጅም ጊዜ ተገዢ ነበር (በቀኝም እንደነበሩት ሁሉ ብዙ የነበሩ ቢሆንም፣ ነገር ግን በጣም ርቀው ስለነበር ዙፋኑ ጋር አስከምደርስ ድረስ ላያቸው አልቻልሁም ነበር)።

አንድተመለከትኋቸውም ቆይተው። አነርሱም ለመገናኛት በመገናኛ ምልክት መልኩ የመገናኛት ስም አሁንም ካየኋቸው ሁሉ ይልቅ ክብር የነበራቸው ነበሩ። የፊታቸውም ገጽታ የመመዘን ኃይል ነበረው።

የሰዎች ፊት አንደዚህ ዓይነት የሰላምና የመተማመን ጸጋ በጭራሽ ተላብሶት አያውቅም። አያንዳንዱ ሰው በምድር ከመገኘት ከምንም ዓይነት መገናኛት በላይ ውብ ነበር። ለኔ በቅርበት ወደመገኘት ዘወር ባልሁም ጊዜ፣ ያወቁኝ ይመስል እጅ በመንሳት ሰላምታ ይሰጡኝ ነበር።

“አንዴት አወቃችሁኝ?” በመለት በራሴ አነርሱን የመጠየቅ ድፍረት አየተገረመሁ ጠየቅኋቸው።

“አንተ የመጨረሻውን ጦርነት ከመጠየቅ ቅዱሳን አንዱ ነህ።” በመለት በቅርብ ያለው ሰው መለሰ።” በዚህ ያለው አያንዳንዱ ያውቅሃል፣ አንዲሁም አሁን በምድር የመጠየቅን በሙሉ። እኛም የመጨረሻውን ጦርነት አንድንመለከት ፈቃድ የተሰጠን የመስክሮች ታላቅ ደመና ነን። አናንተ ሁላችሁን አናውቃችኋለን፣ ደግሞም የምትሰሩትን በሙሉ አናያለን።”

በመገናኛት ሁኔታም በምድር አውቀው የነበረ አንድ ሰው ከመካከላቸው አስተዋልሁ። አነርሱም አውነተኛ አመኝ ነበረ፣ ነገር ግን ጥቅም ያለው ምንም ዓይነት ሥራ አንደሠራ አላስብም ነበር። በምድር ላይ ተክለ ሰውነቱ የመጠየቅ ስላልነበረ ዓይን አፋር አንዲሆን አድርጎት ነበር። በዚህም ተመሳሳይ የአካል አቀራረብ ነበረው፣ ነገር ግን በመላውቀው ሁኔታ በምድር ላይ ከመውቀው ከመገኘትም ሰው በላይ የተዋበ ሆኖ ነበር። በአነርሱ ወይም በሌላ ሰው ላይ፣ ከአሁን በፊት አይቼው በመላውቅ አርግጠኝነትና ክብርም ወደ አኔ ተጠጋ።

“ሰማይ እኛ በምድር ላይ ሆነን ከአለምነው ይልቅ በጣም ታላቅ ነው።” በመለት ጀመረ። “ይህ ክፍል አንደዚያ ነው፣ ነገር ግን የክብር ዓለማት ወሰን እኛ ልንገነዘበው ከምንችለው በላይ እጅግ በጣም የበለጠ ነው። ሰማይም ሆነ ሲኦል እኛ ይመስላሉ ብለን አንዳሰብናቸው አይደሉም። አዚህ የመውቀውን በምድር ላይ እያለሁ አውቄው ቢሆን ምሮ አንደኖርሁት አልኖርም ነበር። አንተም ከመሞትህ በፊት ወደዚህ ለመመጣት በመቻልህ በጣም ተባርከሃል።” አለኝ አልባላቴን አየተመለከተ።

እኔም ከዚያ ራሴን ተመለከትሁ። አሮጌውም የትህትና መጎናጸፊያ እስከ አሁን በላዬ ላይ ነበር፤ ትጥቄም ገና ከስፋ እንደነበረ ነው። በእነዚያ በጣም በከበሩት ፊት በመቆሜ ቆሻሻና አልባሌ እንደሆንሁ ተሰማኝ። እንዲህ እንደሆንሁም በጌታ ፊት ብቀርብ ምሮ በጣም ትልቅ ችግር ውስጥ አሆን እንደነበር መሰብሰብ ጀመርሁ። ቀድሞ በጥቂቱ የመውቀው ይህ ሰው ሐሳቦቼን እንደ ንስሮቹ መረዳት ቻለና እንዲህ በመላት መለሰልኝ።

“ያንን መጎናጸፊያ አድርገው ወደዚህ የሚመጡ ሁሉ የሚያስፈራቸው ምንም ነገር የለም። ያ መጎናጸፊያ ታላቁ የክብር መዕረግ ነው፤ ስለዚህም ነበር ያለፍካቸው በሙሉ እጅ ሲነሱህ የነበረው።”

“መንም እጅ እንደነሳኝ አላስተዋልሁም ነበር፤” በመላት ትንሽ ግራ በመጋባት መለስሁ። “በእርግጥም እስከ አሁን ድረስ መንንም አላስተዋልሁም ነበር።”

“በፊትህ እጅ መንሳት ለአንድ ሰው አግባብ የሌለው ነገር አይደለም፤” በመላት ቀጠለ። “በዚህ አንዳችን ለአንዳችን የሚገባውን ክብር አናሳያለን። በዚህ የሚያገለግሉን መላእክት አንጻላቸው፤ ነገር ግን እግዚአብሔርና የእርሱ ክርስቶስ ብቻ ይመለከታሉ። ሌሎችን በፍቅር በመክበርና እነርሱን በመምለክ መካከል ግልጽ የሆነ ልዩነት አለ። ይህንንም በምድር ላይ ተረድተነው ቢሆን ምሮ፤ ሌሎችን በጣም በተለየ ሁኔታ በቀረብናቸው ነበር። እዚህ በእርሱ የክብር ብርሃን ውስጥ ነው አንዳችን አንዳችንን በሙላት ልናስተውልና ልንረዳ የምንችለው፤ ስለዚህም እንደሚገባው መቀራረብ እንችላለን።”

ሰነፎቹ ልጃገረዶች

እኔም እስከ አሁን አፍረት እንደያዘኝ ነበር። ራሴንም በታላቁ አዳራሽ ውስጥ ላሉት እጅ መንሳት ከመቀጠል መቆጠብ ነበረብኝ፤ በዚያውም ጊዜ በጣም ዝቅተኝነት ስለተሰማኝ ራሴን መደበቅም አየፈለግሁ ነበር። ከዚያም ሐሳቦቼ በምድር ላይ እንደነበሩት ሁሉ በዚህም የሞኝ ነበሩና አውነቱን በንዘን መናገር ጀመርሁ፤ እዚህ ደግሞ እያንዳንዱ ያውቃቸው ነበር! እኔም በእነዚህ በከበሩና ንጹህ በሆኑት ፊት ቆሜ ነውረኛና የመይረባ ሁለቱንም እንደሆንሁ

ተሰማኝ። እንደገናም ይህ ቀድሞ በጥቂቱ አውቀው የነበረው ሰው ለሐሳቦቹ እንዲህ በማለት መለሰ።

“እኛ አሁን አድፈት የሌለበት ሰውነት ነው ያለን፤ አንተ ግን እንደዚያ አይደለህም። ኃጢአትም ከእንግዲህ ወዲያ ለአእምሮአችን እንቅፋት አይደለም። ስለዚህም እጅግ ታላቅ የሆነ ምድራዊ አእምሮ አንድ ሊገነዘበው የማይችለውን ውስብስብ ነገር በቀላሉ መረዳት እንችላለን፤ ዘላለምንም የምናሳልፈው ለመረዳት ያለን ችሎታ አየጨመረ በመሄድ ነው። የዚህም ምክንያት አባትን እንድናውቅና የፍጥረቱንም ክብር እንደንረዳ ነው። በምድርም ላይ በዚህ ካሉት ታናሹ መረዳት የሚችለውን አንድ መረዳት አትጀምሩም። በእርግጥም ደግሞ እኛ በዚህ ካሉት ታናሾቹ ነን።”

“አንዴት ታናሾች ልትሆኑ ትችላላችሁ?” በማለት ባለሙያው ጠየቀሁ።

“በዚህ የሥልጣን ተወረድ አይነት ነው ያለው።” በማለት መለሰ። “በምድራዊ ሕይወታችን የምናገኛቸው ሽልማቶች በዚህ የዘላለም ስፍራዎቻችን ናቸው። “ይህም የምታየው ብዙ ሕዝብ ጌታ ሰነፎች ልጃገረዶች ብሎ የጠራቸው ናቸው። እኛም ጌታን ያወቅንና ለደህንነታችንም በመስቀሉ ያመንን ነበርን፤ ነገር ግን አብዛኛውን ሕይወታችንን በአውነት ለእርሱ ከመኖር ይልቅ ለራሳችን ነበር የኖርንው። ማሰራዎቻችንንም በመንፈስ ቅዱስ ዘይት በመሙላት አልያዝንም ነበር። እኛም የዘላለም ሕይወት አግኝተናል። ነገር ግን በምድር የነበረንን ሕይወት አባክነዋል።”

እኔም በሚነግረኝ ነገር ለመሙያው አስከምቻገር ድረስ በጣም ተደንቄ ነበር፤ ነገር ግን በዚህ ቦታ ማንም ሊዋሽ እንደሚይቅል አውቄ ነበር።

“ሰነፎች ልጃገረዶች በውጭ ባለው ጨለማ ውስጥ ነው ጥርሳቸውን የሚያፋጩት።” በማለት ተቃዋሚው።

“እኛም ያንን ነበር ያደረግነው። ሕይወታችንን አንዴት አድርገን እንዳባከንነው በተረዳን ጊዜ የነበረን ጸጸት በምድር ላይ ካለ ከማንኛውም ጸጸት በላይ ነበር። የዚያን ጸጸት ጨለማ ሊረዱት የሚችሉት የደረሰባቸው ብቻ ናቸው።”

እንዲህ ያለው ጨለማም ይበልጥ የሚጎላው እኛ ከጣልነው ከርሱ ከእንዲ ከብር አጠገብ በሚገለጥበት ጊዜ ነው።

“አንተም በሰማይ በጣም ዝቅተኛ ማዕረግ ባላቸው መካከል ነው የቆምሽው። የእግዚአብሔርን ታላቅ ድንት አውቆ ለራስ መኖርን የመሰለ ታላቅ ጥፋት የለም። እዚህ መጥቶ ያን አውነት መመር ደግሞ አንድ ምድራዊ ነፍስ ሊሸከመው ከሚችለው ጸጸት በላይ ነው። እኛም በዚህ ከጥፋቶች ሁሉ ታላቅ በሆነው ጥፋት ምክንያት በውጭ ባለው ጨለማ የተሰቃየን ነን።”

እኔም እስከ አሁን የሚናገረውን ማመን አልቻልሁም ነበር። “ነገር ግን እናንተ በሰማይ ካሉትም ላይቀር ይበልጥ የከበራችሁና ከአሰብሁት በላይም ሰላምና ደስታ የሞላባችሁ ናችሁ። በአንተ ውስጥ ምንም ዓይነት ጸጸት አላይም፣ ሆኖም ግን ደግሞ እዚህ ልትዋሽ እንደማትችል አውቃለሁ። ይህ ለእኔ ምንም ትርጉም የሚሰጥ ነገር አይደለም።”

እርሱም በቀጥታ ዓይኖቼን እየተመለከተ እንዲህ በማለት ቀጠለ፣ “ጌታም ደግሞ ገና አንተ አሁን ታላቅነቱን ልትረዳው በማትችል ፍቅር ወድዶናል። በእርሱ የፍርድ ወንበር ፊት ልቀበለው የምችለውን ታላቅ ጸጸትና የነፍስ ጨለማ ቀምሻለሁ። ምንም እንኳ እዚህ ጊዜን እናንተ እንደምትለኩት ባንለካም የቆየሁበት ጊዜ ሕይወቴ በምድር ላይ የቆየሁበትን ጊዜ ያህል ይመስላል። ያልተናዘዘኋቸው ኃጢአቶቼና ጥፋቶቼ በሙሉም በእኔና እዚህ ባሉት ሁሉ ፊት ያልፉ ነበር።

“ይህንንም ጸጸት አስካልደረሰብህ ድረስ መረዳት አትችልም።” በማለት መናገሩን ቀጠለ። “በጌታ ክብር ፊት ቆሜ የነበረ ቢሆንም እንኳ በጥልቅ የሲኦል ጉድጓድ ውስጥ እንደነበርሁ ይሰማኝ ነበር። እርሱም ህይወቴ በሙሉ እስኪቃኝ ድረስ እንዲቀጥል ወስኖ ነበር። እኔም በጣም አዝናለሁ ባልሁና የመስቀሉንም ምህረት በጠየቅሁ ጊዜ እንባዴን አበሰና ጨለማውን ወሰደልኝ። እኔም በፊቱ ከቆምሁ በኋላ ቀምጼው የነበረው ምሬት እንደገና አይሰማኝም፣ ነገር ግን አስታውሰዋለሁ።

እዚህ እንዲህ ዓይነት ነገሮችን ሕመሙ ላይሰማህ ማስታወስ ትችላለህ። በሰማይ ዝቅተኛው ክፍል ውስጥ ያለ ቅጽበት ለሺህ አመታት በምድር ላይ ካለ

የከበረ ሕይወት ይልቅ በጣም ይበልጣል። አሁን በጥፋቴ ምክንያት የነበረኝ ታላቅ ንዘን ወደ ደስታ ተለውጧል፤ በሰማይ ዝቅተኛ ሥፍራ ብሆንም እንኳ ለዘላለም በደስታ መኖርን እንደምቀጥል አውቃለሁ።”

እኔም እንደገና የድነት ሀብቶችን ማሰብ ጀመርሁ። በአንድ መንገድም ይህ ሰው የነገረኝ በሙሉ በእነዚያ ሀብቶች እንደተገለጠ አውቄ ነበር። በተራራው ላይና ወይም በውስጡ የወሰድሁት እያንዳንዱ አርምጃ፣ የአርሱ መንገዶች በሬት ልገነዘበው ከምቸለው በላይ በይበልጥ የሚያስፈሩና በይበልጥ የሚያስደንቁ እንደሆኑ ገልጦልኛል።

ይህ ቀድሞ በጥቂቱ የሚውቀው ሰው በትኩረት እየተመለከተኝ እንዲህ በማለት ቀጠለ። “እዚህ ያለሽውም ለመለወጥ ነው እንጂ በቀላሉ መረዳትን እንድታገኝ ብቻ አይደለም። የሚቀጥለውም የማዕረግ ደረጃ እኛ እዚህ ባለን ይልቅ በብዙ አጥፍ የሚበልጥ ክብር አለው። እያንዳንዱም አዲስ የማዕረግ ደረጃ ከበሬተኛው ይልቅ በጣም የሚበልጥ ነው። በእያንዳንዱ የማዕረግ ደረጃ ያሉት የከበረ መንፈሳዊ አካል ስላላቸው ብቻም አይደለም፤ ነገር ግን እያንዳንዱ የማዕረግ ደረጃ ክብር ሁሉ ወደሚመጣበት ወደ ዙፋኑ የቀረበ ስለሆነ ነው።

እንደዚያ ቢሆንም እንኳ፣ የውድቀቴ ጸጸት ከዚህ በኋላ አይሰማኝም። እኔም በእርግጥ ምንም አይገባኝም። እዚህ ያለሁትም በጸጋ ብቻ ነውና፣ ስላለኝ ነገር በጣም አመሰግናለሁ። አርሱ ግን በጣም ለመወደድ የተገባው ነው። እኔም አሁን በተለያዩት ሰማያዊ ዓለማት ብዙ ድንቅ ነገሮችን ማድረግ አቸል ነበር፤ ነገር ግን በውጪኛው ዳርቻ ቢሆንም እንኳ በዚህ ቆይቼ ክብሩን ብቻ ማየት አመርጣለሁ።”

ከዚያም በዓይኖቼ ሩቅ እየተመለከተ እንዲህ በማለት ጨመረበት፤ “እያንዳንዱ በሰማይ ውስጥ ያለው የአርሱ ታላቅ ሚስጥር ሲገለጥ ለማየትና የመጨረሻውን ጦርነት የምትወገትን እናንተንም ለማየት አሁን በዚህ ክፍል ውስጥ ነው።”

“ከዚህ ሆነህ ጌታን ማየት ትችላለህ?” በማለት ጠየቅሁ። “ክብሩን በርቀት አያለሁ፣ አርሱን ግን ማየት አልቸልም።”

“እኔም አንተ ማየት ከሞትኛለው ብዙ ጊዜ የተሻለ ማየት አችላለሁ።” በማለት መለሰ። “እናም አዎ፣ እርሱን ማየትም መስማትም አችላለሁ። የሚያደርገውንም በሙሉ ማየት አችላለሁ። እርሱም ደግሞ በምድር ላይ የሚሆነውን በማስተዋል አንድንመለከት ኃይል ሰጥቶናል። እኛም አናንተን የምንመለከትና የምንደግፍ የምስክሮች ታላቅ ደመና ነን።”

ከዚያም እጅ ነሳኝና በማዕረግ ደረጃቸው ወደቆሙት ተመለሰ። እኔም የተናገረኝን በሙሉ ለመረዳት አየሞከርሁ አንደገና መራመዴን ጀመርሁ። እርሱም ሰነፎች ልጃገረዶች የነበሩ ብሎ ወደተናገራቸውና በምድር ላይ መንፈሳዊ አንቅልፍ ወስዶአቸው ወደነበሩት ታላቅ ሠራዊት ለመለከትም፣ ከእነርሱ ውስጥ አንዱ አሁን በምድር ላይ ቢመጣ አንደ አማልክት ይመለከ እንደነበር አወቅሁ። ሆኖም ግን እነርሱ በዚህ ከነበሩት ሁሉ በጣም ታናሽ የሚባሉ ነበሩ!

እኔም ከዚያ በራሴ ሕይወት ውስጥ ስላባከንሁት ጊዜ ሁሉ ማሰብ ጀመርሁ። በዚህም ሐሳብ በጣም ከመጥለቅለቁ የተነሳ ቆም አልሁ። ከዚያም የተወሰኑት የሕይወቴ ክፍሎች በፊቴ ማለፍ ጀመሩ። ስለ ኃጢአቴም በጣም ከባድ የሆነ ጸጸት ይሰማኝ ጀመር። እኔም ራሴ ከታላላቆቹ ሰነፎች መካከል አንዱ አሁን ነበር! ምናልባት ከሌሎች የተሻለ ዘይት በሙብራቴ ውስጥ አስቀምጬ ይሆናል፣ ነገር ግን አሁን ከእኔ የሚጠበቀውን ሌሎች ከሚሰሩት ጋር በማወዳደር መለካቴ፣ አንዴት ሞኝነት እንደነበር ገባኝ። እኔም ደግሞ ከሰነፎቹ ልጃገረዶች አንዱ ነበርሁ!

ሲያሳድግ የተገባው

እኔም ልክ በዚህ በጣም አስደንጋጭ በሆነው ግኝት ከብደት ልወድቅ ነው ብዬ ሳስብ ሳለ፣ አንድ የሚውቀውና አንደ ታላቅ የእግዚአብሔር ሰው በጣም የሚከብረው ሰው ሊደግፈኝ ወደ ፊት መጣ። እርሱም ሞቅ አድርጎ ሰላምታ ሲሰጠኝ ሳለ፣ አነካኩ ግልጽ ባልሆነ መንገድ መልሶ አበረታኝ።

እኔም በዚህ ሰው ደቀ መዝሙር ለመሆን በጣም አፈልግ ነበር፣ ነገር ግን በደንብ መግባባት አልቻልንም ነበር። ከብዙ ሌሎች የእግዚአብሔር ሰዎች ጋር አንደሆነውም፣ እኔም ለመጠጋት ሞክሬ ነበር፣ ነገር ግን ለዚህ ሰው የመበላጫ ምክንያት ነበርሁና በመጨረሻ ለቅቄ አንድሄድ ጠየቀኝ። እኔም በባሕሪዬ ላይ

በነበሩኝ ጥቂት ጉድለቶች ምክንያት ትልቅ እድል እንዳበላሸሁ ተቀብየው ስለነበር፤ ስለዚህ ነገር ለአመታት ጥፋተኝነት ይሰማኝ ነበር። ምንም እንኳን ከአገራዊ ጣወጣውም እስከ አሁን ግን የዚህን ውድቀቴን ሽክም ተጭኜ ነበር። እኔም ባየሁት ጊዜ፤ ያ ሁሉ ነገር በፊቴ ተደቀነና የሕመም ስሜት ተሰማኝ። እርሱም አሁን በጣም የከበረ ሆኖ ስለነበር በራሴ ደካማ ሁኔታ ይበልጥ አጸያፊነትና አፍረት ተሰማኝ። ለመደበቅ ብፈልግም ግን እዚህ እርሱን ላለማግኘት የምቸልበት ምንም ዓይነት መንገድ አልነበረም።

እስኪገርመኝም ድረስ፤ ለእኔ የነበረው መልካም ስሜት በጣም አውነተኛ በመሆኑ ወዲያው ቀለል እንዲለኝ አደረገ። በመካከላችንም ምንም ዓይነት እንቅፋት የነበረ አይመስልም። እንዲያውም፤ ከእርሱ የመረወጠው ፍቅር ሙሉ በሙሉ ማለት ይቻላል ስለራሴ የማስበውን ቀይሮት ነበር።

“መገናኛታችንን በጉጉት ስጠብቀው ነበር፤” አለኝ። “እየጠበቅኸኝ ነበር?” በማለት ጠየቅሁ። “ለምን?”

“አንተ ከምጠብቃቸው ከብዙዎቹ አንዱ ብቻ ነህ። የፍርድ ጊዜዬ እስከመጣበት፤ ደቀ መዝሙር እንኳ እስካደርጋቸው ድረስ እንድረዳቸው ከተጠራሁባቸው ሰዎች አንዱ እንደነበርህ አልተረዳሁም ነበር፤ ይልቁንም አውጥቼ ጣልሁሁ።

“የተከበርህ ሆይ፤” በማለት ተቃወመሁ፤ “በአንተ ደቀ መዝሙር መሆን በጣም ታላቅ ክብር ይሆን ነበር፤ ከአንተም ጋር ስለነበረኝ ጊዜ በጣም አመለግናለሁ። ነገር ግን እኔ በጣም ትዕቢተኛ ስለነበርሁ መጣል ይገባኝ ነበር። አመጸኛነቴና ኩራቴ አውነተኛ መንፈሳዊ አባት እንዳይኖረኝ እንደከለከለኝ አውቃለሁ። ይህ የእኔ እንጂ የአንተ ጥፋት አልነበረም።”

“ኩራተኛ እንደነበርህ አውነት ነው፤ ነገር ግን በአንተ የተበላጩሁበት ምክንያት ያ አልነበረም፤” አለኝ። “የራሴ የመተማመን ጉድለት በዙሪያዬ ያለውን ሁሉ ለመቆጣጠር እንድፈልግ ስላደረገኝ ነው። እኔም የተበላጩሁት ያልሁትን በሙሉ ያለጥያቄ ስለማትቀበል ነበር። እኔም ከዚያ አንተን ላላመቀበል ምክንያት መስጠት የምቸልበትን በአንተ ላይ ያለ ማንኛውንም ዓይነት ስህተት መፈለግ ጀመርሁ። አንተንም መቆጣጠር ካልቻልሁ አንድ ቀን እኔንና

አግልግሎቱን አንደምታሳፍረን ይሰማኝ ጀመር። እኔም አግልግሎቴን ለእኔ በተሰጡት ሰዎች በላይ አኩብር ስለነበር፣ በዚህ ምክንያት አንተንና ሌሎች አንተን የሚመሳሰሉትን አሸሽሁ።

“አንዳንድ ጊዜ ወደ... ተቀይረህ ነበር ብዬ አስብ አንደነበር ማመን ይኖርብኛል፣” ብዬ ለመናገር ከጀመርሁ በኋላ ልናገር የነበረው ነገር ስላላፈረኝ አቆምሁ።

“እናም ትክክል ነበርህ፣” በማለት በምድራዊው ዓለም ውስጥ በማይታወቅ እውነተኝነት ተናገረ። “መንፈሳዊ አባት ለመሆን ጸጋ ተሰጥቶኝ ነበር፣ ነገር ግን በጣም ደካማ ነበርሁ። ልጆቼም በሙሉ አመጸኞች ናቸው። ሁሉም ራስ ወዳዶችና በራሳቸው ዙሪያ የሚዘረውን ዓለም ብቻ የሚያስቡ ናቸው። ለዚያ ነው የሚያሳድጓቸው ወላጆች የሚያስፈልጓቸው። እያንዳንዳችንም ልጅ ማለት ይቻላል በተወሰኑ ጊዜያት ለቤተሰቡ ማፈሪያ የሆነ ነገር ያመጣል፣ ነገር ግን አንደዚያም ሆኖ የቤተሰቡ አካል ነው።

“እኔም ወደ ብስለት ይመጡ ዘንድ በመታመን የተሰጡኝን የተወደዱትን ሕዝብ፣ የራሱን የእግዚአብሔርን ልጆች እንዲሸሹ አድርጌአለሁ። አብረውኝ በቆዩት በብዙዎቹም አልተሳካልኝም። አብዛኛዎቹ እንዲያስወግዱኦቸው ልረዳቸው በምችለው በጣም ከባድ እና አላስፈላጊ ቁስሎችና ውድቀቶች ተሰቃይተዋል። አብዛኛዎቹም አሁን የጠላት ምርጫዎች ሆነዋል።

“ትልቅ ድርጅትን ገንብቼ ነበር፣” በማለት ቀጠለ፤ “በቤተ ክርስቲያንም ላይ ቀላል የማይባል ተጽእኖ ነበረኝ። ነገር ግን በጌታ የታመንሁበት ትልቁ ስጦታዎቹ ለደቀመዝሙርነት ወደ እኔ የተላኩትና እኔም አብዛኛዎቹን ያልተቀበልኳቸው ሰዎች ነበሩ።

እኔም በራሴ ላይ ያተኮርሁና በሰዎችም ዘንድ ስለሚኖረኝ ስም የምጨነቅ ባልሆነ ኖሮ፣ አዚህ ንጉሥ ልሆን እችል ነበር። እኔም ከፍ ካሉት ዙፋናት በአንዱ ልቀመጥ የተጠራሁ ነበርሁ። አንተም አስከ አሁን ያከናወንካቸውና ገናም የምታከናውነው በሙሉ በእኔ ሰማያዊ መዝገብ ውስጥ ይገቡልኝ ነበር። ሆኖም ግን እኔ ትኩረት የሰጠሁበት አብዛኛው ነገር በጣም ጥቂት ዘላለማዊ ጠቀሜታ ነበረው።”

“ያከናወንሽው ነገር በጣም አስደናቂ ነበር።” በመላት አኔም ጨመርሁበት።

“በምድር ላይ ጥሩ ሆነው የሚታዩ ነገሮች እዚህ የሚታዩት በጣም በተለየ መልክ ነው። በምድር ላይ ንጉሥ የሚያደርግህ ነገር እዚህ ንጉሥ እንዳትሆን የእንቅፋት ድንጋይ መሆኑ የተደጋገመ እውነት ነው። እዚህ ንጉሥ እንድትሆን የሚያደርግህ ነገር ደግሞ በምድር ላይ ዝቅተኛና ምስጋናም የማይሰጠው ነገር ነው። አኔም ታላላቅ ፈተናዎችና ታላላቅ አድሎችን አበላሽቻለሁ። ከአገርሱ ውስጥ አንዱ አንተ ነበርህ። ይቅር ትለኛለህ?”

“በሚገባ፣” አልሁ አፍረት አየተሰማኝ። “ነገር ግን አኔም የአንተ ይቅርታ ያስፈልገኛል። የራሴ ግትረኝነትና አመጸኝነት ነገሮችን አስቸጋሪ እንዳደረጉብህ እስከ አሁን አስባለሁ። በእርግጥ፣ አኔም ራሴ፣ ወደ እኔ ሊጠጉ የፈለጉ ጥቂት ሰዎችን እኔ በአንተ አጠገብ እንዳልሆን በፈለግህበት ተመሳሳይ ምክንያት ወደ እኔ እንዳይጠጉ በማድረግ ወድቄአለሁ።”

“አንተም ፍጹም እንዳልነበርህ እውነት ነው።” በመላት መለሰ። “አኔም አንዳንድ ችግሮችህን በትክክል ተረድቼ ነበር፣ ነገር ግን ያ በጭራሽ አንድን ሰው ላለመቀበል ምክንያት ሊሆን አይችልም። ጌታም የዓለምን ውድቀቶች ባየ ጊዜ ዓለምን አልቀበልም አላለም። የአኔንም ኃጢአት ባየ ጊዜ እኔን አልቀበልም አላለም። ነፍሱንም ስለእኔ ሰጥቷል። ሁልጊዜም ታላቁ ነው ነፍሱን ለታናሹ መስጠት ያለበት። ምንም እንኳ እኔ ከአንተ ይልቅ የበሰልሁና ከአንተም የበለጠ ሥልጣን ቢኖረኝም፣ በምሳሌ ከተሰጡት ፍየሎች ውስጥ አንዱን አመስል ነበር፤ አንተንና ሌሎች ብዙዎች ወደ እኔ የላካቸውን ባለመቀበል ጌታን ከመቀበል ጎድያለሁ።”

እርሱም በሚናገርበት ጊዜ ቃላቶቹ በጥልቀት ይነኩኝ ነበር። አኔም ራሴ፣ እርሱ በጠቀሳቸው ነገሮች በሙሉ ጥፋተኛ ነበርሁ። የእኔ ጊዜ አይገባቸውም በመላት ንቁ የተውኋቸው ብዙ ወጣት ወንዶችና ሴቶች ፊት በአእምሮዬ ውስጥ ያልፍ ነበር። አኔም ተመልኼ በአንድነት ልሰበስባቸው በጣም በመጓጓት ፈለግሁ!

ይሰማኝ የጀመረውም ጸጸት አንዴት ጊዜዬን ማባከን መስሎ አንደታየኝ ላሱብ ይባስ ጨመረብኝ። እኔም ሰዎችን አባክኜ ነበር! አሁን በእነዚህ አብዛኛዎቹ በተራራው ላይ በነበረው ውጊያ ቆስለውና ተይዘው የጠላት ምርጫዎች ሆነዋል። ይህ ውጊያ በሙሉ ስለሰዎች ነበር፤ ሆኖም ግን በተደጋጋሚ ሰዎች በጣም ዝቅተኛው ትኩረታችን ናቸው። አኛም አውነቶች ለአነርሱ በተሰጧቸው ሰዎች ይልቅ፤ ለአውነቶች ይበልጥ አንዋጋለን። በዉሰጣቸው ያሉትን ሰዎች አየረጋገጥን በላያቸው ላይ በመሮጥ ለአገልግሎቶች አንዋጋለን።

“ብዙ ሰዎችም እኔ መንፈሳዊ መሪ አንደሆንሁ ያስባሉ! እኔ በአውነት ከቅዱሳን ሁሉ የሚገኝ ነኝ።” ብዬ በትልቁ አሰብሁ።

የወንጌል ጠላት

“አንዴት አንደሚሰማህ አረዳለሁ።” በማለት ሌላ ሰው አስተያየት ሰጠ። በዘመናት ሁሉ ከነበሩ ታላላቅ ክርስቲያን መሪዎች አንዱ አንደሆነ የምገምተው ሰው አንደነበረም አወቅሁት። “ሐዋርያው ጳውሎስ በሕይወቱ መጨረሻ አካባቢ ከቅዱሳን ሁሉ የሚያገኝ አንደነበረ ተናግሮ ነበር። ከዚያም ልክ ከመሞቱ በፊት ‘ከኃጢአተኞች ሁሉ ዋና’ አንዱ በማለት ራሱን ጠርቶ ነበር። እርሱም በምድር ላይ በነበረው ሕይወቱ ያንን ትምህርት ተምሮ ባይሆን ምሮ እርሱም ራሱ በሰማይ ከቅዱሳን ሁሉ ታናሽ የመሆን አደጋ ላይ ይወድቅ ነበር። እርሱም ይህንን በምድር ላይ በመመሩ ምክንያት አሁን ለጌታ በቅርበት ባሉት መካከል አንዱና ለዘላለምም በሚሆነው የማዕረግ ደረጃ ከታላላቆቹ አንዱ አንደሆን አድርጎታል።”

ይህንንም ሰው በሰነፎቹ ልጃገረዶች ምድብ ማየት ገና በጣም የሚያስገርመው ነገር ነበር። “አንተም ደግሞ በምድራዊ ሕይወታቸው ከአንቀላፍት ሰነፎች መካከል አንዱ መሆንህን ማመን አልቻልህም። ለምን እዚህ መጣህ?”

“እኔም እዚህ ያለሁበት ምክንያት በከበረው የአዳኞችን ወንጌል ላይ አንደታመነ ሰው ልትሠራው ከምትችለው ታላቅ ስህተቶች አንዱ የሆነውን ሰርቼ ነው።” በማለት መለሰ። “ልክ ሐዋርያው ጳውሎስ ራሱን ከታላላቆቹ ሐዋርያት አንደሚያገኝ ከመቁጠር ጀምሮ፤ ከኃጢአተኞች ዋና ወደ መሆን አንዳሻሻለ፤ እኔ ደግሞ የእርሱን ተቃራኒ መንገድ ወስኜ ነበር። እኔም ከኃጢአተኞች ዋና ሆኜ

ጸጋን የተቀበልሁ እንደሆነ በማወቅ ነበር የጀመርሁት፣ ነገር ግን በታላላቆቹ ሐዋርያት አንዱ እንደሆንሁ በማሰብ ነበር የጨረሰሁት። እዚህ እንዳለው እንደጓደኛችን ባለመተማመን ሳይሆን፣ በታላቅ ኩራቴ ምክንያት፣ ሁሉንም ነገር እኔ እንደማየው የማይመለከተውን በሙሉ ማጥቃት ጀመርሁ።

የተከተሉኝንም ጥሪያቸውንና ሰብእናቸውን ሳይቀር፣ በሁሉም ልክ እኔን እንዲመስሉ ግሬት በማድረግ ገፈፍኋቸው። በእኔም ዙሪያ ማንም ራሱን መሆን አይችልም ነበር። አደቅቃቸው እንደነበር በማወቃቸውም ምክንያት ማንም ሊጠይቀኝ አይደፍርም ነበር። ሌሎችንም በማሳነስ ራሴን ታላቅ እንደማደርግ አስብ ነበር። እኔም ለእያንዳንዱ ሰው መንፈስ ቅዱስ መሆን እንዳሰብኝ አስብ ነበር።

አገልግሎቴም ከውጭ ሲታይ እያንዳንዱ በሕብረትና ፍጹም በሆነ ቅደም ተከተል በጸጥታ እንደሚሠራ ማሸን ይመስል ነበር፣ ነገር ግን የአስረኞች ማክመቻ ሰፈር ቅደም ተከተል ነበር። የጌታን ልጆች ወስጄ በራሳቸው ኃይል እንደሚንቀሳቀሱ መሠሪያዎች አድርጌአቸው ነበር። ወደ አርሱም ምስል ሳይሆን ወደ ራሴ ምስል አቀርጻቸው ነበር። በስተመጨረሻም አንድ የማገለግለው ጌታን አልነበረም፣ ነገር ግን ለራሴ የቀረፀሁትን ጣዖት እንጂ። ትምህርቶቼና ጽሁፎቼም ምንም ችግር የሌለባቸው መጽሐፍ ቅዱሳዊ ቢመስሉም አንድ፣ በሕይወቴ ማብቂያ ላይ በአርግጥ የአውነተኛ ወንጌል ጠላት ሆኜ ነበር፣ በያንስ በተግባር ደረጃ።”

ከዚህ ሰው እንዲህ ዓይነት ንግግሮች መውጣታቸው በጣም አስደነቀኝ። እኔም በዚህ የማደርገው እያንዳንዱ ግንኙነት ከበሬተኛው የበለጠ አስደንጋጭ ነው ብዬ ማሰብ ጀመርሁ።

“የወንጌል ጠላት አየሆንህ መምጣትህ አውነት ከሆነ ታዲያ እንዴት አስከ አሁን እዚህ ልትሆን ቻልህ?” በማለት ጠየቅሁ።

“በእግዚአብሔር ጸጋ፣ ለራሴ ድነት በመስቀሉ አምኜ ነበር። ሆኖም ግን ሌሎች ሰዎችን በአርግጥ ከአርሱ ከልክያቸው ነበር፣ ከጌታም ይልቅ ወደ ራሴ ነበር የምመራቸው። ቢሆንም ግን የተባረከው አዳኝ እኛ አንድ ታማኝነታችንን ብናጎድል አርሱ ታማኝነቱን ይጠብቃል። በእኔ ስር የነበሩትም አርሱን ማግኘት

አንዲቸሱና አርሱን ወደ ማወቅ ብቻ አንዲመጡ፤ ከምድር ላይ ሊወሰደኝ ከነበረው ጊዜ ቀደም ብሎ የሰበሰበኝም ደግሞ በአርሱ ጸጋ ነበር።”

በመስተዋት ውስጥ በድንግዝግዝ

በተለይ ይህ ሰው በአንዲህ ዓይነት ነገሮች ጥፋተኛ ሆኖ መገኘቱን ከመሰብ በላይ በጣም ልገረም አልቸልም ነበር። ታሪክ ስለ አርሱ በጣም የተለየ ሥዕልን ሰጥቶን ነበር።

በልቤ ውስጥ የሚመላለሰውን በማንበብ አንዲህ በማለት ቀጠለ፤ “አግዚአብሔር በምድር ካሉት ይልቅ የተለዩ የታሪክ መጻሕፍት ስብስብ አለው። አንተም የነበረህ የዚህ መረዳት ጨረፍታ ብቻ ነው አንጂ ገና አንዴት የተለዩ አንደሆኑ አላወቅህም ነበር። ምድራዊ ታሪኮች ያልፋሉ፤ ነገር ግን አዚህ የተቀመጡት መጻሕፍት ለዘላለም ይቆያሉ። አንተም ሰማይ ስለ አንተ ሕይወት በሚመዘግበው መደሰት ከቻልህ አንተ በእርግጥ ተባርክሃል። ሰዎች በመስተዋት ውስጥ በድንግዝግዝ ያያሉ፤ ስለዚህም ታሪኮቻቸው ሁልጊዜ የደበዘዙ ሲሆኑ አንዳንዴም ሙሉ በሙሉ የተሳሳቱ ናቸው።”

“አንዴት ነበር ታዲያ ሌሎች በጣም ብዙ መሪዎች ያደንቁህ የነበረው?” በማለት ጠየቅሁ፤ አየሰማሁ የነበረውንም ለመቀበል ገና አየተቸገርሁ ነበር።

“አውነተኛ የመለየት ስጦታ ያላቸው ክርስቲያኖች በጣም ጥቂቶች ናቸው፤ መሪዎችም አንዱ በጣም ጥቂቶች ናቸው። ያለዚህም ጸጋ አሁን ወይም ባለፉት ጊዜያት ውስጥ ያለውን አውነት በትክክል መለየት የማይቻል ነው። በዚህ ጸጋ አንዱ መለየት አስቸጋሪ ነው። አዚህ አስከምንሆንና ራቁታችንን አስከምንሆን ድረስ ሌሎችን የምንመዝኘው ቀደም ብሎ በተሞላነው፤ ጥሩ ወይም መጥፎ፤ የተጣመመ ነገር ውስጥ ነው። ለዚያ ነው ከጊዜው በፊት በማንም ላይ አንዳንፈርድ ማስጠንቀቂያ የተሰጠን።

አዚህ አስከምንሆንም ድረስ በሌሎች ልብ ያለውንና የሚያደርጉትንም ነገር ክፉ ይሁን ደግ በትክክል ማወቅ አንችልም። በሰዎች የመጨረሻ መጥፎነት ውስጥ አንዱ ጥሩ መነሻ ምክንያት ሲኖሩ በመጨረሻ ጥሩነታቸውም ውስጥ

መጥፎ መነሻ ምክንያቶች ይኖራሉ። እዚህ ብቻ ነው ሰዎች በሁለቱም፣ በድርጊታቸውና በመነሻ ምክንያታቸው ሊመዘኑ የሚችሉት።”

“እኔም እዚህ የነበርሁ በመሆኔ ምክንያት ወደ ምድር በምመለስበት ጊዜ ታሪክን በትክክል መመርመር አችል ይሆን?”

“እዚህ ያለህበት ምክንያት በደንብ አድርጎ እንዲመዝንህና፣ አንተም በተሻለ ፍጽምና ልታገለግለው እንድትችል ያለርንራኔ እንዲያቃናህ ለጌታ በመጸለይህ ነው። ይህም አስከ አሁን ከጠየቅኻቸው ጥበብ የሞላቸው ጥያቄዎች አንዱ ነው። ጠቢብ ዳኞች ራሳቸው እንዳይፈረዱባቸው ይጠነቀቃሉ። ይበልጥ ጠቢባን የሆኑት ደግሞ በራሳቸው ላይ አንኳ በሚገባ ሊፈርዱ እንደሚችሉ በመገንዘባቸው ምክንያት የጌታን ፍርዶች ይጠይቃሉ።

እዚህ በመምጣትህም በጣም በሚበልጥ ጥበብና መለየት መቻል ትመለከቱ፣ ነገር ግን በምድር ላይ ሁልጊዜ በመስተዋት ውስጥ በድንግዝግዝ ታያለህ፣ ቢያንስ በተወሰነ ደረጃ። ምንም እንኳ እዚህ የነበረህ ልምድ ሰዎችን በተሻለ ለማወቅ ቢረዳህም ሙሉ ለሙሉ እዚህ በምትሆንበት ጊዜ ብቻ ነው በሙሉ ልታውቃቸው የምትችሉት። አንተም ከዚህ በምትሄድበት ጊዜ ሰዎችን እንዴት በሚገባ ከምታውቃቸው ይልቅ እንዴት በጥቂቱ ብቻ እንደምታውቃቸው በመረዳት በይበልጥ ትደነቃለህ። ይህም ከሰዎች ታሪኮች ጋር በተያያዘ መልኩ አውነት ነው። እኔም ከአንተ ጋር እንድንገናኝ የተፈቀደልኝ በአንድ መንገድ በጽሑፎቼ ደቀ መዝሙር ስላደረግሁህና ስለ እኔ አውነቱን ማወቅ ስለሚረዳህ ነው።” በመለት ለውጥ አምጪው ደመደመ።

የለውጥ አምጪው ሚስት

ከዚያም ያላወቅኋት ሴት ወደ እኔ ቀረበች። ውበቷና የነበራት ጸጋ ትንፋሽ የሚያቆም ነበር፣ ነገር ግን በተቃራኒ ጾታ እንዳለው ዓይነት ወይም ለመዳራት በሚስብ መልኩ አልነበረም።

“በምድር ላይ የእርሱ ባለቤት ነበርሁ።” በመለት ጀመረች። “አብዛኛው ስለ እርሱ የምታውቀው ነገር የመጣው ከእኔ ነው። ስለዚህም አሁን ልነግርህ ያለው ነገር ስለ እርሱ ብቻ አይደለም ስለ አኛ እንጂ። የራስህን ነፍስ ሳትለውጥ ቤተ

ክርስቲያንን መለወጥ ትችላለህ። የታሪክን አቅጣጫም ልትቀይር ትችላለህ። ሆኖም ግን የአባትን ፈቃድ ሳታደርግ ወይም ልጅን ሳታከብር ትቀራለህ። ራስህን የሰጠሽው የሰው ታሪክ ለመሥራት ከሆነ፣ ልታደርገው ትችላለህ። ነገር ግን ለኬትህ በስሱ እንደሚተን ደመና ለአጭር ጊዜ ብቻ የሚቆይ ነው የሚሆነው።”

”ነገር ግን የባለቤትሽ ሥራ፣ ወይም የአንቺ ሥራ፣ ከአርሱ በኋላ ባለው እያንዳንዱ ትውልድ ላይ ለመልካም በሆነ መልኩ ታላቅ ተጽእኖ ያደረገ ነበር። ዓለም ያለ አርሱ ምን ያህል ጨለማ ይሆን እንደነበር መገመት ከባድ ነው።” በመላት ተቃወመሁ።

“አውነት ነው።” በመላት መለሰች። “ነገር ግን ዓለምን በሙሉ ልታተርፍና ነፍስህን ግን ልታጣ ትችላለህ። ነፍስህን በንጽህና ከጠበቅህ ብቻ ለእግዚአብሔር አቅዶች በዓለም ላይ አውነተኛ ተጽእኖ መጠጣት ትችላለህ። ባለቤቴ ለእኔ ነፍሱን አጥቶ ነበር፣ እንደገናም ሊያገኛት የቻለው በሕይወቱ መጨረሻ ብቻ ነበር፣ እኔም ከምድር ላይ በመወለዴ ምክንያት አርሱ ሊያገኛት ቻለ።

“አብዛኛው ባለቤቴ ካደረጋቸው ነገሮች፣ በጌታ ይልቅ ለእኔ ያደረገው ይበልጥ ነበር። ትልቅ ግፊት አደርግበት ነበርና ካስተማረውም አንጻ የበዛውን አውቀት የምሰጠው እኔ ነበርሁ። ለራሴም የበላይነት ስሜት እንደ ተቀጽላ አድርጌ አጠቀምበት ነበር ምክንያቱም ሴት እንደመሆኔ መጠን በጊዜው በመንፈሳዊ መሪነት ራሴ ልታወቅ አልቻልኩም ነበርና ነው። መላትም፣ በአርሱ ውስጥ እኔ መኖር እንድችል ሕይወቴን ተቆጣጥፌው ነበር። ብዙም ሳይቆይ የሚያደርገው በሙሉ በእኔ ዘንድ ተቀባይነት ለመግኘት ብቻ እንዲሆን አድርጌው ነበር።

“በጣም አፍቅረሃት መሆን ነበረበት።” በመላት ወደ አርሱ አያየሁ ተናገርሁ።

“አይደለም፣ በጭራሽ አላፈቅራትም ነበር።” በመላት አስከምደነቅ ድረስ መለሰልኝ። “እርሷም አታፈቅረኝም ነበር። በእርግጥም፣ ከጥቂት ዓመታት ትዳር በኋላ አርስ በርሳችን አንጻ እንወደድም ነበር። ነገር ግን ሁለታችንም እንፈላለግ ነበርና አንድ ላይ ለመሥራት መንገድ አገኘን። ትዳራችንም የፍቅር ጥምረት ሳይሆን፣ አስራት ነበር። በጣም የተሳካልን እየሆነ ሲመጣም፣ ደስተኞች

አለመሆናችንም እየጨመረ ይመጣ ነበር፤ የሚከተሉንንም ለማሞኘት ብዙ የሚላት ዘዴ አንጠቀም ነበር። በሕይወታችንም መጨረሻ ባዶ ማስኪኖች ነበርን።

“ራስህን ከፍ በማድረግ ብዙ ተጽእኖ ማድረግን ስታገኝ፤ ተጽእኖህን ለመጠበቅ ብዙ መድከም ይኖርብሃል፤ ሕይወትም ይበልጥ ጨለማና ጭካኔን የተሞላ እየሆነ ይመጣል። ነገሥታት ፈርተውን ነበር፤ ነገር ግን እኛም በነገሥታት ጀምሮ እስከ ድሀ አራሾች ድረስ እያንዳንዳቸውን አንፈራ ነበር። እኛም ራሳችን ያንን በመሰለ መላት እንኖር ስለነበረ ማንንም አናምንም ነበር፤ አርስ በርሳችን አንጻ አንተማመንም ነበር። እኛም ፍቅርና መተማመንን አንሰብክ ነበር ማክንያቱም እያንዳንዱ እንዲወደንና እንዲያምንን አንፈልግ ስለነበረ ነው። ነገር ግን እኛ ራሳችን፣ በስውር አንፈራና እያንዳንዳችንም እናንቋሽሽ ነበር። ታላላቅ አውነቶችን የምትሰብክና ነገር ግን የማትኖራቸው ከሆነ፣ አንተ ታላቅ ግብዝና አጅግም የምትሰቃይ ነፍስ ብቻ ነህ።”

ቃሎቻቸውም አንደ መዶሻ ያደቅቀኝ ነበር። የእኔም ሕይወት ከአሁኑ በተመሳሳይ አቅጣጫ ይጓዝ እንደነበር ማየት አቸል ነበር። ከክርስቶስ ይልቅ ራሴን ከፍ ለማድረግ ምን ያህል አሠራ ነበር? ራሴን ለሌሎች በተለይም ደግሞ አንደሚወዳደሩኝ ለተሰማኝ ወይም ለማልወዳቸው ወይም እኔን ላልተቀበሉኝ ለማላየት ብቻ ምን ያህል አሠራ እንደነበር ታየኝ። እኔም በአውነት ከነበርሁት ይልቅ በተጻራሪ ውጪዬ አምሮ እንዲታይ፣ የራሴን ሕይወት ምን ያህል እንደገነባሁ ይታየኝ ጀመር። አዚህ ግን መደበቅ አልቸልም ነበር። አነዚህ የምስክሮች ታላቅ ደመና ሁሉ ከተደበቁት ማክንያቶቼ መጋረጃ ጀርባ ማን እንደነበርሁ ያውቁታል።

እኔም አንደገና አነዚህን ጥንዶች ተመለከትሁ። አነርሱም አሁን ውሸት አልባና በጣም የከበሩ ስለነበሩ ነገሮችን የሚያደርጉበትን ማክንያት ጥያቄ ውስጥ ማስገባት የማይቻል ነበር። በጣም ያፈነገጡባቸውን ኃጢአቶችም ለእኔ ሲሉ በደስታ ገልጸውልኛል፤ ይህንንም ለማድረግ በመቻላቸው በአውነት ደስተኞች ነበሩ።

“ከታሪካችሁና ከጽሁፎቻችሁ የተነሳ ስለ እናንተ የተላላተ ግምት ይኖረኝ ይሆናል፤ ነገር ግን አሁን ከበሬተኛው አንጻ የሚበልጥ አክብሮት አለኝ።” በማለት

ነገርኋቸው። “ከዚህም ቦታ አሁን ያላችሁን አለመለዋወጥና ነፃነት ይገዢ እንድሄድ አጸልፍለሁ። ስለ እኔ አውነት ያልሆኑ ገጽታዎችን ለመኖር መሞከር ደክሞኛል። ያንንም ነፃነት እንዴት እናፍቃለሁ!” በማለት የዚህን ገጠመኝ አያንዳንዱን ዝርዝር በጣም ለማስታወስ በመፈለግ በንዘን ተናገርሁ።

ከፍ ያለው ጥሪ

ከዚያም የታወቀው ለውጥ አምጪ የመጨረሻውን ማበረታቻ እንዲህ በማለት አቀረበልኝ፤ “አንተ፣ ራስህ፣ የምታደርገውን ነገር ለሌሎች ለማስተማር አትሞክር። ለውጥ አስተምህሮ ብቻ አይደለም። አውነተኛ ለውጥ ከአዳኙ ጋር በጎብረት በመሆን ብቻ ይመጣል። አንተም ከእርስቶስ ጋር በምትጠመድበት ጊዜ እርሱ የሚሰጥህን ሽክም ትሸከማለህ፣ እርሱም ከአንተ ጋር ሆኖ ይሸከምልሃል። አንተም ለእርሱ ብቻ ሳይሆን ከእርሱ ጋር በምትሠራበት ጊዜ ብቻ የእርሱን ሥራ መሥራት ትችላለህ።

“ከመንፈስ የሆነውን መንፈስ ብቻ ማድረግ ይቻላል። አንተም በአውነት ከእርሱ ጋር ከተጠመድህ ለፖለቲካ ወይም ለታሪክ ብለህ የምታደርገው ምንም ነገር የለም። በፖለቲካዊ ግፊቶች ምክንያት ወይም እድሎችን ለመጠቀም ብለህ የምታደርገው ማንኛውም ነገር ወደ አውነተኛ አገልግሎትህ ማብቂያ ብቻ ነው የሚመራህ። ታሪክን በመሥራት ጥረት የምታደርጋቸው ነገሮች በሙሉ ቢበዛ ስኬትህን በታሪክ ያካትቱልሃል፤ በዘላለም ላይ ግን ተጽዕኖን ማመጣት አትችልም። ልክ እኛ አንዳደረግነው ለሌሎች የምትሰብከውን መኖር ካልቻልህ፣ ራስህን ከፍ ካለው የእግዚአብሔር ጥሪ ታጎድላለህ።”

“ከፍ ያለውን ጥሪ መፈለግን ግምት ውስጥ አንዷ ማስገባት አችላለሁ ብዬ አላስብም።” በማለት አቋረጥሁት። “በሰማይ ውስጥ የታናናሾች ደረጃ ነው በምትሉት በዚህ ቦታ ውስጥ አንዷ መቀመጥ አይገባኝም። እንዴት ከፍ ያለውን ጥሪ ግምት ውስጥ አንዷ ማስገባት አችላለሁ?”

“ከፍ ያለው ጥሪ ጌታ ከጠራው ከማንኛውም ሰው የራቀ አይደለም። በሕይወት ጎዳና ላይ ሊጠብቅህ የሚችልን ነገር ልንገርህ፣ አዳኙን ውደድ የእርሱንም ክብር ብቻ ፈልግ። ራስህን ለማክበር የምታደርገው ነገር ሁሉ አንድ ቀን በጣም አስደንጋጭ የሆነ መዋረድ ያመጣብሃል። የእርሱን ስም ለማክበር፣

ለአዳኙ ብለህ ከንጹህ ፍቅር በመነሳት የምታደርገው ነገር ሁሉ፣ የእርሱን ዘላለማዊ መንግሥት ወሰን ለማስፋትና በተለይም ደግሞ ለአንተም በጣም ከፍተኛ ቦታ መድረስ ምክንያት ይሆናል። እዚህ ለተጻፈው ኑር። በምድር ላይ ለተጻፈው ምንም አትጨነቅ።”

ከዚያም ጥንዶቹ ደስታ በተሞላበት ሁኔታ አቀፉኝና ከእኔ ተለዩ፣ ሆኖም ግን እኔ ከደስታ በቀር ማንኛውም ዓይነት ስሜት አየተፈራረቀብኝ ነበር። ከእኔም አየራቁ ሲሄዱ አንደገና በራሴ ኃጢአት መጥለቅለቅ ጀመርሁ። ሰዎችን ለራሴ አላማዎች የተጠቀሙባቸው፣ ወይም የኢየሱስን ስም እንጂ ለራሴ ፍላጎቶች የተጠቀሙበት፣ ወይም ራሴን የተሻለ አስመስሎ ለማቅረብ የሞከርሁባቸው ጊዜያት ትዝታዎች፣ አየተቀጣጠሉ ይመጡብኝ ጀመር። በጣም የተጠቀሙበትን የአንዱን ኃይልና ክብር ላይ በምችልበት በዚህ ቦታ፣ እነዚህ ትዝታዎች ልሽከማቸው ከምችለው በላይ በጣም አስጸያፊ አየሆኑ ይመጡብኝ ነበር። እኔም ከአሁን በፊት ፈጽሞ በማላውቀው የከፋ ተስፋ መቁረጥ በፊቴ ተደፋሁ።

ለዘላለምም በሚመስል ጊዜ ሰዎችና ሁኔታዎች በፊቴ ካለፉ በኋላ፣ የለውጥ አምጪው ሚስት አንደገና በአግሮቼ ስታቆመኝ ተሰማኝ። እኔም በተለይም ደግሞ አሁን እንደዚህ በጣም ክፋትና አድፈት በተሰማኝ ጊዜ በንጽህናዋ ተማረክሁ። በጣም ንጹህ በመሆንም ምክንያት እርሷን የማምለክ ብርቱ ፍላጎት መጣብኝ።

“ወደ ልጄ ተመለስ።” በሚለት በአጽንኦት ተናገረኝ። “የአንተ በዚህ ሰዓት እኔን ወይም ሌላ በዚህ ያለውን ለማምለክ መፈለግ፣ ትኩረትን ከራስህ ላይ ለማንሳት የሚደረግ ሙከራ ብቻና ያልሆነኸውንም በማገልገል ራስህን ማጽደቅ ነው። እኔ አሁን ንጹህ የሆንሁት ወደ እርሱ በመመለሴ ምክንያት ነው። አንተም በነፍስህ ውስጥ ያለውን ያንን አድፈት ማየት ያስፈልግሃል፣ ነገር ግን ከዚያ ወደ እርሱ መመለስ እንጂ በራስህ መኖር ወይም በሞቱ ሥራዎች ራስህን ለማጽደቅ መፈለግ የለብህም።

እርሷም ይህንን በእውነተኛ ፍቅር ስለተናገረኝው፣ በዚያ መሰናከል ወይም መቀየም ፈጽሞ የማይቻል ነገር ነበር። እኔም አንደተረዳሁት ባዮች ጊዜ ንግግሯን ቀጠለች።

“በእኔ ውስጥ የምታየው ንጹህና ወጣት በነበርንበት ጊዜ ባለቤቴ በእኔ ውስጥ በመጀመሪያ ያየው ነበር። እኔም በዚያን ጊዜ ነገሮችን በመደርግበት ምክንያቶች በአንጻራዊነት ንጹህ ነበርሁ፣ ነገር ግን የእርሱን ፍቅርና የራሴንም ንጹህና በተሳሳተ መልኩ እንዲያመልክኝ በመፍቀድ አላደፍሁ። አንተም በንጹህናቸው ከአንተ የተሻሉትን በመመስከር በጭራሽ ንጹህ አትሆንም ። ከእነርሱ አልፏል በመሄድ በእርሱ ውስጥ ብቻ ኃጢአት የሌለበትንና እነርሱንም ንጹህ ያደረጋቸውን አንዳን መፈለግ ይገባል።”

“ብዙ ሰዎች ባመሰገኑን ቁጥር፣ ብዙ ምስጋናን እንቀበላለን፣ ከሕይወትም መንገድ ርቀን አንገፋለን። ከዚያም ለሰዎች ምስጋና መኖርና በመደመሰግኑንም ላይ ኃይል ለመግኘት መፈለግ እንጀምራለን። ያም ለእኛ መመዘኛችን ነበር፣ በዚህም ዝቅተኛ ቦታ ላሉ ስብዙዎች ተመሳሳይ ነው።”

የነጠረ ፍቅር

ዝም ብዬ ንግግራችንን ለማራዘም በመፈለግም ወደ አእምሮዬ የመጣውን ቀጣይ ጥያቄ እንዲህ በማለት ጠየቅሁ፡ “ለአንቺና ለባለቤትሽ እዚህ በአንድ ላይ መሆን አስቸጋሪ ነገር ነውን?”

“በጭራሽ፣” በማለት መለሰች። “በምድር ላይ የሚኖሩን ግንኙነቶች በሙሉ እዚህ ቀጣዮች ናቸው። እነርሱም ሁሉም በፍርድና ልክ እኛ አሁን መንፈስ እንደሆነው መንፈሳዊ በመሆናቸው ምክንያት የተጣሩ ናቸው። ብዙም በተተወልህ መጠን፣ ብዙ ትወድዳለህ። አርስ በርሳችን ይቅር ከተባባልን በኋላ፣ በይበልጥ ተወደድን። እኛም የዚህ ድነት አብሮ ወራሾች በመሆናችን ምክንያት ግንኙነታችን አሁን በበለጠ ጥልቀትና ሙላት አየቀጠለ ነው።”

“የተጎዳዳንባቸው ቁስሎቻችንም ጥልቅ የነበሩትን ያህል፣ በዳንበት ጊዜም መወደዳችን ያን ያህል ጥልቀት መድረስ ይቻል ነበር። ይህንንም በምድር ላይ ልንለመደው እንችል ነበር፣ ነገር ግን ይቅርታን በጊዜው አልተማርንም ነበር። ይቅርታንም ተምረን ቢሆን ምሮ፣ በግንኙነታችን መካከል የገባውና ሕይወታችንን ወደ ጎን ያስተውን ውድድር ሥር ሊሰድብን ባልቻለ ነበር። በእውነት የምትወድ ከሆነ በእውነት ይቅር ትላለህ። ይቅርታም ማድረግ በከበደህ መጠን፣ ከእውነተኛ

ፍቅር የራቅህ ነህ። ይቅርታ ማድረግ በጣም አስፈላጊ ነው። ወይም ትሰናከልና ከተመረጠልህ መንገድ ትወስዳለህ።”

አኔም በባሕሪዬ ጉድለት ምክንያት ከነበረኝ ከራሴ ሕመም ጋር፣ አንዲህ ወዳለ መጋፈጥ ያመጣችኝ ይህቺ ሴት፣ አስከ አሁን አንደገጠመኝ ማስታወስ ከምችለው ሰው ሁሉ በላይ የምትሰብ አንደነበረኝ አስተዋልሁ። በተቃራኒ ጾታ ፍቅር ዓይነት በመሳብ ሳይሆን፣ ብቻ ግን ከአርሷ መለየት አልፈለግሁም ነበር። ሐሳቦቼንም በመረዳት፣ ለመሄድ እየተዘጋጀች አንደሆነ ለማሳየት አንድ አርምጃ ወደ ኋላዋ ፈቀቅ አለች። ከመሄዷም በፊት ጥቂት የመጨረሻ ሐሳቦችን አንዲህ በማለት አቀረብኩልኝ።

“በንጹህ ፍቅር የተነገረ ንጹህ አውነትም ሁልጊዜ ይሰባል።” በማለት ተናገረች። “አንተም እዚህ የተሰማህን ሕመም ወደ ፊት ታስታውሰዋለህ፣ በቀረውም የሕይወት ዘመንህ ይረዳሃል። ሕመም ጥሩ ነው፣ ችግር ያለበትን ቦታ ያሳይሃል። ችግሩን አስከምታገኝ ድረስም ሕመምን ለመቀነስ አትሞክር። የእግዚአብሔር አውነት ያለብንን ችግር አጉልቶ ስለሚያሳይ በተደጋጋሚ ሕመም ይፈጥርብናል፣ ነገር ግን የአርሱ አውነት ሁልጊዜ ወደ ነፃነት የሚወስደውንም መንገድ ደግሞ ያሳየናል። አንተም ይህንን ስታውቅ፣ በሕይወት ጎዳና ላይ አንድትቆይ ለመርዳት ተፈቅዶላቸው የሚመጡብህን መክራዎች ሁሉ እንኳ በደስታ መቀበል ትጀምራለህ።

“የአንተም በእኔ መሳብ ከመስመር የወጣ አይደለም። ከአመጣጡም ንጹህ የነበረ፣ በመጀመሪያም በወንድና ሴት መካከል የተሰጠ መሳሳብ ነው። ንጹህ አውነት ከንጹህ ፍቅር ጋር በሚዋሃድበት ጊዜ፣ ወንዶች ባለመተማመን ምክንያት ሴቶችን ከመጨቆን ወጥተው ሊሆኑ የተፈጠሩትን ወንዶች መሆን ይችላሉ። አንዲህ ያለው ጭቆና በኃጢአታችን ምክንያት ፍቅር ከወደቀበት ዝቅተኛ ጥልቀት ከሆነው ክፉ ምቹት ሌላ ምንም ሊሆን አይችልም። ከአውነተኛ ፍቅር ጋር ወንዶች አውነተኛ ወንዶች ይሆናሉ። ሴቶችም አንደዚህ ፍቅራቸው ፍርሃታቸውን በመተካቱ ምክንያት አንዲሆኑ የተፈጠሩትን ሴቶች መሆን ይችላሉ።

“ፍቅር በጭራሽ አይጨቁንም ወይም ባለመተማመን በመነሳት ለመቆጣጠር አይሞክርም ምክንያቱም ፍቅር ፍርሃትን በሙሉ አውጥቶ ይጥላልና። ግንኙነቶችም በጣም የተበላሹባቸው እነዚያ ቦታዎች ራሳቸው

መቤዥት ከተካሄደባቸው በኋላ ደግሞ ታላቅ ኦርባታን ሊያመጡ የሚችሉ ቦታዎች ይሆናሉ። እውነተኛ ፍቅር የሰማይ ቅምሻ ነው፤ ክፍ ምቹት ደግሞ የጠላት ከፍተኛው ሰማያዊውን ክብር የማጣመሚያ መንገድ ነው። በምድር ላይ ከክፍ ምቹት ነፃ የሆነህበትን መጠን ያህል ሰማያዊውን መለመድ ትጀምራለህ።”

“ነገር ግን እዚህ በነበርሁበት ጊዜ ለአንቺ ወይም ለሌላ ምንም ዓይነት ክፍ ምቹት የተሰማኝ አይመስለኝም።” በማለት በመጠኑ ተቃውሞዬን አሰማሁ። “እንዲያውም በተጻራሪው፤ አንደ አንቺ ያለች ቆንጆ ማየት ችግር ክፍ ምቹት ግን ስላልተሰማኝ በመደነቅ ላይ ነበርሁ።”

“የዚያም ምክንያቱ እዚህ መሆኑን ነው። የክብሩ ብርሃን ሁሉንም ጨለማ አውጥቶ ይጥላል፤ ነገር ግን እዚህ ባትሆን ሮሮ፤ አሁን ክፍ ምቹት አጥብቆ ይይዝህ ነበር፤” በማለት ተናገረች።

“ትክክል እንደሆነሽ እርግጠኛ ነኝ። ከዚህ በጣም አደገኛ መሰላሽት በምድር ላይ ከቶ ነፃ መሆን ይቻላል?” በማለት በመመዘን ጠየቅሁ።

“አዎ። አእምሮ በእውነት መንፈስ በታደሰ ቁጥር፤ ግንኙነቶችን ከሌሎች አንደ መቀበያ አድል አታይም፤ አንደ መስጫ አንጂ። መስጠት ከምናውቀው በላይ ታላቅ የሆነ ኦርባታን ያመጣል። በጣም የሚደነቁ የሰዎች ግንኙነቶች እንዲ ራሳችንን በንጹህ አምልኮ ለጌታ ለንሰጥ ያለውን ቅጽበታዊ ደስታ በጨረፍታ ብቻ የሚያሳዩ ናቸው። እኛ እዚህ በአምልኮ ውስጥ የምንለመደውን፤ የአንተ ደካማ፤ ያልከበረ ሰውነት ሊቋቋመው አይችልም። እውነተኛ የእግዚአብሔር አምልኮ ለእውነተኛ ግንኙነቶች ክብር ነፍስን ያጠራል።

“ስለዚህም፤ እውነተኛ አምልኮን አንጂ፤ ግንኙነቶችን መፈለግ የለብህም። የዚያን ጊዜ ብቻ ግንኙነቶች መሆን እንደሚገባቸው መሆን ይጀምራሉ። እውነተኛ ፍቅር በጭራሽ አንደኛ መሆኑን ወይም በቁጥጥር ስር ማዋልን አይፈልግም፤ ይልቁን ግን የትህትና አገልግሎት ሥፍራን ይወስዳል። ባለቤቴና እኔ ይህንን በትዳራችን ውስጥ ጠብቀን ቢሆን ሮሮ አሁን ከንጉሡ አጠገብ በተቀመጥንና ይህም ታላቅ ኦራራሽ በጣም በብዙ ነብሳት በሞላ ነበር።”

ተጨማሪ መጋረጃዎችን ማስወገድ

በዚያም የለውጥ አምጪው መሰላት ተመልሳ ወደከበሩት የቅዱሳን ማዕረግ ደረጃዎች በመግባት ተሰወረች። እኔም አንደገና ወደ ዙፋኑ ተመለስኩትና በመደነቅ ተወሰድሁ ምክንያቱም የሚታየው ክብር በፊት ከነበረው ይልቅ በጣም የሚመዘኑ ነበርና ነው። ሌላም ሰው ቀረብ ብሎኝ ቆመና እንዲህ በማለት ገለጸልኝ።

“በእያንዳንዱ ገጠመኝ፣ አርሱን ይበልጥ በጠራ መልኩ ማየት ትቸል ዘንድ መጋረጃ አየተወገደልህ ነው። ክብሩን በማየት ብቻ አልተለወጥህም፣ ነገር ግን ባልተሸፈነ ፊት በማየትም ጭምር እንጂ። ወደ አውነተኛ የእግዚአብሔር ፍርድ የሚመጡ ሰዎች፣ እስከ አሁን ያደረጓቸውን ምንም ዓይነት የአርሱን አይታ ሊቀንሱ የሚችሉ መጋረጃዎችን ለማውላት የሚረዱአቸውን ማግኘት እንዲችሉ፣ በእንዲህ ዓይነቱ መተላለፊያ ይሄዳሉ።”

እኔም ከአሁኑ የብዙ ዓመት የምድር ላይ አገልግሎቴ ከሰጠኝ መረዳት በላይ እንዳገኘሁ ተሰማኝ። በምድር ላይ የነበሩኝ ጥናቶችና ፍለጋዎች በሙሉ በጣም ባልተረጋገጠ ሁኔታ በቀንድ አውጣ እርምጃ ብቻ ነው ወደ ፊት የመረኝ። ብዙ የሕይወት ዘመኖች አንጻ ፍርዱን ለመጋፈጥ አያዘጋጁኝም ነበር! ሕይወቴም ከወዲሁ እስከ አሁን ካገኘኋቸው ሰዎች ሁሉ በላይ በባሰ ሁኔታ እንዳልበቃ አድርጎኛል፣ እነርሱም በብዙ ጭንቅ እዚህ የደረሱ ይመስል ነበር!

“አንዴት የዚህ ልምምድ ጸጋ ያልተሰጣቸው በጭራሽ ተስፋ ሊኖራቸው ይችላል?” በማለት ጠየቅሁ።

አዲስ የሆነ ድምፅም እንዲህ ሲለኝ ሰማሁ፣ “እዚህ አየተለመደህ ያለው ነገር በምድር ላይ ተሰጥቶህ ነበር። እያንዳንዱ ግንኙነት፣ እያንዳንዱም ከሌላ ሰው ጋር የነበረህ ገጠመኝ፣ ያን የትህትና መጎናጸፊያ ደርቦህ ብትቆይና ሁልጊዜ ትኩረትህን በአርሱ ክብር ላይ አድርገህ ቢሆን ኖሮ፣ እዚህ አየተመዘኑ ያለውን ሊያስተምርህ በቻለ ነበር። ለአንተም ይህ አድል አሁን የተሰጠበት ምክንያት ራዕይን ለመስጠት ነው፣ የሚያነቡትም ይረዱታል። ከዚያም ብዙዎች ለመጨረሻው ጦርነት የሚያስፈልጋቸውን ክብርና ኃይል መሸከም ይችላሉ።”

ይህም ሰው በእኔ ዘመን የኖረ እንደነበር ለየሁት፤ መሞቱንም እንዲሁ አላውቅም ነበርና ተደነቅሁ። በመድር ላይ በጭራሽ ተገናኝተን አናውቅም ነገር ግን በጣም የመከብረው ታላቅ አገልግሎት ነበረው። እርሱም ባለጠናቸው ሰዎች ምክንያት፤ በሺህዎች የሚቆጠሩ ወደ ድነት መጥተዋል፤ እንዲሁም ሙሉ በሙሉ ራሳቸውን ለውንጌል ብቻ የሰጡ ማለት ይቻላል ብዙ ታላላቅ አብያተ ክርስቲያናት ተተክለዋል።

እርሱም ለደቂቃ ያህል ዝም ብሎ ሊያቅፈኝ እንደሚችል ጠየቀኝ እኔም በጣም አየከበደኝ ተስማማሁ። በምንተቃቀፍበትም ጊዜ ከእርሱ በሚፈሰው በዚያ ፍቅር በውስጤ የነበረ ታላቅ ሕመም ለቆኝ ሲሄድ ተሰማኝ። እኔም ሕመሙን በጣም ተለመድኩ ስለነበር አስከተውኝ ድረስ እንዲሁ አልታወቀኝም ነበር። ከለቀቀኝም በኋላ ማቀፉ ከአንድ ነገር አንዳዳኝ ነገርሁት። በዚህም የነበረው ደስታ ታላቅ ነበር። ከዚያም ለምን በሰማይ ዝቅተኛ የሚወረደው ውስጥ እንደሆነ ይነግረኝ ጀመር።

“እኔም በሕይወቴ ማብቂያ አካባቢ ጌታ በእኔ ውስጥ ካልሆነ በቀር አንዳች የሚጠቅም ነገር እንደሚያደርግ መገመት አስከመኛል ድረስ በጣም ኩራተኛ እየሆንሁ መጥቼ ነበር። የቀባቸውንም መንካትና በነቢያቶቹም ላይ ክፉ ማድረግ ጀመርሁ። ጌታ በእኔ ደቀ መዛሙርት በአንዱ በሚጠቀምበት ጊዜ በራስ ወዳድነት መኩራትና በእኔ አገልግሎት ውጪ በሆነ በማንኛውም ሰው በሚገባቀስበት ጊዜ ደግሞ አየቀናሁ መምጣት ጀመርሁ። እኔም እነርሱን ለመገላገል በእነርሱ ላይ ያለ ማንኛውንም ስህተት አፈልግ ነበር። ይህንንም ባደረግሁ ቁጥር ራሴን በይበልጥ እያወረድሁ እንደሆነ አላውቅም ነበር።”

“እንደዚያ የመሰለ ነገር አንዳደረግህ በጭራሽ አላውቅም ነበር።” በማለት በመገረም ተናገርሁ።

“እኔ ራሴ አላደርገውም ነበር፤ ነገር ግን በእኔ ሥር የነበሩትን ሰዎች ሌሎች አገልጋዮችን እንዲመረምሩና የእኔንም ቆሻሻ ሥራ እንዲሰሩ አነሳሳቸው ነበር። ለመገላገልም እንዲችሉ ምንም ዓይነት ስሕተት ወይም በሌሎች ሕይወት ያለ ኃጢአት ለመግኘት ድንጋይ እንዲፈነቅሉ አደርጋቸው ነበር። እኔም ሰው በመድር ላይ ሊሆን የሚችለውን መጥፎ ነገር፣ ማሰናከያ ድንጋዮችን የሚወልድ ማሰናከያ ድንጋይ እየሆንሁ መጥቼ ነበር። ፍርሃትና ክፍፍልን በቤተ ክርስቲያን

ሁሉ ላይ ዘርተን ነበር፤ ሁሉንም ያደረግነው አውነትን ለመከላከል በሚል ስም ነበር። በራሴም ጽድቅ ወደ ጥፋት እያመራሁ ነበር።

ነገር ግን በታላቁ ምህረቱ፣ ጌታ የቀስታና የመዋረድን ሞት በሚያመጣ በሽታ አንድመታ ፈቀደ። እኔም ልክ ከመሞቴ በፊት ወደ ልቤ ተመለስሁና ንስሐ ገባሁ። እንዲያውም እዚህ በመሆኔ አመሰግናለሁ። ምናልባት የእርሱ ከሆኑት ከዝቅተኞቹ አንዱ አሆናለሁ፤ ነገር ግን ያም አጅግ በጣም የማይገባኝ ነው። እናንተንም መጥፎ ያደረግሁባችሁን በሙሉ ይቅርታ የመጠየቅ ዕድል አስከማገኛ፤ ዝም ብዬ ይህን ክፍል ለቅቄ መሄድ አልቻልሁም።”

“እኔ ላይ ግን በጭራሽ መጥፎ አላደረግሁብኝም፤” በማለት ተናገርሁ።

“እህ፣ በእርግጥ አድርጌብህለሁ እንጂ፤” በማለት መለሰ። “በእንተ ላይ ከደረሱት ጥቃቶች አብዛኛዎቹ እኔ በሌሎች ጥቃት እንዲያደርጉ ከጎተጎትኋቸውና ከአነሳሳኋቸው የመጡ ነበሩ። ምንም እንኳ ጥቃቶቹን እኔ በግሌ ባላካሂዳቸውም፣ ጌታ ከአደረጉት ጋር አኩል ተጠያቂ አድርጎኛል።”

“ተረዳሁት፣ በእርግጥም ይቅር አልሃለሁ።”

የማሰናከያ ድንጋዮችን መፍረድ

ምንም እንኳ በትንሽ ደረጃ ቢሆንም፣ እኔም ያደረግሁትን ተመሳሳይ ነገር ከአሁኑ ማስታወስ አየጀመርሁ ነበር። በአቅራቢያዬ የነበረች ቤተ ክርስቲያን የተከፋ የቀድሞ አባላት፣ ሳላስቆማቸው ስለ ቤተክርስቲያኒቱ እንዴት መርዛቸውን እንዲረጨጩ እንደፈቀድሁ አስታወስሁ። አርማት ሳልሰጣቸውም ይህንን እንዲያደርጉ መፍቀዴ፣ በእርግጥ፣ እንዲቀጥሉ እያደፋፈርኋቸው ነበር። በጊዜው፣ በዚያች ቤተ ክርስቲያን ስህተቶች ምክንያት፣ ትክክል እንደሆነ አመካኝቼ ተቀብየው ነበር። እኔም እንኳ ለእነርሱ የጸሎት ርዕሶች በማቅረብ ሥር በማመካኘት፣ ብዙውን ታሪካቸውን ደግሜ ተናግራለሁ።

ወዲያውም እንደሱ ያሉ ሌሎች ትዝታዎች ታላቅ ጎርፍ በልቤ ይነሳ ጀመር። እንደገናም፣ በገዛ ነፍሴ ክፋትና ጨለማ መጥለቅለቅ ጀመርሁ።

“እኔም ደግሞ፣ የመሰናከያ ድንጋይ ነበርሁ!” በማለት በገዢው ጭኝሁ። እኔም ሞትና የከፋው አይነት ሲኮልም ይገባኝ እንደነበር አወቅሁ። አሁን በገዢ ራሴ ልብ ውስጥ አንደመየው ዓይነት፣ ርኅራኄ አልባነትና ጭካኔ በጭራሽ አይቼ አላውቅም ነበር።

“ልጆቼን በምናጠቃበት ጊዜም፣ ለእግዚአብሔር ውለታ እያደረግንለት ነው ብለን በማሰብ፣ በእርግጥ ራሳችንን እናጽናና ነበር።” በማለት መረዳት የሚነበብበት የዚህ ሰው ድምፅ ቀጠለ። “ለአንተ ይህንን እዚህ ማየት ጥሩ ነው ምክንያቱም ተመልሰህ መሄድ ትችላለህ። አባክህ ደቀ መዛሙርቴን ካልተናዘዙ ስለሚጠብቃቸው የማይቀር ፍርድ አስጠንቅቅልኝ። አብዛኛዎቹ በዚህ ነገሥታት ሊሆኑ የተጠሩ ናቸው፣ ነገር ግን ካልተናዘዙ ከሁሉም የከፋውን፣ የመሰናከያ ድንጋዮች ፍርድ ይጋፈጣሉ።

የእኔ የመወረድ በሽታ በእግዚአብሔር የሆነ ጸጋ ነበር። እኔም በዙፋኑ ፊት በቆመሁ ጊዜ፣ ጌታን ለደቀ መዛሙርቴ ያንን ጸጋ እንዲልክ ለምኜው ነበር። እኔም ወደ አነርሱ ተመልኼ ልሄድ አልችልም፣ ነገር ግን ከአንተ ጋር ይህንን ጊዜ ፈቀደልኝ። አባክህ ያጠቁህን ይቅር በላቸውና ፍታቸው። የከላሹን ሠራ እየሰሩ እንደሆነ በእውነት አልተረዱም። እኔንም ይቅር ስላልከኝ አመሰግንሃለሁ፣ ግን አባክህ አነርሱንም ደግሞ ይቅር በል። ኃጢአቶችን የመያዝ ወይም አነርሱን በፍቅር የመሸፈን ኃይል በእጅህ ነው። አሁን ጠላቶቻህ የሆኑትን አንድትወድ አጥብቄ አጠይቅሃለሁ።”

እኔም በራሴ ኃጢአት በጣም ከመወሰዴ የተነሳ ይህንን ሰው መስማት የምችለው በትግል ነበር። እርሱም የከበረና ንጹህ ነበር፣ አሁንም በምድር ላይ የማይታወቁ ኃይላት እንደነበሩት በጣም ግልጽ ነው። ሆኖም ግን በታላቅ ትህትና ይጠይቀኝ ነበር። ከእርሱም የሚፈለው ያ ፍቅር ይሰማኝ ስለነበር እርሱን አስመቀበል መገመት የምችለው ነገር አልነበረም። ነገር ግን በእርሱ ፍቅር ባልነካም አንጻ፣ በሚቻለው ሁሉ ለያጠቃኝ ከሚችል ከመገኛውም ሰው በላይ በጣም ጥፋተኛ እንደሆንሁ ይሰማኝ ነበር።

“እኔም በእርግጥ አነርሱ ያደረጉብኝ ማንኛውም ነገርና የሚበልጥም አንጻን ይገባኛል” በማለት መለስሁ።

“እርሱ እውነት ነው፤ ነገር ግን አሁን ነጥቡ እርሱ አይደለም፤” በማለት አጥብቆ ነገረኝ። “በምድር ላይ ያለ ሁሉ ሁለተኛው ሞት ይገባዋል፤ ነገር ግን አዳኞችን ጸጋንና እውነትን አመጣልን። እኛም የእርሱን ሥራ የምንሠራ ከሆነ፤ ሁሉንም ነገር በጸጋና በእውነት በሁለቱም መሠራት ይኖርብናል። እውነት ያለ ጸጋ፣ ጠላት ‘የብርሃን መልአክ’ መስሎ በሚመጣበት ጊዜ የሚያመጣው ነው።”

“እኔም ከዚህ ነፃ መውጣት ከቻልሁ፣ ምናልባት እነርሱንም መርዳት አቸል ይሆናል፤” በማለት መለስሁ። “ነገር ግን እነርሱ ሊሆኑ ከሚችሉት በላይ በጣም የከፋሁ እንደሆንሁ ማስተዋል አትችልምን?”

“አሁን በአእምሮህ ውስጥ ያለፈው ነገር መጥፎ እንደሆነ አውቃለሁ፤” በማለት በታላቅ ፍቅርና ጸጋ መለስ። እርሱም ልክ ለገዛ ራሱ ደቀ መዛሙርት እንደተጨነቀው አሁን ለእኔና ላለኝ ሁኔታ እያሰበ እንደመጣ አወቅሁ።

“ይህ በእውነት ሰማይ ነው፤” በማለት ላላበዘው ጮኸሁ። “ይህ በእውነት ብርሃንና እውነት ነው። እንዴት እኛ በዛ ጨለማ ውስጥ የምንኖር ሰዎች ስለ እግዚአብሔር ብዙ እንዳወቅን በማሰብ እየቦራን ልንመጣ እንችላለን? በማለት በድንገት ወደ ዙፋኑ አቅጣጫ እየተመለከትሁ ጮኸሁ። “ኔታ ሆይ! እባክህ ተመልኼ ወደ ምድር ይህንን ብርሃን ልያዝና ልሂድ!”

ወዲያውኑም፣ የሰማይ ሠራዊት በሙሉ ሐሳባቸውን በመሰብሰብ የቆሙ መሰሉ፣ የትኩረታቸውም ማረፊያ ደግሞ እኔ እንደነበርሁ አወቅሁ። ከእነዚህ ከከበሩት በእንዳቸው ፊት እንዲህ በጣም የሚልረባ ሆኜ ተሰምቶኝ እንዳልነበር፣ አሁን እነርሱ ሁሉ እየተመለከቱኝ እንደሆነ ባወቅሁ ጊዜ ፍርሃት እንደ ከፍተኛ ማዕበል በላይ መጣ። እኔም አሁን ልቀበለው እንዳለው ዓይነት ከባድ ፍርድ ሊኖር እንደሚችል ተሰምቶኝ ነበር። እኔ በአርግጥ ያንን ስፍራ ለመላው ክብርና እውነት ታላቅ ጠላት ነበርሁ።

ተመልሶ ለመሄድ ያቀረብሁትን ጥያቄ ባሰብሁ ጊዜም፣ በጣም እንዳረገገሁ ታወቀኝ። ያንን ክብርና እውነት በጭራሽ በበቂ ሁኔታ ለመወከል አልቸልም ነበር። በእኔ የተበላሸ ሁኔታም የዚያን የከበረ ቦታና የመገኘቱን እውነት ለመስተላለፍ የምችልበት ምንም ዓይነት መንገድ አልነበረም። ሰይጣን እንዲ እኔ

የወደቅሁትን ያህል እንዳልወደቀ መስሎ ተሰማኝ። ይህ ሲታይ ነው! ብዬም አሰብሁ። እኔ የነበርሁትን ያህል ርኩስ መሆንና እንደዚያ ያለ ክብር እንዳለ መሆኑን የሚብልጥ ታላቅ ሕመም አልነበረም። ከዚህም ቦታ መታገድ ከምፈራው ሁሉ የበለጠ የከፋ ሥቃይ ይሆን ነበር። “አጋንንቶቹ በጣም ቁጡና አብዶች መሆናቸው አያስገርምም።” አልሁ በለሆላስ ድምፅ።

ልክ ወደ ሲታይ ጥልቁ ከፍል ልወሰድ እንደሆነ በተሰማኝ ጊዜም “ኢየሱስ!” ብዬ ብቻ ጮኽሁ። ወዲያውም ጥልቅ የሆነ ሰላም በላይ መጣ። ወደ ክብሩም አቅጣጫ እንደገና መጓዝ እንዳለብኝ አወቅሁ፣ ባላወቅሁትም መንገድ ያንን ለማድረግ መተማመን ነበረኝ።

የጸሐፊው ጥልቅ ጸጸት

እኔም በዘመናት ሁሉ ከነበሩት ታላላቅ ጸሐፊዎች አንዱ ነው ብዬ የማስብውን ሰው አስከማይ ድረስ መጓዜን ቀጠልሁ። እርሱም ለእውነት የነበረው መረዳቶች በጥናቶቹ ሁሉ ካጋጠሙኝ ታላላቆቹ ሊሆኑ እንደሚችሉ አቆጥር ነበር።

“የተከበርህ ሆይ፣ ይህንን መገናኘት ሁልጊዜ አጠብቀው ነበር።” በማለት ሳላስብው ጮኽሁ።

“እኔም አጠብቀው ነበር።” በማለት አውነተኛ ግልጽነት ባለበት ሁኔታ መለሰ።

የተናገረው ነገር ቢያስገርመኝም እርሱን በማግኘቴ በጣም ደስተኛ ስለነበርሁ እንዲህ በማለት ቀጠልሁ። “የማውቅህ መስሎ ይሰማኛል፣ አንተም ደግሞ በጽሁፎችህ በሆነ መንገድ ያወቅኸኝ መስሎ ይሰማኝ ነበር። በመጽሐፍ ቅዱስ ከተካተቱት በስተቀር ከመንም በላይ የአንተ ዕዳ እንዳለብኝ አስባለሁ።”

“አንተ በጣም መልካም ሰው ነህ።” በማለት መለሰ። “ነገር ግን በተሻለ ሁኔታ ሳላገለግልህ በመቅረቴ አዝናለሁ። ጥልቀት የነበረኝ ሰው አልነበርሁም።

ጽሁፎቹም ጥልቅ ያልነበሩና ከመለኮታዊ አውነት ይልቅ በዓለማዊ ጥበብ የተሞሉ ነበሩ።”

“የምትናገረው አውነት መሆን አንዳለበት አውቃለሁ፤ ምክንያቱም እዚህ አውነት ብቻ ነው መናገር የምትችለው።” በመላት ነገርሁት። “ሆኖም ግን ለእኔ ለመረዳት አስቸጋሪ ነው። የአንተም ጽሁፎች በምድር ላይ ባሉን የተመረጡ ጽሁፎች ጥቂቶቹ እንደሆኑ አስባለሁ።”

“ልክ ብለሃል፤” በመላት ይህ ታዋቂ ጸሐፊ በግልጽነት ተቀበለ። “በጣም ያሳዝናል። እዚህ ያለው እያንዳንዱ ሰው፣ ለንጉሡ አንዷ በቅርበት የተቀመጡት ላይቀር፣ አንደገና መኖር ቢችሉ ኖሮ ሕይወታቸውን በተለየ መንገድ ይኖሩት ነበር። ነገር ግን ከአብዛኛዎቹም በተለየ የራሴን ሕይወት አኖረው አንደነበር አስባለሁ። በነገሥታት ተከብሬ ነበር፣ የነገሥታት ንጉሥን ግን ጣልሁት። የተሰጡኝን ታላላቅ ስጦታዎችና መረዳቶች ከእርሱ ይልቅ ወደ እኔና ወደ እኔ ጥበብ ሰዎችን ለመላብ ተጠቀምሁበት። ከዚያም በተጨማሪ፣ በጀሮ በመለማት ብቻ ነበር የመውቀው፣ ሌሎችም ሰዎች እንዲያውቁት ያደረግሁት በዚያው መንገድ ነው። በእኔ ላይና እኔን በመሰሉት ላይም ጥገኞች እንዲሆኑ አድርጌያቸው ነበር። እኔም አላውቀውም ነበር ለመላት ከምትለው ከመንፈስ ቅዱስ ይልቅ ከአጠቃላይ መመሪያዎች አላመኝ የሆኑ ምክንያታዊ መገናኘቶችን እንዲያደርጉ ዞር አድርጌአቸው ነበር።

“ሰዎችንም ወደ ኢየሱስ አላመለከትኋቸውም ነበር፤” በመላት ቀጠለ። “ነገር ግን ወደ ራሴና ሌሎችም እርሱን እንደመረዳውቁ ወደመረዳስመለስ አንጂ። እርሱንም እዚህ በተመለከትሁበት ጊዜ፣ ልክ ሙሴ በወርቃማው ጥጃ አንዳደረገ፣ ጽሁፎቹን ሁሉ ለመፍጨት ፈልጌ ነበር። አእምሮዬም ጣዖቴ ነበርና እያንዳንዱ ሰው ከእኔ ጋር አእምሮዬን እንዲያመልክ አፈልግ ነበር።

አንተም ለእኔ ያለህ አድናቆት ለመደሰት ምክንያት አይሆንልኝም። ሌሎችን በአውቀቴ ለመሰደነቅ ያጠፋሁትን ጊዜ ያህል እርሱን ለመውቅ በመፈለግ ባጠፋ ኖሮ በዚህ ዝቅተኛው ደረጃ ከተሰበሰቡት አብዛኛዎቹ በተዘጋጀላቸው ዙፋን ላይ በተቀመጡና ሌሎች ብዙዎችም በዚህ ክፍል በተገኙ ነበር።”

“ስለሥራህ የምትናገረው ነገር እውነት መሆን እንዳለበት አውቃለሁ። ነገር ግን በራስህ ላይ ትንሽ ጠጣር አልሆንህምን?” በማለት ጠየቅሁ። “የእንተ ሥራዎች ለብዙ አመታት በመንፈስ መግባትኛል፤ እንደሚታወቀውም ሌሎች ብዙዎችንም ጭምር።”

“በራሴ ላይ በጣም ጠጣር አየሆንሁ አይደለም።” በማለት መለሰ። “ያልሁት በሙሉ እውነት ነው፤ በዙፋኑም ፊት በቆመሁ ጊዜ የተረጋገጠ ነበር። ምንም እንኳ ብዙ ባፈራም፤ በዚህ ካለው በእያንዳንዱ ሰው የበለጠ ማለት አችላለሁ መክሊት ተሰጥቶኝ ነበር፤ እኔም በራሴ መንፈሳዊ ኩራትና መሻቶች ሥር ቀበርኋቸው። ልክ በአዳም ምሳሌ እንደምንመረጠው፤ እርሱ የሰውን ዘር በሙሉ ተሸክሞ በጣም ወደ ከበረ መድረሻ ሊወስዳቸው ይችል ነበር፤ ነገር ግን ከዚያ ይልቅ የእርሱ ውድቀት በቢሊዬን የሚቆጠሩ ነፍሳትን በእርግጥ ሁሉ ወደ ከፋው እርግጥ መርቷል። ኃላፊነትም ከሥልጣን ጋር ይመጣል።”

“ብዙ ሥልጣን በተሰጠህ ቁጥር፤ ጥሩውንና መጥፎውን ሁለቱንም ለማድረግ የበለጠ ኃይል ይኖርሃል። ከእርሱም ጋር ለዘመናት የሚገዙ በጣም ታላቅ የሆነውን የኃላፊነት ዓይነት ያውቃሉ። ማንም ሰው ብቻውን አይቆምም፤ የእያንዳንዱ ሰው ውድቀት ወይም ድል እኛ ልንገነዘበው ከምንችለው በላይ፤ የሚመጡትን ትውልዶች እንኳ አልፎ በርቀት ያስተጋባል።”

ይህ ሰው የጻፋቸውን የተዋቡና የተቀነባበሩ ዘይቤዎችን ከማንጸባረቅ መቆጠብ አልቻልም ነበር። እርሱም የተዋጣለት ደራሲ መለኪያና፤ ቃላትን ወደ ስነጥበባዊ ሥራዎች የቀየረ ሞያተኛ ነበር። ነገር ግን እዚህ ጽሁፎቹ በጣም ታዋቂ በሆኑበት አስደናቂ ውበት በተሞላው ሁኔታ ሳይሆን እንደተራ ሰው ይናገር ነበር። ምንም እንኳ እዚህ ያለ እያንዳንዱ ሰው እንደሚያደርገው ምን እያሰቡ አንደነበር ቢያውቅም፤ ይበልጥ አስፈላጊ ነው ብሎ በግልጽ ባሰበው ነገር ላይ መናገሩን ቀጠለ።

“ስለ ጌታ ከመወቅ ይልቅ ጌታን ራሱን አይቼ ቢሆን ኖሮ፤ አሁን ለብዙ ሚሊዮኖች እዚህ መሆን ምክንያት ሊሆኑ ይችሉ የነበሩትን በብዙ ሺህ የሚቆጠሩትን በተዋጣለት ሁኔታ መምራት በቻልሁ ነበር። የሥልጣንን እውነተኛ ባሕርይ የተረዳ ማንም ሰው በጭራሽ አይፈልገውም ነበር። ከጌታ ጋር እንደተጠመዱ ባወቁ ጊዜ የተቀበሉት ብቻ ያለ መሰናከል ሥልጣንን መሸከም

ይችላሉ። በጭራሽ ለራሱ ተጽእኖን ለመድረግ አትፈልግ፣ ነገር ግን ጌታንና የእርሱን ቀንበር ለመቀበል ፈቃደኝነትን ብቻ ፈልግ። የእኔ ተጽእኖ የአንተን ልብ አልመላውም፣ ነገር ግን የአንተን በእውቀት ያለ ኩራት አንጂ።”

“እኔም አንድ አንተ እያደረግሁ አንዳልሆነ አንዴት ማወቅ አችላለሁ?” በማለት ስለ ራሴ ጽሁፎች ማሰብ በመጀመር ጠየቅሁ።

“በሰው ዘንድ ሳይሆን በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነትን ለማግኘት ራሱን አስለመድ።” በማለት ወደ ማዕረግ ደረጃዎቹ እየሄደ መለሰልኝ። ከመሰደድም በፊት ዞር ብሎ መጠነኛ ፈገግታ እያሳየኝ አንድ የመጨረሻ ምክር አቀረበልኝ፤ “እኔን አትከተል።”

ከፍተኛ ማዕረጎች

በዚህ የመጀመሪያው ሕዝብም ሌሎች ከታሪክ እና ከራሴም ዘመን የነበሩ ብዙ ወንዶችና ሴቶች የእግዚአብሔር ሰዎችን አየሁ። እኔም እየቆምሁ ከእነርሱ ብዙዎችን አናገርሁ። በከፍተኛ ቦታዎች ይሆናሉ ብዬ የጠበቅኋቸው በጣም ብዙዎችንም፣ ከዚያ ይልቅ በመንግሥቱ ዝቅተኛ የማዕረግ ደረጃዎች ውስጥ ስላገኙታቸው በጣም ደንግጩ ነበር። አብዛኛዎቹም ያካፈሉኝ ተመሳሳይ መሠረታዊ ታሪክ ነበር። እነርሱም የወደቁት ከታላላቅ ድሎቻቸው በኋላ በነበረ አደገኛው የኩራት ኃጢአት፣ ወይም እነርሱ አንደነበሩት ሌሎች ሰዎች በተቀቡበት ጊዜ በነበረ ቅናት ነበር። ሌሎችም በክፍ ምቹት፣ ተስፋ በመቁረጥ ወይም በሕይወታቸው መጨረሻ አካባቢ በነበረ መራርነት ምክንያት የጥፋትን መለመር ከመሻገራቸው በፊት በመወሰዳቸው ነበር። እነርሱም ሁሉ የሰጡኝ ተመሳሳይ ማስጠንቀቂያ ነበር፤ የምትራመድበት መንፈሳዊ ሥልጣን ከፍ ባለ ቁጥር፣ በፍቅርና በትህትና ካልሆንህ በቀር አወዳደቅህ ታላቅ ሊሆን ይችላል።

ወደ ፍርድ ወንበር መጓዜን ለቀጥልም፣ በመንግሥቱ ውስጥ ከፍተኛ ማዕረግ የነበራቸውን ማለፍ ጀመርሁ። እኔ በነበሩኝ ተመሳሳይ ችግሮች የተሰናከሉትን በመገናኘት ብዙ ተጨማሪ መጋረጃዎች ከተወገዱልኝ በኋላም፣ ድል በመንሳት ያለፉትን ጥቂቶች ደግሞ ማግኘት ጀመርሁ። እግዚአብሔርንና አንዳቸው ሌላቸውን እስከ መጨረሻው በታላላቅ ያገለገሉ ጥንዶችንም አግኝቼ ነበር። እዚህ የነበራቸውንም ክብር መግለጽ አይቻልም ነበር፣ የእነርሱም ድል

በሕይወት ጎዳና ላይ መቆየትና ጌታንም በታማኝነት ማገልገል የሚቻል አንደኛውን በመሳየት አበረታታኝ።

የተሰናከሉትም የወደቁት በብዙ የተለያዩ መንገድ ነበር። ነገር ግን የአሸነፍት ሁሉ ያደረጉት በተመሳሳይ መንገድ ነው፤ አነርሱም ለመጀመሪያው ለታላቁቱ ትእዛዝ፡- ጌታን ለመውደድ፤ ከነበራቸው መሰጠት ፈቀቅ አላሉም ነበር። በዚህም መንገድ፤ አገልግሎታቸው ለሰዎች ሳይሆን ለእርሱ ነበር የተደረገው። አነዚህም ነበሩ በጉን ያመለኩትና በሄደበትም ሁሉ የተከተሉት።

እኔም ገና ወደ ዙፋኑ ለመድረስ ከግማሽ በላይ በሚቀረኝ ጊዜ አንድ፣ በቃላት የሚይገለጥ ክብር ተብሎ የነበረው የመጀመሪያው የሚዕረግ ደረጃ አሁን እያለፍኋቸው ካለሁት ክብር ጋር ሲነፃፀር በውጭ ያለውን ጨለማ ይመስል ነበር። በምድር ላይ ያለው ታላቁ ውበት በሰማይ በየትኛውም ሥፍራ ለመገኘት አይመጥንም ነበር። እኔም ይህ ክፍል በቃላት የሚይገለጸው የክብር ዓለማት ወሰን መጀመሪያ ብቻ አንደሆነ ተነግሮኝ ነበር!

ወደ ዙፋኑ ያደረግሁትም ጉዞ ምናልባት ቀናት፣ ወራት ወይም አመታት ወስዶ ሊሆን ይችላል። በዚያ ቦታ ጊዜን ለመለካት የሚያስችል ምንም መንገድ አልነበረም። በዚያ የነበረውም ሰው ሁሉ ክብር ያሳዩኝ ነበር፤ የዚህም ምክንያቱ ማን መሆኔ ወይም አንዳች በሚድረኔ ሳይሆን በመጨረሻ ዘመን በሚደረገው ጦርነት ተዋጊ ስለ ነበርሁ ብቻ ነበር። በአንድ መንገድም፣ በዚህ የመጨረሻው ጦርነት ውስጥ፣ ለአያንዳንዱ ኃይልና ሥልጣን፣ ለተፈጠረ ቢሆን ወይም ገና ለሚፈጠር፣ ለዘላለምም ሁሉ ምስክር በሚሆን መልኩ የእግዚአብሔር ክብር ሊገለጥ ነበር። በዚህም ጦርነት ወቅት የመለቀሱ ክብር ይገለጣል፤ የእግዚአብሔርም ጥበብ በልዩ መንገድ ይታወቃል። በዚያ ጦርነት ውስጥ መሆንም ሊሰጡ ከሚችሉ ታላላቅ ክብሮች አንዱ ነበር።

በክርስቶስ የፍርድ ወንበር አጠገብም፣ በከፍተኛ የሚዕረግ ሥልጣን ውስጥ የነበሩት የእርሱ ዙፋን አካል በሆኑ ዙፋኖች ላይ ተቀምጠው ነበር። ከእነዚህ ዙፋኖች ዝቅተኛው አንዱ ከሚገኘውም ምድራዊ ዙፋን በጣም በብዙ አጥፍ የከበረ ነበር። በዙፋኑም ላይ ከተቀመጡት ጥቂቶቹ በምድር ላይ ባሉ ከተሞች ገዢዎች የነበሩና ቦታቸውንም በቅርቡ የሚወስዱ ነበሩ። ሌሎችም በሰማይ ጉዳዮች ላይ ገዢዎች የነበሩ ሲሆን፣ ደግሞ ሌሎችም በአካላዊ ፍጥረታት

ጉዳዮች፣ ማለትም የጥንብ ሥርዓቶች(star systems) የክዋክብት ክምችቶች(galaxies) ላይ ይገዙ ነበር።

በከተሞቹ ላይም አንዲገዙ ሥልጣን ተሰጥቶአቸው የነበሩት በክዋክብት ክምችቶች ላይ አንዱ አንዲገዙ ሥልጣን ተሰጥቶአቸው ከነበሩት በላይ የከበሩ አንደነበሩ በግልጽ የሚታይ ነበር። የአንድ ልጅ ዋጋም ከክዋክብት ክምችት ይበልጣል ምክንያቱም ጌታ ሰዎችን የዘላለም ማደሪያ ቦታው አድርጎ ስለመረጣቸው ነው። በእርሱም የክብር መገኘት ውስጥ፣ ምድር በሞላ አንደ ትቢያ ኢምንት ነበረች። ቢሆንም ግን በጣም በመገገሚያ ሁኔታ የከበረች ስለነበረች የፍጥረት ሁሉ ትኩረት በእርሷ ላይ ነበር።

የእርሱ አስደናቂ መገኘት

አሁን በዙፋኑ ፊት ስለቆመሁም ከትቢያ አንዱ አንዳነለሁ ሆኜ ይሰማኝ ነበር። ሆኖም ግን መንፈስ ቅዱስ ከመቼውም ጊዜ በላይ በታላቅ መንገድ በላይ ላይ አንደነበረም ይሰማኝ ነበር። በእርሱ ኃይል ብቻ ነበር ለመቆም የቻልሁት። እዚህም ነበር አንደ አጽናኝ የእርሱን አገልግሎት በአውነት እየተረዳሁ የመጣሁት። ምንም እንኳን መገኘቱን አብዛኛውን ጊዜ ባላስተውለውም፣ በጉዞዬ ሁሉ እየመራኝ ነበር።

ጌታም መቼም ካሰብሁት በላይ ይበልጥ ረጋ ያለና ይበልጥ የሚያስፈራ ሁለቱንም ሆኖ ነበር። በእርሱም ውስጥ በተራራው ላይ አብሮኝ የነበረውን ጥበብ አየሁት። ግልጽ ባልሆነ መንገድም ደግሞ በምድር ላይ ካሉ ብዙ ወዳጆቹ ጋር የነበረኝ መለመድም ይሰማኝ ነበር። የዚህንም ምክንያት ስረዳ በእነርሱ ውስጥ ሆኖ በተደጋጋሚ ይናገረኝ ስለነበር ነው። ደግሞም በሌሎች ውስጥ ሆኖ ወደ እኔ በመጣ ጊዜ በተደጋጋሚ ያልተቀበልሁት እርሱ አንደሆነ አወቅሁት። እኔም አንበሳንና በግን፣ አረኛውንና ሙሽራውን ሁለቱንም አየሁ፣ ነገር ግን ከሁሉም ይበልጥ አሁን እርሱን ያየሁት አንደ ፈራጅ ነበር።

በሚያስደንቀውም የጌታ መገኘት ውስጥ አንዱ አጽናኙ በኃይል ከእኔ ጋር ስለነበረ ዘና ብዬ ነበር። ጌታም በምንም መንገድ የተጨናነቅሁ አንድሆን አንደሚደፈልግ ግልጽ ነበር፤ እርሱም አውነቱን አንዳውቅ ብቻ ነበር የሚፈልገው። በጌታ ፊት መቆም አንዴት አስደናቂ ወይም አንዴት ዕረፍት

የሚሰጥ እንደነበር ለመግለጽ የሰዎች ቋንቋ በቂ አይደለም። ፍርድ መልካም ይሁን ከፍ አያልሁ የምጨነቅበትንም ቦታ አልፎው ነበር፤ ብቻ ትክክል እንደሚሆንና እኔም ዳኛዬን መተማመን አቸል እንደነበር አውቄያለሁ።

አንድ ቦታ ላይ ጌታ በዙሪያው ያሉ ዙፋኖች ተደርድረው ወደ ተቀመጡበት አቅጣጫ ተመለከተ። ብዙዎቹ ተይዘው ነበር፤ ነገር ግን ብዙዎቹም ደግሞ ባዶ ነበሩ።

ከዚያም እንዲህ ሲል ተናገረ፤ “እነዚህ ዙፋኖች በእያንዳንዱ ትውልድ መካከል በታማኝነት ላገለገሉኝ ድል ነጂዎች የተዘጋጁ ናቸው። ከእነዚህ በአንዱ ላይ ለመቀመጥ ይገባሃልን?”

እኔም በአንድ ወቅት አንድ ወዳጄ የተናገረው ነገር ትዝ አለኝ። “ሁሉን አዋቂ የሆነው አግዚአብሔር ጥያቄ በሚጠይቅህ ጊዜ መረጃ በመፈለጉ ምክንያት አይደለም።” እኔም አሁን በዙፋኖቹ ላይ ተቀምጠው የነበሩትን ተመለከትሁ። ጥቂቶቹን የአምነት ጀግኖችም ላውቃቸው ችዬ ነበር። ነገር ግን ከተቀመጡት አብዛኛዎቹ በምድር ላይ በደንብ አንጻ የሚይታወቁ ነበሩ።

በዙፋኖቹም ላይ ባሉት አብዛኛዎቹ ሕይወታቸውን በሙሉ በሚይታወቅ ሁኔታ የጨረሱ ሚሲዮናውያን ነበሩ። እነርሱም በምድር ላይ ለመታወስ በጭራሽ ግድ አላላቸውም ነበር፤ ነገር ግን በአርሱ ለመታወስ ብቻ የፈለጉ ነበር። እኔም ጥቂት ባለጠጎች የነበሩና በተሰጣቸውም ላይ ታማኝ የነበሩ ገዢዎችን በማየቴ በጥቂቱ ተገርሜ ነበር። ሆኖም ግን፣ ታማኝ፣ የሚጸልዩ ሴቶችና እናቶች ከመንኛውም ነጠላ ቡድን የሚበልጠውን ዙፋኖች የያዙ ይመስል ነበር።

እኔም ራሴን በዙፋኑ ላይ ለመቀመጥ እንደሚገባኝ አቆጥር እንደሆነ በማስመልከት ጌታ ላቀረበልኝ ጥያቄ “አዎ” ብዬ ልመልስ የምቸልበት ምንም አይነት መንገድ አልነበረም። አዚያ ከነበሩት በማናቸውም አጠገብ ለመቀመጥ የሚገባኝ አልነበርሁም። እኔም በሰማይ ሆነ በምድር ለሚገኝ ከፍተኛ ሽልማት ለመወዳደር እድል ተሰጥቶኝ እንደነበርና እኔም ወድቄ እንደነበር አወቅሁ። እኔም ተስፋ እንደሌለኝ አስቤ ነበር፤ ነገር ግን ገና አንድ ተስፋ አለ። ምንም እንኳ አብዛኛው ሕይወቴ በውድቀት የተሞላ ቢሆንም በምድር ያለኝን ሕይወት ከመጨረሴ በፊት እዚህ በመምጣቴ በጣም ደስተኛ ነበርሁ።

እኔም እንደመገባኝ በተናዘዘሁ ጊዜ፣ ጌታ እንዲህ በማለት ጠየቀኝ፤
“ግን ይህን መቀመጫ ትፈልጋለህ?”

“በሙሉ ልቤ አፈልጋለሁ፤” በማለት መለስሁኝ።

ከዚያም ጌታ የተደረደሩትን ዙፋኖች ተመለከተና እንዲህ በማለት ተናገረ፤
“እነዚያ ባዶ መቀመጫዎች በመገንጠል ትውልድ መካከል ሊሞሉ ይችሉ
ነበር። እኔም ስሜን ለመጠራ ስለያንዳንዱ ሰው በዚህ እንዲቀመጥ ግብዣን
አድርጌ ነበር። መቀመጫዎቹም እስከ አሁን ከፍት ናቸው። አሁን የመጨረሻው
ጦርነት መጥቷል፤ እናም ብዙዎች ኋለኞች ፊተኞች ይሆናሉ። እነዚህ
መቀመጫዎቹም ጦርነቱ ከመጠናቀቁ በፊት ይሞላሉ። እዚህ የሚቀመጡትም
በሁለት ነገሮች ይታወቃሉ፤ አነርሱም የትህትናን መጎናጸፊያ ያደርጋሉ፤ የእኔም
መልክ ይኖራቸዋል።

“አንተም አሁን ይህ መጎናጸፊያ አለህ። እርሱን መጠበቅ ከቻልህና
በጦርነቱ ውስጥም ካልጣልሽው፣ በምትመለስበት ጊዜ እኔን መመስል ደግሞ
ይኖርሃል። ከዚያም ከእነዚህ ጋር ለመቀመጥ የተገባህ ትሆናለህ ምክንያቱም እኔ
የተገባህ ስለመደርግህ ነው። ሥልጣንና ኃይል ሁሉ ለእኔ ተሰጥቶኛልና፤ እኔ
ብቻም ይህን ላደርግ እችላለሁ። አንተም ሙሉ በሙሉ በእኔ በምትኖርበት ጊዜ
ብቻ ታሸንፋለህ፤ በእኔም ሥልጣን ውስጥ የታመንህ ትሆናለህ። አሁን ዞር በል እና
የቤቴን ሰዎች ተመልከት።”

እኔም ዞር አልሁና በመጣሁበት አቅጣጫ ወደ ኋላ ተመለከትሁ። በዙፋኑ
ፊት ቆሜም ከፍሱን በሙሉ ማየት አቸል ነበር። አስደሳቹ አይታ ሊገለጽ
ከሚችለው በላይ የከበረ ነበር። ሚሊዮኖች የሚዕረግ ደረጃዎችን ሞልተው
ነበር። በዝቅተኛው ሚዕረግ የሚገኘው እያንዳንዱ ሰው ከመገንጠል ሠራዊት
የበለጠ የከበረና በኃይልም የሚበልጥ ነበር። አንደዚህ ያለው የክብሩ አይታ
ለፋትም ከእኔ የመቀበል ችሎታ በላይ በጣም ታላቅ ነበር። ቢሆንም ግን፣
ከታላቁ ክፍል የተያዘው በጣም ትንሽ ቦታ እንደነበር ማየት አቸል ነበር።

የእንባ ጽዋ

በዚያም ተመልክኜ ወደ ጌታ ስመለከት በዓይኖቹ ላይ አንባ በመየቱ በጣም ተደነቅሁ። እርሱም ከራሱ በስተቀር እዚህ ከእያንዳንዱ ዓይን ላይ አንባን ሁሉ አብሶ ነበር። አንባውም በጉንጮቹ ላይ አየወረደ እያለ በእፍኙ ያዘው። በዚያም ስእኔ አቀረበልኝ።

“ይህ የእኔ ጽዋ ነው። ከእኔ ጋር አብረህ ትጠጣቀለህን?”

እኔም ላለመቀበል የምቸልበት ምንም ዓይነት መንገድ አልነበረም። እርሱም ወደ እኔ መየቱን ሲቀጥል የእርሱ ታላቅ ፍቅር ይሰማኝ ጀመር። እኔም የነበርሁትን ያህል ሰነፍ ብሆንም አንጻ፤ እርሱ ግን እስከ አሁን ይወደኝ ነበር። የነበርሁትንም ያህል የመገባኝ ብሆንም፤ ወደ እርሱ ግን እንድቀርብ ይፈልግ ነበር። በዚያም አንዲህ በመለት ተናገረኝ፤

“እኔም እነዚህን ሁሉ አሁን አንተ ልትረዳው በመታቸል ፍቅር አውዳቸዋለሁ። እዚህ መምጣት የነበረባቸውን ነገር ግን ያልመጡትንም ደግሞ አውዳቸዋለሁ። እኔም አንዱ ጠፍቶ የነበረውን ለመገኘት ዘጠና ዘጠኙን ትቼ ከእርሱ በኋላ አሄድ ነበር። አረኞቹ አንዱን ትተው እስከ አሁን ከጠፉት ከዘጠና ዘጠኙ ኋላ አይሄዱም። እኔም የጠፋውን ለመገኘት ነበር የመጣሁት። አንተም ለመሄድና የጠፉትን ለመገኘት የእኔን ልብ ትካፈላለህ? ይህንን አዳራሽ ለመሙላት ትረዳለህ? እነዚህን ዙፋኖችና በዚህ አዳራሽ ያለውን ሌላ እያንዳንዱን መቀመጫ ለመሙላት ትረዳለህ? ወደ ሰማይ፣ ወደ እኔና ወደ አባቴ ደስታን ለመገኘት ይህን ፍለጋ ትወስዳለህ?”

“ይህም ስእኔ ለራሴ ቤት ሰዎች ፍርድ ነው፣ የእኔም የራሴ ቤት ሙሉ አይደለም። የመጨረሻውም ጦርነት ቤቴ ሙሉ እስከመጣህ ድረስ አይጠናቀቅም። ያኔ ብቻ ነው ለእኛ ምድርን ለመቤዝትና ክፍውን ከፍጥረቴ ለመስወገድ ጊዜው የመጣው። አንተም ጽዋዬን ከጠጣህ የጠፉትን እኔ በምወዳቸው መንገድ ትወዳቸዋለሁ።”

እርሱም እንደዚያ ያለ ክብር በሞላበት አዳራሽ ቦታ ሲገኝለት የመጣቸው የመገናኛ ተራ ጽዋ ወሰደና፣ አንባውን በዚያ ውስጥ አኖረው። በዚያም ስእኔ ሰጠኝ። እኔም እንደዚያ ያለ በጣም የመገናኛ ምንም ነገር በጭራሽ ቀምጦ

አላውቅም! እኔም ሙሉውን፣ ወይም አብዛኛውን እንጂ፣ ልጠጣ የምቸልበት ምንም ዓይነት መንገድ እንደሌለ አውቄ ነበር፣ ነገር ግን የምቸለውን ያህል ሁሉ ለመጠጣት ወስኜ ነበር። ጌታም፣ በመጨረሻ የአንባ ወንዞች በእኔ እንደሚፈሉ አስኪመስለኝ ድረስ አንባዬ ፈንድቶ እንደዚያ አስካለቅስ ድረስ በትዕግስት ይጠብቀኝ ነበር። እኔም የሚለቅሰው ለጠፉት ነበር፣ ነገር ግን በይበልጥ የሚለቅሰው ለጌታ ነበር።

እኔም ታላቁን ሕመም ከዚያ በላይ መቀበል አልቻልሁም ነበርና፣ ዓይኖቼን በማንከራተት ወደ እርሱ ተመለከትሁኝ። ከዚያም የእርሱ ሰላም ይሞላኝ ጀመር፣ ከእርሱ ጽዋ በጠጣሁ ጊዜ በውስጤ ከፈነዳው የእርሱ ፍቅር ጋርም አብሮ ይፈስ ነበር። እንደዚያም በጣም የሚያስደስት ምንም ነገር በጭራሽ ተሰምቶኝ አያውቅም ነበር። ይህም ለዘላለም የሚፈልቅ የሕይወት ውሃ እንደነበር አወቅሁ።

ከዚያም በውስጤ የሚፈሰው ውሃ ልክ በአሳት እንደተያያዘ ዓይነት ሆኖ ይሰማኝ ነበር! የእርሱንም ክብር ታላቅነት ማወጅ መጀመር ካልቻልሁ ይህ አሳት እንደሚያቃጥለኝ ይሰማኝ ጀመር። እኔም ለመስበክ፣ እርሱን ለመምለክና የምተነፍሰውን እያንዳንዱን ትንፋሽ ለእርሱ ወንጌል ጉዳይ ለመተንፈስ የነበረኝን ብርቱ መሻት ዓይነት በጭራሽ ተሰምቶኝ አያውቅም ነበር።

“ጌታ ሆይ!” በማለት ከእርሱ በቀር ሁሉንም በመርሳት ጮኸሁ። “እኔም አሁን ይህ የፍርድ ዙፋን የጸጋውም ዙፋን ደግሞ እንደሆነ አውቄአለሁና፣ አንተን ለማገልገል አሁን ጸጋህን አጠይቃለሁ! ሩጫዬንም ለመጨረስ ጸጋህን አጠይቃለሁ። ሕይወቴን በጣም ካበላሹት የተሳሳቱ አመለካከቶችና ራስ ወዳድነት መዳን አቸል ዘንድ አንተን እንደዚህ እንደወድህ ጸጋህን አጠይቅሃለሁ።

“አሁን የሚሰማኝም ይህ ፍቅር ሳያቋርጥ በልቤ ውስጥ መፍሰስ እንዲቸል ከራሴና ከልቤ ክፋት መዳን እንዲሆንልኝ ወደ አንተ አጮኸኩለሁ። የአንተንም ልብ፣ የአንተንም ፍቅር እንድትሰጠኝ አጠይቅሃለሁ። በኃጢአቴ እንዲወቅሰኝና በአውነት አንተ እንዲሁ እንዳለህ እንዲመሰክርልኝ የመንፈስ ቅዱስን ጸጋ አጠይቅሃለሁ። የዚህን ፍርድ አውነታ እንድሰብክና ወደ አንተ ለመመጣትም ያዘጋጀኸውን በሙሉ እንድመሰክር ጸጋህን ሰጠኝ። እነዚህንም ባዶ ዙፋኖች እንዲይዙ ከተጠሩት ጋር በሕይወት ጎዳና ላይ የሚጠብቁቸውን

የመደደፋፋይ ቃሎች በመስጠትና ለመድረግም የተጠሩበትን እንዲያደርጉ አምነት በመጨመር እንዳካፍላቸው አስምንሃለሁ። ጌታ ሆይ፣ ለዚህ ጸጋን አስምንሃለሁ!”

መላክ

በዚያም ጌታ ተነስቶ ቆመ፣ መሞት አስከምቻለው ድረስ በዙፋኖቹ ላይ የተቀመጡትም ደግሞ ተነስተው ቆሙ። ዓይኖቹም በዚህ በፊት አይቼው በመላውቀው የአላት ነበልባል ይነዱ ነበር።

“አንተም ለጸጋ ወደ እኔ ጮኸሃል። ይህንንም ጥያቄ በጭራሽ አልከለክልም። አንተም ትመለሳለህ፣ መንፈስ ቅዱስም በአንተ ጋር ይሆናል። አንተም በዚህ ጭክናዬንና ምህረቴን ሁለቱንም አይተሃል። በሕይወት ጎዳናም ላይ መቆየት በፈለግህ ሁለቱንም መገታወስ ይኖርብሃል። አውነተኛ የእግዚአብሔር ፍቅር የእግዚአብሔርንም ፍርድ ይጨምራል። አንተም ደግነቴንና ጭክናዬን ሁለቱንም መወቅ ይኖርብሃል ወይም በመላት ትወድቃለህ። አንተም ሁለቱንም አንድታውቅ በዚህ የተሰጠህ ጸጋ ይህ ነው። በወንድሞችህ ጋር በዚህ የነበሩህ ንግግሮች የእኔ ጸጋ ነበሩ። አስታውሳቸው።”

ሰይፍንም ወደ ልቤ፣ በዚያም ወደ አፌ፣ በዚያም ወደ አጆቹ አመለከተ። እንደዚያም ባደረገ ጊዜ አላት በሰይፍ ወጥታ አቃጠለችኝ። ሕመሙም በጣም ኃይለኛ ነበር። “ይህም ደግሞ፣ ጸጋ ነው።” በመለት ተናገረኝ። “አንተም ለዚህ ሰዓት በተዘጋጁት በብዙዎቹ አንዱ ብቻ ነህ። በዚህ ስላየኸው ሁሉ ለበክና ጻፍ። እኔም ለአንተ የነገርሁህን ለወንድሞቼ ንገራቸው።

“ሂድና መሪዎቹን ለመጨረሻው ጦርነት ጥራ። ሂድና ደካሞችንና የተጨቆኑትን፣ መበለቆችንና ድሃ አደጎችን ተመገትላቸው። ይህ የእኔ መሪዎች ተልዕኮ ነው፣ እናም እነርሱን የምታገኛቸው እዚያ ነው። ልጆቼ በሰማይ ካሉ ከወቅቱት ይልቅ ለእኔ የተወደዱ ናቸው። በጎቼን መግብ። ታናናሾቼንም ተመልከት። በሕይወት ይኖሩ ዘንድ የእግዚአብሔርን ቃል ሰጣቸው። ወደ ጦርነትም ሂድ። ሂድ፣ ወደ ኋላም አታፈግፍግ። እኔም በቶሎ ስለምመጣ በቶሎ ሂድ። ታዘዘኝና የመምጫዬን ቀን አሳጥር።”

ከዚያም ብዙ መላእክት መጡና አጅቦው ከዙፋኑ አያራቁ ወሰዱኝ።
መሪያቸውም ከጎኔ አየሄደ አንዲህ ሲል ይናገረኝ ጀመር።

“እርሱም አሁን የቆመ፣ የመጨረሻው ጦርነት አስከሚያልቅ ድረስ
አይቀመጥም። ጠላቶቹ ከአግሩ ስር አስከሚረገጡባት አስከዚያች ሰዓት ድረስ
ተቀምጦ ነበር። አሁን ጊዜው መጥቷል። ከመስቀሉ ሥቃይ ምሽት አንስቶ
በዝግጁነት የቆሙት ሌጌዎን(ብዙ) መላእክት አሁን በምድር ላይ ተለቅቀዋል።
የሲኦልም መንጋ ደግሞ ተለቋል።

“ይህም ጊዜ ፍጥረት ሁሉ ሲጠብቀው የነበረው ጊዜ ነው።” በመለት
ንግግሩን ቀጠለ። “የእግዚአብሔር ታላቅ ሚስጥር በቅርቡ ይጠናቀቃል። እኛም
አሁን አስከመጨረሻው ድረስ እንዋጋለን። እኛም ከአንተና ከወንድሞችህ ጎን
በመሆን እንዋጋለን።

ክፍል አምስት

ድል ነሺዎቹ

እኔም ከፍርድ ወንበር አየራቅሁ መሄዴን ስቀጥል የሆነውን ነገር በሙሉ መሰላሰል ጀመርሁ። እርሱም በጣም የሚያስፈራና የሚያስደንቅ ሁለቱንም ነበር። ፈታኝና ልብ የሚያርድ የነበረውን ያህል መቼም ከነበረኝ ይልቅ ይበልጥ መተማመን እንዲሰማኝም አድርጎ ነበር። በመጀመሪያ፣ አንዲት ሐሳብ እንዲለመደበኛ እስከመጣኛል ድረስ በጣም በብዙዎች ፊት እርቃኔን እስከመሆን መገፈፌ፣ ቀላል አልነበረም። ነገር ግን የራሴን ነፍስ እያነጻ እንደነበረ አውቄ ልክ ዘና ባልሁና በተቀበልሁት ጊዜ፣ በጣም ጥልቀት ባለው ሁኔታ ነጻ የሚያወጣ እየሆነ ይመጣ ነበር። ምንም የምደብቀው ነገር አለመኖሩም በጣም ከባዱን ቀንበርና በጣም ጠንካራውን ሰንሰለት እንደመጣል ነበር። እኔም ከአሁን በፊት በጭራሽ ተንፍሼው እንደመላውቅ መተንፈስ የቻልሁ እስኪመስለኝ ድረስ ይሰማኝ ጀመር።

ይበልጥ እየቀለለኝ በመጣሁ ቁጥርም፣ አእምሮዬ ይበልጥ አየሰፋ የሚመጣ ይመስል ነበር። ከዚያም የሰው ቃላትም ሊገልጹት በማይችል ሁኔታ ግንኙነት አየተካሄደ እንደሆነ ይሰማኝ ጀመር። እኔም የሐዋርያው ጳውሎስን ሊገለጽ የማይቻለውን ቋንቋ ስለሰማበት የሠስተኛ ሰማይ ጉብኝቱ የተናገረውን አሰብሁ። ማንኛውንም ዓይነት የሰውን ግንኙነት ገደብ በጣም የሚያልፍ መንፈሳዊ ግንኙነት ነው። የሰው ቃላትም ማቅረብ ከሚችሉት በላይ በጣም የላቀና ትርጉምም የሚሰጥ ነው። በአንድ መንገድም ልብና አእምሮ በአንድነት የሚያደርጉት ገጸህ ግንኙነት ስለሆነ፣ ከዚህ ገጸህና የተነሣ ምንም ዓይነት ያለመግባባት የሚፈጠርበት ዕድል የለም።

በክፍሉ ውስጥ የነበረ አንድን ሰው ስመለከትም፣ ልክ እርሱ እኔን መረዳት እንደሚችለው ሁሉ እኔም እርሱ የሚያስበውን መረዳት ጀምሬ ነበር። ጌታንም በተመለከትሁበት ጊዜ በተመሳሳይ መንገድ መረዳት ጀምሬ ነበር። ቃላቶችንም መጠቀም ቀጥለን ነበር። ነገር ግን የእያንዳንዱ ቃል ትርጉም ጥልቀት የትኛውም ዓይነት መዝገበ ቃላት እስከ አሁን ሊይዘው ከቻለው በላይ ነበር። አእምሮዬም ነጻ ሆኖ ስለነበር ችሎታው በብዙ ዕጥፍ ጨምሮ ነበር። በፊት ከነበረኝም ከማንኛውም ዓይነት ልምምድ በላይ በጣም አስደላች ነበር።

የመንፈስ ግንኙነት

ጌታም ደግሞ በእርሱ ጋር የነበርሁትን ያህል በዚህ መንገድ በእኔ ጋር መገናኘት መቻሉን እንደተደሰበት ግልጽ ነበር። ለእርሱ የእግዚአብሔር ቃል መሆን ምን ማለት እንደሆነ በአሁን በፊት እንደዚህ በጥልቀት አልተረዳሁትም ነበር። ኢየሱስ፣ የእግዚአብሔር በፍጥረቱ ጋር መገናኛው ነው። የእርሱም ቃል ሕይወትና መንፈስ ነው። ትርጉሙና ኃይሉም እኛ በዚህ ዘመን ባሉን ገለጻዎች በእጅግ ይበልጣል።

የሰዎች ቃላት፣ በጣም ጥልቀት የሌለው የመንፈስ ግንኙነት ናቸው። እግዚአብሔር የፈጠረን ከሰዎች ቃላት በጣም በሚበልጥ ደረጃ ግንኙነት ማድረግ እንድንችል አድርጎ ነበር፤ ነገር ግን በመጀመሪያው ውድቀትና በባቢሎን ውድቀት ምክንያት ይህን ችሎታ አጣን። እኛም ይህንን መልስን ማግኘት እንክንችል ድረስ ልንሆን የተፈጠርነውን መሆን አንችልም፤ ይህንንም ማግኘት የምንችለው በእርሱ መገኘት ውስጥ ነጻ በምንሆንበት ጊዜ ብቻ ነው።

የአዳም መተላለፍ በእግዚአብሔር እንዲደበቅ ባደረገው ጊዜ፣ ሰው ሊሆን ከተፈጠረበት በጣም ከባድ የሆነ ማፈንገጥ መጀመሪያ እንደነበር መረዳት ጀመርሁ።

እርሱም በአእምሮ ብስለትና በመንፈሳዊ ብቃቶቻችን በፍተኛ የሆነ መቀነስን አምጥቶብናል። እነዚህም ሊመለሱልን የሚችሉት “ከተደበቅንበት ስንወጣና” በእውነት የተገለጥን (transparent) በምንሆንበት ጊዜ ብቻ ነው። ይህም ማለት ራሳችንን ለእግዚአብሔርና ለእያንዳንዳችን ማሳየት ማለት ነው። የጌታንም ክብር “በማይጋረድ ፊት” በያዝነው መጠን ነው እርሱን ወደ መመስል እየተቀየርን የምንመጣው። በመደበኛነት ምክንያት የተጋረዱት መጋረጃዎች የግድ መገፈፍ ይኖርባቸዋል።

አዳም በኃጢአት ከመተላለፉ በኋላ የቀረበለት የመጀመሪያው የጌታ ጥያቄ፣ “ወይት ነህ?” የሚል ነበር። በተመሳሳይ መንገድ፣ እኛም ወደ እርሱ ሙሉ በሙሉ ልንመለስ ከሆነ ልንመልሰው የሚገባ የመጀመሪያ ጥያቄ ነው። በእርግጥ ጌታ አዳም የት እንደነበረ አውቋል። ጥያቄው ለአዳም ሲባል የቀረበ ነበር። ያም ጥያቄ የእግዚአብሔር ሰውን ፍለጋ መጀመሪያ ነበር።

የመጠኑ ታሪክ የአግዚአብሔር ሰውን ፍለጋ አንጂ፣ የሰው አግዚአብሔርን ፍለጋ አይደለም። ይህንን ጥያቄ ሙሉ ለሙሉ መመለስ በምንቸልበት ጊዜና በአግዚአብሔር ጋር ባለን ግንኙነት የት አንዳለን ስናውቅ ሙሉ በሙሉ ወደ አርሱ አንመለላለን። ነገር ግን የዚህን ጥያቄ መልስ ማወቅ የምንችለው በአርሱ መገኘት ውስጥ በምንሆንበት ጊዜ ብቻ ነው።

አርሱም በጌታ የፍርድ ወንበር ፊት የነበረኝ መላ ልምምድ ዋነኛ ፍሬ ነበር። ጌታም ስለ እኔ ሊታወቅ የሚችለውን በሙሉ ከወዲሁ አውቆት ነበር። ያ ሁሉ ልምምድ የት አንደነበርሁ አውቅ ዘንድ ለእኔ ሲባል ነበር። ያም ሁሉ እኔን ከተደበቅሁበት፣ ከጨለማ ወደ ብርሃን ለማውጣት ነበር።

ደግሞም ጌታ ከሕዝቡ ጋር አንድ ለመሆን ምን ያህል አንደሚፈልግ መረዳት ጀመርሁ። በመላው ፍርድ ውስጥም፣ ከአርሱ ጋር ባለው ኅብረት ነገሮች ጥሩ ወይም መጥፎ ሆነው አንዳሉ አንድመለከት አየሞከረ አልነበረም። ጌታም እኔ ከመፈልገው በላይ አየፈለገኝ ነበር። ፍርዱም ነጻ አውጥቶኛል፣ በዓለምም ላይ ያለው ፍርድ ዓለምን ነጻ ያወጣታል።

በዚህ ዓለም ያለው ጨለማ ከውድቀት በኋላ ወዲያው በጀመረው ከፍተኛ የመሸሸግ ፍላጎት ምክንያት አንደቀጠለ ነው። “ብርሃን መመላለስ” የተወሰኑ አውነቶችን ብቻ ከማወቅና ከመታዘዝ ይበልጣል። አርሱም አውነት መሆንና ለመሸሸግም ባለ ከፍተኛ ፍላጎት ነጻ መውጣት ነው። የፍርድ ቀን በመረመጣበት ጊዜ ከመሸሸጊያ ቦታው የአዳምን የመጨረሻ ነጻ መውጣት ያመጣል። አርሱም የአዳም የመጨረሻ ነጻ መውጣት ብቻ ሳይሆን፣ ነገር ግን በአዳም ምክንያት ለእስራት ተጋልጦ የነበረው ፍጥረትም ደግሞ ነጻ መውጣት ይጀምራል።

“ብርሃን መመላለስ” ማለት በአግዚአብሔር ወይም ከሌላ ከማንኛውም ሰው በአሁን በኋላ አለመሸሸግ ነው። ከውድቀት በፊት የነበረው የአዳምና የሔዋን ራቁትነት አካላዊ ብቻ አልነበረም፣ መንፈሳዊም ጭምር አንጂ። ድነታችንም ሙሉ በመሆንበት ጊዜ አንዲህ ያለውን ግልጽነት አንደገና እናውቃለን። ለሌሎች ሙሉ በሙሉ ግልጽ መሆን በዚህ ዘመን አንዳሉ አንዲ የሚኖሩባቸውን ዓለማት ይከፍታል። ይህንን ነው ሰይጣን በአዲሱ ዘመን አንቅስቃሴ(New Age Movement) ውስጥ ለመለመስል የሚሞክረው።

ጥበብ ተመለሰ

እኔም የተማርሁትን ሁሉ አያሰላሰልሁ ስራመድ ላለ በድንገት ጌታ እንደገና በጥበብ መልክ በአጠገቤ መጣ። እርሱም አሁን የመጣው፣ በፍርድ ወንበር በነበረበት ጊዜ እንዲህ ሳይቀር፣ መቼም ካየሁት በላይ በጣም የከበረ ሆኖ ነበር። እኔም መደነቅና ከመጠን ያለፈ ደስታ ሁለቱም ያዘኝ።

“ጌታ ሆይ፣ እንደዚህ ሆነህ ከእኔ ጋር አየተመለስህ ነው?” በመላት ጠየቅሁ።

“እንደዚህ ሆኜ ሁልጊዜ ከአንተ ጋር አሆናለሁ። ሆኖም ግን አሁን እኔን ከምታይበት መንገድ በላይ እንዲልህ ልሆንልህ አፈልጋለሁ። አንተም እዚህ ደግነቴንና ጭክናዬን አይተሃል፣ ነገር ግን ገና ሙሉ ለሙሉ እንደ ጻድቅ ፈራጅ አላወቅኸኝም።”

ይህም በጣም አስደነቀኝ። እኔም እስከ አሁን በእርሱ የፍርድ ወንበር ፊት በቀላሉ የመገመት ጊዜ አጥፍቼ የተማርሁት ሁሉ ከእርሱ ፍርድ ጋር የተያያዘ እንደሆነ ተሰምቶኝ ነበር። እርሱም ይህ አስኪጠራኝ ቆይቶ አለና ከዚያ እንዲህ ሲል ቀጠለ።

“እውነትን በተረዳህ ጊዜ የሚመጣ ነጻነት አለ፣ ነገር ግን ማንኛውም እኔ ነጻ የመጣው በእርግጥ ነጻ ነው። የእኔ መገኘት ነጻነትም እውነትን ከመጣቅ ብቻ እጅግ ይልቃል። አንተም በእኔ መገኘት ውስጥ ነጻነትን ተለመደሃል፣ ነገር ግን አንተ ስለእኔ ፍርዶች የምትረዳው ገና በጣም ብዙ አለ። እኔም በምፈርድበት ጊዜ ለመኮነን ወይም ለመጽደቅ አየፈለግሁ አይደለም፣ ነገር ግን ጽድቅን ለመጠጣት ነው። ጽድቅም ከእኔ ጋር በኅብረት በመሆን ብቻ ይገኛል። ያም ሰዎችን ወደ እኔ ኅብረት የሚያመጣ የጽድቅ ፍርድ ነው።

“ቤተ ክርስቲያኔም አሁን አፍረትን ተከናኝባለች ምክንያቱም ፈራጆች ስላሉት ነው። ፈራጆችም የሌላት እኔን እንደ ፈራጅ ባለመጣቱ ምክንያት ነው። እኔም ፍርዴን የሚያውቁ ፈራጆችን ለሕዝቤ አሁን አስነሳለሁ። እነርሱም

በሰዎች ወይም በጉዳዮች ላይ ብቻ አይበይኑም፤ ነገሮችን ተክክል ያደርጋሉ፤ ይህም ማለት ከእኔ ጋር ወደመስማማት ያመጡአቸዋል።

“እኔም ለኢያሱ እንደ ሠራዊት አለቃ በተገለጥሁበት ጊዜ፣ ለእርሱ ወይም ለጠላቶቹ እንዳልመጣሁ አውጄ ነበር። እኔ በጭራሽ ለመወገን አልመጣም። እኔም በምመጣበት ጊዜ፣ የበላይነትን ለመውሰድ እንጂ ለመወገን አይደለም። እኔም በእስራኤል ፊት እንደ ሠራዊት አለቃ ሆኜ የተገለጥሁት ወደ ተስፋዎ ምድር መግባት እንድትችል ነበር። ቤተ ክርስቲያንም አሁን ወደ ተስፋዎ ምድር ልትገባ ነውና፤ እኔም እንደገና እንደ ሠራዊት አለቃ ልገለጥ ነው። በምገለጥበትም ጊዜ፣ ሕዝቤን በወንድሞቻቸው ላይ ወገን እንዲለዩ የሚያስገድዱአቸውን በሙሉ አስወግዳለው።

“የእኔን ሕዝብ የሚያካትቱ ቢሆኑም እንኳ የእኔ ፍርድ በሰው ግጭቶች ውስጥ አይወግንም። ለእስራኤል አደርግ የነበረውንም፣ እነርሱን ባለመቃረን፣ ለጠላቶቻቸውም ደግሞ አደርገው ነበር። አንተም ከምድራዊና ጊዜያዊ አይታዎች አንጻር ብቻ በመሞትህ ምክንያት የእኔን ፍርድ አታይም። አንተም በእኔ ሥልጣን ለመመላለስ ፍርዴን ማየት ይኖርብሃል ምክንያቱም ጽድቅና ፍርድ የዙፋኔ መሠረት ናቸው።

“እኔም ለመረጥሁት ሕዝብ ጽድቅን እጨምርበታለሁ። ነገር ግን በምድረብዳ ውስጥ እንደነበረችው እስራኤል፣ ታላላቆቹ የቤተ ክርስቲያን ጊዜ ቅዱሳን እንኳ ራሳቸውን ከእኔ መንገድ ጋር ያስተካከሉት ጥቂት ጊዜ ብቻ ነው። ወይም በጥቂቱ የአእምሮና የልባቸው ክፍል ነው። እኔም ለእነርሱ አይደለሁም ወይም በጠላቶቻቸውም ላይ አይደለሁም፤ ነገር ግን ጠላቶቻቸውን ለመሞት ሕዝቤን ለመጠቀም እመጣለሁ። እኔም ሰዎችን ሁሉ እውዳለሁና ሁሉም እንዲድኑ አሻለሁ።”

ጠላት የሚጠቀምባቸው ወንድሞች

እኔም በተራራው ላይ ስለተዋጋነው ታላቅ ውጊያ ማሰብ ማቆም አልቻልሁም ነበር። እነርሱን የተቆጣጠራቸውን ክፉ ስንዋጋ ብዙዎቹን የራሳችንን ወንድሞች አቁስሰን ነበር። ከእነርሱም ብዙዎቹ እርሱ

እየተጠቀመባቸው ወይም እንደ አርሱ አስረኞች ተይዘው ገና በጠላት ሠፈር ነበሩ። እኔም የሚቀጥለው ጦርነት ተመልሰን እንደገና ከራሳችን ወንድሞች ጋር ይህንን በማለት ማሰብ ጀመርሁ። ጌታም ይህንን ሳሰላሰል ዝም ብሎ ይመለከተኝ ነበር፤ ከዚያም እንዲህ በማለት ቀጠለ።

“የመጨረሻው ጦርነት እስከሚያበቃ ድረስ ሁልጊዜ ከወንድሞቻችን ጠላት የሚጠቀምባቸው ጥቂቶች ይኖራሉ። ነገር ግን ለዚያ አይደለም አሁን ይህንን የምነግርህ። ጠላት ወደ ራስህ ልብና አእምሮህ እንዴት እንደሚገባና እንደሚጠቀምብህ እንድታይ ለመርዳት ነው ይህንን የምነግርህ! አሁንም እንኳ ገና ሁሉንም ነገር እኔ እንደማየው አታይም።

“ይህም በሕዝቤ ዘንድ የተለመደ ነው። በዚህ ዘመን፣ ታላላቅ መሪዎቹ እንኳ ከእኔ ጋር በስምምነት የሚሆኑት አልፎ አልፎ ብቻ ነው። ብዙዎች መልካም ሥራን አያደረጉ ነው፤ ነገር ግን እኔ እንዲያደርጉ የጠራኋቸውን የሚያደርጉ በጣም ጥቂቶች ናቸው። ይህም በአብዛኛው በእናንተ መካከል ያለ መከፋፈል ውጤት ነው። እኔም ከየትኛውም ቡድን ጋር ወገን ለመውሰድ አልመጣም፤ ነገር ግን ወደ እኔ ወገን የሚመጡትን አጣራለሁ።

“አንተም ስለ አንድ ሰው አካላዊ በሽታ ወይም ሌላ ስነ-ምግባር ስላልታወቀው ነገር የአውቀት ቃል በምስጥህ ጊዜ ትደነቃለህ። ይህም አውቀት የሚመጣው አንተ ልቤን በጥቂት ደረጃ ብቻ በምትነካበት ጊዜ ነው። እኔ ሁሉን ነገር አውቃለሁ። አንተም የእኔ ልብ በሙሉ ቢኖርህ ኖሮ፣ ልክ እዚህ መለማመድ እንደጀመርኩት ስለምታገኘው ስለእያንዳንዱ ሰው ሁሉንም ነገር ማወቅ ትችል ነበር። አንተም ሰዎችን ሁሉ እኔ እንደማያቸው ታይ ነበር። ነገር ግን ከዚያም በኋላ እንኳ፣ በእኔ ውስጥ ሙሉ በሙሉ ለማደር የሚቀር ነገር ይኖራል። እንደዚህ ያለውን አውቀት እንዴት በትክክል መጠቀም እንዳለብህ እንድታውቅ የእኔ ልብ ቢኖርህ ያስፈልጋል። ያን ጊዜ ብቻ የእኔ ፍርድ ይኖርሃል።

“እኔም ልቤን ባወቅኸው መጠን ብቻ መለኮታዊ በሆነው አውቀቴ ላይ ላምንህ እችላለሁ። ለቤተ ክርስቲያን የለቀቅሁት የመንፈስ ስጦታዎች ሊመጣ ያለውን ጊዜ ኃይላት የሚያሳዩ ጥቂት ምልክቶች ናቸው። እኔም አንተን የዚህ ጊዜ መልእክተኛ እንድትሆን ጠራሁሁ፤ ስለዚህ አንተም የጊዜውን ኃይላት በሚገባ ማወቅ ይኖርብሃል። ስጦታዎቹንም በትጋት መሻት ይገባሃል ምክንያቱም እነርሱ

የእኔ አካል ናቸው፤ አንተም እኔን መመስል እንድትችል ለአንተ ሰጥቻቸዋለሁ። አንተም የእኔን ልብ፣ የእኔን መንገዶች፣ የእኔን አላማዎች፣ ለመወቅ በመፈለግህ ትክክል ነህ፤ ነገር ግን ልቤን ለመወቅ ደግሞ በትጋት መሻት ይኖርብሃል። ልቤንም በመታወቅበት ጊዜ፣ በዚያ የልብህ ዓይኖች ይከፈታሉ። በዚያም እኔ እንደመይ ታያለህ፤ እኔም የመደርገውን ታደርጋለህ።

“እኔም አብዛኛውን ሊመጣ ያለውን ጊዜ ኃይላት ለቤተ ክርስቲያኔ በሐላፊነት ልሰጥ ነው። ሆኖም ግን፣ በታላቅ ኃይል በመታመኑት ላይ በተደጋጋሚ የመረመጣ መሳት አለ። እኔም አሁን ላላይህ ያለውን ካልተረዳህ፣ አንተም ደግሞ በዚህ መሳት ትወድቃለህ።

“አንተም ጸጋዬን ጠይቀሃል፣ እኛም ይሰጥሃል። በሕይወት ጎዳና ላይ የመጠብቅህ የመጀመሪያው ጸጋም አሁን ያለህበትን የመሳት ደረጃ መወቅ ነው። መሳትም እኔ እንደመረዳው አንተ የመታረዳውን መገኛውንም ነገር ያጠቃልላል። አሁን ያለህንም የመሳት ደረጃ መወቅ ትህትናን ያመጣል፣ እኔም ጸጋዬን የመሰጠው ስትሁት ነው።

“ለዚያም ነው ‘ከባሪያዬ በቀር ዕውር መካኑ?’ ያልሁት። ለዚያም ነው እንደገና ለፈረሳውያን ‘የመያዩ እንዲያዩ የመያዩም እንዲታወሩ እኔ ወደዚህ ዓለም ለፍርድ መጣሁ ... ዕውሮችስ ብትሆኑ ኃጢአት ባልሆነባችሁም ነበር፤ አሁን ግን እናያለን ትላላችሁ፤ ኃጢአታችሁም ይኖራል።’ ብዬ የተናገርሁት። ለዚያም ነው ደግሞ ጳውሎስን በጠራሁት ጊዜ ብርሃኔ ዓይነ ስውር ያደረገው። ብርሃኔ እውነተኛውን የእርሱን ሁኔታ ብቻ ነው የገለጠው። እንደ እርሱም፣ በእኔ መንፈስ መጥቶ እንድትችል አንተም በተፈጥሮአዊው መታወር ይኖርብሃል።”

የሐዋርያው ሞክር

እኔም በመናፈፋቸው ዙፋኖች ላይ ወደተቀመጡት እንድመለከት የመገገፋፋ ነገር ተሰማኝ። ወደ አዚያም ለመለከት እይታዬ ሐዋርያው ጳውሎስ እንደሆነ ባወቅሁት ሰው ላይ ወደቀ። እኔም መልኼ ወደ ጌታ ለመለከት እንዳነጋግረው መንገድ ለቀቀልኝ።

“ይህንን በጉጉት ስጠብቀው ነበር።” በማለት ኋላቀርነት እየተሰማኝ ነገር ግን በመገናኘታችን ደስ እያለኝ ተናገርሁ። “መልእክቶችህ ቤተክርስቲያንን ምን ያህል አንደመሩ ግንዛቤ አንዳለህ አውቃለሁ። ምናልባትም ገና እኛ ሁላችን በአንድ ላይ ከምናከናውነው በላይ እያከናውኑ ነው። አንተም አስከ አሁን በምድር ላይ ባሉ ታላላቅ ብርሃናት አንዱ ነህ። ”

“አመሰግናለሁ።” በማለት መልካምነት በተሞላው ሁኔታ መለሰልኝ። “ነገር ግን ልክ እኛም እናንተን ሁሉ ለመገናኘት ምን ያህል አንደምንጠብቅ አልተረዳኸውም። እናንተም የመጨረሻውን ጦርነት የምትወጉ ወታደሮች ናችሁ፤ እዚህ ያለውም እያንዳንዱ ሰው ለመገናኘት የሚጠብቀው እናንተን ነው። እኛም እነዚህን ቀዎች በተወሰነው ትንቢታዊ እይታችን በድንግዝግዝ ብቻ ነው ያየናቸው። እናንተ ግን በእነርሱ ውስጥ አንድትኖሩ ተመርጣችኋል። ለመጨረሻውም ጦርነት የምትዘጋጁ ወታደሮች ናችሁ። እኛም ሁላችን ለንጠብቃችሁ የነበራችሁት ናችሁ።”

እኔም ገና አስከ አሁን ኋላ ቀርነት እየተሰማኝ አንዲህ በማለት ቀጠልሁ። “ነገር ግን ለአንተ እና ለሌሎችም በሕይወታቸውና በጽሑፎቻቸው አቅጣጫ በመሳሰሉ ለረዱን የሚሰማኝን አድናቆት ለመቅረብ የምችልበት ምንም ዓይነት መንገድ የለኝም። እኔም ደግሞ አድናቆታችንን ለመቀያየር ዘላለም አንዳለን አውቃለሁ። ስለዚህም አባክህን እዚህ እያለሁ ይህንን ልጠይቅ፤ በዚህ ውጊያ አንዲረዱን ለእኔ ትውልድ ምን ትል ይሆን ነበር?”

“አሁን ማለት የምችለው ያኔ በመልእክቶቼ ያልሁትን ብቻ ነው።” በማለት ጳውሎስ ውሳኔ በሚነቡበት ሁኔታ ዓይኖቼን አያየ መለሰ። “ሆኖም ግን የተጠራሁበትን በሙሉ ከመክናውን አንደጎደልሁ ባስተዋልክ መልእክቶቼን በተሻለ ሁኔታ ትረዳቸዋለህ።”

“ነገር ግን እዚህ ከታላላቆቹ ዙፋኖች በአንዱ ላይ ተቀምጠሃል!” በማለት ተቃውሞዬን ገለጽሁ። “አንተም ገና አስከ አሁን ማናችንም ለመሰብሰብ ተስፋ ማድረግ ከቻልነው በላይ ለዘላለም ሕይወት የበዛ ፍሬን እየሰበሰብክ ነው።”

“በእግዚአብሔር ጸጋ ፍጫዬን ለመጨረስ ችያለሁ። ነገር ግን በተጠራሁበት ሁሉ ገና አልተመላለስሁም ነበር። እኔም ልሄድበት እችል ከነበረው

በፍ ገሰት አላመዎች ጎድያለሁ። እያንዳንዳችንም ጎድሎአል። ጥቂቶች እኔን በክርስትና አገልግሎት ታላቅ ምላሽነት በምንም ነገር አላንሶ ማሰብን በተግባር እንደ ስድብ ሊቆጥሩት እንደሚችሉ አውቃለሁ። ቢሆንም ግን በሕይወቴ መጨረሻ አካባቢ በኃጢአተኞች ዋና እንደሆንሁ በጻፍሁበት ጊዜ እውነቴን ነበር። እኔም በኃጢአተኞች ሁሉ ዋና ነበርሁ አላልሁም። ነገር ግን ይልቁንም በዚያን ጊዜ በኃጢአተኞች ዋና እንደሆንሁ ነበር ያልሁት። ምንም እንኳን በጣም ብዙ መረዳት ቢሰጠኝም በአንጻራዊነት ጥቂቱን ብቻ ነበር የተመላለስሁበት።”

“አንዴት እንደዚያ ሊሆን ቻለ?” በማለት ጠየቅሁ። “ራስህን ትሁት እያደረግህ እንደሆነ ብቻ አስቤ ነበር።”

“እውነተኛ ትሁትና በእውነት ጋር መስማማት ነው። አትፍራ። መልእክቶቼ እውነት ነበሩ። እነርሱም የተጻፉት በመንፈስ ቅዱስ ቅባት ነበር። ሆኖም ግን በጣም ብዙ ተሰጥቶኝ ነበር። የተሰጠኝንም በሙሉ አልተጠቀምሁበትም። እኔም ደግሞ ጎድያለሁ። በዚህ ያለውም ሁሉ ጎድሎአል። በአንድ በስተቀር። አንተም በተለይ ስለእኔ ይህን ማየት የሚኖርብህ ምክንያት ብዙዎች ስለእኔ ባላቸው ትክክለኛ ያልሆነ እይታ ምክንያት አስቦ አሁን ትምህርቶቼን አዛብተው ስለሚመለከቱ ነው።

“የመልእክቶቼንም አካሄድ እንዳየሽው። በዋናነት ሐዋርያት እንኳ እንደሚላንስ በመሰማት ጀምሮ በሐዋርያት ሁሉ እንደሚላንስ አስክቀበል ድረስ ይሄዱ ነበር። በዚያም በቅዱሳን ሁሉ የሚላንስ እንደነበርሁ አየሁ። በመጨረሻም በኃጢአተኞች ሁሉ ዋና ሆንሁ። እኔም ዝም ብዬ ትሁት እየሆንሁ አልነበረም፤ ጫን ያለ እውነትን እየተናገርሁ ነበር። እኔም በተጠቀምሁበት በጣም በሚበልጥ ላይ ታምኜ(entrusted) ነበር። በሙሉ የታመነ፤ በሙሉ የታዘዘ፤ እንዲሁራውም የተሰጠውን ሁሉ በእውነት የጨረሰ፤ እዚህ አንድ ብቻ ነው። ነገር ግን አንተ እኔ በአደረግሁት ይልቅ በሚበልጥ መመላለስ ትችላለህ።”

መሠረቱን እንደገና ማግኘት

እኔም ይልቁን በመዳከም፣ “የምትናገረው እውነት እንደሆነ አውቃለሁ፤ ነገር ግን ለመጨረሻው ጦርነት ልትሰጠን የምትችለው በጣም አስፈላጊ መልእክት ይህ እንደሆነ አርግጠኛ ነህ?” በማለት መለስሁ።

“እርግጠኛ ነኝ!” በመለት በከፍተኛ መተማመን መለሰ። “መልእክቶቼንም እርሱ እንደዚህ አድርጎ በመጠቀሙ የእግዚአብሔርን ጸጋ በጣም አደንቃለሁ፤ ነገር ግን በእርሱ አብዛኛዎቹ ያለአግባብ የምትጠቀሙበት መንገድ ያሳስበኛል። እነርሱ የመንፈስ ቅዱስ እውነትና መጽሐፍ ቅዱስ ናቸው። “ጌታም በዘላለማዊ ቤተ ክርስቲያኑ ሕንጻ እንዳስቀምጥ ታላላቅ ድንጋዮችን ሰጥቶኛል፤ ነገር ግን እነርሱ የመሠረት ድንጋዮች አይደሉም። የመሠረት ድንጋዮቹ በኢየሱስ ብቻ ተጥለዋል። የእኔ ሕይወትና አገልግሎት አንተ እንድትሆነው ለተጠራሽው ምሳሌ አይደሉም፤ ያ ኢየሱስ ብቻ ነው።”

“እኔ የጻፍሁት እንደ መሠረት ቢያገለግል ምረ በእርሱ ላይ መገንባት የሚያስፈልገውን ክብደት መሸከም አይችልም ነበር። እኔም የጻፍኋቸው አሁን አንተ ልትጸናበት ያለውን መቋቋም በሚችል ብቸኛ መሠረት ላይ መገንባት ያስፈልጋቸዋል እንጂ፤ እንደ መሠረት ማገልገል የለባቸውም። የእኔን ትምህርቶች በጌታ ትምህርት ውስጥ ልታዩ ያስፈልጋችኋል፤ በእኔ አይታ አንጻር እርሱን ለመረዳት አትሞክሩ። የእርሱ ቃሎች መሠረት ናቸው። እኔም በእርሱ ቃሎች ላይ በማብራራት ነው በእነርሱ ላይ ብቻ ያነጽሁት። እጅግ ታላቁ ጥበብና እጅግ ኃይለኛው እውነት የእርሱ ቃሎች ናቸው እንጂ፤ የእኔ አይደሉም።”

“ለእኔ ቀርቦ በነበረው ሁሉ ላይ እንዳልተመላለሱ ማወቅህ ለአንተ አስፈላጊ ነው። ለእያንዳንዱ አማኝም በእኔ ይልቅ መመላለስ የሚችልበት በጣም ብዙ አለ። እውነተኛ አማኞቻችሁ ሁሉ በውስጣቸው መንፈስ ቅዱስ አላቸው። ሁሉንም ነገር የፈጠረው የእንዲ ጉልበትም በእነርሱ ውስጥ ይኖራል። በቅዱሳን ሁሉ የሚያንሰው ተራሮችን ለማንቀሳቀስ፤ ሠራዊቶችን ለማቆም፤ ወይም ሙታንን ለማስነሳት ኃይል አለው።”

“አንተም በጊዜህ የተጠራህበትን ሁሉ የምታከናውን ከሆነ የእኔ አገልግሎት እንደ ከፍተኛው መታየት የለበትም፤ ነገር ግን እንደ መነሻ ቦታ እንጂ። የአንተም አላማ እኔን ለመምሰል መሆን የለበትም፤ ነገር ግን ጌታን ለመምሰል እንጂ። አንተም እርሱን መምሰልና እርሱም ያደረገውን ሁሉ፤ የሚበልጥም እንኳ ማድረግ ትችላለህ፤ ምክንያቱም እርሱ ጥሩውን ወይን ጠጅ ለመጨረሻው አስቀምጦታልና ነው።”

እዚህም አውነት ብቻ ሊነገር አንደሚችል ራሴን አስታወስሁት። እኔም ጳውሎስ ትምህርቶቹ በወንጌላት መሠረት ላይ አንደተገነቡ ከመወሰድ ይልቅ አንደ መሠረት ያላቸውን የተሳሳተ አጠቃቀም አስመልክቶ የተናገረው ነገር ትክክል አንደ ነበር አውቄአለሁ። ነገር ግን ጳውሎስ ከጥሪው አንደጎደለ መቀበል ገና ስእኔ አስቸጋሪ ነገር ነበር።

እኔም ወደ ጳውሎስ ዙፋንና ወደሚገነቱ ክብር ተመለስኩ። ታላላቆቹ ቅዱሳን ሊኖራቸው ይችላል ብዬ መቼም ከአለምሁት በላይ በጣም የበለጠ ነበር። እርሱም ይሆናል ብዬ አንደጠበቅሁት በእያንዳንዱ ቅንጣት ቀጥተኛና የጨከነ ነበር። ለአብያተ ክርስቲያናትም እስከ አሁን ድረስ የነበረው ታላቅ ጭንቀት አንዴት ግልጽ አንደነበረ ላይ በጣም ነካኝ። እኔም እርሱን ጣዖት አድርጌው ነበርና ከዚያ መተላለፌ ነጻ ሊያወጣኝ አየሞከረ ነበር። አንደዚያም ሆኖ ግን እኔ ጣዖት ካደረግሁት ጳውሎስ እርሱ በጣም ይበልጥ ነበር። የሚለበውንም በሚወቅ ሁለቱንም አጆቹን በትክክል ላይ አስቀመጠና የበለጠ ውሳኔ በሚነበብበት ሁኔታ ዓይኖቼን ተመለከት።

“እኔ ወንድምህ ነኝ። እዚህ ያለው እያንዳንዱ ሰው አንደሚወድህ እኔም አወድሃለሁ። ነገር ግን የእኛ ሩጫ አሁን አንዳለቀ መረዳት ይኖርብሃል። እኛም አሁን በምድር ላይ ከተከልነው ምንም መጨመር ወይም መቀነስ አንችልም፤ አንተ ግን ትችላለህ። እኛ የአንተ ተስፋ አይደለንም። አሁን አንተ የእኛ ተስፋ ነህ። በዚህ ንግግራችን እንጂ ያኔ የጻፍሁትን ብቻ ነው መረጋገጥ የምችለው፤ ነገር ግን አንተ ገና ብዙ የሚጻፉ አሉህ። አግዚአብሔርን ብቻ አምልክ፤ በነገር ሁሉም ወደ እርሱ አደግ። በጭራሽ ማንንም ሰው አላማ አታድርግ፤ ነገር ግን እርሱን ብቻ አድርግ።

“እኛ ካደረግነው በላይ ታላላቅ ሠራዎችን የሚያደርጉ ብዙዎች በቅርብ በምድር ላይ ይነሳሉ። ፊተኞች ኋለኞች ይሆናሉ፤ ኋለኞችም ፊተኞች። እኛም በዚህ ግድ አይለንም። ያም የልባችን ደስታ ነው ምክንያቱም ከእናንተ ጋር አንድ ነን። ጌታም የእኔን ትውልድ በመሠረቱ ላይ ለመጣልና ሕንጻን ለመሰጠት ተጠቅሞበታል፤ እኛም በዚያ በመካፈላችን ሁልጊዜ ክብር ይሰማናል። ነገር ግን በመሠረቱ ላይ የተገነባው እያንዳንዱ ፎቅ ወደ ላይ ከፍ ማለት ይኖርበታል። እኛም እናንተ ወደ ላይ ከፍ ካላላችሁ በቀር የሚገባንን ሕንጻ መሆን አንችልም።

አገልግሎትና መልእክት

እኔም ይህንን ሳሳሳስል ላለ፣ እርሱ በቅርበት ይመለከተኝ ነበር። ከዚያም እንዲህ በማለት ቀጠለ። “በእኛ ጊዜ በብዙ ትግል ያገኘናቸው በቤተ ክርስቲያንም በጣም በፍጥነት የጠፉ ሁለት ነገሮች አሉ። አስከ አሁንም ድረስ ገና አልተመለሱም፣ ነገር ግን እናንተ መመለስ ይኖርባችኋል።”

“ምንድን ናቸው?” በማለት ሲናገረኝ ያለው አስከ አሁን ከተነጋገርንነው ተጨማሪ ነገር ብቻ እንደማይሆን አየተሰማኝ ጠየቅሁ።

“እናንተም አገልግሎትና መልእክትን መመለስ ይኖርባችኋል። በማለት በማስረገጥ ተናገረ።

እኔም ወደ ጌታ ተመለከትሁ፣ እርሱም ራሱን በመነቅነቅ አረጋገጠልኝና እንዲህ በማለት ጨመረበት “ጳውሎስ ይህንን ለእንተ ማለት ትክክል ነው። እስከዚህም ጊዜ ድረስ በእነዚህ በሁለቱ በጣም የታመነ ነው።”

“አባብህ በደንብ ግለጽልኝ፣” በማለት ጳውሎስን ለመንሁ።

“መልካም፣” በማለት መለሰ። “በዓለም ውስጥ ታላቅ ስደት ወይም አስቸጋሪ ነገሮች ካሉባቸው ጥቂት ቦታዎች በስተቀር፣ አገልግሎትን ወይም መልእክትን ዛሬ ሲሰበክ መለመድ በጣም በጥቂቱ የምናስተውለው ነገር ነው። ስለዚህም፣ ቤተ ክርስቲያን አሁን በእኛ ጊዜ ከነበረችውም እንጂ አካል አልባ(phantom) ናት፣ እኛም ሁላችን ደግሞ ልንሆን ከተጠራንበት የራቅን ነበርን። እኛም ባገለገልንበት ጊዜ፣ በአገልግሎት ውስጥ መሆን አንድ ሰው ሲያደርገው የሚችል ታላቅ መስዋዕትነት ነበር፣ ይህም የተደረገውን የታላቁን መሥዋዕትነት መልእክት ያንጸባርቅ ነበር። መስቀሉን።

“መስቀሉም የአግዚአብሔር ኃይል ነው፣ እርሱም እኛ ሁላችን ለመኖር የተጠራንበት ማዕከል ነው። እናንተ አሁን የአማኞችን አእምሮና ልብ ለመቀየር ያላችሁ ኃይል በጣም ትንሽ ነው ምክንያቱም መስቀሉን አትኖሩትም ወይም አትሰብኩትም። ስለዚህም እኛ በቤተ ክርስቲያንና በአህዛብ መካከል ብዙ ልዩነትን

ለመጥቶ ተቸግረናል። ያም በታላቅነት አንድናገለግለው የተሰጠን ወንጌል ወይም ድንት አይደለም። ወደ መስቀሉ መመለስ ይኖርባችኋል።”

በአንዲቱም ቃሎች በኋላ፣ አንድ አባት ትክክሉን ጨመቅ አደረገኝና ወደ መቀመጫው ተመለሰ። እኔም አስደናቂ በረከትና ታላቅ ተግሣጽ ሁለቱንም አንደተቀበልሁ ዓይነት ሆኖ ተሰማኝ። አየራቅሁም ስህድ በተራራው ላይ ስላለው ስለ ድንት ደረጃና በተራራው ውስጥ ስላሉት የድንት ሀብቶች ማሰብ ጀመርሁ። አብዛኛዎቹንም የራሴን ውሳኔዎች ማየት ጀመርሁ። ወደዚህ የመራኝን በር አንዱ ለመግባት ያደረግሁት ውሳኔ፣ በዋነኝነት ወደ ፊት በመወሰድኝ ነገር ላይ አንጂ፣ የጌታን ፈቃድ ግምት ውስጥ በመስጠት አልነበረም።

እኔም ገና ለራሴ አንጂ የምኖረው ለእርሱ አልነበረም። አዚህ ፍርዶችን በአሺታ ለመቀበል ለነበረኝ መሻት አንዱ የተነሳሳሁት ሸንፈትን ሳልቀምስ ወደ ድል መልሶ በመገመገጥ ለረዳኝ በመሆኔ ነገር ነበር። እኔም ክርስቶስን ማዕከል ከመድረግ ይልቅ ገና ራሴን በብዙ ማዕከል አድርጌ የምንቀሳቀስ ሰው ነበርሁኝ።

የመጨረሻዎ ዘመን ቤተ ክርስቲያን

እኔም ከጳውሎስ ጋር ለአጭር ጊዜ የነበረኝን ንግግር ሙሉ ለሙሉ መረዳት ረጅም ጊዜ የሚወስድ ውጤት አንደሚኖረው አውቄአለሁ። በአንድም በኩል፣ ከመላው ዘላለማዊ ቤተ ክርስቲያን በረከትን አንደተቀበልሁ ይሰማኝ ነበር። እኛም በአውነት በመስክሮች ታላቅ ደመና ድጋፍ አየታጀብን ነበር። እነርሱም ከራሳቸው ይልቅ ልጆቻቸው የተሻሉ ነገሮችን አንዲያውቁ አንደሚፈልጉ ኩሩ ወላጆች ነበር የሚመለከቱን። የእነርሱም ታላቁ ደስታ የሚሆነው በመጨረሻው ዘመን ያለቸው ቤተ ክርስቲያን በእነርሱ ዘመን የነበረቸው ቤተ ክርስቲያን ልትደርስበት የጎደለቸውን ነገር ሁሉ ስትሆን በመጥቶ ነው። እኔም ደግሞ እነርሱ ለእኛ አንድንመላለስበት ከአዘጋጁት ገና በጣም በብዙ አንደጎደልሁ አወቅሁ።

“የመጨረሻዎ ዘመን ቤተ ክርስቲያን ምንም አንዱ ታላላቅ ሥራዎችን ብታደርግም ከጳውሎስ ትውልድ አትበልጥም።” በማለት ጌታ ጨመረበት። “የተሠራውም ሁሉ በእኔ ጸጋ ነው የተሠራው። ሆኖም ግን ለመጨረሻዎ ዘመን ቤተ ክርስቲያን ጸጋዬንና ኃይሌን ይበልጥ አስቃለሁ ምክንያቱም እርሷ

በየተኛውም ዘመን የነበረችው ቤተ ክርስቲያን ካከናወነችው ይበልጥ ማክናውን ይኖርባታል።

“የመጨረሻው ዘመን አማኞችም እኔ በገለጥሁትና ከዚያም በሚበልጥ ኃይል ሁሉ ይመላለሳሉ ምክንያቱም እነርሱ በፊታቸው ላለፉት ሁሉ የመጨረሻ ተወካዮች ስለሚሆኑ ነው። ቤተ ክርስቲያንም የእኔን ባሕርይና የእኔን መንገዶች ከአሁን በፊት ፈጽሞ በሰዎች ባልተገለጠ ሁኔታ ትገልጣለች። የዚህም ምክንያቱ እኔ ብዙ ጸጋ ስለመሰጠቱ ነው። ብዙ ከተሰጠውም ብዙ ይጠበቅባታል።”

ይህም ዝም ብዬ ስለ ጳውሎስ ይበልጥ አንዳስብ አደረገኝ። “አኛም አንዴት እርሱ አንደነበረው አንዲ ታማኞችና የተሰጠን ልንሆን አንችላለን?” በማለት ለራሴ አሰብሁ።

ጌታም “እኔ እዚያ ላይ አንድትደርስ እየጠየቅሁህ አይደለም።” በማለት መለሰ።

“እኔ የምጠይቅህ በእኔ አንድትኖር ነው። ራስህን በሌሎች በመለካት መቀጠል አትችልም። በጳውሎስም አንዲ። አንተም ከምትመለከተው ሰው ሁልጊዜ ያነሰህ ትሆናለህ፤ ነገር ግን ወደ እኔ ብትመለከት ልታክናውነው ትችለው ከነበረው ሌላ በጣም አልፈህ ትሄዳለህ። አንተም ራስህ አንዳስተማርኸው ሁለቱ የኤሚሉስ መንገዶች አንጀራውን ስቆርስ ባዩኝ ጊዜ ነበር ዓይኖቻቸው የተከፈተው። አንተም የጳውሎስን መልእክቶች፣ ወይም የሌላ የማንኛውንም ሰው ጽሑፎች በምታነብበት ጊዜ፣ እኔን መስማት ይኖርብሃል። አንተም አንጀራህን በቀጥታ ከእኔ በምትቀበልበት ጊዜ ብቻ የልብህ ዓይኖች ይከፈታሉ።

“አንተም በእነርሱ ውስጥ እኔን ካላየህ፣ እኔን በሚመለከት የበለጠ ልትወሰድ ትችላለህ። ቅባቴንና ኃይሌን ከሌሎች ይልቅ ይበልጥ አያወቁ ለሚመጡ ደግሞ ሌላም ወጥመድ አለ። እነርሱም ብዙ ጊዜ ራሳቸውን በማየት ይወሰዳሉ። እኔም ጳውሎስን ከመነጋገርህ በፊት አንዳልሁሁ፤ ባረያዎቼ ማየት አንዲችሉ የግድ መታወር ይኖርባቸዋል። በዚህ ጊዜ እርሱን አንድታናግር የፈቀድሁልህ ምክንያት እርሱ ለዚህ ጥሩ ምሳሌዎች ከሆኑት መካከል አንዱ ስለሆነ ነው። ቤተ ክርስቲያኔንም አንዲያሳድድ የፈቀድሁለት በጸጋዬ ምክንያት ነበር። እርሱም ብርሃኔን ባየ ጊዜ፣ የእርሱ የራሱ ምክንያታዊ ማመዛዘን

አገለግለዋለሁ ብሎ ከሚሟገትለት እውነት ጋር ቀጥተኛ ግጭት ውስጥ እንዳስገባው ተረዳ።

“የአንተም ምክንያታዊ ማመዛዘን ሁልጊዜ እንደዚያ ያደርጋል። እርሱም ከፈቃድ ጋር በትክክል ተቃራኒ የሆነውን ነገር እንድታደርግ ይመራሃል። ጳውሎስ ያደረገው ያልተማርህ፣ የበለጠ ቅጣት ይህ ነገር በአንተ ላይ እንዲሆን የበለጠ አደጋን ያመጣብሃል። መስቀልህንም ዕለት ዕለት ተሸክመህ ያልሄደህ፣ የሆነሽውን ሁሉና ያለህን በሙሉ በፊቱ ያልጣልህ፣ በምሰጥህ ሥልጣንና ኃይል ምክንያት ትወድቃለህ። አንተም ሁሉን ነገር ስለወንጌል ብለህ ማድረግ አስከትላለህ፣ ድረስ፣ ተጽእኖ ማድረግ የሚችለው እየጨመረ ሲመጣ፣ የምትጋፈጠውም ይህ አደጋም እየጨመረ ይመጣል።

“አንዳንድ ጊዜ የቀባኝቸው ሰዎች ጥቂት መለኮታዊ የሆነ እውቀት ወይም ኃይል ስለሰጡት መንገዶቻቸው ሁሉ በግድ መንገዶች መሆን እንዳለባቸውና፣ የሚያስቡትም ሁሉ ሃሳቤ መሆን እንዳለበት በማሰብ ይስታሉ። ይህም ታላቅ መሳት ነው። ብዙዎቻችንም በዚህ ምክንያት ይሰናከላሉ። አንተም ከእኔ ጋር በፍጹም ኅብረት በምትሆንበት ጊዜ እንደ እኔ ታስባለህ። አስከ አሁን በምድር ላይ ከተመላለሱት በኃይል ከተቀባው፣ ጳውሎስ፣ ጋር እንዲ ይህ ኅብረት በክፊል ብቻና በጣም ለአጭር ጊዜም የቆየ ነበር።

“ጳውሎስም ማንም ሰው አስከ አሁን ያደረገውን ያህል በቅርበት ከእኔ ጋር ተገዟል። ሆኖም እርሱም ደግሞ ከእኔ ባልሆኑ ፍርሃቶችና ድካሞች ይከበብ ነበር። ብዙ ጊዜ እንደጠየቀኝም እኔም ከእነዚህ ላይው አቸል ነበር፣ ነገር ግን ያላዳንሁበት ምክንያት ነበረኝ። የጳውሎስም ትልቁ ጥበብ ድካሞቹን ማወቁ ነበር፣ እኔም ከእነርሱ አድኜው ቢሆን ኖሮ፣ እርሱን ባመንሁበት የመገለጥና የኃይል ደረጃዎች ላይው እንደማልቸል አየተረዳ ነበር።

“ጳውሎስም የራሱን ድክመቶች አውቆ እና በእርሱና በእኔ መንፈስ መገለጥ መካከል መለየትን ተምሮ ነበር። እርሱም በድካም ወይም በፍርሃት በሚከብቡበት ጊዜ፣ ከእርሱ እንጂ፣ ከእኔ አይታ አንጻር አያየ እንዳልነበር አውቋል። ይህም በይበልጥ እኔን እንዲፈልግና በእኔ ላይ እንዲደገፍ አድርጎታል። እርሱም ደግሞ ከራሱ አካምሮና ልብ የሚመጡትን ሐሳቦች ከእኔ አካምሮና ልብ

ከመረመራት ጋር አንዳያመታታ ይጠነቀቅ ነበር። ስለዚህም ሌሎችን ላምናቸው በመጻፍ ለመገለጻቸው ላይ አርሱን ላምናው አቸል ነበር።”

ፍለጋው

እኔም ይህ ሁሉ እዚህ አንዴት ቀላል አንደነበር፤ ነገር ግን እንደዚህ ያለ ታላቅ ልምምድ ካደረግሁ በኋላ አንድ አንዴት በጣም በተደጋጋሚ፤ ገናም በጣም በቀላሉ እንደምረጥ ማሰብ ጀመርሁ። እዚህም በብርሃን ለመረዳትና ለመመላለስ ቀላል ነበር፤ ነገር ግን በጦርነቱ ቦታ እንደገና ተመልሶ ይደበዝዛል። ደግሞም ጳውሎስ እንደነበረው አንዴት እኔ ብዙም በፍርሃት አልከበብ እንደነበር አሰብሁ፤ ነገር ግን የእኔ ዝንባሌዎች አለመታገስና ቁጣ ነበሩ፤ እነርሱም በመንፈስ ቅዱስ ውስጥ በመደር ሊኖረን ከመገባው አይታ አንጻር ልክ ያን ያህል የተጣመሙ ነበሩ።

ጥበብም ቆመና ወደ እኔ ዞር ብሎ “አንተ የሸክላ ዕቃ ነህ፤ በምድርም ላይ በምትመላለስበት ጊዜ የምትሆነው አርሱን ነው። ሆኖም ግን በልብህ ዓይኖች የምትመለከት ከሆነ ልክ እዚህ እንደምታየኝ እዚያም በግልጽ ልታየኝ ትችላለህ። አንተም ልክ እዚህ እንዳደረግኸው በዚያም ማንም ሰው አስከዳሪ ለእኔ ከነበረው አኩል፤ በበለጠም አንድ፤ ወደ እኔ ልትጠጋ ትችላለህ።”

“እኔም ለእያንዳንዱ ሰው በእውነት እንደመኛቱ ወደ እኔ እንዲጠጋ መንገድን አዘጋጅቻለሁ። አንተም ጳውሎስ ከቀረበው አንድ በላይ በእውነት ለመጠጋት ብትሻ ማድረግ ትችላለህ። ጥቂቶች ይህንን ይፈልጋሉ፤ እነርሱም ከእኔ ጋር ያላቸውን መቀራረብ የሚከለክላቸውን ማንኛውንም ነገር ወደ ጎን በመተው፤ ራሳቸውን ሙሉ ለሙሉ ለዚህ ነገር በመስጠት በጣም ይፈልጉታል። የፈለጉትንም ያገኛሉ።”

“ልክ በእዚህ ከእኔ ጋር መመላለስ እንደቻልኸው በምድርም ላይ ለመመላለስ የአንተ ፍለጋ ከሆነ፤ ልክ አሁን እንደሆንሁት በዚያም ለአንተ ቅርብ አሆናለሁ። አንተም ከፈለግኸኝ፤ ታገኛለህ። ወደ እኔ ከቀረብህ፤ እኔም ወደ አንተ አቀርባለሁ። ለአንተም በጠላቶቻህ ፊት ለፊት ገበታን ማዘጋጀት የእኔ መኝት ነው። ይህም ለመረዳቼ ብቻ ያለኝ መኝት አይደለም፤ ነገር ግን ለመኔን ለመጠፋ ሁሉ እንጂ። እኔም አስከ አሁን በምድር ላይ ከኖረ ከመንኛውም ሰው

ጋር ከሆኑት በላይ ወደ አንተና እኔን ወደሚጠራ ወደ እያንዳንዱ ሰው በጣም መጠጋት አፈልጋለሁ። መጠጋጋታችን ምን ያህል እንደሆነ የምትወስነው ግን አንተ ነህ፤ እኔ አይደለሁም። ለሚፈልጉኝም ሁሉ አገኛለሁ።

“እዚህም ያለሽው በሕይወትህ ላይ የእኔን ፍርድ በመፈለግህ ምክንያት ነው። አንተም እኔን እንደፈራጅ አይተሽኝ ነበር፤ አሁንም እያገኘሽኝ ነው። ነገር ግን አንተ የፍርድ ወንበሬን በማየትህ ምክንያት አሁን የአንተ ፍርዶች ሁሉ የእኔ ፍርዶች እንዲሆኑ ማሰብ የለብህም። አንተም ከእኔ ጋር በኅብረት ስትመላለስና የመንፈሴንም ቅባት ስትፈልግ ብቻ የእኔ ፍርዶች ይኖሩሃል። ይህም በየዕለቱ ሊገኝ ወይም ሊታጣ ይችላል።

“እኔም መላእክትን አንድታይ አድርጌሃለሁ፤ ብዙ ሕልሞችንና ራዕዮችንም ሰጥኜሃለሁ ምክንያቱም አንተ መጠየቅህን ስለቀጠልህ ነበር። እኔም ልጆቼ የሚጠይቁኝን መልካም ስጦታዎች መስጠት አወዳለሁ። አንተም ስለመታት ጥበብን ጠይቀሽኛል፤ ስለዚህም እየተቀበልህ ነው። ፍርዴንም ጠይቀሻል፤ ስለዚህም ፍርዴን እየተቀበልህ ነው። ነገር ግን እነዚህ ልምዶች ሙሉ ለሙሉ ጠቢብ አያደርጉህም፤ ወይም ጻድቅ ፈራጅ አያደርጉህም። አንተም በእኔ እንደኖርሽው ብቻ ጥበብና ፍርድ ይኖሩሃል።

“እኔን መፈለግህን በጭራሽ አታቁም። ይበልጥ በበሰልህ ቁጥር፤ ለእኔ ያለህን ከፍተኛ መጓጓዣ ይበልጥ ታውቃለህ። ይበልጥ በበሰልህ ቁጥር፤ መሻትህ ሁልጊዜ በብርሃን መመላለስ ስለሚሆን ከእኔ ወይም ከሌሎች ለመደበቅ የምትፈልገውን ትቀንሳለህ።

“እኔን እንደ አዳኝ፣ ጌታ፣ ጥበብና ፈራጅ አይተሽኛል። ገና ወደ ጦርነቱም በምትመለስበት ጊዜ የፍርዴን ወንበር በልብህ ዓይኖች ማየት ትችላለህ። አንተም የምታስበው በሙሉና የምትሠራው በሙሉ እዚህ የተገለጠ እንደሆነ አውቀህ በምትመላለስበት ጊዜ፣ ልክ በዚህ እንደሆነ በዚያም የመኖር ነጻነት ይኖርሃል። ከእኔ ወይም ከሌሎች በምትደበቅበት ጊዜ ብቻ መጋረጃዎቹ እኔን ከአንተ ለመደበቅ ይዘረጋሉ። እኔ አውነት ነኝ፤ የሚያመልኩኝም ሁሉ በመንፈስና በአውነት ሲያመልኩኝ ያስፈልጋል።

“እውነት በጨለማ ውስጥ በጭራሽ መደበቂያ አያገኝም፤ ነገር ግን ሁልጊዜ በብርሃን ውስጥ መሆንን ይፈልጋል። ብርሃን የተሸፈነውን ያሳይና መገለጥን ያደርጋል። አንተም ለመታየት በምትፈልግበት ጊዜና በልብህ ማን እንደሆነህ ለመታየት ስትፈቅድ ብቻ እኔ በብርሃን እንዳለሁ በብርሃን ትመሳሰላለህ። በእኔ ጋር እውነተኛ ኅብረት መሆን በመሆን መታየትን ይጠይቃል። በእኔ ሕዝብ ጋር እውነተኛ ኅብረትም ተመሳሳይ ነገርን ይጠይቃል።

“አንተም በፍርድ ወንበር ፊት በቆመህበት ጊዜ ከመቼውም ጊዜ ይልቅ የበለጠ ነጻነትና መተማመን ተሰምቶህ ነበር ምክንያቱም በዚያ በኋላ መደበቅ አላስፈለገህም። አንተም ይበልጥ መተማመን ተሰምቶህ የነበረበት ምክንያት የእኔ ፍርዶች እውነተኛና ጻድቅ እንደሆኑ ስላወቅህ ነው። የእኔ ዓለማት(universe) ግብረገባዊና መንፈሳዊ ሥርዓት ልክ ተፈጥሮአዊው ሥርዓት በተፈጥሮ ሕጎች ላይ እንደተመሠረተው እርግጠኛ ነው። አንተም የስበት ሕግን ስለእርሱ ሳታስብ እንዲታመንህ። በተመሳሳይ መንገድም በእኔ ፍርዶች ላይ መታመን መመርመር አለብህ። እኔም ለጽድቅ ያሉኝ መመዘኛዎች የሚይዘውጡና እርግጥ ናቸው። በዚህ እውነት መኖርም በእምነት መመላለስ ነው። እውነተኛ አምነትም እኔ ማን በመሆኔ ላይ መታመን ነው።”

የእርሱ ቃል ኃይል

“አንተም የታመመውን ለመፈወስ እና ተአምራትን ለማድረግ የእኔን ኃይል ለመወቅና በእርሱም ለመመላለስ ትፈልጋለህ፤ ነገር ግን የቃሌን ኃይል እንዲለመገንዘብ አልጀመርህም። በምድር ላይ አስከዛሬ የኖሩትንና የሞቱትን ሁሉ ለመስነሳት እንዲሁ ጥረት ማድረግ አያስፈልገኝም። እኔም ሁሉን ነገር በቃሌ ኃይል ደግፎ አቁመክለሁ። ፍጥረትም የሚኖረው በእኔ ቃል ምክንያት ነው፤ በአንድ ላይም የተጋጠመው በእኔ ቃል ነው።

“መጨረሻውም ከመምጣቱ በፊት ኃይሌን በምድር እገልጣለሁ። ቢሆንም ግን እስከ አሁን በምድር ላይ የገለጥሁት ታላቁ ኃይል ወይም ወደ ፊት የምገልጠው፤ ገና በጣም ትንሹ የኃይሌ ማሳያ ነው። ሰዎች በፍቅሬ እንዲያምኑ እንጂ በእኔ ኃይል እንዲያምኑ ኃይሌን አልገልጥም።

“እኔም በመድር ላይ በተመላለሁበት ጊዜ ዓለምን በኃይል ማዳን ብፈልግ ምርጫ፣ በጣቴ በማመልከት ብቻ ተራሮችን ማንቀሳቀስ አቸል ነበር። ከዚያም ሰዎች ሁሉ በሰገዳልኝ ነበር፣ ነገር ግን ኃይሌን በመፍራታቸው ማክንያት አንጂ እኔን በመውደዳቸው ወይም አውነትን በመውደዳቸው ማክንያት አይሆንም ነበር። ሰዎችም ኃይሌን በመፍራታቸው ማክንያት አንዲታዘዙኝ አልፈልግም፣ ነገር ግን እኔን በመውደዳቸውና አውነትን በመውደዳቸው ማክንያት አንጂ።

“አንተም የእኔን ፍቅር የማታውቅ ከሆነ ኃይሌ ደግሞ ያበላሽሃል። ኃይሌን ማወቅ አንድነት ፍቅር አልሰጥህም፣ ነገር ግን ፍቅሬትን ማወቅ አንድነት ኃይል አሰጥሃለሁ። የሕይወትህም ዓላማ ኃይል ሳይሆን ፍቅር መሆን ይኖርበታል። ከዚያም በእርሱ ሰዎችን አንድነት ኃይል አሰጥሃለሁ። የታመመውን አንድነት ኃይል አሰጥሃለሁ ማክንያቱም ስለመታወቅቸው፣ እኔም ደግሞ አውዳቸዋለሁ አንዲታመሙም አልፈልግም።

“ስለዚህም በመጀመሪያ ፍቅርን መፈለግ ይኖርብሃል፣ ከዚያም ደግሞ አምነትን። አንተም ያለአምነት እኔን ደስ ማሰኘት አትችልም። ነገር ግን አምነት የኃይሌ አውቀት ብቻ አይደለም፣ አምነት የፍቅሬት አውቀትና የፍቅሬት ኃይል ነው። ይበልጥ ፍቅርን ለመቀበል በመጀመሪያ የአምነት ልምምድ ያስፈልጋል። ይበልጥ ለመውደድና በፍቅርህም ይበልጥ ለማድረግ አምነትን ፈልግ። አንተም ለመውደድ ብቻ አምነትን በመታፈልግ በጊዜ በኃይሌ ላይ ላምንህ አቸላለሁ። አምነትም በፍቅር ይሠራል።

“የእኔ ቃል ሁሉንም ነገር ደግፎ የያዘ ኃይል ነው። ቃል አውነት አንደሆነ ባመንሽው መጠን፣ ሁሉን ለማድረግ ትችላለህ። ቃሎቼ አውነት አንደሆኑ በእርግጥ የሚያምኑ ሁሉ ለራሳቸው ቃሎቻቸው ደግሞ አውነተኞች ይሆናሉ። አውነት መሆን የእኔ ባሕርይ ነው፣ ፍጥረትም ቃሌን ይታመናል ማክንያቱም ለቃሌ ታማኝ ነኝ።

“እኔንም የሚመለከት፣ ለራሳቸው ቃሎቻቸው ደግሞ አውነተኞች ናቸው። ቃላቸው እርግጠኛ ነው፣ መሰጠቶቻቸውም የታመኑ ናቸው። የእነርሱ ‘አዎን’ ማለት ‘አዎን’ ነው፣ የእነርሱ ‘አይደለም’ ማለት ‘አይደለም’ ነው። የአንተ የራስህ ቃሎች አውነት ባልሆኑ የእኔን ቃሎች ደግሞ መጠራጠር ትጀምራለህ

መክንያቱም መላት በልብህ ውስጥ ስላለ ነው። አንተም ለራስህ ቃሎች ታመኝ ካልሆንህ፣ መክንያቱ እኔን በእውነት ስለመታውቀኝ ነው። እምነት እንዲኖርህ አንተ ራስህ የታመንህ መሆን ይኖርብሃል። እኔም በእምነት እንድትመላለስ ጠርጭህሁ መክንያቱም እኔ ታመኝ ነኝ። እርሱም ባሕርይ ነው።

“ለዚያም ነው በግዴታነት በመትናገራቸው ቃሎች መክንያት የሚፈረድብህ። ግድየሽ መሆን ማለት ግድ የሌለው ነው። ቃሎች ኃይል አላቸው፣ በቃሎች ግዴታነት የሆኑትም ደግሞ በቃሌ ኃይል ላይ የታመኑ ሊሆኑ አይችሉም። በቃሎችህ ጠንቃቃ መሆንና እኔም የራሴን ቃሎች እንደምጠብቃቸው እነርሱን መጠበቅ ጥበብ ነው።

“የጌታም ቃሎች ከባህር እንደሚወጣ ታላቅ ሞገድ በላይ ላይ ያልፋ ነበር። እኔም በአውሎ ነፋሱ ፊት እንደነበረው ኢየሱስ ዓይነት ስሜት ተሰማኝ። ደግሞም በጣም እያነሱ እያነሱ እንደመጣሁ ካሰብሁ በኋላ እርሱ እየገዘፈ እንደመጣ አስተዋልሁ። እኔም በጭራሽ እንደዚህ በጣም ከባድ የሆነ መተላለፍ ተሰምቶኝ አያውቅም። እንዴት ከእግዚአብሔር ጋር እንደዚህ በጣም የተዘናናሁ ልሆን ቻልሁ? እኔም የተራራን ከፍታ ለመውጣት እንደጀመረኝ ጉንዳን ዓይነት ስሜት ተሰማኝ። እኔም ከትቢያ አንስ ነበር፣ ሆኖም ግን እርሱ ጊዜ ሰጥቶ ያነጋግረኝ ነበር። እኔም ከዚያ በላይ መቋቋም ስላልቻልሁ ዘወር አልሁ።

“ከጥቂት ቆይታዎችም በኋላ በትክክል ላይ መልሶ የሚያረጋጋ እጅ እንዳረፈብኝ ተሰማኝ። እርሱም ጥበብ ነበር። የእርሱ ክብርም አሁን ይበልጥ ጨምሮ ነበር፣ ነገር ግን እንደገና በእኔ መጠን ሆኖ ነበር። “ልክ በዚያን ጊዜ ምን እንደተፈጠረ ተረዳህ?” በማለት ጠየቀኝ።

እኔም ጌታ ጥያቄን በሚጠይቅበት ጊዜ መረጃን እየፈለገ እንዳልሆነ ጠንቅቄ በሚወቅ ምን እንደሆነ ማሰላሰል ጀመርሁ። አውነታም እንደነበር አወቅሁ። ከእርሱ ጋርም ስነጻጸር እኔ ለመሬት ከሚሆን ትቢያ አንሳለሁ፣ አናም በአንድ መክንያት ያንን አውነታ በማይናወጥ ሁኔታ እንድለመደው ፈልጎ ነበር።

ለሐሳቦቼም በመመለስ፣ እንዲህ በማለት አብራራልኝ፤

“የምታስበው እውነት ነው፤ ነገር ግን ይህ ሰውን በእግዚአብሔር ጋር መገናኛር በመጠን ብቻ አይደለም። አንተም የቃሎቹን ኃይል መለመድ ጀምረሃል። በቃሎቹ ላይ መታመን መገባት ዓለማት(the universe) በአንድነት በተያያዙበት ኃይል ላይ መታመን ነው። እኔም ይህንን አንተን ለመላክ አላደረግሁትም፤ ነገር ግን አንተ በእርሱ የታመንህበትን(entrusted)፣ የእግዚአብሔር ቃል፣ ጽናትና ኃይል አንድነትን ያዘበው ለመርዳት ነው።

“በጥረቶችህ ሁሉ፣ ለሰው አንድ የእግዚአብሔር ቃል አስፈላጊነት በመድር ላይ ካሉ ሀብቶች ሁሉ የሚበልጥ ዋጋ አንዳለው አስታውስ። አንተም የቃሉን ዋጋ መረዳትና ወንድሞቹም ክብር እንዲሰጡት መጠየቅ ይኖርብሃል። ደግሞም ቃሎቹን ለመሸክም እንደተጠራ፣ አንተም ደግሞ ለራስህ ቃሎች ዋጋ ክብር መስጠት ይኖርብሃል። እውነትንም የሚሸክሙ እውነት መሆን ይኖርባቸዋል።”

ወንጌላዊውን መገናኛት

እኔም እነዚህን ቃሎች አየሰማሁ ሳለሁ በጎኔ ወዳሉት ዙፋኖች ዞሬ እንደመለከት የሚገፋፋ ነገር ተሰማኝ። ወዲያውኑም አንድ የመውቀውን ሰው አየሁ። እኔም ልጅ በነበርሁ ጊዜ እርሱ ታላቅ ወንጌላዊ ነበር፤ ብዙዎችም ከመጀመሪያው ጤት ክርስቲያን በኋላ ከመገናኛውም ሰው በሚበልጥ ኃይል እንደተመለከት ተስማምተዋል። እኔም ስለ እርሱ አንብቤና ጥቂት በቴፕ የተቀረጹ መልእክቶቹንም አዳምጬ ነበር። እርሱም በነበረው እውነተኛ ትህትና እና ስጋታና ስላሳቸው በሚያሳዩው ግልጽ የሆነ ፍቅር አለመነገት የሚከብድ ነበር። ሆኖም ግን፣ የተወሰኑት ትምህርቶቹ ደግሞ በከባድ ሁኔታ እንደተዘበራረቁ ይሰማኝ ነበር። እኔም እርሱን በታላቅ ዙፋን ላይ ተቀምጦ በመየቴ ብገረምም፣ አረፍትም ደግሞ ተሰምቶኝ ነበር። እስከ አሁን ድረስ በእርሱ ይፈሰ በነበረው ትህትናና ፍቅርም ተመርኬ ነበር።

እኔም ይህንን ሰው ላናግረው አንደምችል ለመጠየቅ ወደ ጌታ ዘወር ስል፣ ጌታ ምን ያህል እንደሚወደው መየት ቻልሁ። ቢሆንም ግን ወንጌላዊውን መገናኛ ሳይፈቅድልኝ ጉዞዬን እንድቀጥል መንገድ ለቀቀልኝ።

ጌታም “እኔ እርሱን እዚህ እንድታየው ብቻ ነው የፈለግሁት።” በመላት ገለጸልኝ፤ “በእኔም ዘንድ ያለውን ቦታ እንድትረዳ ነው። አንተም ስለእርሱ ልትረዳው የምትችለው ብዙ ነገር አለ። እርሱ ለመጨረሻዎ ዘመን ቤተ ክርስቲያን መልእክተኛ ነበር፤ ነገር ግን ቤተ ክርስቲያን አንተ ጊዜው ሲደርስ በምትረዳቸው ምክንያቶች ልትሰማው አልቻልኩም ነበር። እርሱም ለጊዜው ተስፋ በመቁረጥና ግራ በመጋባት ወድቆ ነበር፤ መልእክቱም ደግሞ ተጣም ነበር። ያም መመለስ ነበረበት፤ ለሌሎችም የሰጠሁትና ተጣመው የነበሩት ክፍሎችም ደግሞ መመለስ ነበረባቸው።”

እኔም እዚህ ማንኛውም ነገር በትክክለኛው ጊዜ እንደሚሆን በመወቅ አስከ አሁን ተመርሁ መላት ከምትችለው ሁሉ ጋር፤ ይህንን ሰው ማየት ልክ ስናወራው ከነበረው ነገር፤ የኃይሉ የመባላሽት ብቃት፤ ጋር እንዴት ሊያያዝ እንደሚችል ማሰብ ጀመርሁ።

“አዎ። በታላቅ ኃይል መመላለስ ታላቅ አደጋ አለው።” በመላት ጌታ መለሰልኝ። “ብዙ መልእክተኞች ለዚህ አደጋ በመጋለጥ ወድቀዋል፤ እርሱም ደግሞ ለመጨረሻዎ ዘመን ቤተ ክርስቲያን ከሚሰጠው የመልእክት ክፍል ነው። አንተም እነዚህ አንዱ ከተሰማሙት በጣም በሚበልጥ የእኔ ኃይል መመላለስ ይኖርብሃል። ነገር ግን ኃይሉ አንተን ወይም መልእክትህን አንዱ መደገፌ እንደሆነ በጭራሽ ማሰብ ከጀመርህ፤ አንተም ደግሞ ለተመሳሳይ ግራ መጋባት በር ትከፍታለህ። መንፈስ ቅዱስም የተሰጠው ስለ እኔ ብቻ ለመመለስ ነው። አንተም እንደ ጳውሎስ፤ ጥበበኛ ከሆንህ፤ ከብርታትህ ይልቅ በድካምህ የበለጠ መክበር እንዳለ ትመረቅለህ።”

“እውነተኛ እምነት የእኔ ማንነት እውነተኛ እውቅና ነው። ይህ ከዚህ ምንም የሚበልጥና የሚያንስ አይደለም። ነገር ግን፤ ምንም አንዱ በእኔ መገኘት ብትኖርና እኔንም እንደሆንሁት ብታየኝም፤ ራስህን ገና ለማየት ከእኔ ዞር ካልህ ልትወድቅ እንደምትችል ሁልጊዜ አስታውስ። ሱሲፈርም የወደቀው እንደዚያ ነበር። እርሱም የእኔን ክብርና የአባቴን ክብር አያየ በዚህ ክፍል ይኖር ነበር። ሆኖም ግን እኛን ከመመልከት ይልቅ ራሱን መመልከት ጀመረ። እርሱም ከዚያ በነበረው ማዕረግና በኃይሉ መከራት ጀመረ።”

“ከብሬን እንዲያዩ የተፈቀደላቸውና በኃይሌም ላይ ያመንኋቸው ብዙ አገልጋዮቹ ከሱሴፈር ጋር በተመሳሳይ መንገድ ነው የወደቁት። አንተም በጥበብህ፣ በጽድቅህ ወይም ንጹህ ስሆን አስተምህሮ ባለህ መሰጠት እንኳ እንደሆነ ማሰብ ከጀመርህ፣ አንተም ደግሞ ትሰናከላለህ። ”

መተማመን

እኔም ይህ እዚህ ከተነገረኝ ከማንኛውም ማስጠንቀቂያ የጠነከረ እንደነበር አወቅሁ። ወደመጨረሻው ጦርነት መመለስና በጦርነቱ መካፈልም ፈልጌ ነበር፣ ነገር ግን አሁን በየቦታው ያሉ በመረመረት ወጥመዶች ውስጥ ላልወድቅ መሠራት ስለመቻሌ ከባድ ጥያቄዎች ነበሩኝ። እኔም መልኬ ወደ ጌታ ተመለከትሁ። እርሱም ጥበብ ነበርና እኔም በመመለስበት ጊዜ እርሱን እንደ ጥበብ ማወቅ እንዴት በጣም እንደሚያስፈልግኝ አሰብሁ።

“በራስህ ላይ መተማመን ማጣትህ ጥሩ ነገር ነው። እኔም እንደዚያ ካልሆንህ በቀር ሊመጣ ባለው ዘመን ኃይላት ላይ ላምንህ አልቻልህም። አንተም በራስህ ላይ ያለህን መተማመን ይበልጥ ስታጣ ሊመጣ ባለው ዘመን ኃይል ላይ ላምንህ እችላለሁ፣ ... ”

እኔም ጌታ እንዲቀጥል ረጅም ጊዜ ጠበቅሁት፣ ነገር ግን አልቀጠለም። በሆነ መንገድም ዓረፍተ ነገሩን እኔ እንድንጨርሰው እንደፈለገ ገባኝ፣ ነገር ግን ምን ማለት እንዳለብኝ አላወቅሁም። ሆኖም ግን ይበልጥ እርሱን በተመለከትሁ ቁጥር ይበልጥ መተማመን ተሰማኝ። በመጨረሻም ምን ማለት እንዳለብኝ አወቅሁ።

“እኔም መተማመኔን በአንተ ላይ ካደረግሁ፣” በማለት ቀጠልሁ።

“አዎ። አንተም የተጠራህበትን ለማድረግ አምነት ሲኖርህ ይገባል፣ ነገር ግን በእኔ ላይ ያለ አምነት ሲሆን ይገባል። በራስህ ላይ አምነት ማጣትህ ብቻ በቂ አይደለም። አንተም ባዶውን ስፍራ በእኔ መተማመን ካልሞላሽው እርሱ ዋስትና ወደማጣት ብቻ ነው የሚመራህ። እንደዚያም ነበር እነዚህ ብዙዎቹ ግራ በመጋባታቸው የወደቁት።

“እነዚህም አብዛኛዎቹ ወንዶችና ሴቶች ነቢያቶች ነበሩ። ነገር ግን ጥቂቶቹ ዋስትና ከመጣት ሰዎች ነቢያት ብለው እንዲጠሩዋቸው አልፈቀዱም። ሆኖም ግን ያ እውነት አልነበረም ምክንያቱም ነቢያት ነበሩ። የውሸት ትህትናም ደግሞ መላት ነው። ጠላትም በእውነት ነቢያቶች እንዳልነበሩ በመላሰብ ሊያስታቸው ከቻለ፣ በራስ መተማመናቸውን በመላደግ ብቻ ከነበሩት ይልቅ ታላቅ ነቢያት እንደነበሩ እንዲያስቡ በመድረግም ደግሞ ሊያስታቸው ይችል ነበር። የውሸት ትህትናም ኩራትን አውጥቶ አይጥልም። አርሱም ጠላት ለመጠቀም መብት የመደገኝበት ሌላው የራስ ወዳድነት ዓይነት ነው።

“ሁሉም ውድቀቶችህ የዚህ የአንዱ ነገር ውጤት ይሆናሉ፡- ራስ ወዳድነት። ከዚህ የመዳኛው ብቸኛው መንገድም በፍቅር መመላለስ ነው። ፍቅርም የራሱን አይፈልግም።”

እኔም ስለዚህ ሁሉ እያሰብሁ ላለ፣ የመደገድንቅ ጥራት ይመጣልኝ ጀመር። እኔም ከመጀመሪያ አንስቶ አስከ መጨረሻው ያለው ሙሉ ልምድም በአንድ ቀላል መልእክት ላይ አንዳተኮረ መሆኑ ቻልሁ። እኔም “እንዴት በቀላሉ ለአንተ ከመሆን መሰጠት ተታለልሁ።” በመለት ኃዘኔን ገለጽሁ።

የጌታ ፈገግታ

ጌታም ቆም አለና በጭራሽ እንዳልረሳው በምጸልየው ሁኔታ ተመለከተኝ። ፈገግ በመለት። እኔም ይህንን አድል ያለአግባብ መጠቀም አልፈለግሁም ነበር። ነገር ግን እንደዚያ ፈገግ በመልበት ጊዜ ማንኛውንም ነገር ልጠይቀው እንደምችልና አርሱም እንደሚሰጠኝ በሆነ መንገድ ተሰማኝ። ስለዚህም ዕድሉን ተጠቀምሁበት።

“ጌታ ሆይ፣ አንተ ብርሃን ይሁን ባልህበት ጊዜ ሆነ። አንተም በዮሐንስ 17 ላይ አባትህ አንተን በወደደበት ፍቅር እኛም አንተን እንድንወድህ ጸለይህ። አባክህ አሁን እኔ በአባት ፍቅር እንድወድህ ለእኔ፣ ‘በአንተ ውስጥ ፍቅር ይሁን’ በል?”

አርሱም ፈገግ መለቱን አላቋረጠም፣ ይልቁንም እንደ ኋለኛ አጁን በእኔ ዙሪያ አድርጎ። “አርሱንም ዓለም ከመፈጠሩ በፊት በጠራሁህ ጊዜ ያኔ ብያለሁ።

እርሱንም ደግሞ በአንተ ጋር አብረው በመጨረሻው ጦርነት ለመቀጠል ወንድሞችህም ብያለሁ። አንተም አባቴ ለእኔ ያለውን ፍቅር ታውቃለህ። እርሱም ፍርሃትን ሁሉ አውጥቶ የመረጠ ፍጹም ፍቅር ነው። ይህም ፍቅር እኔን እንድታመኝ ያስችልሃል ስለዚህም እኔ ያደረግኳቸውን ሥራዎች፣ በዚያም አንድ የመብልጠትንም ደግሞ መድረግ ያስችልሃል ምክንያቱም እኔ በአባቴ ጋር ነኝ። አንተም እርሱ ለእኔ ያለውን ፍቅር፣ እንድትሠራውም በመሰጠት ሥራዎች እኔን እንደሚያከብር ታውቃለህ። አሁንም፣ ለአንተ ስል፣ እንደገና አላለሁ፣ ‘የአባቴ ፍቅር በአንተ ውስጥ ይሁን።’”

እኔም በዚህ ሁሉ ልምምድ በአድናቆት ተሞልቼ “ፍርዶችህን አወዳችኋለሁ።” አልሁ። በዚያም ዞር አልሁና ወደ ፍርድ ወንበፋ መመልከት ጀመርሁ፣ ነገር ግን ጌታ አስቆመኝ።

“ወደ ኋላ አትመልከት። አሁን እኔ ለአንተ በዚያ አይደለሁም፤ እዚህ ነኝ። እኔም በዚህ ክፍል በጦርነቱ ውስጥ ወደመረጥሁ ስፍራ አመራሃለሁ፣ ነገር ግን ወደ ኋላ መመልከት የለብህም። አንተም የፍርድ ወንበፋን መጥቶ ያለብህ በልብህ ውስጥ ነው ምክንያቱም እርሱ አሁን ያለው በዚያ ነው።

“ልክ እንደ አትክልት ስፍራውና እንደ ድነት ሁብቶች ... ” በመለት ለራሴ አሰብሁ።

“አዎ። የመደርገውን ነገር ሁሉ፣ በልብህ ውስጥ ነው የመደርገው። የሕይወት ውሃም የመፈጠሩም በዚያ ነው። እኔም ያለሁት በዚያ ነው።”

ቀጥሎም በአጁ ወደ እኔ ጠቆሞ አደረገ፣ እኔም ራሴን ለመለከት የትህትና ካባዬን ወደ ኋላ እየጎተተሁ ነበር። በአየሁትም ነገር በጣም ተደንቅሁኝ። ትጥቄ በእርሱ ዙሪያ የነበረውን ተመሳሳይ ክብር ይዞ ነበር። ፈጠን ብዬም እንደገና በካባዬ ሸፈንሁት።

“እኔም ደግሞ በመስቀሌ በፊት በነበረው ምሽት በመጀመሪያ የነበረኝ ክብር በእናንተ ላይ እንዲሆን፣ ስለዚህ እናንተም አንድ እንድትሆኑ ለአባቴ ጸልያለሁ። አንድ የመደርገው የእኔ ክብር ነው። እኔንም በመወዳት ጋር አንድ እየሆናችሁ ስትመጡ ክብሩ ይጨምራል። እኔንም በመወዳኝ ጋር በመያያዝ

ክብራ እየጨመረ ሲመጣ በአባቴ እንደተላከሁ ይህ ዓለም ይበልጥ እያወቀ ይመጣል። ደቀ መዛሙርቴም እንደሆናችሁ አሁን ይህ ዓለም በእውነት ያውቃል ምክንያቱም እኔን ትውዳኛላችሁ፣ እርስ በርሳችሁም ትወዳላችሁ።”

እኔም እርሱን በተመለከትሁ ቁጥር መተማመኔ ማደጉን ቀጥሎ ነበር። ይህም ከውስጥ አንድ መታጠብ ዓይነት ነበር። ብዙም ሳይቆይ የጠየቀኝን ማንኛውንም ነገር ለማድረግ ዝግጁነት ይሰማኝ ነበር።

አንጄሎ

እየተራመድን እያለም “ወደ ጦርነቱም ከመመለስህ በፊት ገና ማግኘት ያለብህ አንድ ሰው አለ።” አለኝ። እኔም ከጥቂት ደቂቃዎች በፊት እንጂ ከነበረው ምን ያህል ክብሩ እንደጨመረ በማየት መደነቄን ቀጠልሁ።

“አንተም በልብህ ዓይኖች በምታየኝ ጊዜ ሁሉ አእምሮህ በቀስታ እየታደሰ ነው።” አለኝ ቀጠለ። “አንድ ቀን በእኔ መገኘት ውስጥ ያለመቋረጥ ለመሆን ትችላለህ። አንተም ያንን በምታደርግበት ጊዜ፣ በመንፈሴ የተማርኸው ሁሉ በቅርበት ይገኛልሃል፣ እኔም አገኛልሃለሁ።”

እኔም የሚናገረውን ነገር መስማትና መረዳት አቸል ነበር፣ ነገር ግን በክብሩ በጣም ከመመረጥ የተነሳ ዝም ብዬ እርሱን መጠየቅ ግዴታ ሆነብኝ፣ “ጌታ ሆይ፣ መጀመሪያ አንድ ጥበብ በተገለጥክልኝ ጊዜ ከነበርኸው ይልቅ ለምን አሁን ይበልጥ ክብርህ ጨመረ?”

“አንተ ነህ እንጂ እኔ በጭራሽ አልተቀየርሁም፣ ክብራን በመጋረጃ ባልተሸፈነ ፊት በማየትህ ምክንያት ነው የተቀየርኸው። የነበሩህም ልምዶች የበለጠ አጥርተህ ልታየኝ እንድትችል ከፊትህ ላይ መጋረጃዎቼን እያነሱልህ ነው። ሆኖም ግን ፍቅሬን በምታይበት ጊዜ እንዳለው ዓይነት እነርሱን በፍጥነት የሚያስወግዳቸው ነገር የለም።”

እርሱም ቆመ፣ እኔም ከአጠገባችን በነበሩት ዙፋኖች ላይ የተቀመጡትን ለማየት ዞር አልሁ። አኛም ገና ታላላቆቹ ነገሥታት ተቀምጠውበት በነበረው ቦታ ነበርን። ከዚያም በቅርበት የነበረውን ሰው አወቅሁት።

“የተከበርህ ሆይ፣ አንድ ቦታ አውቅሃለሁ፣ ነገር ግን የት እንደነበር በቀላሉ ማስታወስ አልቻልሁም።”

“አንድ ጊዜ በራኦይ አይተሽኝ ነበር፣” በማለት መለሰልኝ።

እኔም ወዳያውኑ አስታወስሁና ደነገጥሁ! “እና አውነተኛ ሰው ነበርህ ማለት ነው?”

“አዎ፣” በማለት መለሰ።

አንደ ወጣት ክርስቲያን በሕይወቴ የነበሩ አንዳንድ ነገሮች ተስፋ አያስቆረጡኝ የመጡበትን ቀን አስታውሳለሁ። እኔም በመኖሪያዬ አፓርታመንት አቅራቢያ ወደሚገኘው 'ባትልሬልድ ፓርክ' ተብሎ ወደሚጠራው መናፈሻ መሃል ወጥቼ ጌታ አስኪናገረኝ ድረስ ለመጠበቅ ወሰንሁ። ቁጭ ብዬም መጽሐፍ ቅዱሴን ማንበብ ስቀጥል ራኦይን አየሁ፣ እርሱም ለመጀመሪያ ጊዜ ባየኋቸው ራኦዮች መካከል አንዱ ነበር።

በራኦይም ውስጥ በቅንነት ጌታን የሚያገለግል አንድን ሰው አየሁ። ያለማቋረጥም ለሰዎች ይመሰክር፣ መጽሐፍ ቅዱስም ያስተምር፣ የታመሙትንም አየጎበኝ ይጸልይላቸው ነበር። እርሱም በጣም ለጌታ ቀናተኛና ለሰዎችም አውነተኛ ፍቅር የነበረው ነበር። ከዚያም ጎዳና ተዳዳሪ ወይም መንገደኛ እንደነበር ግልጽ የሆነ፣ አንጄሎ የተባለን ሌላ ሰው አየሁ። አንዲትም ትንሽ የድመት ግልገል በመንገዱ ላይ በምታልፍበት ጊዜ ሊመታት ጀመረና፣ ነገር ግን ራሱን ገታ አደረገ፣ ምንም እንኳን ከመንገዱ በአግሩ ዛቅ አድርጎ በያወጣትም ክፉኛ ግን አልመታትም ነበር። ከዚያም ጌታ ከአነዚህ ሁለት ሰዎች የትኛው ይበልጥ እንዳስደሰተው ጠየቀኝ።

እኔም “የመጀመሪያው፣” በማለት ያለመጠራጠር መለስሁኝ።

እርሱም “አይደለም፣ ሁለተኛው ነው፣” በማለት መለሰልኝ፣ ታሪካቸውንም ይነግረኝ ጀመር።

እርሱም የመጀመሪያው ሰው ጌታን በደንብ በመረዳው ተረፈው በተሰጠው ውስጥ እንዳይገኝ ነገረኝ። እየጨመረ በመሆኑም ሌላ ክርስቲያን ውስጥም ያደገና ከዚያም በሃገሪቱ ውስጥ ጥሩ ከመሆኑም የመጽሐፍ ቅዱስ ጥራት በአንድ የተመሰረተ ነበር። እርሱም መቶ አጅ የመሆኑን የእርሱ(የጌታ) ፍቅር የተሰጠው ነበር፤ ነገር ግን ሰባ አምስቱን አጅ ብቻ ነበር እየተጠቀመበት የነበረው።

ሁለተኛው ሰው ጆሮው የመደሰመ ሆኖ የተወለደ ነበር። እርሱም ያለአግባብ የተጨቆነ እና ስምንት ዓመት ሆኖት በባለሥልጣናት እስከተገኘበት ጊዜ ድረስ ቀዝቃዛና ጨለማ በሆነ ጣሪያ ውስጥ በመሆኑ ክፍል የተተወ ነበር። ከዚያም ጭቆናው ከቀጠለበት በአንድ ተቋም ወደ ሌላው የተዘዋወረ ሰው ነው። በመጨረሻም ወደ ጎዳና ተዳዳሪነት ተለወጠ። ጌታም ይህን ሁሉ ለመሸነፍ እንዲረዳው ከእርሱ ፍቅር ሦስት አጅ ብቻ ተሰጥቶት ነበር፤ ነገር ግን በልቡ ውስጥ የመሰደውን ቁጣ ለመወጋትና የድመቷን ግልገል ከመጉዳት ለመታቀብ ሲል የተሰጠውን ፍቅር ቅንጣት ሳያስቀር ተጠቅመዋል ነበር።

እኔም አሁን ያንን ሰው ስሎምን እንኳ ሊገምተው ከመቻለው በጣም በመሰጠት የከበረ ዙፋኑን ላይ የተቀመጠ ንጉሥ ሆኖ አየሁት። ብዙ መላእክትም በዙሪያው ተሰልፈው ትዕዛዙን ለመድረግ ይጠባበቁ ነበር። እኔም በጣም በመደነቅ ወደ ጌታ ዘርሁ። እስከዚያም ድረስ እርሱ የእውነት ሰው እንደነበረ መሆኑን አልቻልሁም ነበር።

እኔም “ጌታ ሆይ፣ አባክህ የቀረውን ታሪክ ነገረኝ” በመለት ለመንሁኝ።

“በእርግጥ እነግርሃለሁ፣ ለዚያም ነው እዚህ ያለው። አንጄሎም በሰጠሁት በጥቂቱ በጣም የታመነ ስለነበር ተጨማሪ ሦስት አጅ የእኔን ፍቅር ሰጠሁት። እርሱም ሁሉንም በመጠቀም መስረቅ አቆመ። እርሱም ለመሞት እስኪቀርብ ተርቦ ነበር፤ ነገር ግን የእርሱ ያልሆነውን መንፈሳዊነትም ነገር ለመውሰድ አምቢ አለ። ጠርመሶችም በመሰብሰብ ሲያገኘው በቻለው ገንዘብ ምግቡን ይገዛ ነበር፤ አልፎ አልፎም በደኛቸው የመረዳሰሩት ሰዎች ያገኙ ነበር።

“አንጄሎም መስማት አይቻልም ነበር፤ ነገር ግን መንብብ ስለተመረጠ የወንጌል በራሪ ወረቀት(tract) ላክሁለት።እርሱም ሲያነበው መንፈስ ልቡን ከፈተለትና፣ ሕይወቱን ለእኔ ሰጠ። እኔም የሰጠሁትን ፍቅሬት እንደገና በእጥፍ

ጨመርሁለት። እርሱም በታማኝነት ሁሉንም ተጠቀመበት። እኔንም ለሌሎች ለመካፈል ይፈልግ ነበር፣ ነገር ግን መናገር አይችልም ነበር። ምንም እንኳን በእንደዚያ ዓይነት ድህነት ቢኖርም፣ በአጠቃላይ ከመረገኘው ከግማሽ የሚበልጠውን ገንዘብ በመንገድ ጥግ ሆኖ ለመደል በውንጌል በራሪ ወረቀቶች ላይ መውጣት ጀመረ።”

እኔም “ስንት ሰዎች ወደ አንተ መራ?” በመለት ከነገሥታት ጋር ለመቀመጥ መቼም በጣም ብዙ ሰዎችን መሆን አለበት ብዬ በመሰብሰብ ጠየቅሁ።

ጌታም “አንድ፣” በመለት መለሰ። “እኔም እርሱን ለመደፋፈር አንድ በመሞት ላይ ያለ ሰባራምን ወደ እኔ እንዲመራ አደረግሁት። እርሱም በጣም ስላደፋፈረው ሌላ ነፍስን ወደ ንስሐ ላመጣት ብቻ በዚያ ጥግ ቦታ ላይ ለብዙ ዓመታት ይቆም ነበር። ነገር ግን ሰማይ በሙሉ እዚህ በፍጥነት እንዲመጣው አጥብቆ ይጠይቀኝ ነበር፣ እኔም ደግሞ ሽልማቱን እንዲቀበል ፈለግሁ።”

የተለየ ዓይነት ሰማዕት

እኔም “ግን አንጄሎ እዚህ ንጉሥ እንዲሆን ያደረገው ምንድን ነው?” በመለት ጠየቅሁ።

”በተሰጠው ሁሉ ታማኝ ነበር። እርሱም እኔን አስኪመስል ድረስ ሁሉን ድል ነስቷል፣ የሞተውም ሰማዕት ሆኖ ነበር።”

“ግን ምንድን ነው ድል የነሳው፣ አንዴትስ ሰማዕት ሆነ?”

“ዓለምን በእኔ ፍቅር ድል ነስቷል። በጣም ትንሽ ይዘው ብዙ ድል የነሱ በጣም ጥቂቶች ናቸው። ብዙው ሕዝቤ ከምዕተ ዓመት በፊት ብቻ እንኳ የነበሩት ነገሥታት በሚመኙት የተመቻቸ ሁኔታ ባሏቸው ቤቶች ውስጥ ነው የሚኖሩት፣ ሆኖም ግን አያመሰግኑም። በሌላ በኩል ግን አንጄሎ በቀዝቃዛ ምሽት ወደ እኔ መገኛ የከበረ መቅደስ የሚለውጣትን የካርቶን መጠለያ እንኳ በጣም ያደንቅ ነበር።”

“አንጄሎም እያንዳንዱን ሰውና እያንዳንዱን ነገር መውደድ ጀምሮ ነበር። እርሱም የተወሰነው ሕዝብ በታላቅ ድግስ ደስ በሚለው በላይ በአንድ የ ‘አፕል’ ፍሬ ይደሰት ነበር። ምንም እንኳን አንተንም ጨምሮ ለሌሎች ከሰጠሁት ጋር ሲወዳደር ብዙ ባይሆንም፣ በሰጠሁት ሁሉ ላይ ግን ታማኝ ነበር። እርሱንም ለአንተ በራዕይ አሳይቼህ ነበር ምክንያቱም አንተ በአጠገቡ ብዙ ጊዜ ታልፍ ነበር። እንዲያውም አንድ ጊዜ እርሱን እያመለከትህ ከጓደኞቻችሁ ለአንዱ ስለእርሱ ተናግረሃል።”

“ተናግራለሁ? ምን አልሁ?”

“አንተም፣ ‘ከአውቶቡስ መጠበቂያ አምልጠው መሆን ካለባቸው ኤልያሶች ሌላው አንዱ ይሸውና’ ብለህ ነበር። ደግሞም እርሱ ሰዎችን ከወንጌል ለመመለስ በጠላት የተላከ ‘ኃይማኖተኛ ዕብድ’ እንደነበር ተናግረሃል።”

ይህም በዚህ ሁሉ ልምምድ እስከ አሁን ከደረሰብኝ ሁሉ የከፋው ፍንዳታ ነበር። እኔም ከመደንገጥ በላይ ነበርሁ። ደርቄም ቀረሁ። እኔም ይህንን አጋጣሚ በተለይ ለመስታወስ ሞክርሁ፣ ነገር ግን አልቻልሁም። ምክንያቱ በቀላሉ እንደዚህ ዓይነት ሌላ ብዙዎች ስለነበሩ ነው። እንደ ሰይጣን መሠረያዎች በመቁጠር፣ ለቆሽሹ የጎዳና ላይ ሰባቢዎች ምንም ዓይነት ርኅራኄ አልነበረኝም።

“አዝናለሁ፣ ጌታ ሆይ። በእውነት አዝናለሁ።”

“ይቅርታ ተደርጎልሃል፣” በመለት በፍጥነት መለሰልኝ። “አንተም ልክ ነህ ወንጌልን ስተሳሳቱ ወይም ስተጣመሙ ምክንያቶች እንዲያው በየጎዳናው ለመለበክ የሚሞክሩ ብዙዎች አሉ። ሆኖም ግን፣ ምንም እንኳን ያልሰለጠኑና ያልተማሩ ቢሆኑም፣ ብዙዎች እውነተኛቸውም ደግሞ አሉ። አንተም ፊት አይተህ መፍረድ የለብህም። በታላላቅ ካቴድራሎችና ሰዎች በስሜ ባቋቋሟቸው ድርጅቶች ካሉት ውስጥም እርሱ እንደነበር የሚመስሉ ብዙ እውነተኛ አገልጋዮችም አሉ።”

ከዚያም ወደ አንጄሎ እንደመለከት ፈቀቅ አለልኝ። እኔም ዞር ባልሁ ጊዜ ወደ ዙፋኑ የሚወስዱትን ደረጃዎች ወርዶ አሁን በፊቴ ቆሞ ነበር። እጆቼንም ዞርግቶ በደንብ አቀፈኝና እንደ አባት ግንባሬ ላይ ሳመኝ። እኔም የነርቭ አሠራሬ እንደከበደው እስከሚሰማኝ ድረስ ፍቅር በላይና በውስጤ ፈሰሰ። እርሱም

በመጨረሻ በለቀቀኝ ጊዜ አንድ ሰበረ ሰው ተንገዳገድሁ፤ ነገር ግን በጣም የሚያስደስት ስሜት ነበር። ያም ፍቅር ከአሁን በፊት በጭራሽ ተሰምቶኝ አንደሚያውቅ ዓይነት ነበር።

“አርሱም ያንን በምድር ላይ አያስ ሊያካፍልህ ይችል ነበር።” በማለት ጌታ ቀጠለ። “ለሕዝቤም የሚሰጠው ብዙ ነበረው፤ ነገር ግን ወደ አርሱ አልቀረቡም። ነቢያቶቼም አንዱ አግልጠውት ነበር። አርሱም መጽሐፍ ቅዱስና ደጋግሞ ያነበባቸውን ሌሎች ጥቂት መጻሕፍት በመግዛት ነበር በእምነት ያደገው። አርሱም ወደ ተለያዩ አብያተ ክርስቲያናት ለመሄድ ሞክሮ ነበር፤ ነገር ግን የሚቀበለው አንድም ሊያገኝ አልቻለም ነበር። አርሱንም ተቀብለውት ቢሆን ሮሮ እኔን ይቀበሉኝ ነበር። አርሱም በበራቸው ላይ የእኔ ማንኳኋት ነበር።”

እኔም ስለጸጸት አዲስ ትርጉም አየተማርሁ ነበር። “አንዴት ሞተ?” በማለት አንደተሰዋ አያስታወስሁ ጠይቅሁ። አስከ አሁንም አንዳየሁት፤ እኔም አንዱ በአንድ መንገድ ለዚያ ተጠያቂ አንደነበርሁ በከፊል አየተጠራጠርሁ ነበር።

“አርሱም በብርድ ውስጥ ራሱን የሳተ መንገድ ላይ የሚያድር ሰካራም በሕይወት ለማቆየት ሲሞክር ነው በቅዝቃዜ የሞተው።”

የሚይመስለው ድል ነሺ

እኔም ወደ አንጄሎ ለመለከት አንዴት ልቤ ጨካኝ አንደነበር ማመን አልቻልሁም ነበር። ሆኖም ግን በዚህ መንገድ መሞቱ አንዴት ለማዕት ሊያደረገው አንደቻለ አልገባኝም ነበር፤ እኔ አንዳሰብሁት ያ ማዕረግ ስለ ክርስቶስ ጌትነት አምነታቸውን ባለማመቻመቻቸው ምክንያት ለሞቱት የተጠበቀ ነበር።

“ጌታ ሆይ፤ እኔም አውነተኛ ድል ነሺ አንደሆነ አውቄአለሁ።” በማለት አስተያየቴን ሰጠሁ። “ለአርሱም በዚህ መሆኑ በእውነት የተገባ ነገር ነው። ነገር ግን በዚህ መንገድ የሞቱ በአርግጥ አንደ ሰማዕት ይቆጠራሉን?”

“አንጄሎ በምረባቸው ቀዎች ሁሉ ሰማዕት ነበር። እርሱም ራሱን ብቻ በሕይወት ለመቆየት የሚበቃ ነገር ማድረግ ይችል ነበር፤ ነገር ግን የተቸገረ ጓደኛውን ሕይወት ለማትረፍ ራሱን መስዋዕት አደረገ። ዳውሎስም ለቆሮንቶስ ሰዎች እንደጻፈው ሰውነትህን ለመቃጠል እንዲ አሳልፈህ ብትሰጥ፤ ፍቅር ግን ከሌለህ ከንቱ ነው። ነገር ግን ራስህን በፍቅር በምትሰጥበት ጊዜ በብዙ ይቆጠራል።”

“አንጄሎም በየቀኑ ይሞት ነበር፤ ምክንያቱም ለሌሎች እንጂ ለራሱ አልሞረም ነበር። ምንም እንኳን ሁልጊዜ ራሱን ከቅዱሳን ሁሉ እንደሚያንስ ቢቆጥርም በእውነት ከትልልቆቹ አንዱ ነበር። አንተም አስክ አሁን እንደተመረከው፤ ብዙዎቹ ራሳቸውን ታላቅ አድርገው የቆጠሩና በሌሎችም ታላቅ ተደርገው የተቆጠሩ፤ እዚህ ዝቅተኛ በመሆን ጨርሰዋል። አንጄሎ ለአስተምህሮ ወይም ለምስክርነቱ እንዲ አልሞተም፤ ነገር ግን ለእኔ ሞቷል።”

“ኔታ ሆይ፤ አባክህ ይህንን እንዳስታውስ አርዳኝ። እኔም በምመለስበት ጊዜ እዚህ የመሞታችን አባክህ እንድረሳ አታድርገኝ፤” በመላት ለመንሁ።

“አብሬህ እዚህ ያለሁትም ለዚያ ነው፤ በምትመለስበትም ጊዜ አብሬህ አሆናለሁ። ጥበብ በእኔ ዓይን ማየትና በአቀራረብም አለመፍረድ ነው። አንጄሎንም በራእይ ያሳየሁህ በመንገድ ላይ በምታልፈው ጊዜ እንድታውቀው ነበር። አንተም ስላለፈው ሕይወቱ በራእይ የገለጥሁልህን አካፍለሽው ቢሆን ምሮ ሕይወቱን ያኔውኑ ለእኔ በሰጠ ነበር። አንተም ይህንን ታላቅ ንጉሥ ደቀ መዝሙር ልታደርገው ትችል ነበር፤ እርሱም በቤተ ክርስቲያኔ ላይ ታላቅ ተጽእኖ ሳመጣ ነበር።”

“ሕዝቤም እኔ ሌላውን እንደማይ ቢያይ ምሮ፤ አንጄሎንና ሌሎች ብዙዎች እርሱን የሚመለሱትን ባወቁቸው ነበር። እነርሱም ወደ ታላላቅ መድረኮች ባመሩ ነበር። ሕዝቤም በአግሮቻቸው ስር ለመቀመጥ ከምድር ዳርቻዎች በመጣ ነበር፤ ምክንያቱም ይህንን በማድረጋቸው በእኔ አግር ስር ይቀመጡ ነበር። እርሱም መውደድና የሰጠኋችሁን ስጦታዎች በማፍሰስ እንዴት ብዙ ማፍራት እንደምትችሉ ባስተማራችሁ ነበር።”

እኔም በጣም ከመፈሬ የተነሳ ቀና ብዬ ጌታን መመልከት እንኳ አልደፈርኩም ነበር፤ ነገር ግን በመጨረሻ ሕመሙ መልሶ ወደ ራስ ወዳድነት እየገፋኝ እንደሆነ ስለተሰማኝ ወደ አርሱ ዞር አልሁ። አርሱንም በምመልከትበት ጊዜ ከክብሩ የተነሳ መሞት ተሳነኝ። ረጅም ጊዜም ወሰድብኝ፤ ነገር ግን ቀስ በቀስ ዓይኖቼ እየተስተካከሉ መጡና ላየው ቻልሁ።

አርሱም “ይቅር እንደተባልህ አስታውሰህ” አለኝ። “እኔም እነዚህን ነገሮች የመሳሪያ ልኮንንህ አይደለም፤ ነገር ግን ላስተምርህ ነው። ርኅራኄም ከመንኛውም ነገር ይልቅ በፍጥነት መጋረጃዎችን ከነፍስህ ላይ እንደሚያነሳ ሁልጊዜ አስታውሰህ።”

እኛም እንደገና መራመድ ስንጀምር፤ አንጄሎ እንዲህ ብሎ አጥብቆ ለመነኝ። “አባክህ ጓደኞቹን፤ ጎዳና ተዳዳሪዎች አስታውሰህ። አንድ ሰው ወደ አነርሱ የሚሄድ ከሆነ ብዙዎች አዳኞችን ይወዳሉ።”

ቃሎቼም በጣም ኃይል ስለነበራቸው ለመመለስ ከበደኝና ራሴን ብቻ ነቀነቅሁ። እኔም እነዚያ ቃላት የታላቅ ንጉሥና የነገሥታት ንጉሥ ወዳጅ ትዕዛዝ እንደነበሩ አውቄአለሁ።

“ጌታ ሆይ፤ ጎዳና ተዳዳሪዎችን እንድረዳ ትረዳኛለህ?” በመላት ጠየቅሁ።

“የሚረዳቸውን መንኛውንም ሰው አረዳለሁ።” በመላት መለሰለኝ። “የምወዳቸውንም በምትወድ ጊዜ የእኔን አርዳታ ሁልጊዜ ታውቃለህ። ባለህ ፍቅር መጠንም ረዳት(መንፈስ ቅዱስ) ይሰጥሃል። ብዙ ጊዜም ቅባቴን ይበልጥ ጠይቀሃል፤ እንደዚያም ነው የምትቀበለው። እኔ የምወዳቸውን ውደድ። አነርሱንም ስትወድ እኔን ትወዳለህ። ለአነርሱም ስትሰጥ ለእኔ ሰጠህ፤ በምላሹም የበለጠ እሰጥሃለሁ።”

እንደ ንጉሥ መኖር

አእምሮዬም ወደ ጥሩው ቤቴና ወደ ነበሩኝ ሌሎች ነገሮች ሁሉ ተወሰደ። በጣም ባለጸጋ አልነበርሁም፤ ሆኖም ግን በምድራዊ መመዘኛ ከምዕተ ዓመት ብቻ በፊት እንኳ ከነበሩት ነገሥታት በጣም በተሻለ አኖር ነበር፤ ከአሁን በፊትም

ለለዚህ ነገር በጭራሽ ጥፋተኝነት ተሰምቶኝ አያውቅም ነበር፤ አሁን ግን ይሰማኝ ጀመር። ግልጽ ባልሆነ መንገድም ጥሩ ስሜት ነበረው፤ ነገር ግን በዚያኑ መጠን ትክክል ያልሆነ ስሜትም ነበረው። እኔም ጌታ ሊረዳኝ እንደሚችል አውቄ እንደገና ወደ እርሱ ተመለከትሁ።

“ፍጹም የሆነው የፍቅሬ ሕግ እንዴት ብርሃንና ጨለማን እንደለየ የተናገርሁህን አስታውስ። አሁን እንደሚሰማህ አይነት፣ ግራ መጋባት በሚመጣበት ጊዜ የምትሰማህ ደው ነገር ፍጹም የሆነ የፍቅሬ ሕግ እንዳልሆነ አወቅ። ልክ አንተ ለራስህ ቤተሰብ እንደምታደርገው፣ እኔም ለቤተሰቤ ጥሩ ስጦታዎችን በመስጠት ደስ ይለኛል። አንተም እንድትደስትባቸውና እንድታደንቃቸው አፈልጋለሁ። የሆነ ሆኖ እነርሱን መግምገም የለብህም፣ እኔም እንድታደርግ በምጠራህ ጊዜ እነርሱን በነጻ መካፈል ይኖርብሃል።

“እኔም እጄን መንቀሳቀስና ችግርን ሁሉ ከምድር ላይ በቅጽበት መሰወድ አችል ነበር። ተራሮችና ከፍተኛ ቦታዎች ዝቅ በሚሉበት እና ድሆችና የተጠቁ በሚነሱበት ጊዜ መዝገቦች የሚከፈቱበት ቀን ይመጣል፣ እኔም ላደርገው ይገባኛል። የሰው ርኅራኄም ልክ እንደ ሰው ጭቆና ለእኔ ተቃራኒ ነው። የሰው ርኅራኄም የእኔን መስቀል ኃይል መተኪያ ሆኗል። እኔም እንድትታዘዝ እንጂ መስቀዕት እንድትሆን አልጠራሁህም። አንዳንድ ጊዜ እኔን ለመታዘዝ መስቀዕት መክፈል ያስፈልግሃል፣ ነገር ግን መስቀዕትህ የተደረገው እኔን በመታዘዝ ባልሆነ እኔና አንተን ይለየናል።

“አንተም ይህ ታላቅ ንጉሥ በምድር ላይ የእኔ አገልጋይ በነበረበት ጊዜ ትክክለኛ ባልሆነ መንገድ ስለፈረድህበትና ስላየኸው ጥፋተኛ ነህ። እኔንም ሳትጠይቅ በማንም ላይ አትፍረድ። አንተም ከምትገምተው በላይ እኔ ያዘጋጀሁልህን ገጠመኞች በብዛት አጥተሃል፣ ምክንያቱም በቀላሉ ለእኔ የነቃህ ስላልነበርህ ነው። ሆኖም ግን ይህንን ያሳየሁህ ጥፋተኝነት እንዲሰማህ ብቻ አይደለም፣ ይልቁንም እንዲህ ያሉትን ዕድሎች መግለጽ እንዳትቀጥል ስንስሐ ነው።

“አንተም በጥፋተኝነት ስሜት ብቻ ምላሽ የምትሰጥ ከሆነ ጥፋተኝነትህን የሚያካክሱ ነገሮችን መድረግ ትጀምራለህ፣ እርሱም መስቀሌን መወረድ ነው። መስቀሌም ብቻውን ጥፋተኝነትን መሰወድ ይችላል። ጥፋተኝነትህንም

ለመሰማት ወደ መስቀል በመሄዴ ማሰባሰብ፣ ማንኛውም በጥፋተኝነት የሚደረግ ነገር የሚደረገው ለእኔ አይደለም።

“እኔም ሰዎች ሲሰቃዩ በመሞት ደስ አይለኝም።” በመለት ጥበብ ንግግሩን ቀጠለ። “ነገር ግን የሰዎች ርኅራኄ እነርሱን ወደ መስቀል አይመራቸውም። እርሱም ብቻውን እውነተኛ ስቃያቸውን ሲያስታግስላቸው ብቻ ይችላል። አንተንም አንጄሎ ያመለጠ በርኅራኄ ባለመመላለስ ማሰባሰብ ነበር። ከዚህም በፊት መስቀሉን ጊዜ የበለጠ ይኖርሃል። ነገር ግን የአንተ ርኅራኄ ለመንፈሴ መገዛት ይኖርበታል። እኔም አንዲት የራራሁላቸውን ሁሉ አልፎ አላቸውም። ነገር ግን አባቴ ሲያደርግ ያየሁትን ብቻ አርድኜያለሁ። አንተም ለመንፈሴ በመታዘዝ እንጂ በርኅራኄ የተነሳ ነገሮችን ማድረግ የለብህም። የዚያን ጊዜም ብቻ የአንተ ርኅራኄ የመቼት ኃይል ይኖረዋል።

“እኔም የመንፈሴን ስጦታዎች ሰጥኜሃለሁ። አንተም በስብከትህና በጽሑፍህ ቅባቴን አውቀሃል። ነገር ግን ያወቅሽው ከምትረዳው በጣም ያነሰ ነው። አንተም በእኔ ዓይኖች የምታየው ወይም በእኔ ጆሮዎች የምትሰማው ወይም በእኔ ልብ የምትረዳው አልፎ አልፎ ብቻ ነው። ያለ እኔም ለመንግሥቱ የሚጠቅም ወይም ወንጌሌን የሚያስፋፋ ምንም ነገር ማድረግ አትችልም።

“አንተም ጦርነቶቼን ተዋግተሃል፣ የተራራዬን ጫፍ እንዲህ ሳይቀር አይተሃል። የእውነትንም ፍላጎቶች መወርወርና ጠላትን መምታት ተምረሃል። ሰይፌንም ስለመጠቀም በጥቂቱ ተምረሃል። ነገር ግን ፍቅር ታላቁ የእኔ መሳሪያ እንደሆነ አስታውስ። ፍቅር በጭራሽ አይወድቅም። ፍቅርም የዲያቢሎስን ሥራ የሚያጠፋ ኃይል ይሆናል። ደግሞም ፍቅር መንግሥቱን የሚያመጣ ይሆናል። ፍቅር በሠራዊቱ ላይ ሰንደቅ ነው። አንተም አሁን መዋጋት ያለብህ በዚህ ሰንደቅ ስር ነው።”

በዚህም ታላቁን የፍርድ አዳራሽ ለቀን ወደ መተላለፊያው ዞርን ። የጥበብም ክብር በዙሪያዬ ሁሉ ነበር። ነገር ግን ከዚያ በኋላ እርሱን አጥርኜ ላየው አልቻልሁም። በድንገትም ወደ አንድ በር መጣሁ። በመጀመሪያ የመጣልኝ ነገር መመለስ ነበር ማሰባሰብም ለመሄድ አልፎ ስሆንም ነው። ነገር ግን በግድ መሄድ እንዳለብኝ አውቄም ነበር። ይህም ጥበብ ወደ እርሱ የመራኝ በር ነበር። በውስጡም አልፎ መሄድ ነበረብኝ።

ይቀጥሉ...